Libris Baccalaurei Lope Dorante y
Collegii Hispalensis Imm. Conceptionis Purissimae
Alumni Collegae & Astensis Civitatis Filius

✠

Tractatus De Voluntate Dei

A. R. P. P.º de Esquivel Ves-perario Theolo-gie Professore Hispali in S. Herm. Collegio

An. 1642.

Prologium

Oris speculativae Theologiae commentatores attenti Cel. Sci. Dei ulterius incubuit methodum ut ... quaestionis methodum observasse ... praeceptorum observo ... n. ille q. 24. ... de scientia Dei tractavisset, et relliquis quaestionibus succedentibus de aliis ... sermone ... et de ... Divinis, de ... Dei; in quaestionibus 19. et 20. de voluntate et amore Dei disputationem instituit, quem ordinem iure sibi exigere videbatur ipse rerum ordo et doctrinae materiae ... n. voluntas amor intellectus ... naturae fiet sic oportuit, ut ... de ... voluntate ... de scientia Dei ... Theologia divinae ... scientiae iuvamen implorat, hoc unde quae ... hominum exsuperat ... et eludit industriam ... positurae celebrem illam Pauli exclamationem ad Rom. 11. huc aetire possimus: O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius. Ubi ... opponunt dispositionem voluntatis eius ... incomprehensibilia ... at eius voluntatis ... investigabiles ... nec de se ullum ... iudicium, ut ... sit ... voluntas ... liberi ... satis explicet ... procedendum ... fuit illius imbecillitati ... in hoc rimando impenetrabili arcano ... deviarit a quo ... discimus ... utque ... Sanctorum Patrum et aliorum ... Scholae ... viam ... vestigiis ... semitam fecero eorum

Et quorum iudicium subijcere censuram meam
Subdo. Divisio

Tractatus Divisio. V.

Ad Dei voluntatem ... aliis quaestionibus amplectitur D. Thomas quae ad voluntatem Dei et eius actus ingenitos spectabant, agens de ea in q. 19 de voluntate Divina in 20 de Dei amore, in 21 de virtutibus Divinis. Hanc 3um quaestionem ad theologos remittit. Versabimur doctrina duabus ... quaestionibus ut habeat quasi sub oculis Angelici ... data doctrina hunc eius ordinem stemplare. Quaestionem 19 secuit Angelicus in 12 articulos, in 1o quaerit an in Deo sit voluntas; in 2o an Deus velit alia a se et utrique resolvit affirmative; in 3o an quidquid Deus vult ex necessitate velit, et resolvit negative: in 4o rogat an Divina voluntas sit causa rerum et resolvit affirmative: in 5o an sit assignare causam voluntatis Divinae resolvit quoque negative: in 6o an voluntas Dei semper impleatur: responsio est affirmativa: in 7o an voluntas Dei sit immutabilis resolvit negative: in 8o quaerit an voluntas Dei necessitatem rebus imponat, resolvit ... dict. aliquibus ... rebus necessitatem imponere, aliis non item: in 9o quaerit an Divina voluntas sit causa malorum: resolvit negative, dicemus sit de ... voluntate ... et voluntate per accidens: in 10: an Deus habeat liberum arbitrium: resolvit affirmative: in 11o et 12o docet in Deo distinguendam voluntatem signi, a voluntate beneplaciti, distinguendaque quinque signa voluntatis Divinae.

Quaestionem 20 quae est de Dei amore

divisit D. Thom. in 4. art. in 1. quaerit 2. in Deo sit amor, et resp. affirmative: in 2. an Deus omnia amet resp. omnia existentia amare, in 3. an aequaliter dilligat omnia resp. duo dist. ex parte obiecti creati esse inaequalem amorem non vero ex parte obiecti increati: in 4. an Deus semper magis dilligat meliora, et resp. affirmative.

Haec omnia et alia quae hic disputare solent Theologi familiari mihi methodo in 5 controversias dispescor. in 1.a disputo de Divina Voluntate secundum se, et eius priis: in 2.a de obiecto increato seu interno Divinae voluntatis in 3. de obiecto creato et externo in 4.a vero celebrem difficultatem de libertate Divina. in 5.a sermo erit de Divina multiplicium actuum Divinae voluntatis

controversia 1.a de Divina Voluntate secundum se et eius priis.

Disputatio 1. qualiter probetur Divinae Voluntatis existentia: sectio 1. Sacra Scriptura et naturalis ratio clamant in Deo esse voluntatem

Controversia 1.a

De Divina Voluntate secundum se eius que priis.

Disputatio 1.a

Qualiter probetur Divinae voluntatis existentia!

Sectio 1.a

Sacra Scriptura et naturalis ratio clamant in Deo esse voluntatem

Hoc nn. Volis nunc cum Sr
facult. rali appetitiva qua ferimur in bonu
Et avertimur à malo nunc ipso actu volendi
que usurpatio crebro e tum in sacra, tum in humana
Scr. hic V. volts usurpanr ut abstrahit ab
utroq. Et Et ut denotat effic. gmd. qua Deus feratur
effective in bonu, sive earit pmy actus 1. sive pmy actu 2i
tantu; Et n. inopin. positu e: q. V. certu fide Cath.
hemus e Deum here actualem voluntm qua bonu amplectatur
Et detestetur malu; idq. sequentes textu clare monstrant.

Ps. 29: in Volunt. tua p'stitisti decori meo virt.
Sapi. 11: Quom. autem posset aliqd pmanere nisi tu voluisses
Ad Rom. 12. Ut probetis que sit volts Dei. Ad Ephes. 1.
Ut notum faceret nobis sacram. voluntatis sue. Et de
amore Di. pleni ss. codices Testam. novi: Joan. 3. Sic Deus
dilexit mdu ut filium suum unigenitu daret Etc. Et 15. Sicut
dilexit me Pr. et Ego dilexi vos. Demum. cum in
sacra pagina Di. opera extra recenseat dat huic ce verit.
locuples testim. cum quod ad extra fit à Deo media
volte fiat. —

Atque pria hec veritas e ut, ut bene observa-
runt Theologi nulla heresis aut Ethnica Phia. palam
negaverit Deo voluntm q. si ab Alberto in Libro de Causis
Nig. Peripatetici hoc errore infamantr. t. exiguoru opio
id ostat hos Phos Deo negasse eos voltis actus q)
dicunt impfm n. V. omnem actum volendi a Deo sustulisse,,
utique tandem Albertus illos benigniori censura interpretat. Et 2

Demonstratur nobis r. hanc veritm asseq. plures
validas ss. et aliqu coincidunt cu iis quas fecim. ut p[aterem]
Deo Scien. sui vlt opione q. hic e ff.o que nullu dicitur

imperfectio. f. fralit. Debet esse in Deo amor perfectus quo nihil magis decens nostro intellectivo quam amare bonum et odisse malum; sed in hoc non asserit imperfectio. Ergo valde conveniens perfectio utrique [illegible] in Deo. A posteriori ex Divina providentia quae adeo relucet in creaturis creatione conservatione et dispositione cum executio rationis providentiae fiat mediante voluntate signum est in Deo esse voluntatem.

Alia demonstr. afferri solet ex libertate Divina qua perfectius probatur Deum evidentius. Tua ratio hominis [illegible] atque liberius exercet per voluntatem ergo Deus perfectissimam voluntatem habet: probatur minor, quia nulla facultas operatur libere nisi ea quae habet dominium suarum operum [illegible] cohibendo intra suam virtutem atque haec voluntas, cum exerceat quod per intellectum ut bonum [illegible] et [illegible] malum judicat [illegible] ea subest [illegible]. Libera est perfectissima voluntas gaudet.

Hinc infero sublata a Deo voluntate posse cohiberi operationem Divinam quin ipsum in actu produceret, esse [illegible] in infinitum [illegible] in actu posita quae operationem non est facultas fralit. Libera [illegible] natura [illegible] iam produxisset [illegible] producibile est; sed cum quia sublata a Deo voluntate non est tunc cohiberet Divina operationem, nec esset ratio cur finitas rerum collectiones et non infinitas iam produxisset. Nisi dicas operationem Divinam esse subordinatam voluntati Divinae sicut potentia externa hominis subjectae voluntati a qua movetur ad operandum quam subjectam in quacumque hypothesi debuit servare operationem Divinam; nam hinc infero sublata a Deo voluntate nihil operaturam operationem defectu requisiti determinationis voluntatis. Ex quo evidenter infertur ut videam tot effectus Divinae operationis Dei perfectissimae voluntatis, [illegible] dictum esse quae regulat operationem.

Unde bene infert n.r Ruiz
cum negaret Deo vol.tem Theologie et fidei certitudinem
funditus eversurum: tolleret n. in d.s myst.y Trinit.is q.a
tolleret Spiritum S.um amore qui fit p. vol.tem tolleretque
pp.tum et reparatum incarnatum ubi D.s ubatur sentiunt
aux. gra., sacramentorum institutum leges et alia que
s. volunt. p.stari nequeunt, cumque in Theologia plures
sint verit.es evid.tes consensu sit illeas q.s tales
verit.es destrueret ea evid.tia impossa; q.s evid.r impossi.le
e Deum carere voluntate.

Notandum hic cum M. Albiz n.
id. ee evidens lum.e n.a Deum hre vol.tem ee q.d certum
de fide Deum hre voluntatem d. et ee certum eadem fide
ee evidens Deum hre voluntatem que tria diversa ss. stat
n. opt.e aliq.d ee evidens et certum de fide, n. t.n ee certum
illud ee evidens ex eo q.d licet rei veritas sit in sacra Ser.a
revelata, n. t.n evid.a talis veritatis revelatur: sic
certum e Chrum Dnum ee o.z Deum, et evidens e ee rivib.z
... n. t.n e certum ee evidens Chrum Dnum ee rivib.z at
ee evidens Deum hre vol.tem revelatur e in sacra Ser.a
inniis locis in q.q d.r evidens ee Deum ee misericordem, iustum et p.iorem
que ... l. ss. finalis. acta d.a volunt.is ... illos includunt.
s.o 2.o expend.a roe S.i Thae expend.t quoque an repugnet subst.a
intell.va n. volitiva.

§. 2.º

Expensa roe S.ti Th.e expendit
quoque an repugnet subst.a intell.va n.
volitiva.

Omissis alijs demonstrationibus quos in re
adeo manifesta quorum Theologus indagabit nec erat negligenda ea
quam format S. Thomas hic art. 1. tum ob Angelici authoritatem tum quia
efficacia non caret et sic proponitur a S. D. Ea substantia quae praedita
est vi intelligendi praedita est amandi facultate, sed Deus est effectivus
cognitivus ergo effectivus volitivus: maior probatur tum inductione nam
ad cognitionem sensitivam sequitur appetitus sensitivus, et ad formam naturalem
sequitur appetitus naturalis ergo ad cognitionem intellectualem, et spiritualem sequetur
appetitus spiritualis, et rationalis qui est voluntas: tum ratione a priori quia
eo fine proponitur nunc bonum nunc malum ut illud amet, hoc
fugiat, ergo ex tali cognitione sequitur inevitabiliter sequella appetitus
in substantia sensitiva, seu voluntas in substantia rationali: probatur consequentia;
nam media inferunt infallibiliter existentiam finis, sed cognitio boni est
medium ordinatum ad amorem illius, ergo cognitio boni infert in-
fallibiliter amorem ad quem ut ad finem destinatur.

Ita accipiunt aliqui Theologi hanc rationem ut iu-
dicent eam esse demonstrationem sufficientem demonstrantem quo probatur in Deo
esse sciamus: sic [illegible] Molina hic art. 1. Suarez 1. p. l. 1. de attrib.
Dei positivis. Val. q. 19. pun. 1. Herize tr. 2. D. 11. c. 3. n. 12.
et huic ut probabiliori adheret [illegible] Ruiz D. 1. s. 1. in appendice
quod iudicant implicare in Deo creari substantiam realem quae non sit vo-
litiva ac proinde ex asserto intellectu in substantia vitali recte in-
ferri existentiam voluntatis quod probant tum ex ratione D. Thomae: tum etiam
quia quaelibet res debet habere inclinationem ad formam sibi convenientem,
sic videmus lapidem, plantam, ferri deorsum, etiam ut [illegible] quia per istos
motus tendunt ad centrum et finem, quem utilitas earum perficit non
D. isti motus fiunt per amorem in cognoscente etc.

Ego vero et si probem rationem D. Thomae ut aptam
suadere hanc veritatem, tamen non existimo illam esse rigorosam de-
monstrationem cum Vazquez hic n. 26. nec [illegible] Deum

illam proposuisse ut demonstrativum, sed ut probabile topico bene nixam ad assensum extorquendum, quippe indicio non implicare contradictionem quod a Deo creetur substantia rationalis quae non sit volitiva, sed solum sit intellectiva, cum omnes implicantiae quae afferuntur solutum habeant, nam in 2.° argumento ab inductione deductum solum probat de facto non esse substantiam cognitivam quae non sit appetitiva ad suam naturam, ut si fuerit corporea habet appetitum corporeum, si spiritualis spiritualem.

Ad 2.m argumentum quod afferebat ex fine ad quem ordinatur cognitio boni et mali, scilicet ut hoc fugiat, illud amet, posset reperiri sufficienter fieri hunc finem si ponamus hanc substantiam rationalem posse aliam instruere, et per suam cognitionem alteri revelatam ostendere, quod sit malum et quod bonum, ut hoc amaret, illud fugeret. Praeterea cognitio cuiuscumque veritatis est per se expetibilis, et bonum congruum cuilibet substantiae rationali, quod licet talis substantia non posset amare, nec eius cognitio deserviret ad amorem, adhuc talis substantia contenta foret sola cognitione boni et mali. Fingamus ad huius declarationem proponi substantiae antequam existeret an vellet creari a Deo capax solius intellectus vel relinqui in abysso purae possibilitatis, utique secundum illud eligeret, quod illud est bonum substantiae et per se dilectum, et alterius potius expetibile. Unde fieret licet cognitio sit medium, tamen de se quod ad amorem non est medium absolute in subiecto impotente amare, ac proinde in illo non inferret amorem.

Nec obstat quod 3.° loco afferebat de inclinatione rerum ad propria sibi congruentia, quod etiam ista substantia haberet inclinationem innatam ad actum cognoscendi ut ad perfectionem sibi propriam, non vero haberet inclinationem elicitam, quia non esset capax talis inclinationis nec propenderet in bonum ut sibi congruum, sed ut congruum et cognitum per intellectum quae est melior assecutio boni quam per voluntatem ut communiter defendunt Theologi cum Divo Thoma 1.2. ubi disceptant de actu in quo formaliter consistit beatitudo.

Confirmo 1.º quia gradus non re-
pugnat ut gradus vitae quos in una specie coniunctos observa-
mus sint divisi per diversas species, sic gradus sensitivus et rationale
quae in uno homine coniunguntur disiuncta reperiuntur in Angelo
et equo; ergo non repugnabit gradus intellectivus ad gradum semper subiectum volitivus
sit in aliqua specie disiunctus a volitivo, hoc tantum dicimus ut
si volitivus repugnet esse sine intellectivo, e contra intellectivus non repugnet
esse sine volitivo. Confirmo 2.º de facto potentia cognoscitiva ex-
terna non regit immediate appetitum in animali sed mediante; ergo non
repugnabit quod alicui intellectivo non regat immediate voluntatem antece-
dit. neque enim animal ideo haberet sensus externos carentes phan-
tasia non posset fugere malum et sectari bonum, nam sensus externos
non proponit bonum ut conveniens, et malum ut disconveniens, hoc enim est munus
phantasiae; sed appetitus animalis non regitur immediate a sensu ex-
terno, cur ergo repugnavit potentia cognoscitiva spiritualis, cui non regat
appetitus spiritualis quem regat.

Instat P. Ruiz: negat ne-
gari quod illa substantia quae solo esset intellectiva foret monstrosa et
manca, utpote carens perfectione intellectivi volendi. Confirmatur monstrositatem ne
demus in Deo dicimus esse demonstrari ex eo quod habeat intellectum ergo debeat
voluntatem. Deo negando antecedens, neque aliud est eam substantiam non habere
omnes perfectiones simpliciter quae possibiles est in linea vitae et hoc ex eo
aliud quod esset monstrosa, ergo nego. Nam monstrositas non
surgit ex carentia perfecti utcumque sed ex carentia perfecti subiecto de-
biti, cum ergo in hac hypothesi non deberet illi substantiae volitio
non esset monstrum sed esset specie adaequate constituta.

Confirmationem observo hic demonstrari quare debeat esse
in Deo volitivum ex intellectivo reverenda est ut utrumque habeat ad illam
quae ostenditur ex perfectione Deitatis petit ut habeat omnes perfectiones
simpliciter, et cum habere volitivum sit perfectio simpliciter

nulla imperf.^e admista seq.^r evid.^er in Deo esse hanc perf.^m volendi, alias foret imperfecta Divinitas vig.^a repugnet esse intelliv.^m s.^e volitivo, d. q.^a repugnat esse tale intellivum nempe D.^m s.^e volitivo, s.^t repugnat ei esse s.^e immensit.^e etern.^te et reliquis pratis quae Divinitatem solent efficiunt. D.^a 2.^a an det in Deo vol.^as p. m.^m actus 1.^i s.^o 1.^a n.^e e in Deo vol.^di pot.^a

Disp.^o 2.^a

An detur in Deo voluntas per modum actus 1.^i

S.^o 1.^a

N. est in Deo volendi potentia.

Quaer.^a p.^m in tit.^o de re i.^a tradidi terra dico 1.º in Deo non e physica pot.^a volendi. Opp.^m sensisse Scot.^m Bonav.^m, Richardum, et Alexandrum refert Ruiz, hui d.^m hi DD.^es non locuti de pot.^a physica in rigore vocis d. de pot.^a physica reclusis imperf.^bus in substantiis et potentiis creatis reptis. Ag.^r sol.^m si actu ut ceteram amplect.^da esse suadent tum quae ex s.^a D.^s de Deo hemus, et SS.^is PP.^es patr. clamantis, Deum esse purissimum actum nulli potentialit.^s vitio deformem, tum quae bona The.^a edocemur. At si Deo esset pot.^a physica in propriet.^e vocis Deus ab intrinseco moveret.^r, oponeret.^r q. ex actu, et pot.^a, q. in rigore vocis n. e in Deo admitt.^da pot.^a volendi.

Dico 2.º N. est ei concedend., e Deo recepta pot.^a realiter distinctiva a subst.^a ipsius Dei: ita P. Ruiz D. 2. s. 1.

Moveor ad oltz itz 1° q. nullj e fundj ad ponenz fralit.s
in Deo que sit pura volitiva; q° illa n e scedenda Deo.
Probo ans: seclusa tali fralit.e manet subst.a Dei potens
here actum amoris; q. nullj fund.j datur ad ponend.z
in Deo talem fralitz, pbo coam; q. ois ea fralitas qua Deo
n e naria dicit impfz utpote 1. flue Deo d. Da subst.a
se sola apta e here volitz q. n e ullum fund.j aut rao
cogens in Deo adstruere talz fralit.em 2° q. ut lib. de Tia
opinabar: ws.d ai.a 1.e adiutorio potens sufficit pducere
actus sue, et amoris; q. subst.a Dei se sola sufficiet here
volitz: pbo coam, nam subst.a Dei in linea volendi het
rz virtz palem q. n eget aliqua alia pf.e que se heat p m.z
instrum.ti volentis et adiuti.s illam in ord.e ad volit.z

Ubi 1. q. p.er eternus het suffit.z
virtz pductivz sp.s S.i, et tn eget sortio Filii ad talz
pductz q. etj si subst.a Dei sit opleta in linea volendi
egebit sortio alterius fralit.is que sit ult.a ad hendz
volitz. Ad 2. nam in sp.e dat v. pura in ord.e ad pdutz Sp.s S.i
q e amor notionalis q. etj est pura in ord.e ad amorz essalz. Ideo
seesso anti neg.o coaz, discrimen e q. Sp.s S.s e essal.r duorz
amor ac pinde ut existat petit existere duas psonas sese
amantes, pinde lt P.r et Filius heant divisive virtz
suffit.z pductivz Sp.s S.i ob eandz ratoem spiratoris
solitarie tn neuter pducere poterit Sp.m S.m, n exit.e
alta psona n nec.a virtutis d. deff.u odit.is requireret
alterius psone. Ad 3.m dat tcari amor unitivus q coicand.o e
Spui S.to. At ea fralitas pot volitive nam reqsit ut Deus
amet neq ut possit amare cu esse heat suffit.z virtz
ad amorz q. talis fralitas fictitia e.

Ad aliorz ro. illa pbari in Deo

distingui' ei realr. amorem Sp. S. ab eius subst.ª, ? distingua
[illegible] cum amor notionalis quo Sp. S. distinguatur realr.
a Patre et Filio, in deo ?. demus his divinis personis
[illegible] acceptum pro ad amorem notionalem; cetm. amor essentialis
nullo modo disting.r a divinis personis ?. [illegible] non het oppositum
[illegible] amor essentialis non supponit in [illegible] [illegible] pro ad ipsum
hendum.

Obiicitur 2º. nego [illegible] amare obiectum aliquid pro
cedat cogn. de bonit. talis obiecti [illegible] inter subst. Dei et
amorem datur aliqua formalitas quae heat rnem por in ord.
ad amorem; ans est evidens: probatur consequentia quia formalitas quae complet
substm. Dei rone cuius d.r potens amare est acceptum pro [illegible] talis
est [illegible] cogn. [illegible] het rnem por : pr. maior, minor [illegible] lenoat
potens est por: minor pr. quia seclusa da. cogne. manet voltas
impotens amare actum prae. etposita tali cogn.e iam est ama
re potens; ergo cogn. [illegible] het acceptum por r. [illegible] volitionis.

[illegible] concesso anti nego. conam: ad probatam dis
tinguo mai: ea formalitas quae complet substm. Dei, rone cuius d.r
potens amare [illegible] [illegible] influentis aut quasi influen
tis in amorem est acceptum por [illegible]: rone cuius d.r potens amore
[illegible] virtutis influentis nego mai: [illegible] [illegible]
requis. ad actum et ut por sit expedita ad opus [illegible] het rnem por
[illegible] nullus dicat [illegible] potens operatum here requis.
approximatio requis. quoque nesit impedimentum, et tn. neg ap
proxim. neque nego. impedim. hent rnem por d. so conditionis
[illegible] unde ad probatam neg. ans quia denoatio potentis
[illegible] non [illegible] gravit a por [illegible] influaiva d. ei a
[illegible] cogn. [illegible] so req. tangm. applans [illegible] [illegible] ope
volontas [illegible] obti bonitem ingm. pro amorem [illegible].

Obiicitur 3º. [illegible] volitio includit rnem
act.

act. q. ad volit. Dei dar in Deo. ...
... q. actio supponit pot. a quo proveniat. ...
... natur. Dei volitio hct ronem mot. Et motum ...
cant M. in 1. dist. 45. Albert. ... q. 79. memb.
fine, nec obsonat ... locutio Doctor. Dei
neg. ... distinguo ant. hct ron. mot.
physici nego ant. mot. intentionalis ... et intellig.
... motus ... volunt. nec aliud
... mot. ... intellig. et volenti.
... volunt. ... n. e hit.

S. 2a.

An in Deo n. e. ha-bitus?

Certis sent ... si unus
... exceptio ... eisdem ... qq
... volunt ... reiciunt; nam
... loquum. de hitu ... sumpto ... physica
qualitate ... quali. accept. hitum certe e
fide ... volunt. quae ... act.
... hitus
... intrica ... volunt. eam facilitante et inclinante
ad opem; cert. sic accept. hitus in Deo admit. n. e
...

... in Deo n. e admit. ... qualiter quae ex diff.
... hitus ex sua ... diff.
... in Deo nulla ... qualitas quae possit here
ron. hitus: ... evidens et maior certa; ... nimis ... hitus

dat potentia ut suppleat aliquid virtutis ex facilitate et inclinatione ad operandum, quam habitus ex sua speciali ratione importat afferre; probatur tamen, nam eo ipso quod suppleat aliquid virtutis deinde potentia supponit illa tamen esse debilis virtutis incompletae et egentis adiutorio, quam habitus ex suo conceptu affert importat cum in se quae non est virtutis completa et totalis, tum in potentia contribuit, quod supponit illam esse virtutis debilis et incertis.

Dices 1. voluntas Christi de se sola sufficit habere actum amoris Dei non? est dicendum quod in illa est habitus voluntatis Christi sed additur; probatur tamen quia talis habitus contribuit ut potentia adiuvet ad opus de voluntatis Christi de se sola sufficit habere actum amoris, quod in illa est quoque habitus in voluntate Christi, et inde ab illa ratione nihil non otiosum debet in Christo divinitate admitti. Secundum quod voluntas Christi est perfectissima in sua linea, quod potest de se sola non sufficit habere actum amoris Dei indiget instrumenti iuvante.

Dices quod quid praestaret habitum optime praestat Christi voluntas, et sic non est necessitas ponendi in Christo habitum; probatur ars quidquid praestat habitum est influere in actum amoris et hoc modo decrare potentiam, et quoque muneri illius inclinare per modum naturalis voluntatis ad actum Dei in perfectissimo modo praestat a Christi voluntate quod ea sola sufficit praestare quidquid praestaret habitus: probatur minor nam voluntas Christi est habitualiter inclinata ad bonum amandum; ipsa quoque est sufficiens principium amoris, sed iam hic imperfectum quod meliori modo ipsa praestat quidquid praestaret habitus, si hic foret in Christo.

Dices namque ut multi satis probabiliter opinantur habitus voluntatis aliquid praevenit facilitatis illius in operando nihil aliud sunt nisi cognitionis intensio propositum objectum et motiva quae possunt voluntatem pellicere ad amorem Dei. Christi intellectus

p̄venit obiᵗᵘ insita Maiestᵉ: quæ lateat illaᵐ motivum
aliquod ad bonum amplectendum quod sufficientᵃ ista cognᵉ;
nisi adiuvet requisite e(st) perfectᵉ voluntᵃᵗⁱˢ quæ illam flec-
tendo ad amandum. Deinde noto in ista sentᵃ posse admitti
habitus in Dei voluntᵉ quia habitus dicunt imperfectionem summam
perfectionem.

Obiicies 1ᵒ: Divinæ voluntati cum naturᵃ convenit
informatā habitu inesse ēt facilitate ad operandum; possum
præscindere in Dei voluntᵉ duas facultates: alteram quæ sit
a voluntate: alteram quæ sit habitus: quia eam quæ non ē eadem velle
ac faᵉ velle, quippe 2ᵐ addit aliquod 1ᵐ; primum
voluntᵉ Dei distinguet velle ab hoc quod ē facile velle, 1ᵐ convenit
Dei voluntᵉ 2ᵐ habitui; quia in Dei voluntᵉ datur conceptus voluntatis et
conceptus habitus: minor probatur quia accepta voluntate eo convenit velle.

Resp. negando antecedens distingᵈᵒ concessis duas facultates
Dei et tradentes diversos negando eam: duas facultates quarum
altera abstrahatur a Dei et humᵃ et inclusa sit in altera cedo conc:
itaque bene possumus concipere velle quin concipiamus faᵉ velle cetera
[illegible] possumus concipere velle Dei quin concipiamus facilitatem volendi quippe
ipsum velle Dei cum perfectissimum sit in linea volendi debet excludere
promptitudinem et facilitatem ad volendum inclinatam ad
bonum, et aversam a malo, itaque faᵉ velle in Dei voluntᵉ
non convenit aliquam facultatem a divina voluntate Dei distinctam
[illegible] spectali Dei voluntatis et aliquo patet reliqua.

Instabis, ut demum in Dei voluntᵉ facilitas ministratur
habitui nostro: satis ē conveniᵃ Dei voluntatis cum habitu voluntatis nostræ;
Deus dat virtutes convenientes voluntatis Dei cum habitu voluntatis nostræ, quia dat
fundamentum sufficiens ut in Dei voluntᵉ præscindamus facultatem et
conceptum qui sit habitus. Maior probatur quia illud fundamentum habemus etiam aliud
ad præscindendum in Deo volendum ab intellectu, et ab immensitate.

Sic et conveni cum q. in his praticis hic de cum potest creatis . Dr. minor q. voluntas D. vel facilitas ad q. dicit p. tertio Deo inclinatio ad bonum q. non p. quia est habitus voluntatis nostrae q. vel convenit cum n. v. habitu.

Deo distingo mai: satis est conven. D. voluntatis cum habitu voluntatis nostrae in ratione cui habitus nego mai: in ratione specifica et differentiali habitus concedo mai: et eodem modo distingo minor . Sic dari conveni D. voluntatis cum habitu nostrae in ratione specifica et differentiali hit. D. co in ratione cui: item habitus voluntatis est illam facilitas q. auget vires illius ex quo fit habitus supponere in ipsa difficultatem et retardationem: convenit D. voluntas cum habitu in hoc q. est eius amoris summum propensio et inclinatio ad bonum; differt q. n. supponit difficultatem ad tristitiam amoris unde n. convenit cum habitu in ratione specifica et differentiali habitus: ergo n. sufficere qualemcumque conveni cum aliquo aff. hum. ut hunc ponamus in Deo, pat ex ergo sint aliquae actus voluntatis D. q. conveniant cum aliquibus humanis et tamen hos n. ponimus in Deo v. g. displicentia D. convenit cum tristitia et tamen tristitiam n. ponimus in Deo q. n. convenit displi. D. cum tristitia in ratione propria tristitiae . sed in ratione cui, quae est aversio ab obiecto disconvenienti.

Obiec. 2. in Deo ss. virtus utriusque et misericordia. ergo in D. voluntate ss. habitus. p. cons. q. huiusmodi virtutes ss. habitus voluntatis teste Philosopho l. 5. Ethic. c. 2. Deo concesso ant. neg. cons.; ad probat. sic explica Philosophum ut tantum loquatur de virtutibus humanis, q. sic in nobis convenit ab habitibus et misericordes, et iustos, n. vero loquitur Philosophus de virtutibus D. nam in Deo ipsa D. volitio ut est ad actus punitionis et retribut. est iust. ut,

v. e. ad beneficia liberal.^r. tertia ergo 2da
et misericordia quatenus dicit divinas actuales dumtaxat
voluntatis Dei in actu 2°. Sed 1^a accipit eandem voluntatem
in actu 1°. et dicit dictam propensionem inclinativam, hoc est
hoc est eandem Dei voluntatem ut inclinatam in illos actus iustitiae
et misericordiae.

Sect. 3.^a

In Deo est voluntas per modum actus primi.

Hanc sententiam sustinet P. Arriaga cum aliis c. n. valde communis: oppositum docuerunt quotquot dixere constitutivum Dei esse intelligentiam, aut intellectum et volitionem; quod ipsi excludunt a divinitate esse actum 1os. ita P. Herice tract. 2 D. 12. c. 1. Mart. Perez in tract. de Trinitate D. 12. et alii.

V.^m quidquid sit de constitutivo divinitatis 2^a sententia probatur primo amplexus est D. Iustinus Martyr q. 3. ad Gentes ubi haec habet: Quomodo differt potentia ab actu: sic differt voluntas a volendo; et ideo non potest velle, et voluntas differat a volente non differat. Et agnoscit Sanctissimus hic distinctionem inter conceptum volitionis et voluntatis ita ut nequeat intelligi quod uno et simplicissimo formaliter sit volens et volitio.

Probabant aliqui 1.° quia volitio Dei debet distingui a sua obiecto quia volitio Dei divina

a 1.° ceptu in quo fciat: arg. q.ª vitalis actus negat fieri
incipere saltem ad eq. q.° ois actus vitalis sive intell. sive
volitivus debet distingui ab obto suo; constat q.ª ille ceptus
q supponi. e actus 2.° r. Cª. volitionis ct.ª
N placet discursus iste q.ª con. suadeat
intentum, eo n. tantum p. in Deo ee actum 2.° prim.ª obti, n. v.
q.° sit prius l. quasi prius volit.ª q.° q denotet volitivum et volens
aliud, qppe ee volitum aliud ee volens, nam q.dlibet attrib.um
Dei e volitum, n. v. q.° libet e volens. Et ideo cons.ª duceret volens
a quâ valet a priori ad ipsam volit. et hanc existere in Deo
ad. 1.° absurdum.
Probant 2.° q. hesi duo dentur Cª
Vult actuali. et ire. Cª pot illos velle. q ex Dei
correl. dup. ceptus alterum quo dicat volens actu, et
alterum quo dicat potens velle d. 1.° provenit ab actuali
volit.e 2.° a pto volendi; q. in Deo p.ter volit. actualem
seed. e aliud ceptus q dit vol. in actu 1.°
Nec ista r. memoret sed o. n. ee diversas
illos dentur nego q.° ex illis duabus dent. arguant
in Deo 2. fralites quarum alt.ª sit volitio, et alt.ª volitiva
qppe nulla e q. ois simplex fralitas que n possit accipi ut
dicens et ut n repugnans existere, v. g. in ipsâ exist.ª
Cª repimus existere et n repugnare existere nec t. dant 2.
fralites exist.ª d. unica, sic in unica et eadem volit.e
repimus et ee volit. et n repugnare ee volit. quesiunt
Cª volitionis accipiam 2. fralit. d. unica volit.
que ut n repugnans e prior se ipsâ ut exist. prioritate in gen.e inseb-
sist. ceptu.
Probant 3.° Dolor Cª. ex suo ceptu libª
ad am. l. n am. ire. d. amor creatus e detratus ad tales

cre. am dos. g. admit. in Deo ii duo ceptus. P. ca q. nequeunt uni et eidē fralit. ovenire indiffr. et detrao; minor p. nē amor creary ē c. ult. et detrat. illary con. sublato n intell. Dē detrat. ad am dos. cre. et p duc. g. amor creary n ē indifferens d. detrat. ad cre. amandos et p duc. at ut intelligat facultas lib. in Deo det intelligi fralitas quæ sit indifferens ad amorem; q. p̄ter ceptum actualis amoris det dari amor in actu .

Hac roe n utor q. in ea tang. gravior. diff. de acone lib. Dei in quo repit aliqd fpale n repty in actu l. creato alt indiffr. s. entitatem suam, quæ n repit. in actu 2. creato d. summa detrao, et affidio ad suu obtum.

Opportuni, et solidi, prob. 4. s. N. P. a cogn. pponit volunt. obtum bony ut amet, et maly ut averset q. et f. volunt. D. ē dup. fralitas alt. quæ sit amor, alt. quæ sit voluntas: ans pat. prob. cons. nam volitioni ut volitio ē neg. pponi bony ut amet d. hoc pponendi fuit volunt. ut voluntas ē; g. oced. ē voluntas in Deo pmū actus 1. et n solo pmū actus 2. ans prob. nam facultas illuminata ab intlu suppon. ante illuminore intlo, tum g. illumin. seu cogn. intli ordinat ud finē ad volt. illuminandam, tum et g. subtum denominois ē pui, ipsâ denoat. g. prior erit volt. illuminata q. illumin. g. negt volit. ut volitioē pponi obtum ut amet, pro istam coam huc discursu, et p minis. Volitio ut talis ē post cognē d. cui ppon. bony amdū ē prius cogn. g. voliti. ut tali negt pponi bony amdū coam prob. nam volitio negt eē prior sei ipsâ priorit. dependa. minor ex dictis cstat. prob. mai: nā volitio pendet â cogn. g. ut talis ē posterior.

2^a Cl. Et explatur: Volitio ut volitio n(on) eget illuminat(ione) ut ferat(ur) in obtum d. vol(itio) ut talis eget illuminat(ione) q(uia) isti duo concept(us) distincti s(unt). cons(equentia) bona e(st), et minor certa; p(ro)bo mai(orem): volitio ut talis e(st) tend(entia) actualis in obiectum cognitum; q(uia) volitio ut talis n(on) eget illumin(atione) ut feratur in obiectum: p(ro)bo cons(equenti)am, nam illumin(atio) intell(ectus) ad id destinat(ur) ut tollat indiff(erenti)am voluntatis et hoc potius q(uam) illud eligat d. volitio ut volitio n(on) e(st) indifferens ad ambo obiecta d. p(ro)p(osita), de- strata, imo e(st) ipsa detracio voluntatis ad hoc obtum detrare; q(uia) vo- litio ut talis n(on) eget illumin(atione) qua indiget vol(untas) q(uia) p(rae)scin- dendi s(unt) duo concept(us) in d(ict)a vol(itione) alter p(ri)m(u)s actus 1^i alter p(ri)- m(u)s actus 2^i.

Probo 2^a. In d(ict)a subst(anti)a reperiunt(ur) praedicata p(ro)p(r)ia volitivi p(ri)m(u)s actus 1^i q(uia) in d(ict)a subst(anti)a dat(ur) voluntas q(uae) p(ri)m(u)s actus 1^i compat(ur), p(ro)bo ant(ecedens); nam d(ict)a subst(anti)a e(st) volens ut q(uo)d e(st) volens subsistens d. h(a)ec s(unt) praedicata p(ro)p(r)ia vol(untatis) p(ri)m(u)s act(us) 1^i q(uo)d et(iam) maior e(st) certa; min(or) p(ro)bo: nam volitio ut talis n(on) e(st) volens ut q(uo)d ut s(upr)a demonstro. Si vol(itio) ut talis e(st) volens ut q(uo)d n(on) posset existere volit(ioni)s concept(us) q(uin) existeret concept(us) ut q(uo)d sive cuicunq(ue) enti cui conveniret denotatio volit(ioni)s conveni- ret et(iam) concept(us) volentibus ut q(uo)d atq(ue) reperim(us) volit(ione)m cui n(on) competit denotati volentis ut q(uo)d q(uia) volitio ut talis n(on) e(st) volens ut q(uo)d minor pat(et) nam volitio n(ost)r(a) n(on) vult d. e(st) f(orm)a volendi sicuti intell(ectio) n(on) e(st) intelligens d. f(orm)a intelligendi; sic(ut) volitio n(ost)r(a) n(on) e(st) voluntas subsistens, nec id e(st) de conceptu volit(ioni)s d. e(st) de conceptu subst(anti)a volentis q(uia) in p(er)f(ecti)a d(ict)a vol(itione) invenimus conceptus duos, alt(eru)m q(uo) se habet p(ri)m(u)s act(us) 2^i denotantis Deum volentem, et alt(eru)m p(ri)m(u)s act(us) 1^i q(uo)d denotat volens.

Dices praedicata p(ro)p(r)ia act(us) 1^i vol(untatis) d(ebe)r(e) distingui realiter ab actu 2° volendi, hoc n(on) dat(ur) in Deo q(uia)

q.° in Deo n' e prat.ᵃ c. prii act.ᵘˢ 1.ⁱ ad eo l.ᵉ Dei deo neg.ᵈᵒ mai: neq distingui real.ʳ illud prat.ᵃ ē c. prii act.ᵘˢ 1.ⁱ physici et creati, n' s. act.ᵘˢ 1.ⁱ ōō realis, d. meth.ⁱ ō Cath.ⁱ in Deo n. admittim.ᵘˢ, rōe nr.ᵃ plura prata et hitud.ᵉ ad illa quæ si physica acciper.ᵗ Deum monstrosum redderent, admittim.ᵘˢ n. in Dei prati.ᵉ ord.ᵉ prioris et posterioris, æqualit.ᵉ et inæqualit.ᵉ aliorq quæ n' real.ʳ s. ex fin.ᵉ à Deo ob'ito ratio nr.ᵃ ōsiderat in eo q.ᵒ p'ter dict.ᵃ realit.ᵉ oi.ᵃ alia prat.ᵃ c. pria act.ᵘˢ 1.ⁱ ibi latitare dep'hendent., quæ ita ss. c. pria act.ᵘˢ 1.ⁱ ut vocari ss. ō'fral.ʳ et q.ᵒ ut tal.ᵉ ē coveniant ō. Eo identice. s.ᵉ 4. arg.ᵗᵃ s.ᵃ p'ud.ᵉ sect.ᵉ dissolvunt.

S.° 4.ᵘˢ

Argumenta Contra Sectionem præcedentem dissolvuntur.

Obiit 1.° Herice cui actus 1.ʳᵘˢ in Dei.ᵉ impugnator tum ttt.ᵘ de Sci.ᵃ Dei D.ⁱ 2. tum hic D.ⁱ vz: oīs act.ᵘˢ 1.ᵘˢ d. ē p.m.ʸ prii efficientis c. p.m.ʸ subti, atq Dei.ᵉ n' dat ōcept.ᵘˢ q. se hbeat p.m.ʸ prii efficientis aut p.m.ʸ subti r.ᵘ Dei.ᵉ volit.ᵉ q.ᵉ r.ᵘ Dei volitionis n' dat volunt.ᵃ p.m.ʸ act.ᵘˢ 1.ⁱ ō'e bona; maior p.ᵗ tum induct.ᵉ, tum rōe. induct.ᵒ ex potis creatis: rōe q.ᵃ id q.ᵈ p'requiritur ad aliquē effectum fral.ʳ d. p'requir.ᵗ ut p'r.ᵃ causat d. ut denominet; si 1.ᵘˢ erit prius efficiens d. ōditio se hns ex p.ᵗᵉ prii efficientis; si 2.ᵐ erit subtum aut dispositio illi.ᵘˢ, q.ᵒ oīs act.ᵘˢ 1.ᵘˢ d. ē p.m.ʸ prii effic.ᵗⁱˢ d. p.m.ʸ subti: min: p'bat q.ᵃ n'ile in Dei.ᵉ q.ᵈ possit hre rōq influx.ᵘˢ aut actis neq aliq fralitas q. q.ᵉ sit unio, aut quasi unio, hæc n' ēēt in fratia, ē oīs in fratio

ex se efficit imperfectus quia neque ratione nostra dari potest tanquam ultima subiectum ponatur actus 2us deferat: omnis actus 1us dicitur ordinatus ad actum 2um atque voluntas subiecta non dat talis ratio ad volitum quia non datur ratio volitionis accepta actus 1i.

Ad secundam maiori: nego minorem ad probationem nego antecedentem nam identitas quae datur inter volitivum et volitum et peculiaris annexio inter haec duo subiectus est metaphysica quaedam et perfectiva unio volitionis cum volitivo, ex qua resultat denominatio volentis et quod licet possimus considerare voluntas et volitum ut diversum ordinata voluntate tamen non ideo Deus vult quia ex sua subiecta et voluntate quasi perficit volitum Dei quia immerite cum illa identificat et connectit nec vita intentionalis intelligendi et amandi non in actu Dei in perfectione consistit, et non si volitio nostra actus proprius in externo subiecto produceret non utique illos denotaret amantes Dei ideo illos amantes denotat quia illos in se recipit et cum ex denominatione volentis petat receptio volitionis in voluntate Deus volens denotabitur quia in se habet actum voluntatis tanquam principium perfectionem cum talia actu; ergo dicimus subiectum Dei et subiectum volitionis non dicimus illam in se frui in volitione Dei esse subiectum denotantis Deum quod denominat volens, in quo nullum est imperfectum. Contra hoc non effugit P. Herice in sua sententia dum docet non Deus sed ut putatur solum intellectus denotari volentem a volitione cum qua connectitur tanquam actus purissimus cum actu purissimo quia Deus intellectus in eius sententia est subiectum denominationis volentis. Ad Arist. autem: ait 2o phys. dicit rationem physicam et realem ad actum 2um ad actum 1us, non rationem distinctam a 2o dicit rationem rationis cum fundamento in re ad 2um.

Obiicit 2o nullum ergo proprium reperitur in volitivo quod non repiatur in volitione quia non est fundamentum ratione Dei ob quorundam actum 1us a se perpetuat actus 2i probat ars neque hoc prius dicitur et esse subsistens completum et personale dicitur et aliquid aliud

q. sit propr. l. substs. 2m. impugnatur affert indignam Deo
2a v. regit in volit. q. cta. spectat min. quod 2a impugnatur quia
volitio Da. ut talis est completa substantialiter et subsistens
et personalis, ergo etc. Resp. nego conseq. possumus enim concipere primum actum
2i. consignatum per proprias rationes, quinde aequaliter esse in
reali duos concept. alterum quod sit primus actus 2i. alterum primus actus
2i. q. sitr. et Deus concipiamus ut volentem et ut volitum et
ideo hoc est sufficiens ad hoc ut sint ibi duae formalitates,
altera quae sit primus actus 2i. altera primus actus 2i.

Resp. nego antecedens ad probationem distinguo
antecedens volitio Da. ut talis est subsistens completa et personalis identice
sumendo antecedens, formaliter nego antecedens: et enim id formaliter in ali-
qua subst. personale et subsistens quod est de 2o. conceptu rei, q.
v. est de 2o conceptu non formaliter subsistens et personale
quia idem petit natura sua, dicitur per identitatem cum 1o rei conceptu: igitur
cum Da. Volitio sit de 2o conceptu Deit. et identice habet
esse subsistentis et personalis, non v. formaliter. Addeque praeterea hoc
praedicatum subsistentiae stat in actu 2o. volendi denotatio volentis
ut q. quae non competit Da. volitioni. Ad formam conseq. anti
nego conseq. nego v. esse idem reale et realitas formaliter et ex-
plicite, sed differre per diversos modos significandi, unde convenit
nit ex eodem. nullum praedicatum proprium sit uni, quod non sit alterius,
affinis v. per conceptus abstractos, l. concretos, non aliquid referens
expl. obiti ad id expr. intellectus atque in Deo deitas volitio
et volitivum non modo concipiendi intellectus nostri rem ipsam nunc in abs-
tracto, nunc in concreto ad ss. concept. obiectivi cum fun. in re ex parte
nostri intellectus.

Obiicit 3o. Deum aliquem creare per suam substantiam velle
itaque conveniret cum Ang. in praedicatis omnibus substantia subsistentiae et
differret quo in eo quod ei differentia conveniret ea gratia omnia

foret intell. in tali arguit Henze, n̄ e͡ee p'scindibi
susept9 actus 1.i a susceptu act9 2.i quia neq in Deo: compat
caritas .n. strictissi.e quod probat ars nq ea subst.a Angeli
non posset dici act9 1.9 n̄ quia in illa foret pscindibi susept9
act9 1.i a susceptu act9 2.i Confirmat: quod quidquid in suo concepta
affert inpletz involvit impfez indignz Deo, talis é
suspt9 actus 1.i quia Cta Min: probat, nq act9 1.9 é inord.
ad act9 2.9 cum quo respon.r ad denoat9 quia act9 1. Dicitur
dicit inpletz: probat maj: nq e͡e ens inpletz dicit e͡e ab
alio pfectibile quia ergo se dicit impfez
Ad 2.do neg.o ans: ad probat9 necessariam
nego co͡nsq nam illam abstam denoat9 act9 1.i vel
excludi act9 2.i atque inde illa subst.a n̄e dic.da abte
act9 1.9 .d. in se habere susptum act9 1.i Et eodem demo
nos licet in Dei.a subst.a repiatur suspt9 actus 1.i n̄e dic.da
abte act9 1.9 .d. usque restrictio. sicut se habet nos nra
pscindi.i quia é de modo loquendi. Ad Confirmat dico, quod
quod affert inpletz realem dicere impfez n̄ vero quod quidquid di-
cit inpletz ro͡e nra ad probat9 re͡e, nullam e͡e impfez
quia aliqua formalitas Dei.a sit ab alia Dei.a pfectibilis ro͡e
nra nam ess.a Dei.a redd.r subsistens Dei.a subsistit.s
Et haec complent in e͡e forme per ipsam ess.a Dei rursus Dei.a
Eternitas é immensa q.a identificat cum immensit.e Et
in sent.a Henze intell. Dei.a é inpleta ingen.e Volitive
Et perficit per Volitz n̄ quia in hoc é impf.
Obiie 4.o in Dei Volunt.e n̄e admit.dus
hit9 neq suspt9 po͡e, quia neq det admitti suspt9 act9 1.i pr.
ista dico ea, quia n̄ minus dedecet Deum unum quam alter suspt9 quia
ars hoc pr. quia ideo relegat suspt9 hit9 et po͡e ó Dei.a Volte
quia se sola sufficit habere act9 amoris, et eo se sufficere é inclinata
ad

ad bonum, et aversa a malo. 2. Ex regula vo[lun]tatis libera
sufficiens b. amare obiectum sub s[ancti]t[a]te honestatis et propterea relinquent[ur]
sine receptionis act[ione] l[iber]i. Minor p[robatur] q[uia] quando vo[lun]tas
est excellens amor et tendentia ad obiectum q[uia] se sola
sufficit amare obiectum s[ine] dictamine alterius potentiae. 3.
obtr[ectatur]: q[uia] est dare in Deo potentiam propria honestatis et propterea
d. obiectum istum non admittit act[us] l[iber]i q[uia] ob eandem
admittent[ur] tot[us], et propterea, l. si in Deo ista potentia
excludunt etiam det excludi receptionis act[us] l[iber]i.
Et p[robatur] maior quia potentia propria honestatis est dare per potentiam
aptitudinem ad intelligendum v[el] diff[erentiae]. et receptionis
potentiae est dare per potentiam subiectiva d[e] isto potentia
dant in Deo subiectiva q[uia] in eo est potentia propria honestatis et
potentia l. n[on] dat receptionis act[us] l[iber]i.

Ad secundum anti neg[an]do conclusionem: ad
probationem nego maior: ad huius probationem secundam maiorem distinguo
min[orem]: sufficit se sola amare obiectum utrumque secundo min[orem]:
sufficit se sola amare utrumque nego min[orem]: ad pro[bationem] dato
anti eodem modo dissolvendum conced[o] q[uia] Deo subiectiva conne-
xit effectiva in eadem linea det n[on] ob est amor obiecti
d. est amans obiectum; lex het per illam volitum ad quemcumque
sit amorem et subiectum suum q[ui] e[st] subiectum denominationis aman-
tis et act[us], i. d. talis denominationis, per receptionis alterius
l[iber]i. dari aut in Deo tolleret denominatio et amantis corrum-
peret: ad aliam nego mai[orem]: ad probationem nego quod maior
dare n[on] potest aptitudinem ad intelligendum ad volendum
nisi potentiam propriam honestatis, d. cum alius receptionibus quod d[e]
honestatis nec plures additae positivae l. negativae dant
[illegible] potentia per se amare velit unum de bonitate
obiecti, et neg[at] impedimenta et [illegible], quos t[ame]n nemo

appellavit hic, et illud prius non appellavit hic d. Ex parte ipsius supplere defectus diuturnus in parte. Est Vestra volitio fundet negationem impedimenti ad volendum evenit tamen a parte ipsius voluntatis tamen a parte Dei cognitionis. §. 5. Impugnatur nullorum Recentium doctrina.

§. 5.^a

Impugnatur nullorum Recentium doctrina.

Post hanc doctrinam elaboratam ad manus habui doctissimi Patris Arriaga nuper in lucem editum, dum in eius curiositate huius sensus scrutator, meum sententiam deprehendi in dicto quod agit inter volitiones et volitum, et ad eaque docuerat in tractatu de scientia Dei dicere esse in Deo actum intellectionis: ceterum disputatione 24. sectione 2. addit hanc potestatem volitivi Dei nihil aliud esse quam intellectionem in qua re ipsa scorsé cum decreto... Logicos discors... eandem afferit Patrem Arriaga disputatione 29: itaque theologizantes quotquot scitis Divinitatis in sola intellectione locant, d. cuius cuius fuerit gratia nunquam mihi allubuit.

1.º quia intellectus Divinus negat denominari volentem utique quia intellectus Divinus non est volitivum, sive actus volendi: consequentia evidens probatur: intellectus Divinus non est radix volitionis, quia negat volentem denominari: antecedens probo, nam intellectus Divinus ... quam intellectus applicat voluntati bonitatem quam amat, ergo debet dari distinctio inter intellectum, et radicem volitionis, probo consequentiam; nam antecedens patet: intellectus non sibi applicat bonitatem ad amandum d. alteri potentiae bonitatem applicat, quia per applicationem,

a

e ad aliqd distu ab applicatae q. dist.d e accepta
applicatio accepta ad qm fit applic. d. intell.
applat volun ad amandum qa illi proponit obtum; q. in-
tell. Dei non e Dei voluntas.

2o. si Deus careret pacti reali
distictu eius intell. n influeret in actu voli q. neq. m. ij
nr. m. supd. intell. Dei e prius actu Dei voli. ergo
coam, neq hypothesis supponit ibi Dari distu realem
interait, [illegible] Dei [illegible] subst. religs invariatis:
ergo ani: nec sufficientia detraret Deus ad amandum obtum
ex sola ppe illi, qn alterii Dei intell. ocurreret ad
actu amandi; q. in ea hypothesi Dei intell. n ocurreret
physice ad actu Dei Voli. proband. in eo casu n eet
impfior Dei cogn. qm e cogn. huma. d. haec sufficit
movere volun human per solum motu intentiale, qn sit op. illu
movere physice per physicum ocursu ad actu eiusdem Volis
q. sil. in casu ficto sufficeret Dei cogn. movere volun
Dei per motu intentiale, hoc e simplr proponendo obtum, qn foret
opus motu et ocursu physico ad actu eiusdem voluntatis

Forte reddit ani.a qd intell. Dei
ocurrat ut prius volitio oriri ex perfe eiusdem intell. [illegible]
quae n modo heat vires motivi intentialis volun d. etiam mo-
vendi per modum prii volitionis, quo modo gen. si careret deest
illi aliqua perf. quae dei intelli nra propter sua limitata virte.
d. o 2o. q. n e perfo. fr. Dei extrahi a linea sua d. impf.
sti foret, si esset Dei, gereret munus [illegible], et sic generent munus
eas. [illegible] generaret et Paternitas [illegible] intell.
Dei ex sua linea e resolvent. obti, q. si ipse foret amare
ut qd extraheret a linea [illegible] d. 2o.
q. intell. Dei ocurrit ad actum Dei volis ut prius partiale illius

Et volitio partialis d. ut volitio adaequata [illegible]

De voluntas vie perfectissima in linea voli. g. dicitur exigit

ororiro Dei intellectus n. so ut[illegible] obiecti [illegible]

partialiter splendentibus virtus activus vol. dic. obiectum rem [illegible]

D. Volitio etiam [illegible] exclusivam [illegible]. [illegible]

1. v. et 3. sequens.

3.º ad Thomam 3.ª Art. 3 sic arguitur.

Ideo in D. Volitio datur conceptus actus 1.i g. detur [illegible]

1.º gratia [illegible] act. 1.i et distinctus ab actu 2.º nempe

denominatio volentis utique. D. hoc praesertim negat cadere in

D.º intellectu g. hoc n. pot ee[illegible] formalius D. Voluntas et

actus 2.º vol. n. con. e. evidens, et maior r.º potissima. hui.

D. min. probo, nam intellectus D. n.e formaliter intelligens

utique. ut[illegible] admittit g. n. pot ee volens utique. probo cons.

nec ea facultas quae formaliter vult det formaliter ee intelli-

gens eadem quae intelligens n. pot ee volens, quoque [illegible]

e. excit. [illegible] cognitio ad amorem obiecti quae potius e. amare obiectum

n. v. [illegible] extranea et [illegible] valet amare obiectum quae valet

excitari [illegible] cognit. repraesentans bonitatem obiecti, quo sancto [illegible] negari

in D. de ai.ª distinctionem realem interponens etiam. D. intellectus n.e

intelligens utique. nam haec denominatio [illegible] act. 1.i g. intellectus

D. negat denominari volens: probo eam, nec id negat denominari volens

g. negat denominari intelligens D. intellectus D. negat intelligens

denominari [illegible] nec volens.

Rebis sat ee g. intellectus D. identificat

cum volitivo ut possit denominari volens nec ex talis identitatis

beneficio verificatur g. ea facultas quae intelligit vult. D. d.ª

1.º nec ex eadem[illegible] so seq. g. D. intellectus sit volens materialiter

n. v. formaliter [illegible] obediens aeternitas denominat volens, et immensitas

intelligens materialiter [illegible] evidentia, n. formaliter g. ut D. intellectus

de-

denoed fral. volere dei hic peculiarz onexz cu
volit. D. hanc n het nisi coext. que fral. e intelligere
ergo. g. Da intell. neqt fral. denoari volere. D. V.
nq idemt. n addit peculiarz onexz cu potz intellis
cu volit. D. si distinguerent o Deo isti act, vitales intell.
n ee facultas volitiva g. neqz m. posita idemt. e facultas
volitiva: min. pbo g. intell. ex sua roe frali n petit
amorz, nec illum infert sicz ut ipse D. Ani. benedocet
n repugnat subst. pure intliva g. intell. ex sua roe
frali n petit amorz nec cu illo onectit. at volis ut
talis petit amorz g. intell. Da fralis dei distingui
a Da volunt.

4. Diruenda fund. adveri nq ideo
D. Da intell. ee act, s. volendi seu scept. volunt. g. a
roe nra. pcedit volitz Da. D. hoc fundum debile e
g. nullum erit ut dicat ovenire Da intelli. sceptum vo-
lunt. min. pbo 1. nq aliqua intell. Da pendet a D.
volre. oid slt eaque fit intuitive ad cre. hoc e
ad affirmandam earu exist. nampriore volris creandi
m. q. g. m sci. visionis de m. creando, et t. nemo dicet
Di volitz intelligere p sciam dei g. et si intell. Da
de bonit. soti pcedat actum amoris n ideo dicet talis
intell. amans soti bonitz. V. inintlu D. sci. singlis
intellig. pcedit scia visionis, nec t. sci. ipsa simplicis
intell. denoid videns p scia visionis. V. in Da vol e
simplex oplac. pcedit act, amoris efficacis, q dependat
illâ, nq ideo Deus vult m. existere q. oplacet in m.
exist. nec t. simplex m. oplac. D. amare efficac.
existz m. g. n sat e virtualis pced. intellis Da
ad amorz et hui, depend. ab illâ ut Da intell.

dicatur volitos et amatus bonitas obti. D. 3.a
an sit in Deo appetitus tam circa bona interna quam externa. S. 1.a
Aliqua praemissa et placita recensantur.

Disp. 3.a

An sit in Deo appetitus tam circa bona externa, quam interna.

S. 1.a

Aliqua praemissa et placita recensentur.

Praemitto quod appetitus bifariam secari, alius est n. appetitus innatus, alius elicitus, appetitus innatus est inclinatio rei in aliquid sibi bonum nec appetere est aliquid sibi petere, talis est propensio quam habet ignis in calorem, aqua in frigiditatem etc. Ex quo inferes hunc esse omnino identificatum cum substantia rei appetitus in quantum remotus, nec appetitus proximus nunquam distinguitur realiter a rei substantia. Verbi gratia appetitus qui est in lapide ad descendendum provenit proxime a gravitate ipsius, et appetitus ignis ad ascendendum a levitate quae scilicet facultates his subiectis tribuuntur ad consequendum suos fines.

Appetitus elicitus est actus facultatis appetentis rei cuius substantia expresse petit bonum sibi conveniens applicando aliquos proprios et alia media ad consecutionem sui finis: hic l. est sensitivus, l. rationalis; sensitivus qui et corporeus dicitur est omnibus brutis et hominibus nec est actus facultatis corporeae appetentis quae regitur immane a phantasia, rationalis qui est spiritualis

et propria hominis et Angeli est actus elicitus a facultate spirituali appetente quae est voluntas et propterea innatae a similitudine ideo vocatur aequivoce appetitus rationalis.

Praemitto 2.° appetitum elicitum esse proprie et in rigore vocis appetitum innatum vero solum per metaphoram: ratio est quia appetere est actus 2.us postulandi, quaerendi, et eligendi quod bonum est suppositum. Dicit desiderium seu complacentiam quae bonum appetitum et amatum; ad actus autem 2.us tantum dicitur appetitus, quia si ratione praedita esset substantia quae appetere dicitur peteret et desideraret illud bonum quod sibi debetur et sine quo imperfecta foret. Unde Augustinus 11. de Civ. c. 28. si arbores essemus nihil quidem sentientem motum amare possemus, verumtamen id quasi appetere videremur quo feraciores essemus uberiusque fluctuaremus.

Praemitto 3.° non esse idem formaliter appetitum elicitum in actu 1.° ac appetitum innatum propter innatus latius patet quam elicitus in actu 1.° nam quaelibet substantia corporea, imo quaelibet sive corporea sive spiritualis sive accidentalis sive substantialis sive metalla sive alia habet innatum in bona sibi congrua, at elicitus in actu 1.° solum competit animatis, quae cognitionem requirunt: inquam observabis hunc appetitum elicitum in actu 1.° esse quemdam innatum ad diversum tamen rationem nam animae nostrae voluntas est appetitus innatus in actus volendi, quia respicit illos ut perfectivos sibi proprios et est appetitus elicitus in actu 1.° quia potest physice tales actus elicere.

Praemitto 4.° rationem Dei aliam esse bona interna aliam externa: interna esse summam eius attributa et relationes externas vero creaturas et alia quae Deus disponere producere. Quaesitum an Deus habeat appetitum sive innatum sive elicitum tam ad bona interna tam ad externa, an vero ad interna solum non ad externa; quod est idem ac quaerere, an in Deo aliquis appetitus dicat aliqua imperfectio ratione cuius excludantur a Deo

1. nullam imperf. admitti sine, et a Deo negarandi.

1.a sent.a affirmat in Deo dari appet.m innatum et elicitum tum circa bona interna tum circa externa: ita opinatur P. Did. Ruiz D. 1. s. 2. et expresse sentit Gran. D. 1. q. ait in aliquos Deum habere appet.m elicitum et innatum circa bona externa et interna, non tamen ans. valde rigoroso. Conveniunt Alarcon ... 3. D. 1. c. 4. Arriaga D. 24. s. 3. Heruze D. 12. c. 4. ubi agit de solo appet.u innato.

2.a sent.a asserit Deum habere appet.m innatum circa bona interna ... Ovilia ... Leones ... et ... Friados: hanc defendit P. Annibal. D. 2. c. 2. conatur trahere ad suam sent.m P. Paz ... D. 22. c. 2. ... conatur Ruize ... ita clare ... apud Paz.

3.a demum accedit Deo appet.m innatum circa bona interna, negat circa externa. ... 1. p. q. 19. art. 13. et ... docti alii ... Magna ... hanc ... de voc... esse arbitror, pendere ex accept.e vocis appetitus, ideo stando ... accept. Theologorum sensus ... sequentes ... probabilius censuero ... S. 2.a ...

S. 2.a

Conclusiones pro veriore doctrina.

Dico 1. in Deo esse appetitum elicitum ... circa bona interna ... externa: et hac ... nullus ...

re

de re divitiis ee: cum singulis: appetitus elicitus e actus
voluntatis circa bonum sibi absolute propositum. D. Deus pro actu
voluntatis fertur circa bona tam interna quam externa quae sibi ordinate
intellectus ponunt ergo in Deo datur appetitus elicitus circa bona interna
et externa; consequentia evidens: minor probatur: nam appetitus est tendentia in bonum
pro omni: quod Deus actu amoris fertur in se ipsum et in creaturas nunc
per simplicem complacentiam nunc per actum efficacem illos producendo et aliis
muneribus ornando.

Dico 2°. In Deo datur appetitus innatus circa bona sibi
interna. Hanc ... tenent ... contra sententiam P. Annibal:
fundatur quia ille nam appetitus innatus est inclinatio rei ad bonum sibi
congruum; D. Deus habet hanc inclinationem circa bona sua interna ergo habet
appetitum innatum circa illa; probatur minor nam reliqua constant: quia
divina sive relativa sive absoluta sint ... perfectiones Deitatis
a Deo naturae ... excellentia attributis deficientibus manere
et Deitas truncata et imperfecta ergo in divina habet Deitas
inclinationem et pondus ... nam ... ad ... perfectionem
quod sibi congruum est, D. ... perfectiones ... bona ... Deitatis ipsi
sunt maxime congruae ... Deus habet pondus et inclinationem intra ...
... et consequenter appetitum innatum.

Inferes quod ... est ... Deus habere
appetitum innatum ad suas relationes ... unam personam habere appetitum
innatum circa aliam quod sic ostendo: perfectio Dei est esse Trinum in personis
ergo in hanc perfectionem habet innatum appetitum ... nam ...
... appetitum in bonum sibi congruum quo sit deficiente manere ...
... imperfectum ... si Deus non esset Trinus in personis maneret
... et ... ergo Deus appetitu innato pendet in personas
Trinitatis ... quaelibet persona perfectio alterius ...
... inter se realiter distinguantur ... admirationem ... inventum
... libet ... in alia ... perfectio alterius ergo appetitum innatum

Per[c] D.[9] dependet in Filio et Sp[iritu] S[ancto] et haec duo ex ore producunt dependentiam D[ei] et mutuo conveniunt in se metipsis.

Dico 3.° dat in Deo app[etit]us elicitus cum m[aj]ori actu 1.° tum ad bona interna tum ad externa. s[ecun]d[u]m D. Th. 1. p. q. 19. et 1. contra Gentes c[apite] 72. probavimus in Deo esse voluntatem cum m[aj]ori actu 1.° n[e]c app[etit]us elicitus in actu 1.° n[o]n alludere nisi prius volit.[io] et amo[r]. D. in Deo datur actus 1.° amo-ris tum ad bona interna tum ad externa quia datur app[etit]us elicitus in actu 2.° maior quam n[e]c app[etit]us elicitus in actu 2.° et amor obiecti oppo-siti quam app[etit]us elicitus in actu 1.° erit prius talis amoris; minor pro-batur quia Deus ex[trinsecus] proprio amore amat se et creaturas ut s[ecun]d[u]m 1. tertium et Latinos et sequar [illegible] sequentem.

Dico 4.° in Deo non datur app[etit]us innatus ad bonum externum in proprietate vocis app[etit]us s[ecun]d[u]m adversam [illegible] Christi necessitatis salutis moralis. In Deo ponuntur de se cons[ideratione] ad extra. Probatur: app[etit]us innatus in rigore vocis est pro-pria inclinatio rei ad bonum sibi congruum. D[eus] n[on] habet hanc inclinatio-nem ad creaturas quia ad illas n[on] dicit innatum app[etit]um cum eo videretur mali: n[on] alio probatur. Tuetur quia minime accepit cum quo magnum suffragium est ing[eni]o de[us] vore: in[cl]inatio eum non vol[untari]e n[e]c appetere e[st] aliq[ui]d sibi petere l[ibe]r[e] desiderando si abesit et fruendo et gaudendo si adsit: minor probatur: bonum creaturae non est perfectio ipsius Dei, nec aliquid ad eius perfectionem conveniens, ipse sive sint sive n[on] sint creaturae perfectus erit Deus in suo esse eandem habet integritatem creaturarum et perfectionis quia in creaturis non habet Deus app[etit]um innatum proprie loquendo.

Peteres ar ponit Deus s[ecun]d[u]m app[etit]us innatus ad aliquorum negotiorum. Resp[ondeo] u[nu]m negotium ad quem ducit quaedam in Scotistis realibus quae creaturas ducunt. Deo tribuunt negotium illud negotia ista non sint perfectionis ipsius Dei s[ed] n[on] imperfectibilis, tr[ansiens] ad p[er]fectionem obiectorum perfectionis intrinsecae Dei quae ille quasi dimanantiam perfectionis ipsius Dei naturaliter emanat: quae deficientibus sequuntur in Deo

ille imp.us quaerens n. remot. negat. p. dicta atq subit.
r. mira pendet inid q. offert p. d. et inid q. imp. prohibet
.. Deus het app. innatum n. solu in prata sua intrinseca positiva
et in negat. quae in his attributis reducant et removent
ab eo imp. ... dilluunt arg. ...
...

Obiit ... Aureol. ... q. app. innatum
offert seu ... rez prii activi l. passivi q. in Deo n. dat app.
innatum ... prata intrinseca ... aliqua nempe relativa. probat cons.
q. ... Divinarum relatum dat in Deo prii saltem activi; ant. probat; nam
app. innatum ... innatum pot. ... bonum sibi debitum ... q. offert
rez prii activi. ... q. frustra ... q. n. haberet effectum aliquem ... re
duceret ad actum q. ne sit frustra app. debet ad actum reduci ... exercit.
alicuius pot. ... negt intelligi quo pacto idem appetat a se
ipso q. ... app. n. ad seipsum ... ad alium q. debet dari ... pot. in
app. innato. ...

R. cons. ... ant: ad prob. nego ant. talis n. innatum ... appetitiva
elicito in actu ... n. ... app. insito et innato ... cum hoc videri illum confun
dere Aureol. cum diversi sint ut s. ... notavimus. Ad ... nego conseq.
q. ... erit de pot. appetitiva n. de app. innato cuius effectus idem ...
l. unio cum eo bono ... appetere. Ad ... nego ant. nam
app. innatum idem ... appetit seipsum q. talis modus appet. ...
... aliud q. bonum sit enti habere tale bonum cuius bonum sit
enti habere, ... seu ipso frui ... appetere ... app. innatum.
Praeterea app. innatum explanatur p analogiam ad ...

actui enti per concretionem quam male distinguit a se ipso, quam sensus de-
ficari responderet se illud respuere ut sibi noxium hoc vero ut sibi
congruum eligere quod appetitus innatus ostendit intelligi in unica et indi-
visibilitate rei sui ipsius

et 2us Obiicies 1° contra articulum 3um dicendo appetitus elicitus
dicit imperfectionem quia hic actus non est in Deo probatur antecedens nam appetitus
elicitus dicit carentiam formae quam appetat quoniam Deus non habet appetitum
elicitum circa bona sua interna probatur consequentia quia Deus non habet carentiam ta-
lium bonorum sed omnia ea sibi habet identificata; antecedens vero probatur ex communi eo
axiomate fruitio est ea appetitus unde S. Thomas in 2 dist 45 q
2 art 2 ad 2um dum ait quod quamvis in Deo dicatur esse voluntas non
tamen videtur ibi esse appetitus

Respondeo negando antecedens ad probationem nego antecedens quod solum unum
est de appetitu pro munere desiderii sed quae est alius, quod sit pro munere gaudii
et complacentiae et hic nullam affert imperfectionem indignam Deo: illud axioma
verificatur est pro appetitu pro munere desiderii et de quo loquitur ut S. Thomas
quod vero et gaudium et complacentia dicantur affectus non est novum inter authores
sed frequens usurpatum videantur nostri Conimb 2 phys cap 9 q 4 Suarez
Disp 30 metaphys sect 16

Obiicies 3° contra 4am dicendo a P. Ruiz
Deus habet inclinationem ad creandum se creaturas ergo habet appetitum innatum circa
bona externa probatur consequentia nam talis creatio est bonum externum ipsius Dei probatur
antecedens nam bonum est diffusivum sui ergo bonum quod excellentius est bonum e-
rit magis diffusivum et communicativum sui sed Deus est bonum perfectissimum ergo
illi convenit excellenter hic appetitus innatus et propensio ad se communicandum. Confirmatur 1°
nam omnis potentia excellentior est appetitus et inclinatio ad agendum quam sit quae conve-
niat propriae potentiae circa bona externa ei conveniet ergo ... appetitus innatus circa
bona externa. Confirmatur 2° nam creaturae licet non sint bona intrinseca ipsius Dei
sunt tamen bona extrinseca quae illum accidentaliter complent spectantia ad
cultum et obsequium ipsius Dei ergo Deus habet inclinationem et appetitum innatum

ad ea quae Min(isterio) gl(ori)ae deserviunt, quod h(abe)t opp(etitum) ad Cre(atura)s. Ad 3m resp(ondeo): nam Deus pacis vel C(hristu)s ... in Cre(atura)s illos am(an)do. Et explacendo in illis, d(ici)tur hic opp(etitu)s elicitus, supponit opp(etitum) innatum quo ad easdem cre(atur)as. C(ontra) 4to.

Responsio anti neg(an)do cons(equentiam): q(uia) opp(etitu)s innatus non requirit p(ro)pensionem de se illo quae est ad bonum proprium ipsius oppetentis, cum d(ictae) cre(atura)e non sint bonum proprium ipsius Dei, ideo non h(abe)t ad illos opp(etitum) innatum. Ad 1m resp(ondeo) ... ea p(ri)or ... esse inclinatus et opp(etitu)s elicitus in actu 2°. non 1°. innatus innatus et insitus. Ad 2m resp(ondeo) concessa maiori, neg(an)do min(orem): quia tam bene Deus se h(abe)ret si ex obiecto cre(atur)as ... cum illo. Ad 3m resp(ondeo) concessa maiori, neg(an)do min(orem): nam ut Deus ferat(ur) p(er) opp(etitum) elicitum erga aliquod obiectum satis est illud esse in se bonum, at 1° ut dicatur ferri seu h(abe)re opp(etitum) innatum erga illud non sat est illud obiectum esse in se bonum, d(ebet) ulterius exigi quod sit bonum ipsi Deo; et n(on) calor in se bonum est, neither aqua fert(ur) innato opp(etitu) in calorem quia sibi bonum non est: sic cre(atura)e licet in se bonae sint, t(ame)n Deo nec bonae nec malae sunt, cum illi neque officere possint, neque proficere, quod ex amore quo Deus illas p(ro)seq(ui)t(ur) non infert(ur) in Deo amor innatus et insitus erga illos.

Dices: in creaturis datur opp(etitu)s innatus ad aliqua bona extrinseca, ergo non est de r(ati)one opp(etitu)s innati ut sit ad bonum intrinsecum ipsi oppetenti, ac proinde potuit Deus habere opp(etitum) innatum erga cre(atura)s. P(ro)b(atur) ant(eceden)s 1°. q(ui)a p(otenti)a activa h(abe)t opp(etitum) insitum ad op(er)and(u)m. 2°. lapis ad se sistuendum in centro: 3° omnia sublunaria corpora ad impediendum vacuum. 4° homo ad bona fortunae, ut divitias, famam et(c). q(uae) omnia s(un)t extrinseca, ergo datur in rebus opp(etitu)s innatus ad extrinseca bona ac proinde non erit de r(ati)one opp(etitu)s insiti et innati ferri ad bona sibi intrinseca.

Responsio anti dist(inguen)do conseq(uentiam)

ne de rōe app.us innati ut sit ad bonū intrīsecū, a alterā mat.e neque cog.ne, ut sit ad bonū intrīsecū immate. seqdo cog.nē;
Et v.° ē q.a res quævis corporea q.d inclinet ad bonū sibi pprium et pprium perfectiuum inclinat quoque ad media per quæ talis pfectio sibi conveniat, unde cū ista media fuerint extrinseca habebit app.um innatū ad extrinseca bona, propter se ipsa. propterea pbatur 2.m ex illis seq.r ut fac. pbare ē ex adductis ex.is namque pōa activa L. sentit delectationē in op.e d.o L. pp opus satuet ad suū L. suas pfectiones ppagat, cū sit meliꝰ sibi pficit: 2.o Lapis in centro à quo iis securiore: 3.o corp.a sublunaria aspirant ad replendū vacuū propter coelestē influxū recip.dū 4.o hō p bono fortunæ het fuo lautiꝰ vivat et p famā et gl.ā spalē solac.ū excell.e suæ; Deꝰ v.o cum ex bonis creatis nullū omodū aut sbole gaudium accrescat aut aliquid aliud q.d n heret ut crea n extarent, inde q.d crea neque immate neque mate educant ad bonū et pfectionē ipsiꝰ Dei.

Cū his stat posse in aliquo sensu dici Deū here app.um innatū in bona externa q.d het inclinatione ut misereat.r nri et nos muneribꝰ cumulet, app.us innatꝰ impropriꝰ ē et extra rigorosā acceptionē app.us innati. Nos v.o illum denegamꝰ Deo in s.u rigoroso usurpat.o app.us innati propter suffic.ias d.ās iā positum. 2.V.o D. de obto increato D. volūtatis. D. 4 an obtū formale adæq.tū D. volūtatis sit tantū aliquod ens. s.t. supponunt certa et recepta

Tract. 2us

De obiecto increato Divinae voluntatis

Disp.o 4a

Disputatio Secunda De Obiecto Charitatis
Sectio Prima
Supponuntur Certa, Et Recepta

Suppono 1.° ut certum Deum se amare ut s.
sar. pluribus locis p̃bat Ioan. 13. s.ᵗ dilexit me Pater et
ego dillegi vos 1. Ioan. 2. Deus Charitas est, et aliis in
locis. Et r.° demonstrat D. Th. nam affectus voluntatis datur here
obiectum affectivum D. ergo dari in Deo, Deum enim est obiectum affectivum p.
obiectum D. voluntatis est ipse Deus alius si ignobiliori obiecto contenta
esset non esset voluntas perfectissima. Maior prob. nam voluntatis ...
pendet in bonum p. voluntatis affectiva. ut bonum affectivum
quo melius nequeat excogitari. 2.° p. Deus est affectivus beatus
p. habet actum voluntatis quo semetipso fruatur nempe gaudium
de summo bono quod possidet; p. conium gaudium de bono
possesso est complementum Beatitudinis p. affectivae. Beat. qua-
lis est complet partem D. voluntatis semetipsum amantis.

Suppono 2.° hic esse sermonem de obiecto
formali, putoppon.ʳ materiali non vero putoppon.ʳ virtuali nam obiectum
virtuale non amatur expresse s. non oppon.ʳ expresse ab intelle-
ctu sed interdit efficac.ʳ aliquem finem, virtualiter amare
eligere media ad illum executionem quae tamen expresse et in
particulari non amat quia non sunt formaliter proposita ... et in hoc ... nullum
est obiectum D. voluntatis formale non virtuale sive creatum sive

incrcatis cuius D. Volunt.[as] n[on] feratur ad aliud obiectum nisi eo quod e[st]

et in parte illa vulgariter recepta agimus de obiecto formali, prout

substernitur materiali; formale intelligo illud propter quod amatur materiale

seu cuius amor ferit voluntatem excitat ad amandum materiale.

Suppono 3° aliquando obiectum formale et

materiale voluntatis esse inter se diversa aliquando in eadem entitate coindentificari v.g. amat quis sanitatem ut studeat, ecce diversum obiectum materiale

nempe sanitas a formali quod est studium amat sanitatem propter

se ipsam quia illa est in se bona, ecce huius amoris idem est obiectum formale

et materiale nempe sanitas cuius bonitas movet ad eandem sanitatem

amandam.

Suppono 4° obiectum formale voluntatis semper esse bonum tale q[uo]d

esse po[test] huius in dubium ut a mult[is] traditur a posit[ione] accedit n[on]ne unus

q[uo]d voluntas nr[a] amplectatur malum d[e]tinehibit malum ut

materiale obiectum ut formale v[ero] est motivum semper hec rerum boni proponitur sibi

proponitur in aliqua specie triplicis boni nempe honesti utilis aut

delectabilis.

Suppono 5° in quocumque ente duplicem considerari

bonitatem aliam absolutam aliam respectivam, absoluta est ea quorum d[icitu]r

bona in se consistit in pratorum integritate constituentium talem

rem ratione quorum perfectionem in suo esse, sed nec deficit manca

necessario sed tantum exurdans; bonitas respectiva d[icitu]r illa ratione

cuius ens d[icitu]r alteri bonum est conveniens potest res esse bona in se non v[ero]

alteri v.g. calor in se bonus est d[icitu]r non aquae cui est n[on] [illegible].

Ex hac praecedenti sequitur 6a suppositio scilicet

aliud esse motivum quod, aliud motivum cui motivum quod est id quod

amatur et expetitur propterea motivum cui est persona cui tale

bonum desideratur v.g. dum media adhibeo ad sanitatem

mihi recuperandam media sunt obiectum materiale, obiectum formale

seu motivum quod est ipsa sanitas, motivum vero cui sum ego

cui sanitas opor. da. C.: itaq sanitas s.m de accepta
het bonitz obtam, utv. ordinat ad supp. hit
bonitz respectivq, ex isto duplici motivo seu fine qui
et cui resultat unq adeq.s oper. et obtum frale
volit.is

His positis certy e D.z voltz n. Dei bonitz
creaty ftne ult. sive qui sive cui suary opery in
s.u rigoroso finis ultimi. Quo in s.u rigoroso finis
ultimi, nq hic solet urgeri aequivocatio et qs. denom.e
repe, nam finis ultimq in s.u rigoroso e illeq adepto
plene satiat opp.s et ad quq obtin.dq oia alia ex se
ordinand.: mirq ppie seu in alia accept.e dicit finis
ultimq cui seu ppterquq e aliq d amorq qr hunc finq
ultiq ad aliq ordinemq: evidens e in 2.a accept. c n posse
cre.as ee Deo finq ultimq q ppe nec ad ipsas ordinand
oia nec ipae poss. plene D.z volt.z satiare.

E.m obrz reduc.r quaest.o de alia
adeq. obti fralis et finis ult.i in 2.a accept.e an ultra
D.i volt.is ita heat suq bonitz p obto frali ut nihil
creaty possit ee obty fralis D.i volt.is q.e e idem ac quae-
rere an ita Deq amet se ppter seipsq ut nullq cre.am
amet ppter seipsq, an v.o ita se heat ut cre.as quoq amet
ppter seipsas s. tanq.m obtum frale adeq. D.i volit.is
creary s. tanq.m obtum partiale et inadeq.m in quaq. trad.
s. sent.

1.a affirmat solam D.z bonitz ee obtum frale
cuiq cunq D.i volit.is et p hac refeiunt innumeri DD. ...
ex antiq. Albert. Alex. s. Bon. Enric. Durh. Scot. Gabriel
apud P. Ruiz D.3. s.e 1. ex rec.tis Suar. opusc. de Libert.e
Dei D.1. s. 2. n.15. Mol. hic q.19. art.2 D.1 ... Vaz. D.

D. 82. c. 2. Alarcon tt. 3. D. 2. Fanner D. 2. q. 10. dub. 1. ar. 4. Amicus D. 52. c. 3. Turrian. 1. p. tt. 6. D. 1. c. 3. Greg. q. 19. ar. 2. dub. unico et tota Thomistarum cohors apud Salmant. Ecol. t. 1. tt. 4. D. 3. dub. 2. § 3.

2.a sententia tenet non tantum bonitatem D. sed etiam creatam esse obiectum formale divinae volitionis ita ut ex obiecto creato et Dei fiat unum obiectum totale formale divinae voluntatis quod sic intelligunt, non quod ex actibus divinae volitionis alii tendant pro obiecto formali bonitatem D. alii creatam sed quod nullus sit divinae voluntatis actus tendens ad bonitatem creatam, qui non tendat etiam ad bonitatem increatam ipsius Dei. Pauciores tenent hanc sententiam. Sed nonnulli boni nominis inter quos Mr. Alvarez tt. 2. D. 8. s. 2. à n. 28. Henrique tt. 2. D. 15. c. 3. et 4. et D. 18. c. 2. et 5. Puente Hurtado. 2. 2. D. 121. quae est in 2.o tomo. s. 6. subs. 1. et 2.a

3.a sententia censet Deum amare creaturas realiter propter illarum bonitatem tamquam propter obiectum adaequatum ita ut Deus ferat in eas propter ipsas, per actum adaequate distinctum ab eo quo amat suam bonitatem propter seipsam, et ab actu quo amet ipsas creaturas propter suam ipsius bonitatem hanc sententiam defendunt P. Luis. Juniarus 2. 2. q. D. 66. Dub. 2. Arriaga D. 26. s. 4. cui favent ex antiquis Dur. in 1 Dist. 45. q. 1. n. 8. Scotus in 4. Dist. 46. q. 1. § Hic. ex Medina illam indicat probabilitatem Henrique in 2.a sententia allegatus afferri potest pro probabilitate Machin 1. p. D. 43. s. 1. quod ait posse esse creaturas obiectum formale D. volitionis primarium tendentis ad extra. s. 2. Deum esse obiectum formale volitionis D. ad creaturas.

Sectio 2.a

Deum esse obiectum formale volitionis Dei auctoritate et ratione probatur.

Hanc sententiam certam facere et sic supra dictum est
SS. Patrum Theologorumque unanimis conspiratio. Probatur 1° ex illo
textu Apoc. 22. ubi de se ipso Deus loquens Ego sum, ait,
α, et ω, principium et finis rerum omnium. Id est a Deo omnia pendere essentialiter
ab eo et ad ipsum tendere ut ad finem cuiuscumque creaturae. Clarius etiam
explicatum fuerat Prov. 16. Universa propter semetipsum operatus est
Dominus impium quoque ad diem malum. Nota ubi quod illa
universa propter semetipsum, id est nihil est quod non sit propter bonitatem
increatam Dei tanquam propter motivum finale talis creationis.

Probatur 2°. ex authoritatibus D.
Aug.ni et D. Thomae; namque ille L. 1. de doctrina Christiana c. 31. sub initium
rogat quomodo diligat nos Deus, et respondet Deum nos diligere
non fruendo sed utendo nobis, acsi diceret ita nos diligere
ut referat nos ad suam gloriam ... 32. Deus namque eius
utitur ut nos ... ad id referimus ut Dei
bonitate perfruamur. Deus vero ad suam bonitatem usum nostrum refert.
S. Thomas hic ar. 5. corp. ita habet: Deus sicut uno actu omnia intelligit in sua essentia, ita uno actu vult omnia in sua bonitate.
Hanc denique sententiam confirmant communiter Theologi quae solum
Dei bonitatem obiectum finale divinae volitionis esse videntur docere,
quod asserit P. Ruiz d. 5. s. 3. et nos infra examinabimus.

Probatur 3°. ratione: Divina bonitas est digna
quae propter se ametur, et propter se ipsam amatur a Deo, quia est obiectum
finale divinae volitionis; haec consequentia patet ex definitione obiecti finalis volitionis.
Id est enim illud quod propter se amatur, et propter quod alia extra ipsum
amantur: 1a consequentia, namque bonum quod est dignum ut propter se ipsum ametur
amatur a divina voluntate; sed divina bonitas dignissima quae propter
se ipsam ametur; ergo. Licet minor etiam clarius constare,
namque bonitas Dei excedit omnes bonitates in infinitum excessu;
ergo dignissima inter omnes quae propter se ipsam ametur.

Prob. 2. nam si charitas volitio non respiceret bonitatem Dei tanquam obiectum formale suorum actuum charitas volitiones careret honestate et rectitudine decente volitionem honestivam quia est actus nam pro ingrediens honestivam volitionem decentiam operi propter motivum perfectivum et naturam finem et quia nullum motivum perfectum nullum finis altiorem quam ipse Deus invenit obiectum et nullum ordinem ... non habet propter neque ... operum bonitatem ipsius Dei ... nam volitio charitatis det ei obiectum ... proportionatum ... tale obiectum est bonitas Dei quam hic respicit ... volitio ut motivum formale.

Dices sufficere quod volitio charitatis habeat Dei bonitatem pro obiecto materiali et materiali ut si dicat habere obiectum sibi ... proportionatum quod appetere charitas volitio amaret Dei suam bonitatem non quod illud differret ... revultans ex obiecto Dei quam propter ... foret illud respicere ut motivum formale.

Dico charitas volitio non ... honestatem et rectitudinem moralem ab obiecto materiali et materiali sed ab obiecto formali quia nisi charitas volitio respiciat suam bonitatem ut motivum formale non habebit plenitudinem honestatis sibi debitam; ... nam bonum ... non satis est bonum opari ... sed ex motivo bono et honesto, unde fit ut quod bonum honestum opari ... ex malo fine totum opus vitiare ... honestatis ... ab obiecto formali accipit volitio honestatem suam et non ab obiecto materiali et materiali. Praeterea etiam si volitio ... acciperet ... honestatem ab obiecto materiali ... et maior honestas ... accipit ab obiecto formali quia si hoc careret charitas volitio utique careret ... honestate morali quam ex obiecto haurit quod dicimus ... volitionem habere pro formali obiecto suam bonitatem.

Obiicies ... obiectum formale volitionis est finis illius charitas volitio non habet pro fine bonitatem Dei ...

bonitas non est obiectum finale [illegible] voluntatis maior [illegible] neq; obiectum finale
voluntatis [illegible] est quod ipsam voluntatem movet [illegible] obiectum finale voluntatis
habet rationem finis: [illegible] minor; neq; id habet rationem finis quod est [illegible]
media at [illegible] bonitas non est [illegible] media [illegible] voluntate [illegible]
non habet rationem finis; [illegible] minor neq; [illegible] bonitas est [illegible] [illegible]
voluntate [illegible] non [illegible] media, quippe non adhibentur media ad [illegible]
[illegible] [illegible] reipsa possidet, [illegible] habet.

Resp. omissa mai: quae [illegible]
[illegible] min: [illegible] voluntate non habet finem sua bonitas omitto min:
non habet finem cui [illegible]: [illegible] distinguo mai: id habet rationem
finis quod [illegible] est [illegible] media [illegible]: id habet rationem finis cui
[illegible] mai: et [illegible]: [illegible] non. [illegible] est [illegible] [illegible] bonitas [illegible]
[illegible] voluntatis habere rationem finis cui non [illegible] finis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] finis [illegible] [illegible] Deo est maior [illegible] ipsius quae
resultat [illegible] creaturis; ad hanc maiorem [illegible] quae est finis
[illegible] ordinatur creaturarum productio, Deus [illegible] est finis cui [illegible]
[illegible] movet voluntatem [illegible] ad hanc [illegible]

[illegible] [illegible] quae creaturae sunt media
[illegible] Dei non amant [illegible] [illegible] Deo [illegible] Deus non habet rationem obiecti finalis
[illegible] finis [illegible] amoris; [illegible] est certum, [illegible] sermo sit de amore creaturarum
[illegible]; [illegible] quod [illegible] haberet rationem finis et obiecti finalis [illegible]
creaturarum illos [illegible] amaret [illegible] non amat illos [illegible] [illegible] maiorem
[illegible] [illegible] cum amor finis [illegible] est, [illegible] amor mediorum
[illegible] [illegible] finis [illegible] amat [illegible] bonitatem et creaturae habent
[illegible] rationem medii [illegible] talis bonitatis [illegible] amat [illegible] finale
[illegible] amaret [illegible] maior [illegible] intentio finis [illegible] electionem
mediorum [illegible] intentio finis [illegible] est [illegible] mediorum electio.

Resp. [illegible] [illegible]; [illegible]
mai: adhuc [illegible] distinguo mai: [illegible] cum finis est [illegible] est
[illegible] amor mediorum quae habent [illegible] rationem mediorum aut

autopp'hendunt ut talia oced., ē nau, amor mediorq
pptr nec v.t talia s. nec ut talia opp'hendunt reqq mai:
Itaq cre. v se pp'ie media v. Aluaisq pptr intrinc Dei
qr Deus n possit hēre indepi. ob cre.s ac pinde etiamet
Benario ut. cre.s nec obstat q. ille sint qq pie media
v. alle extrinc Dei ut Deus illis fecit nau, nq Deus
n fecit nau. D. lib. inuq pptr extrinc qq sol. de-
sumpere ex S. Th. hic ar. 8.

Petes an amor quo Deus amat cre. et
et eo ordin. illos ad se et ad suu extrinq ptr dei
am. illos q. creq sue s. ex hoc solo titulo ille amor dic. sit
hēre Deus p obto frali, et amor chasit. an n. amor iste
sit alteri roi nempe amor amicitiae creary! R. dubii ē
q. illy amorq n ordinat Deus cre. adse s. odiuq ptr
D. eo oplaut in illis q. creq sue s. Nec talq amorq ēē pfectiv.
charitq nq R. q. amat cre. q. cre. Dei s. amat illos ob
aliqd D.y q. inspicit relucet nempe potentiq ēē Dei ppriq
quo titulo movet ad illos am. R. v.t si P. manuppy Joan-
nis amor ob id eo q. ē mancipiq Joannis recipa amet Joan-
nq pot. q. mancipiq ē motivq amoris ē Joannes n mancipiq ptr
Dy Deus amat cre. q. creq sue s. v.l ē erit ex hoc motivo pfectivq
charitq S.D. creq s. quoq obty frale D. R.

Sect.o 3.a

Creaturae sint quoq obtum frale Divinae Voluntatis

Hanc q. defendit 2.a... hic fut. Libera
pendant a lire... hoc gignit: ...

qr Deus amet creaturas in recipiis Lt. n. eas amet propter suam bonitatem
id t. q. amat e aliquid dictum a bonit. Dei; q. d. propter
se ipsos illos amet. Et aut. S. Aug. q. 11. de civit. c. 22
circa illud Genes. Fiat lux et facta est lux, hec habet: Verisim.
quedam maxime siciendi de Creatura nobis oportuit intimari q. Deus fecerit
q. q. fecerit q. fecerit, Deus dixit fiat lux et facta est lux
et vidit Deus lucem q. bona e, si quaerimus q. fecit Deus e, dixit
q. q. fecerit, dixit fiat et factum e, si q. fecerit q. bonum e. Ex
clarissimis claris? Ecce S. Aug. docuit Deum motum ee ad
creandum lucem propter ipsius lucis bonitatem. Et ob creatam bonit. creatam
a lectum et invitatum ee ad producendum eandem, neque ex S. totum textum
colligimus, hanc fuisse illius cent. d. est ex ipsis doctrina
q. n. repetit amorem medii, ut ee medii amorem finis ipsius
finis motivum; nam ille q. sumit potiorem amorem propter voluntatem
ut potiorem amat voluntatem quo ex l. ut ic Aug.
q. ex S. Th. v. Stet Deum amare creaturas ut s. illos
amabit ut medios sue gl. d. est amabit illos propter intrinsecam
eorum bonit.

Desonuit D. Th. Aug. suorum 1. o. Sent. c. 98.
argumentis Deo virtute liberalitatis quoniam respicit omnidum proprium d.
Et honestatem donativus ovenit et omnidum acceptantibus: ob.
a Aug. Scriptoris. Dare autem n. qualiter omnidum ex
datione expectorum propter ipsum bonitatem et ovenit datione de
acto liberalit. et legit ex Arist. in 4. Ethicorum Dejs.
e maxime liberalis. Ex eadem sent. fuisse Bernardum in Stercare
de indicationibus inei, serm. 3. de Pent. ad illud Prov. 6
Universa propter semetipsum opatus e Deus, ut S. interpretatur. Propterea
ide propter ceipsum propter eorum utilit. itaut illegendum sit c. est. k.
hec principalis Bernardus.

Et ut videtur respondeo ratione Aug.

est amabilitas propter se, quia in talibus amore nulla est imperfectio.

6. Deus potest amore Angeli propter bonitatem ipsius Angeli, eo quod ex eo quod actus vitalis qui nullam imperfectionem dicit, haec a Deo excludatur. Maior probatur, nam bonum est amabile propter se, ergo Angeli pulchritudo propter se amabilis est, minor probatur, quia in talibus amore nihil turpe reperitur, neque ulla ratio nullam imperfectionem huiusmodi amor continet: Dices quod ille amor non attingat Dei bonitatem, et referendo Angelum ad Deum habet imperfectionem non positivam sed tantum negativam. Sicut visio creaturarum in seipsis. Et non dicat explicite tantum perfectionem quam dicit visio Dei in seipso, non ideo dicit imperfectionem positivam sed defectum. Et amor Angeli propter Angelicam bonitatem non dicat tantum perfectionem quam dicit amor Dei propter bonitatem Dei, et non ideo erit imperfectus positive. Quod dixi probatur ex eo quod minor contrarium solutio dicendi sequens exhibendi.

Dicitur 3º non in Deo virtutes existunt quae virtutes morales sub amicitia, liberalitas, iustitia, misericordia, quia Deo virtutes haec respiciunt bonitatem creatam ut obiectum formale: sed admittendum cum plerisque Theologis tum scholasticis antiquis, tum novis D. Thoma 2. 2ae q. 23. ar. 1. Scoto, Durando et Caietano apud Hurt. d. 121. de charitate, qui docent mutuam charitatem inter Deum et hominem habere rationem amicitiae, hos sequuntur Coninck d. 21. de charitate Dub. 2. Lessius. Hurt. d. 1. de char. Sect. 6. Suar. L. 3. de Attrib. c. 7. n. 3. Ruiz hic d. 55. et est sententia conformior scripturae in qua Deus dicitur iustus, misericors, et munificus in homines, et eorum amicus. Ps. 138. Nimis honorati sunt amici tui Deus. Ioan. 15. Vos amici mei estis, si feceritis quae praecipio vobis. Et infra: Vos autem dixi amicos. Ps. 118. Iustus es Domine et rectum iudicium tuum. et alibi passim.

Nunc vero probatur: virtutes morales habent pro obiecto formali honestatem virtutis quae relucet in propria cuiusque materia, sic iustitia respicit honestatem quae est in reddendo cuique quod suum est, misericordia honestatem quae est in subveniendo miseris, sed in Deo sunt virtutes morales, ergo actus talium

virtutum

virtus ex istis in Deo respiciunt formali obiecto honestatis creaturam
cui quia virtutes morales [illegible] virtutes morales distinguuntur per obiecta
formalia quae respiciunt et ex diversis obiectis formalibus re-
sultant diversae virtutes ut si actus idem elargiendi eleemosynam
ex formali obiecto honestatis quae in tali actu erit misericordia ex
formali obiecto bonitatis Dei summe amatae erit charitas, si ut pauperi
solvat debitum erit iustitia et diversitas virtutum in uno actu
intelligitur non a materiali obiecto sed a formali diversificari virtutes morales
ad hoc nego. sed si Deus voluntate heat actus suos sed ex motivo bonitatis
suae tantum illi actus erunt charitatis non vero misericordiae aut iustitiae. ergo
in Deo non erunt virtutes morales.

Dico nunc amicitia statim eorum solacegin
amico ex eius bonitate allectus, illi bonum optat ob commodum illius,
non ob commodum meum, ergo amicitiae amor amici non qualiscunque sed
amor habitus ex motivo bonitatis ipsius amici: argumentum probat quia amare amicum
ob commodum meum non est amicitia sed amor concupiscentiae, quia nunc amico
vult bonum aliquis ob commodum sibi resultans, non tamen amicum propter ipsum amat, amor
amicitiae pure respicit bonum amici, ergo si in Deo sit vera amicitia cum suis creaturis
rationalibus erit amor ipsarum propter earundem bonitatem.

Dico ... nunc Deus vult et amat alias
creaturas propter alias ... bonitas creata est obiectum et motivum formale divinae
voluntatis argumentum probat nunc Deus creavit primo hominem universum hunc mundum. et
propter electos dicit Matthaei 24. breviandos esse dies illos ultimos ... praeterea
suavi et efficaci providentia sua alia disponit ut subserviant
aliis dat media praedestinatis ut consequantur beatitudinem quia hoc
bonum ipsorum ergo Deus ita amat creaturas ut propter ipsorum bonitatem
eas intrinsece amet, et alias propter alias benefaciat. 1° 4 q. ...
praedestinatis ... reat ... satio ...

Sectio 4a

Quid praecedentibus probationibus liceat opponere et quibus actio confutanda

Respondeo argumentum factum Angelicum 1. sententiae ad 1um eo probari creaturas esse obiectum materiale et 2am illius dilectionis voluntatis non vero formale quia Deus voluerat participare bonitatem tanquam propter obiectum materiale quod ordinatur ad ... amore tanquam propter suam bonitatem cum in ipso resplendeat participatio melior ... quod est amare Angelum propter Deum tanquam propter motivum et finem ultimum idque tantum intendere Sanctus Dionysius ... Angelum dicit bonitatem lucis fuisse decorum ut lucem crearet.

Verum non gravissime quod adversus de ... traducatur ... amare creaturam participare bonitatem tanquam propter obiectum materiale, et vocatur formale obiectum in quo tandem quiescit voluntas ... Philosophi et Theologi communiter definiunt obiectum formale quod movet et excitat voluntatem ad amorem sui, vel eadem amore alterius, neque quid aliud est obiectum materiale nisi id quod amatur, quid formale nisi id cuius gratia aliquid amatur sive plene satiet voluntatem sive non plene satiet ... bonitas creata excitat voluntatem ... ad amorem talis bonitatis creatae ... bonitas creata habet rationem obiecti formalis ... minoris ... utilis quia Deus ... dona ... utilis benefaciat ... placet intellectui honorem collatum ... movet voluntatem ... a bonitate creata, tum hominis cui benefacit, tum honestatis ... et haec sit 2a impugnationis solutio.

... impugno: nam quod voluntas ... necessitat in bonitate creata ... ulterius, pergat ordinate actum ad suum ... non tollit a bonitate creata rationem obiecti formalis, quia bonitas creata peruenit ... obiectum formale

actu volit.is Dl. probari: si P.us decernat Romam adire
tum ut Pontificem videat, tum ut ab eo sacram benedictionem obtineat
habemus obiecto formali suum volit.is adeundi Romam tum visionem,
tum benedictionem Pontificis, Et tamen eius volitio non sistit in visione Ponti-
ficis d. ulterius tendit ut benedictionem obtineat. hi. Ideo Deum am.do vel
propter ipsum non sistat in eam bonit.e d. ulterius ordinet actum ad ipsum
quod non impedit ut vere quoque habeant rationem obiecti formalis.

Ad 2.um resp. rent. ex.d ei amab.s
propter se dicit . Creata, non v. o. D.a q. o. D.a amare vereq. ordi-
nari ad Deum propter ob. bonitas creata, p.sertim honesta intentione
bonaitfg.d refertur ad Deum ut finem ultimum et exemplar totius hones-
tatis quam r.s evol.n het quevis creata honestas d. Deum amat vere
voluntas c. etiam suam eius. amat illum ut ordinat ad Deum etiam
propter seipsum.

D. 2.o C. L. q. lt bonitas creata referatur ad Deum
ut princ. et finem rerum omnium, t. hec bonitas Dist.a e a D.a bonit.e
D. propter ipsam bonitas creata tamquam propter obiectum formale potest
volit.s D. a propos. aliquos excudere: arg. e certum probo.com
q. bene pot volit.s amore bonitatem respectivam absque eo q.d
amet tum res. propter diversas rationes formales quae constituunt bonitates
respectiva et respectum. Cum bonitas Creata constituat aliis consti-
tutivis a Dei bene potest dari actus de bonitate creata quatenus
actus sit ex. bonitas D. probo. an. nam Deus amat sui q.n het de peccato
q. amet peccatum, gaudet de poena q.d h.s het odi.um peccati. n. de
peccato. hi. lt bonitas creata respiciat Deum bene pot intelligi amor q.
sit bonitatis creatae non v. D.

D. L. q. bonum honestum non eo bonum e
quo dependet a Deo ut a c.a totius sanctitatis et honestatis d. eius
e conforme rectae rationi, hi. non potest amari a Deo propter se ipsum
et aliud bonitas increata d. etiam propter bonitatem moralem quam het

ex conformit.e ejus rone, et ut robur accedat dicendis

ab hominibus vellementiri ad liberandum innocentem ex quorum inculpabili qua putarunt licitum et honestum esse, Deus pro illo bono placet

in istam volunt.e mentiendi propter bonitatem moralem quam habet conformit.e

ad iudicium suum esse licitum et honestum non dicentium quod bonitas

ueatum sufficiens est movere Dei voluntatem ad sui amorem.

Ad 3 probationem respondetur Deo virtutes

morales quae tales dicuntur ex obiectis materialibus quae respiciunt

Dei denotantur ab obiectis formalibus quae respiciunt virtutes morales

creatae. Ratio est quia virtutes non specificantur ab obiectis materialibus, nec

misericors qui dat pauperi eleemosynam nisi id faciat ex motivo misericordiae

nec temperans qui abstinet nisi id faciat ex motivo honestatis temperantiae

quod actus Dei tendunt ad materiam virtutum non erunt actus talium virtutum Dei.

Erunt actus charitatis, quia Dei actus tendunt ad materiam

virtutum non feruntur in illam ex motivo peculiari virtutum Dei sed

ex motivo charitatis quae est bonitas Dei; ergo tales actus erunt

actus charitatis non virtutis moralis.

Respondetur Deum respicit Deo virtutes

morales divinas res formales non creatas ... sic explicant

si Dei misericordia est norma et regula misericordiae creatae, et iustitia

increata est regula et mensura iustitiae creatae, ita quoque obiectum formale

misericordiae Dei est regula et mensura obiecti formalis misericordiae creatae

et obiectum iustitiae Dei est mensura et regula obiecti formalis iustitiae creatae

quae obiecta Dei nihil aliud sunt nisi eadem bonitas Dei, ut est

regula et mensura honestatis creatae quae est in obiecto formali virtutis

moralis; itaque actus iustitiae Dei ingunt, respicit bonitatem Dei non

ut est regula et mensura honestatis quam respicit in obiecto

iustitiae creatae, et actus misericordiae Dei respicit bonitatem Dei ut regulam

et mensuram honestatis misericordiae creatae, et sic de aliis virtutibus, qui

bene exponunt Deo duo dari debitur Deo virtutes morales divinas

rosque formales, et nullum omnino actum D. voluntatis habentis bonitatem
D. pro obiecto formali obiecto.

D. 2.° C. d. quod Virtus moralis dist.r a Theologica
in eo quod haec habet pro obiecto formali aliquid divinum illa vero honestatem
creatam virtutis quod si in Deo darentur virtutes morales deberent habere
pro obiecto honestatem creatam virtutis. D. Theologi cognoscunt in Deo
proprios virtutis moralis quod Deus respicit honestatem creatam virtutis
aut rationem respicit ut potius non est in Deo virtutes morales. D. virtutes sicut
nostrae morales i. e. d. virtutes Theologicae.

D. 2.° Deus exercet actus
virtutis propter bonitatem D. quae relucet in talibus actionibus. Propter
D. bonitatem ut relucentem in talibus actionibus. Sic quod omnes actus
fluunt ex motivo charitatis non ex alio, ac proinde tantum erit
charitas in Deo et reliquae virtutes abeunt, sicut quod eis attendit
Deus nostris actionibus ad honestatem creatam virtutis ut ad motivum formale
pro obiecto quod bonitas ut relucens in actionibus creatis includit necessario
ipsam bonitatem creatam actionum v.t obiectum ut cognitum ipsam cognoscit quod
Deus habet motivum formale ipsam bonitatem suam ut relucentem in actionibus
creatis huius illius virtutis habebit pro motivo bonitatem charitatis

D. 3.° Velle actum honestum
propter bonitatem D. ut est regula et mensura talis actus vel alterius
propter conformitatem quam habet talis actio honesta cum dictamine D. et
in hoc involvitur aliquid creatum quod aliquid creatum intrat obiectum
formale virtutis maioris probatio. non alio pacto Deus regula et
mensura actionis honestae nisi quod habet dictamen aeternum dictans talem
actum honestum esse; minor probatio: nam est conformitas illam actum cum dictamine
D. et aliquid intrinsecum actui et extrinsecum propter dictamen
existens in Deo, extrinsecum; intrinsecum propter bonitatem inclusam
in actu. quod talis conformitas afficit ex aliquo creata bonitate
propter illud dictamen D. ideo bonum quod illius

bonus virtus e q. velle actus honestus propter bonitatem dicam quod
Deus est talem honestus e velle tandem actus honestus propter
honestus inclusus in act. creat.

Dices quod licet Deus adiungat tel
motivum formale propter bonitatem creatam alteri motivo bonit. non
Deus ut regula e et mensura honestatis create nullam imperfect.
dicit quod potest Deus habere motivo actus virtutis propter honest.
create talis virtutis bonae; et tamen constabit ex solut.
argumentorum.

Ad formem rent. non inc. distingui amorem con-
piscentiae ab amore amicitiae, quod hic tendat in bonum amici propter
ter bonitatem amici, ut obiectum formale, et amor concupisc. tendat
in bonum amico dandum propter bonitatem propriam ut obiectum formale,
dicimus inc. quod amor amicitiae velit amico bonum non respiciendo ad
commodum proprium sed ad commodum amici, licet id efficiat propter
bonitatem propriam, ut obiectum formale; ex quo infertur Deo dari
proprius amicitiae quod licet velit bona sua creaturis ob suam bonitatem ut moti-
vum formale, tamen in hoc non respicit utilitatem suam quia nullam ex
creaturis capit, quippe quae sibi sufficeret per totam aeternitatem absque eis et di-
vet [illegible] creaturis permaneret.

Dices quod amore amicus propter bonitatem
amici non e amicitia licet hec sit [illegible] propter aliquid [illegible] licet
utilitas ex amico [illegible] non [illegible] bonitatem illi faciens bone non ser-
vans leges amicitiae; probatur nam ut ait Aug. animus magis
est ubi amat quam ubi animat, et amor amicitiae est [illegible] amor quo
[illegible] movetur ex bonitate amici cui efficit bonum quod si Deus non moveatur ex
bonitate creata non servabit leges amicitiae.

Dices quod dicet [illegible] esse amicus Ioan-
nis cui offert nummos [illegible] bona [illegible] Ioanni ob suam
propriam bonitatem [illegible] alios fines licet ex iis nullum commodum capiat

autem Joannes est carus amicus ejus, Petrus procul dubio haec lar-
gietur. Petrus non tam videret amicum Joannis quam alterius hominis cuius gratia
deferret divitias Petri. Similiter ipsius cuius bonitate allectus haec dona conferret; quod
si Deus conferret dona hominibus non propter eorum gratiam, sed ob alios fines, tunc ex
talibus donis collatis nullum commodum reportaret, nec diceretur habere amicitiam
cum hominibus. Dico 2º Licet ex hominibus Deus et ex quacumque alia
re creata ad extra nullum omnino commodum proprie reportet nec utilitatem intrinsecam,
tamen aliquam extrinsecam reportat, nempe exaltationem sui nominis, auctoritatem Di-
vinitatis et famam, et gloriam. Igitur si Deus hos tantum fines respiceret, non vero
bonitatem ipsius hominis, amor Dei declinaret ob amicitiam ad concupiscentiam.
Sectio 5. argumenta ex aliis tractata perpenduntur et resolvuntur.

Sectio 5ª

Argumenta ex Auctoribus tracta perpenduntur, et resolvuntur.

Opponunt 1º celebre illud Proverbiorum, Prover-
biorum c.16. Universa propter semetipsum operatus est Dominus: ubi expresse
fingit Sacra Scriptura finem et scopum operum Dei summam ipsius bonitatem ad gloriam
solam eius refert; cui adiungunt alia ejusdem sensus et sententiae eandem
veritatem constantia, illud Apoc. Ego sum α et ω: illud
Ps. 113. Non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam, et alia
plura hoc idem crebro repetentia.

Opponunt 2º D. Thomas ... plerique Augustinum
in L.1. de Doctr. Christiana c.32. postquam dixit Deum non frui bonis
nostris uti subiungit: Deus neque sic utitur ut nos, nam nos res quibus utimur
ad id referimus ut Dei bonitate perfruamur. Deus vero ad suam bonitatem
usum suum refert. Discrimen assignat Augustinus inter nos et Deum
quoad motivum quo ducitur uterque volendo, nam Deus ad suam bonitatem

reficitur rerum nos v. ad omodum nostrum nempe ut fruamur Deo.
Affert quoque Bern. ser. 59. in Cant. sublimius loquens de amore Sponsi: Amat et Deus, nec aliunde hoc habet, quam quod ipse est unde amat.

Eodem modo sentit Chrysost. ser. 1. ad Eph. 1. expendens illud in laudem gloriae gratiae suae: nos exhibet non solum finem propter quem Deus opus suum ingentis gratiae, ita facimus et habet utique in Christo: sive propter ea scilicet, ut bonitas sua ostendat veluti quod tertium eius ponit quaestionem etc. fiant, quoque admodum eaque dicemus nullos suum ac deorum divinitatem, nempe faciendis potentiam tuam et iterum Deus ipse faciens potentiam magnam, et Moises, faciendis potentiam tuam sigmus nullius alterius gratia fatetur etc.

Opponunt scholastici contra dictam sententiam cipium suum probabile voluntatem est bonitas Dei quod omnium docet D. Thom. hic q. 19. ar. 1. ubi obiectum primarium voluntatis ait esse Dei bonitatem esse illud: unde eius voluntas Dei sit eius essentia non movetur ab alio d. a se tantum. Et ar. 2. cum sibi obiecisset, si Deus vellet aliquid a se inferius videri quod moveretur ab alio extra se: respondet quoniam quod in his quae volumus propter se finis tota ratio movendi est finis et hoc est quod movet voluntatem et patet in intellectu: Unde cum Deus, ait, alia a se non velit nisi propter finem qui est sua bonitas non sequitur quod aliquid aliud moveat voluntatem eius nisi sua bonitas. Et ad 3. Ex hoc quod voluntati Dei sufficit sua bonitas non sequitur quod nihil aliud velit d. quod nihil aliud velit nisi ratione sua bonitatis. Scilicet 1.° 3. sent. c. 34 ratione 2.a 1. sent. Dist. 45. q. 1. ad 1.m et q. 23 de Verit. ar. 1. ad 7. Ex quibus auctoritatibus adeo firmiori hanc esse putant alii Theologi, ut eam non sine temeritatis nota negari posse censeant.

Respondeo plures ex his auctoritatibus ad rem haec propositio in re diversa ab eo ipso ostendunt et intell. et regnum quod attinent testimonia sacra illi seripturae Dei obsequium bonitas ore produxisse non video.

excludit ab iis aliud motivum q. Deus potuit intueri quod ducit. hoc illud Ps. 113. non nobis Dne non nobis sed nomini tuo da gloriam. c. ostendo Regius Propheta quo indicat nullum in nobis esse meritum ad beneficia de manu Dni capienda. eo esse mere liberalit. effectiva sive Deus motus ad illam fuerit bonit. sua, sive bonit. et honest. virtutis liberalitatis.

S. Aug. [illegible] ostendit Deum non frui bonis nris tanquam fine ultimo quo plene satietur. S. Bern. loq. de 2do[illegible] fonte amoris quae est Deus sive pro[illegible] quasi effect. illius, ut ipse Bern. explarat serm. 3. de Pent. ad verba illa Prov. 16. Universa propter semetipsum operatus est Dns. [illegible] sent. haec, 2. [illegible] motivum q. Deo debemus obiicere ut nobis auxilium sit esse suam bonit. quae maiorem vim mov. habet ostra n[illegible] excludit Deum posse moveri a bonit. creata. [illegible] Clasin urgemur auth. S. Thom. qui adversus sent. [illegible] testimonium adducit [illegible] aliis in locis videtur inclinare formam obiectum [illegible] ad se intellexit. [illegible] ita ut per se amat. ut plene satiet appetit. nihil aliud vol. [illegible] [illegible] generat q. in tali obto virtualiter alia bona eminenter continentur q. [illegible] [illegible] bonitas [illegible] loq. de obto 2. iis a quo a priori pendet [illegible] Volitio nam [illegible] eundem [illegible] obtum 2. [illegible] [illegible] q. [illegible] pendet [illegible] ipsa [illegible] bonitas obtum 2. [illegible] q. [illegible] Volitio pendet a bonit. creat. ex quo [illegible] aliud obtum esse [illegible] [illegible] s. est bonitas ipsius Dei. [illegible]

Sectio 6a

Praecipuum argum. Deus [illegible]
Solutio.

Obiunt 2°. Volitio Dei obj. ut finis ad Trini est rectiss. et honestiss.
oium quae excogitari poss. dari n. est rei hcat rect. ut obj. finale sit creatur.
obj. finale [illegible] cont. ordinem, et maior ratio est reverenda.
Si est talis volitio perfect. in rect. et honest. [illegible] hic est
Dei quod eaque ut perfect. rei sit appeteri linea recta [illegible] perfectiss.
oium quae excogitari poss. Itaque linea minor plurib. aliis.
Solut. Sic volitio habet obj. finale
rectus est imperfect. [illegible] respicit rect. sit imperfectiss. oium
Prob. ant. nam talis volitio specificatur ab obto creato et imperfecto
ergo talis volitio est imperfecta, ant. prob. nam omnis actus volitionis
specificatur ab obto finali sit et contra prob. quia actus qui specificatur ab obto imperfecto habet tale obj. utrumque et mensuratur ab illo
ergo si obj. est imperfectum responderet imperfectio in actu volitionis
2° quia talis volitio est inordinata sic perfecta
Prob. ant. quia inordinatum est finem attinere in eo quod est medium
at si creatura forent obj. finale divinae volitionis Deus attineret
finem in eo quod est medium ergo talis volitio inordinata est. maior
prob. nam finem attinere in eo quod est medium est rerum naturae mutare commu-
nem ordinem. Minor prob. nam creaturae ordinatae ad Deum ut ad
finem et tanquam media quae nobis Deus sit. nisi hoc
pacto amentur sit ut ordinate ordine Dei non amant ut media d.
ut finis in quo haereat volitio aliquis videntur amabunt contra
[illegible] ord. earum nam quod est inordinate amare.
3° sic Deus sic amaret rect. per se ipsa
Nullo modo perfectum bonitatis operatur imperfectae sit. ergo illas
amando propter se ipsas tanquam perfecti partiale motivum operabitur imperfecte
ant. prob. quia si Deus in suis actionibus non perfigat se ipso pro fine suo Dei d. sic omnes alius
creatum perfecto talis Deus imperfectos actus eliceret, sit operari perfecte sub bonitate creatura
imperfectum modo operatur e; con. prob. quia idem obj. haberet in ea hypothesi sic creatum
bonitatis quae habet Deus respicit rect. ut motivum partiale sit. quod id modo accidentem

D^a. Volt^s. respiciens Crea^s. si eis respiciat ut motivum finale n. erit lib^a. ab impf^e.

4^a. Bonitas Crea^e. e indiffera^m ut amet^r propter se illud finis; qa bonitas crea^e n. pot ee motivum amoris Dei conformis qa finis oppositus ne realis et debet ee indifferens d. debitum ad honestum ut sit in spe^e alicuius virt^s moralis, unde Thomas cum S. Th^a docent posse dari actum humanum qui sit in individuo indifferens d. debet eo quod actus hum^s debitum ad honestum a quo si deficiat criminosus et culpab^s qa obiectum finale actus boni debet ee debitum ad honestum ipse ipsius ne bonitas realis Vg. sim^r se n e quod debitum ad honestum d. indifferens ut quatenus propter bonum honestum hoc illud aut propter aliquem finem. Deus n. ppab^r honeste dando exit^s igni propter bonitatem ipsius ignis.

Argo resp. dist^e mai. volt^s Dei debet ee honestiss^a et rectiss^a ex quocunq titulo, seu ex quocunq obto eius nego mai: ex aliquo obto aut titulo conc. mai. et nego min: ad prob^s nego ant: ad prob. resp dist^e ant, specificaret vim ee physicum, et intrinsecum nego ant; sim^r aliq^d ee morale conc. ant; qa vel cuiuscunq volt^s actui, et nego conam. Ad prob. conc. qd aliq^d extrinsecum fore mensura alicuius act^s Dei volt^s et tum sim^r honestum qa habet talis actus d. sim^r aliq^m ut restius quo habet ad tale obiectum; nego tamen qd exinde sequatur aliqua imperf^o in ipso actu Dei qa obiectum qd respicit et n sit perfectius n. tamen e imperfectum positive, nam ut bene notat Helica motivum virt^s moralis n. est imperfecta d. perfectiora in sua linea et inter ipsa dec^s inaequalitas, et sim^r tant^e a motivo charit^s qd e perfectius motivorum; et aliud e motivum iusti^e n. ee ita perfectum ac e motivum charit^s aliud ee imperfectum, ex quo sit actus Dei qui ut tendit ad motivum iust^e ut n sit ita perfectus ac qui ut tendit ad motivum charit^s n. tamen inde ullam habere imperf^m

Ad 2m. neg. ans. q. sit vol. Dei. sumat

spem et obiectivam moralitatem ab obto. finali, esto id ccedat volitio-

nibus creatis propter dependentiam quam ab obtis. habent, quia in simili

Dei volitio ab ipsa Dei volte. à quâ nro. significandi modo provenit; et

itaq. illa volitio Dei summa et honestiss. quia petit provenire tanquam

actus perfectius et immanens à volte. summa et rectiss. licet in

ordine ad obta. habeant inaequalitatem Dei volitionis et oppositum

exemplum in operibus Christi Dni, quae licet inaequalitatem ex obto

participent tamen omnia illa in aequalitate valoris inordine ad merendum

et aequalitate sanctitatis quae provenient ab humanitate infinitae

per substantialem unionem ad personam Dei.

Ad 1m. negoans. ad probatum dis-

tinguo mai: inordinatum est finem stituere in eo quod est medium, si

absolute heat rationem finis nego mai: si absolute non heat

rationem finis ccedo mai: at creaturae licet sint medium inordine ad Deum

quo illis utendo assequimur beatitudinem tamen hent. quod rationem finis quia

se solis possunt movere volutem et quia possunt amari ut sequibiles

per media: Deus quia volitio non inordinata ccedet si creaturam amet tum propter

se ipsum, tum propter se ipsas hos ad illas ordinando tanquam medio ad finem

quia utroque modo amabiles ut amplius inseqq. ostendam.

Ad 3m. reii posse ccessoanti neg. cons:

ad probationem neg. ans, quia motivum Dei volitionis principuum est sola bonitas divina

quod motivum si deficeret deberet ideo magna perfectio volitioni quae sit respectu

ad obtum honestum, et ideo carens solam bonitatem creatam pro obto finali

haberet, careret maxima perfectione morali quae resultat ex motivo divinae bonitatis

quam perfectionem non carentia Dei cum motivo bonitatis creatae iungit motivum

bonitatis divinae. Ad 4m. Dicendum doctrinam primam in hoc dicendum, neg.

ans. quia licet operari propter honestatem virtutis creatae non sit tam perfectum ac opera-

ri propter Dei bonitatem tamen non est adeo imperfectum, ad probationem neg.

ans. nam hoc tunc operatur ex fine honesto licet non ex fine honestiss.

Ad 4.^m concesso ant. negocons. ad probons. Enim
nec realiter non debet esse indifferens, ut detrahitur ad honestum ex
intentione agentis quia potest illum respicere ut bonum est in hac vel
in illa materia itaque licet producere animal simile esse sit indifferens
cum fit ista productio ob bonum respectivum animalis liberalitas est, cum
fit ob bonum hominis est amicitia, cum ob finem Dei Charitatis: Deus
quod his omnibus modis potest operari.

Obiicies 2.° Charitati quam volitio est perfecta
quâ respicit Deum bonitatem sit perfecta, et honestissima est tantum ratione quâ
respicit bonitatem creaturam est imperfecta quia non potest bonitatem creaturam
respicere ut obiectum formale; probatur arg. ex exemplo à nobis adducto de
actu largitionis eleemosynae pauperi, et ob motivum misericordiae et ob
motivum charitatis nam perfectior foret actus largitionis eleemosynae
purè propter Deum, quam largitio etiam ob motivum misericordiae
quia est perfecta quia respicit honestatem misericordiae laudat iste actus
imperfectionem partialem; quod ideo motivum charitatis est in ultimo actu si excedit à 1.°
actu pure charitatis Deo est quia decrescit charitas si illi adiungit motivum
minus perfectum. Charitas Dei non habet aliud obiectum formale nisi Dei bonitatem
arg. 2.° probatur: nam ille attendit ad alia motiva in suis operibus praeter quam
ad solam bonitatem Dei minus perfectum amare Deum quam ille qui ad solam
bonitatem Dei respicit. actus largitionis eleemosynae pauperi propter solum
Deum honestior, quam ille qui etiam attendit ad bonum sublevandi pauperem.
ergo quando in motivo charitatis continentur perfectiori modo omnia alia motiva
sic in actu charitatis continentur perfectio aequalitas omnium actuum moralium virtutum
qui operari propter motiva aliarum virtutum non addit perfectionem modo [illegible]
[illegible] saltem concedendum est et necessitate concedi à nobis quod Deus re-
spiciat ad motiva virtutum moralium.

Respondendo arg.: ad probationem negando. ad
huius probationem distinguo antecedens: ille attendit ad alia motiva praeter bonitatem
Dei minus perfectum amare Deum quam ille qui ad solam bonitatem Dei respicit

si ad alia motiva respiciat ex insufficientia bonitatis ad movendum concedo: si non ita respiciat d. ex maiori ubertate motivorum; nego antecedens: itaque dum voluntas potest aliquis velle dare eleemosynam pauperi ex motivo charitatis et ex motivo misericordiae quasi motivum charitatis non sit sufficiens eius voluntatem movere ad largitionem opis, et si hoc non quaeratur nec dubium quin ille actus sit imperfectae charitatis: alio modo potest quis intelligere ut motivum charitatis sufficiat de se solo movere voluntatem ad largitionem eleemosynae d. tamen moveat quoque voluntatem a motivo misericordiae et si talis actus elargitionis eleemosynae propter novum motivum non est imperfectior d. aeque perfectum ac est voluntas elargiendi eleemosynam ex motivo solius charitatis ita theologizandum est de casu nostro voluntatis creaturae amantis deum propter ipsum, et propter ipsarum bonitatem ex quo patet ad confirmationem concedo antecedens; distinguo consequens: operari propter motiva aliarum virtutum non addit perfectionem intensivam motivo operandi voluntatis concedo; omitto consequens; non addit perfectionem extensivam, nego consequentiam; quoniam Deo concedimus non quia necessaria sit d. quia Deo non repugnat. sed Deus seipsum amat propter creaturas

Sectio Septima

Deus seipsum amat propter creaturas

3.a assertio sententia nostra aggredimur probando quam exprexit Henricus q. 25. eamque hoc unico fundamento satis probabilem reddit: Deus est amabilis propter creaturas d. in hoc amando modo nullo est imperfectionis aut inordinationis. ergo Deus se amat propter creaturas; probo consequentiam, nam amor bonitatis non involvit imperfectionem nec excludendo a Deo voluntate maior s. quoad 2.am partem probatur, nam Deus est bonum creaturis illis alterius existentiae et dono plura reliqua. ergo si amabilis erit Deus propter bonum creaturarum.

Minor d. in hoc diligendo modo nulla inordinatio

Sic probat Henic., et probat Arri. d. 24. s. 4. subs. 2a actum spei, quâ hō. amat Deum ut sibi bonum, et desiderat Beatum ut sibi bonum n. e. inordinatum d. honestum, et Laudab. ut definit Trid. sess. 6. can. 11. f. 9. Deus in se complaceat tanq. bono creo. et tanq. Beat. obtiva ipsarum creatur. n. e. ille inordinatus d. honestus atq Laudab. probo conq., q. si actus iste esset inordinatus, et illaudab. ubicumq reperiret retineret hanc inordinat. neq impedit. quae annexa e. alicui actui ubicumq sit talis actus eandem inordinat. retinet, at amare Deum mihi ut remuneratorem, et Beatorem n. e. affectio inordinata, d. valde honesta et Laudab. ut tenet diut. Trid. f. 8. Deus amet se mihi tanq. bni cui n. arguit inordinat. in affectu d.

Hic r. n. multum urget neq ej timoris affectus quo Deum revereremur quia servilis sit Laudat a Conc. Trid. ut bonum et Laudab. nec tn. iste actus repsit in Deo q. n. excog. appetet tanq. honestum ab ipso Trid. affectus spei, seu concupisc. q. nalis quâ nobis desideramus, et amamus Deum, ideo dabimus qui Deo talem affectum; praeterea in nobis quoq dantur virt. temperantiae in quarum mat. recte et honeste operamur ut est castitas, et sobrietas, datur quoq poenit. quae tamen virt. ut Theologi docent pertinet a Conc. Volte. g. sit in nobis sit laudab. amor concupisc. quo desideramus nobis Deum n. ex eo transfer. d. e. ad conc. volunt. omn. fortior probatio desumitur e ... articulorum, nullus n. e. q. probet inordinatum esse q. Deus se amet propter se. ... s. manifeste n. esse in Conc. Volte. timorem, spem, poenit. et alias virt. morales silere praeterimpedit. q. supponuntur gen. suo, timor n. supponit ... inferiorem alterius aqua pot. malum aliquod accipe, poenit. q. e. affectus doloris, et tristitiae e. malum ... excludens ab ipsa bonum gaudii ... aliis, et amare bonum ... propter inferius, seu gr. inferioris ex gen. suo nullus affert indecentiam, nullus inhonestum ...

n. esset quae Deus amabilis à seipso propter creaturas.

Dicimo 3.° et ultimo ab ex.° Deus amat suam essentiam propter omnipotentiam, quia Deus amat suam essentiam quatenus radix omnipotentiae, quia pot amare aliquam perfectionem superiorem propter inferiorem perfectionem, aut infinitam propter finitam creaturam, quamvis quoad implicitum sint omnia Deo grata aequaliter perfecta, tamen quoad explicitum sunt inaequalis perfectionis. Deus amat essentiam suam propter omnipotentiam et alia attributa quae ob spetiem nostram significandi modo derivantur, quia nullus est amoris vitium quod perfectionis maior amet in ordine ad terminorum. Sectio 8. solvuntur quae praecedentem doctrinam impugnant.

Sectio 8.ª

Solvuntur, quae praecedentem doctrinam impugnant.

Obiicitur 1.° offensio quia Deus se amare propter creaturas inordinatus esset, et vitiosus, quia talis amor non est admittendus in Deo. Valet antecedens quia. 1.° nam amor non sumitur ex honestate et exigentia rerum, quae amantur vitiosus, et inordinatus est, sed talis esset ille amor quia. Minor quia Deus non ordinatur ad bonum creaturarum, sed ex vi illius amoris ordinaretur Deus ad bonum creaturarum; quia talis amor non haberet in Deo ex honestate et exigentia rerum quae amantur. 2.° non creaturae non sunt finis rationis Dei, sed e contra Deus est finis, et creaturae sunt medium, sed Deus ex vi amoris quo creaturas amaret propter se ipsas respiceret illas ut finem, sed ut medium quia talis amor est vitiosus, et inordinatus.

Resp. negando antecedens: ad 1.um probationem concessa maiori, nego minorem: ad probationem concessa maiori: nego minorem. Hanc quia aliud est quod Deus se amet ut ordinatum creaturae, aliud quod se amet in ordine ad creaturas. Licet quod ex vi illius amoris Deus se ordinet ad creaturas quoniam hoc autem addo per conveniens medium quae neget respirit in ...

at

at q. Deus se amet ut convertibile cre. ... dicitamore [illegible] exigentiae ipsius obti, q. revera Deus e conveniens Cre. ... mihi videtur de nomine q. ... q. dicit ordinem ad aliud ordinat ad illud, at Deus ut conveniens cre. dicit ordinem ad illas, utpote cuiusl. boni creati ... [illegible], hoc in hoc sensu ordinat Deus ad cre. nec in conveniens e ... q. e ... ordinet ad inferii, tamq. in physicis ... ordinat ad suos effectus subst. ad acci. et in moralibus Incarnatio ... Xpi Dni ordinata fuit ad peccatum delendum ... vel ... dissonum ... q. Deus ordinet ad bonum creatum ... tanq. medium ... tanq. ... boni et origo totius boni. Adde ne mireamur hic importunam quaestionem de ... respectibus ad cre. ... Deus ... dicat ordinem ad cre. posset ... amari ... Deus in ord. ad cre. ... hunc amorem sufficit ... Deus ... et felicitatem creaturum.

Ad 2am ... negat min. ... ratione medii ut tale e effectus finis, at nullus actus ... volitio ... propter finem q. repugnat fieri actus Dei unde ... operatio ad extra Dei ... Deo ... finalis ... ad intra ut ex ... doctr. notavit ... Phys. ... 6. ... cet. ... displicet, q. nemo pot arbitrari de actibus ... volitio quoad intrinseca ... important, ... actus non sint effectus finis ... non ... sui ... de ... ut ... ad obta extrinsica ... q. sint effectus finis, ... talem ... potuerunt non ee in Deo: unde negatur maior, ... cre. non sint ... finis ... volitionis ... non plene satient ... volitionem ... finis ... quatenus Deus se amat ut bonum ipsius cre. ... notat ... Deus non ... medium ... creatum q. medium denotat entitatem minoris ... finis.

Instabis ... illum actum Deus fuerit

cre. et uteret seipso d. hoc inordinatus ergo illa
actus inordinatus esset. Maior probatur quia ille actu Deus se amaret ut
bonum cre. ergo uteret seipso ut bono cre. Minor probatur quia inordinatus
est frui utendis et uti fruendis. Respondetur Deus non potest negando maiorem
quia frui dicit amorem boni possessi et ... ad cre. antequam existat
non possidet a Deo: rursus uti aliquo affert rationem medii quod non esse
potest in ipso Deo. Respondetur omissa maiori: nego minorem: ad probationem
distinguo ... est sit inordinatus esse uti fruendis et frui utendis quod
... est obiectum fruitionis non potest esse obiectum usus, aut e contra quod obiectum usus
non potest esse obiectum fruitionis quod verum amata, et potest esse obiectum
usus, et fruitionis non est inordinatus sed maxime ordinatum quod utroque modo amatur.
Unde cum talis sit cre. ut possit amari inordinate ad Deum, et Deus
inordinate ad ipsam ... ut utroque modo ametur.

Instas 2.º contra finalitatem amoris quia Deus se
amat ut bonum cre. sistit in ipsis cre. ... respicit ut
finem ultimum cre. ergo amor inordinatus. Antecedens probatur quia per finalitatem
non respicit Deus cre. ut bonam sibi d. e contra. Le ut bonum cre. ...
... contra finalitatem in bonitate creaturarum; probatur non finis ultimus est
in quo sistit amor nec ulterius tendit. Nego Le contra finalitatem ut
talis non respiciat cre. ut bonum Deo attamen reipsa petit amore cre.
ut bonum Deo, et identificatur cum contra finalitate qua Deus cre. respicit
ut bonam sibi: unde nego est antecedens: quod sit tantum ... illud intendat Deum
... illius finalitatis ut talis non ulterius tendere in aliud obiectum finale ... conseque-
nti nego consequens; ad probationem nego antecedens, quia finis ultimus dicitur ille ad quem
omnia alia ordinantur et referuntur, et perfectio dignitate omnibus aliis
quae omnia in cre. cadere nequeunt.

Obiicies 2.º si Deus se amaret propter
cre. seu ut bonum cre. magis amaret Deus cre. quam seipsum
d. hoc maxime inordinatio amoris est ergo amor Dei esset inordinatus si
Deus se amaret propter cre. Maior probatur non ut ferunt ... propterea

propter

ppter q.d unumq.d ē tale et c. d. Deus ē aliq.r naturalitz d.e
amoris amat seipsum ppter cre.s q. minus se amaret q.r cre.s
Ideo dist.o mai. magis amare Deus cre.s q.m seipsum absolute
nego mai. Et sl.n quod est n.m aliq.r naturalitz D.c amoris secundo mai.
ad q.b. sensus mai. Et minori eodem m.o dist.a et verum ē absolute
Deum amare minus q.r cre.s n. absolute d. p aliq.r naturalitz sui amoris:
itaq. q. sl.n aliq.r naturalitz Deus pferat amorem creaturarum ut finis
tur sibi ipsi tanquam e obiectus amari cre.s s.m quod n. v.l absolute q.a q. d
Deus se amet e ov.l naturam et ppter indeffectibiles q.a v. amat cre.s
q. congerens unde n. ita illos amat ut pferat oi amabili: et itaque
amat suam bonitatem ut pferat oi amabili.

Aliter resp.o obiectum magis lemius amatum
q.r naturale d. e ex vi amoris quo Deus se amat ppter cre.s
q. Lehere ut obiectum matle cre.s v.o ut naturale q.r absolute loq.do
magis amaretur cre.s q.r Deus, minor p.t q.a tunc Deus se amaret
ppter cre.s q. ita forent obiectum naturale Deus v. matles cr.
Liquet nos obiectum naturale ēē ppter q.d aliquid amat matle v.
id q. amat ppter aliud. Ret. Henr.a mag.r min: q.
n. semp est ppter q. aliud amat ē motivum naturale ideo ait
bene posse Deum amare seipsum ut bonum cre.s quamvis bonitas
sit motivum naturale.

N.n placet hec doctr.a q.a nova nec satis cohe.t
ad ea que dixerat et v.d. hic confundi v. finis ulti. cum
motivo naturale cum sint diversa: itaq. q.a e n. semp motivum naturale
amari magis q.m matle imo nec amari ut patet in eo q. accepit iniuriam
nam ex iniuria movetur ad quaerendam vindictam et peccatum hom.is
fuit Deo motivum ad decernendum Filii incarnationem et t.m motivum
naturale q. sehet ut finis act.s semp amat magis q.m matle
unde ex vi actus quo Deus se amaret ppter cre.s minus se amaret
q.r cre.s inde v. n.lt inferre q. absolute se minus amaret

E. aliud e q.d haec magis amaret q.m Creat. con. hujus actus, aliud q.d alte ea minus amaret s.t invent.a Theol. potimus hic accusare et opinio n.a co. solut, nec t.d pot dici q.d alte cognoscat Deum n. clare s. minus clare aut posit dici q.d Christi opinio negat clare Deum.

Quartus 25. si creatura foret motivum Deo, ut illi tribueret gratiam et alia dona creatura foret causa sue justificationis. d. hoc neg. dicit. Pr. maior quia bonitas creaturarum allicere[t] Deum ut offeret illi dona gratiae. Ps. dist. c.a obtiva sue justificationis, minor ps. q. ta.lis fuit doctr. Pelagianorum in nobis constituentium initium nrae justificationis. Resp. neg. seq. maioris q.d alt. bonitas creatae naturalis sit de motivum ut Deus offerat creaturae dona naturaliaque, esto q. bonitas naturalis sit motivum ut Deus offerat creaturae dona nalia et bonitas s.nalis sit motivum ut offerat dona s.nalia. Resp. 2. dist.do mai. cre. foret c.a merit.a sue justificationis nego mai. foret c.a n. merit.a d. q. acceris. scimus adeunque iustificationis cedo mai. s. sapit Pelagianismus, et extremos errores e. S. g. aliud argum. solv.r ubi de inequalit.e actuum D.e volunt.is

Sectio 9.a

Aliud argum. solvitur, ubi de inequalitate

actuum Divinae Volunt.is

Obi.r 3.o si in Deo daret actus quo amaret Petrum propter cre.am talibus actus foret minus perfectus q.m actus quo Deus a se amat propter D. ergo act.d d. e volit.is n. aequales in perf. S. ir. c.a vel ante n. dat. actus quo Deus se amet propter cre.s maior Ps.

q. amore

q. amare Cre.ᵃ propter Deum honestior actus est q. amore
Cre.ᵃ propter seipsos, et amare Deum propter se honestior
actus q. amare propter cre.ᵃ neque ille actus est perfectius cha-
ritatis habitus theologici est actus charitatis Quum propter
ad obiecta finalia et motiva seu ex ordine ad illa habent
actus et desumunt honestatem.

Minor probatur quia neque actus minus perfectus alio
repugnat Deo quia repugnant actus inaequales in perfectione quia actus
neque actus voluntatis divinae debent habere omnem honestatem possibilem ut
si unus actus esset minus perfectus et minus honestus alio non haberet
omnem honestatem et perfectionem possibilem quia repugnat esse in Deo actus inae-
quales in honestate maior patet neque actus divinus eo ipso quod divinus
debet habere omnem perfectionem et honestatem excogitabilem aliter posset
excogitari actus voluntatis qui esset perfectior actu divino. Minor quia
neque eo ipso quod actus aliquis divinus foret minus perfectus et honestus
alio deberet dari aliud alio imperfectione et honestate quia argue-
ret non habere omnem perfectionem et honestatem possibilem quia eo ipso quod esset minus
perfectus alio non haberet omnem honestatem possibilem.

Confirmatur 2.º eadem minor ad hominem ex doctrina
nostra in titulo de scientia Dei disputatione 1. D. 3. ideo non dari in Deo scientiam discur-
sivam virtualem quia omnes actus Dei intellectus habent eandem claritatem
repugnat actus qui sit minoris claritatis quam alius eo quod praesup-
ponit alium et eorum divinum intellectus quia cum actus voluntatis divinae proveni-
ant a bonitate et eadem voluntate omnes habebunt aequalem honestatem et
perfectionem ex quibus inde sunt actus inaequales in perfectione quia negerit
actus quo Deus velit suam bonitatem propter creaturas.

Dissolvi via potest ratio huius argumentum ex utraque
probatione utramque probabilis invenitur .D.9 1.ᵃ assertio videntur
in Dei voluntate actus qui etiam intensive increati in Deo non tamen dari
actus inaequales in perfectione et honestate quia liberatur Dei perfectissimi

cum alio et ex hac parte et mutuo inter se nequeunt habere unumquemque
actum tantum perfectum quantum habet alius quia tam bonum est esse actum amoris Dei
productivum creaturae, per se idemque cum actu amoris creaturae producto per Deum, quam esse
actum amoris creaturae productum per Deum, et inde inferiores actus dicuntur voluntatis
pari perfectione nobiles esse, paris pretio estimari. Sic theologizat D. Thomas
de Incar. q. 4. P. Joan. de Lugo (qui nunc Religionis et doctrinae
clarus a S.mo D. Urbano VIII e Collegio nostro Romano in Cardina-
lium Collegium honoris vix gratulatione et plausu cooptavit) et
hoc sentiendo defendit omnibus attributis Divinis aequalitate gaudere.

Tertia via est qua incedit P. Herice D. 15. et
18. cui adiungitur Arriaga D. 26. s. 4. admittendo in Deo perfectiones inaequales
et diversitate et inaequalitate linearum in quibus constituuntur tales
perfectiones simpliciter simplices intellectio, volitio, immensitas, aeternitas ita separantur
inter se ut intellectio ex linea sua sit nobilior volitione utpote
perfectio independentior nam volitio pendet ab intellectione non vero haec a volitione
utraque tamen perfectior est Divina aeternitate et immensitate quia intellectio et volitio
sunt perfectiones formaliter constituentes gradum vitae nobilissimum vel intellectivum
at immensitas et aeternitas non constituunt gradum vitae sed sunt extra
lineam vitalem, sicut ergo licet ait concedendum esse in Deo voluntate actus inaequales
in perfectione quia non est difficile concedere, quam concedere in Divinis nostrorum inaequalitatem
perfectionum.

Notat tamen bene nullatenus concedendum esse Deo conceptum qui ex
linea sua et ratione explicite dicat imperfectionem quippe tales conceptus omnino
a Divinitate repugnant illam inficere et detrimentum praestantiae
gratia exempli aliqui conceptus non amittunt in statu ... retinent
ut videre est et notavi in tractatu de Scientia Dei, non sic potest in Deo reperiri
conceptus qui ex sua linea dicat imperfectionem quando sit conceptus qui in sua linea
non sit ita perfectus ut alius nullius absurditatis dici summe perfectus perfectione
quippe Divinitatis claudere omnes perfectiones quae nullam dicat imperfectionem
quamvis unusquisque tantum perfectionis habere

Contra haec

2º haec via doctrinae quae solidior mihi videtur, nec ab ea
dissentiri potest Lugo [illegible] q n. 94. tardem recedit aliquam in-
aequalitatem in [illegible] perfectionibus solum secundum rationes explicitos sumptus et
lineas unius [illegible] quam solam admittit P. Hurtado nam secundum
sumptos implicitos nemo est qui non neget inaequalitatem in perf.
quippe tam bonum est esse iustum identificatum cum omnipotentia quam esse omnipotentem
identificatum cum iustitia imo secundum hoc implicitum nulla est rigorosa
[illegible] cum secundum implicitum non sit dist. neque enim per [illegible] fit dist.
rationis realis inter omnipotentiam et iustitiam Deus est iustus identificatus cum
omnipotentia: Deus est omnipotens identificatus cum iustitia [illegible]
Ad secundum maiorem: nego minorem
probationem [illegible] negarem, ad [illegible] probationem distinguo ant: ob [illegible]
actus [illegible] dent here [illegible] honestatem polis in sua linea
secundo ant: in omni linea, nego ant: [illegible] eodem modo [illegible] est ans, et
nego [illegible] posse excogitari actus voluptatis qui in sua linea sit perfectior actu [illegible]
qui in eadem linea collocet [illegible] ut sit actus D. altius, licet perfectioris
itaque actus quo Deus amaret se propter creaturas in ea linea esset honestior
et perfectior omnibus qui excogitari possunt in ista linea nam est [illegible]
perfectus, et [illegible] amaret Deus propter creaturas [illegible] non posset subsistere
[illegible] amor secundum amorem Dei propter se ipsum qui imo talis amor esset vir-
tualis amor [illegible] bonitatis quam non se amaret propter creaturas utcumque, [illegible]
propter illas iustificandas et beandas quam amor solum virtualiter respicit
[illegible] bonitatem [illegible] cedit creaturum iustificatio et beatificatio.
Ad 2um minorem [illegible] nesso antineque
[illegible] disuimenè q [illegible] claritas actus Dei intellectus participat ab obiecto
[illegible] a 2º [illegible] intellectu qui cum sit unus et idem opera [illegible] totum [illegible] pot
[illegible] actibus aequalem claritatem [illegible] attingit in actibus intellectus creati
qui ab obiecto [illegible] emendicant speciem [illegible] claritatem [illegible] minus claram propter applicatione
et vitalitate obiecti maioris [illegible] minoris, et ideo [illegible] accipiunt
claritatem [illegible] honestatis actus [illegible] [illegible] ab ipso obiecto [illegible]

penes ordinem ad cujus negationem voluntas perfectissima amabilis turpe actus evadet turpis, sic honestus honestus, unde sicut inaequaliter objectum formalem actus voluntatis eandem inaequalitatem in honestate licet sit unica eadem potentia voluntatis. S. 10. ultimus argumentum solvitur decidit an creata bonitas sit obiectum adaequatum divinae voluntatis.

Sect.o 10.

Ultimum argumentum solvitur, deciditur

An creata bonitas sit obiectum adaequatum divinae voluntatis

Dico tandem dubium. Creata bonitas nec est obiectum formale partiale et inadaequatum divinae voluntatis nec adaequatum et totale et nullo modo est obiectum divinae voluntatis. Probatur ars respondendo utramque partem et singulas. Quod non sit partiale obiectum probatur quia obiectum partiale dicit ordinem ad aliud obiectum partiale, at bonitas increata non potest obiectum partiale, ergo neque creata bonitas. Consequentia bona est. Maior est certa. Tum quia obiectum inadaequatum dicit ordinem ad aliud inadaequatum cum quo constituat obiectum totum. Minor probatur nam bonitas divina se sola sufficiens est movere divinam voluntatem independenter a bonitate creata, ergo bonitas divina non potest esse motivum inadaequatum divinae voluntatis. Consequentia bona est. Tum eandem neque divina bonitas continet formaliter et eminenter quidquid perfectionis excogitabile est.

2.a pars probatur quia sit nequeat bonitas creata esse obiectum totale et adaequatum divinae voluntatis nam motivum adaequatum est et independenter ab alio potest movere ad sui amorem, sed talis non est bonitas creata, ergo etc. Minor probatur quia si sufficeret bonitas creata se sola movere voluntatem divinam, voluntas divina posset carere motivo rectissimo et honestissimo qualis est bonitas increata divina. Voluntas ut pote rectissima et honestissima nequit carere motivo rectissimo et honestissimo ad sui voluntatem, ergo nequit bonitas creata se sola movere divinam voluntatem ad sui amorem.

Arg.a

dr. qa. si D. Volttas aeque moveret ad amorem crea.
ex sua bonit. pposita, ac ex pposita bonit. creatur, signum eet
Dz volt. aequalr. amare se ac bonitz creatam, quae maxa.
inordinat. amoris fore; ergo n. aeque mare a bonit. creata qm. a d.
sequella pr. nam ille qui verret aliqm. aitz ob finem duos adeqtos.
atq. abire Romam ut Pontificem videat et indulg. lucret suf-
ficiens indiciu pbet se aequalr. affectum ee tum ut videat Pon-
tificem, tum ut indulgas lucret. ergo. Sil.r si Da. voltas velit conferre
donum crea tum ob bonitz crea, tum ob suam ipsis bonitz tanqm.
pprecefinas adeqtos indiciu pbet se aequalr. affectum ee q.
utramq. bonitz atq. hac fore max. pversio amoris, eet n. utr-
amq. bonitz aequali appretiat. amare. ergo. Etc.

Ut rem suppono posse agi q. quaedere
de duplici actu Di. amoris, alt. quo se amat Deus pper cre.
seu ut bonum cre. alt. quo amat ipsam cre. pper bonitz
creatz Dx. a qm. divisz Sit 1. nra. resol. vt. Actus quo
Deus se amat pm. totum qd. pot se amare bonitas creata e mo-
tivum adeqtm. pbo; qa. bonitas creata n e motivum sufficiens movere
Di volt. ad amorem ardentissim quo afficit q. p. psiam
bonitz illam amando infinite appretiat. qa. sibi bona e; ergo bo-
nitas creata n e motivum adeqtm. Di amoris quo seipsum Deus amat
cum bona e, pbo ant.; qa. bonitas creata e finita et limitata, ergo
n pot movere tantum qm. Da. bonitas movet. Ex quo argo.
inferemus o. va. 4a. D. 17. Deum libe tendere in bonitz cre-
atam, nario at. in suam ppiam bonitz. ergo. ad illum amorem
quo rapit nario volttas Da. ad se amandum n e sufficiens
bonitas creata n ergo erit motivum adeqtm. r. huius amoris.

Argum. c. hanc resolutz allatum gai.
solvr. neg. ant.; ad pbatz distinguo ant.; ee inadeqtm dicit
ordz ad aliud inadeqtm, ut ad spz in causat. matli. do ant.;

in causat.ᵉ obtiva et finali; nego ant.; q.ᵃ eē obtᵐ et motivum inadaqᵐ nē q.ᵈ iungatur cum alio inadaq.ᵗᵒ cum quo constituat unum et integrum obtum, s.ᵗ eē tale ē q.ᵈ iungatur cum alio, ut ex utroq. resultet compositum &c. ē q.ᵈ de solo sit insufficiens ad movendum, s.ᵗ adaqᵐ ē q.ᵈ de solo sufficit movere, cum v.ᵒ accept.ᵒ aliqᵒ motivum de solo si sufficere ad movendum iungi q. cum alio q.ᵈ de solo sufficit ad movendum inde ē q.ᵈ nescio q.ᵈ unum motivum sit inadaqᵐ debeat dicere ordinem ad aliud inadaqᵐ cum quo iungatur cum possit iungi cum adaqᵒ.

Sit 2.ᵃ resp.ᵒ r.ⁿ amoris quo Deus prosequ. cre.ᵃˢ utroq. bonitatis scilicet creata sit, et increata pot eē motivum adaqᵐ n. melius hac resp. obt.ᵒ prob. r. qm. solut.ᵃ argti s.ᵃ positi, ostendendo nimirum in hoc amore nullam eē imperf.ᵐ et indecentiam, ad summum n. p.ᵗ talis amor propter solam bonitatem creatam n. eē ita perfectum moral.ʳ ac ē amor q. habeo ob bonitatem Dei n.ᵗ.ⁿᵒ evincit eē moral.ʳ imperfectum.

Unde ad argtum distinguo mai. posset D.ᵃ vol.ᵗᵃˢ carere motivo honestiss.ᵒ cu.ᵃ omnes amores quos habet erga obtum q.ᵈ amat, nego mai.; neg r.ⁿ amoris quo se amat n. pot n. habere rectius et honestius motivum; posset carere motivo rectiss.ᵒ et honestiss.ᵒ cu.ᵃ aliquos amores et cu.ᵃ aliq. obtum nempe cre.ᵃˢ seorsim mai.; nam s.ᵗ n. tenetur Deus efficere semp. q.ᵈ est rectius et honestius, ut tenetur ex supp.ⁿᵉ q. velit operari semp. rectum et honestum amplecti, ita n. tenetur in omn. suis actibus honestius et rectius motivum apponere, satis ē q.ᵈ apponat rectum et honestum.

Ad 2.ᵃᵐ idem resol. neg.ᵈᵒ ant. ad prob.ᵐ negando ant., q.ᵃ stat opt. proponi vol.ᵗⁱ duos fines adaq.ᵒˢ ita ut ex vi cuiuslibet p.ᵗ staret op.ᵈ adhuc t.ⁿ totus affici vol.ᵗᵃᵗᵉ q.ᵗᵃ unum finis q.ᵐ q. alium &c. ierex.ᵒ opposito, vult h.ᵒ abire ad istud oratorium videat et indulg.ᵒ lucretur ita ut se ipse q.ᵉʳ illas perficeret si solum iste finis rursus poneretur, adhuc t.ⁿ ad extingueret

prius

prior Circ. et ex vi illius exemptio abiret vitium, Pontificis, n
ff. bene infers ex eo q.d volt.d habeat duos fines adaeq.tos
qq ad actus moveat aequaliter affectus est ff. utrumque et aequaliter
complacere in utroque cum possit plus in alt. complacere.
Nec tu dict.o ait, dignum
est Deum aequal.r amare quoad bona extrica, seu inordi. ad bona
extrica, ac amat bonitatem increatam ordinat.: aequal.r amare se
quoad bona intrica ac amat bonitatem creatam reipsa; ergo hoc
foret inordi.r. n v.lg q.a Deus quoad bona extrica nec se amat
eo insito amore quo se amat quoad intrica, nec tenetur se hoc m.o
amare d. Lib.e se amat quoad extrica.
Perg. ax amor quo Deus amat cre.s
propter suam bonitatem et propter bonitatem creatam sit unicus et idem amor.
L. sint duo amores, et tales ex traducibus est unus et simplicissimus realiter amor, ... ambig.r an sint illi duo actus vere
plicissi, itaq. si Deus est capax multorum et oppositi realis est in volit. duo actus quorum alter foret amor creaturae propter
Deum alter v. amor creaturae propter seipsum.
Nec A... Oscura h possequ...
ca.-rei factus decidi neque eo possumus tuto asserere n repugnare
hoc L. illo m.o fieri itaque pot Deus cre.s amore propter se et propter
ipsas per unum actum tanquam utrumque motivum, pot neq. per duos actus quorum
alter sit amor creaturae propter Deum, alter propter earum bonitatem
addo posse hunc amorem tangere suos fines extricos connot.d
et complac.a Deus habet ff. suam bonitatem movet ad amandum cre.s
in quantum sua bonitas relucet et connot.a et complac.a ...
cre.s movet eum ad illos am.dos itaut ex alterutra complac.e
moveretur sufficienter ad amorem illarum.
Postremo ut ad responsiones aggrediar quae
Circa Deum ff tradidimus. hae tria teneant qq tenet totam nostram doctrinam.

Sed Deus habet pro motivo formali actus suae volitionis tum bonitatem increatam Dei tum bonitatem creatam, neutrum non repugnat, utramque habet fundamentum sufficiens in sacris et conciliis. Sed utramque bonitatem posse esse motivum adaequatum divinae volitionis ratione amoris quo amat creata obiecta, ratione vero amoris quo se amat effective non posse esse creaturam obiectum adaequatum quia indiget accedente creatura. Et sint motivum formale divinae volitionis debet esse gloria ultimum quo beat et satiet divinam ultimum in tractatu de voluntate. Sicut voluntas nostra habet pro fine ultimo formaliter sanitatem et honorem quo pacto electa media nihil aliud ambit nisi sanitatem et honorem; ita divina voluntas per actum quo amat creaturas aut honestatem virtutis habet pro fine formali et honestatem virtutis quatenus huiusmodi actus creaturae et virtutem alio referat, deinde alios actus ad se refert creaturae. Dices quaenam divinae bonitatis sit obiectum formale divinae volitionis, sed de hac [illegible] opinio et probatio potioris.

Disp.o 7.a

Quenam Divina Bonitas sit obiectum formale Divinae Voluntatis

Sectio 1.a

De opinionibus, et probatione potioris.

Supponit primo obiectum esse bonitatem Dei non peculiare divinitatis attributum sicut est Divina misericordia aut iustitia, sed est gratia vagum, et transcendens et eadem

eadem

evidenter nam omnis entis passio adequata numero est bonitas
essentialis petenda ob ente illudque semper comitans. Deinde omnis
transcendens omnes entis differentias et quaevis illius predicamenta. Sed ista
bonitas et veritas transcendent omnes differentias et predicamenta entis. Sed
cum enim ens transcendat omnes differentias et predicamenta sive absoluta
sive relativa, ergo bonitas essentialis quae passio est entis debet transcen-
dere omnes differentias et predicamenta. Unde alia erit bonitas misericordiae, alia
ipsorum, alia etc., alia personarum: rogamus igitur an ista bonitas sit
obiectum formale dilectionis amoris, an illarum aliqua et quaenam illa sit.
Prima sententia tenet solam bonitatem entis esse obiectum formale dilectionis
ita sensit Scotus in 1. dist. 10. et in 3. dist. 1. q. 1. ar. 2. quem sequuntur
discipuli et quotquot existimant obiectum formale procedere ex
se ex amore entis. Enricus 2. p. summae ar. 47. q. 4. et alii Thomistae
qui docent solam Dei essentiam ut abstrahit ab attributis esse obiectum formale
dilectionis, quorum memini in tractatu de scientia Dei d. 10. s. 1. 2a sententia
tuetur bonitatem Dei ut est essentia et attributorum et personalitatum esse obiectum
formale dilectionis voluntatis: in hanc sententiam opinio hodie Aubrii d. 3. s. 3.
Granadi hic tract. 1. d. 3. n. 8. et illi favent dicentes sen-
tientes obiectum formale primarium visionis beatae esse totum Deum
ut claudit attributa et personalitates ut v. Caiet. 2. 2. q. 2.
ar. 8. § quoad 2um. etiam in 1. dist. 35. q. 8. ad 3. argumentum
Mol. 1. p. q. 12. ar. 8. d. ... 4a. et ad 2am. favent ergo hi
qui dicunt obiectum formale charitatis Theologicae non esse bonitatem essentialem
Dei ergo bonitatem cuiuscumque attributi et personalitatis prout est obiectum
charitatis Theologicae quae est obiectum dilectionis voluntatis ut tendit in Deum.
Quam sententiam acriter defendit P. P. Vasq. 2. 2. t. 2.
d. 128. s. 1. et quam plures allegat ex antiquis.

Hanc ergo sententiam approbo.

authoritate patrum qui Arianos docentes perfectum esse amorem quo Pater
Deus ab aeterno in verbo suo complacet: ut v. Athanasius or. 2. et 4.

c. Arianos. Naz. or. 37. Favent quoq. illi q. D. relat.
dicunt esse perf. et Deum imperfectum futurum si aliqua rel. caruisset:
pro qua sent. sunt plurium testimonium Epiphanii, Basilii, etiam
Gr. Nisseni. Cirilli, Theophili. Ut et ex Latinis Hilarii,
Ambros. Leo Magn. Anselmi. Rich. Vict. et S. Thom.
quorum textus ex fide refert n. Ruiz. de Trin. d. 29. s. 3.
et 4a. V.

Ex quo desumo 2m probatur ex rone: obiectum formale
actus vol. Dei est illa bonitas quae propter se expetibilis est, et
propter quam alia sunt expetibilia: bonitas autem et bonitas
attributorum et relationum sunt propter se expetibiles et propter quas
alia sunt expetibilia: quaevis bonitas Dei sive absoluta sive
relativa est obiectum formale actuum d. volit. Dei omnia. Constat ex
minori quam sic probo: esse omnipotentem, esse omniscium, et immensum est ita
perfectum quod propter seipsum est expetibile. Unde Deus gaudet de sua
omnipotentia et omniscientia propter seipsas independenter a quovis alio prato; itaque
Deus non ideo gaudet quia a se [illegible] intelligit, gaudet de sua omnipotentia, de eius
quod ipsa omnipotentia secundum se est digna D. amore et gaudio: idem
argumentum fit de relationibus divinis esse perfectum innascibilitatem et filiationem
duarum personarum esse perfectum Deitatis [illegible] et habere Verbum cum quo
spiret 3am personam, alias si a Deitate tolleretur Verbum et virtus
spirandi maneret Deitas imperfecta et muta et infoecunda
ergo bonitas relativa quae reperitur in divinis est propter seipsam
amabilis a Deo.

Et sic alia amentur propter bonitatem attribu-
torum et relationum sic probo: nam alia attributa sunt bona aliis
et relationes singulae aliis relationibus congruunt et bonae sunt. ergo propter
bonitatem attributorum et relationum alia obiecta sunt amabilia: probo
antecedens: nam Deus amat omnipotentiam propter suam iustitiam et misericordiam quia
si non esset omnipotens non posset exercere mirabiliter effectus iustitiae et misericordiae et

impuni-

in puniendo sontes, et insontes beando et auxiliando peccatori: amat quoque Verbum suum propter bonitatem Paternitatis quod bonum est Patri hereque Filium, et econtra amat Paternitatem propter Filium cui bonum est Pater et sic de aliis, quinimo ipsorum essentiam suam amat propter bonitatem attributorum quae sponum est here identificatam esse; quod non solum propter se sit amabilis Deus attributa Dei alia intra Dey sit amabilia propter ipsa attributa.

Ex Statis infertur actum Dei voluntatis tendentem circa possibilia ita se here ut eadem possibilia nunc respiciant ut obiectum formale, nunc ut materiale; ut formale respiciunt amando illas propter se, aut alia propter ipsas; ut materiale quando amatur talis possibilia propter alias, dicitur tamen respectu Dei voluntatis nunquam non sunt obiecta formalia esse Deus et reliqua possibilia quae alteram Deitatem amet propter bonitatem ipsorum tamen non debet, nec debet potius in Dei voluntate actum quo amet eandem suam propter seipsam, et idem dico de aliis possibilibus et relationibus Dei Verbi et Paternitatis, amando propter bonitatem essentiae tamen non debet nec debet potius in Deo actum quo amet eandem Paternitatem propter seipsam.

Infertur non solum esse obiectum formale Dei amoris possibilia quae sunt in Deo primum actum Dei ei quae sunt actus Dei voluntate scilicet simplicis, simplicis complacentiae de suo posse et aliorum actus Dei Divinum necessitatum tantum quae narii sunt in Deo de ei actum Liberi voluntate decretum condendi mundum, et aliis visionem de illo, quae actum ex suppone sine in Deo sint narie dilligune ab ipso Deo propter ipsorum bonitatem quae pre seipsis amata sit ubi tamen dilligune libere ut ex dicendorum decursu planis fiet. sit 2. obiectionem adversus dicta.

Obiic. 2a. D. essa ut pote radix omnium attributorum
contineat emin.ter mro. sign.di nri. oes alias pfect.es tam absolutas
q. relativas Divinitatis q. sola ess. Dei e obtum frale Dei
amoris charitatis religionis pfectio matle: sunt admittunt coiter Thei. pter
Ruizium et paucos alios q. constitutiva Divinitatis dicunt esse oia
attrib. Dei et pfect.es relativas; q. cons. eo ipso q. Dei ess. conti-
neat emin.ter oes alias Dei pfect.es sufficiens est detrare
volunt. Dei ad amandum Dei pfect.es quae q. ab ipsa derivant, hent
peculiarem bonitatem ppter q. rne amab. ss. q. ipsa sola erit
obtum frale amoris Dei. tanti ad Dei pfect.es.

Reo. cesso ant. neg. conss.: ad probatm
cesso ant., nego cons. q. si eo ipso q. ess. Da sufficiat ad detrandum
volunt. Dei ut amet attributa et psonas tamqua. q. ipsa attrib.a et
psone sufficiant detrare ad sui amorem Dei volunt. nam licet
contineantur emin.ter in Dei ess. hent ta. distinctam pfectionem ab essa.
et distinctam bonitatem à bonit.e ess. ratione cuius amabilitatem ss. q.
ppter se ipsa poterunt amari à Da volte qua q. Deus potit amare
suum obtum oi com. quo se impfecte amab.e e.

Hinc infert ita Dei ess. esse obtum
frale amoris Dei quo amat suas psonas, ut n sit obtum frale quae
requisitum ut Deus amet suas pfect.es r. e q. potest illas amare ob
ipsarum pfect. allectus nimirum, et excitatus, à pulchritud.e uniu-
cuiusque pfect. q. bonitas et pfect. ess. n e motivum p se requisitum
ad amorem divinarum relationum, et attributorum d. sed p accidens et
concomitanter ro pfectionis d. voluntatis petentis amare obtum
quovis mro. quo se impfecte amab.e l; s. tti. de Deo. ...
D. 100 s. 1. dixi n. ee Dei ess. motivum in quo, et obtum frale
r. cognit.is attributorum p se requisitum d. sed p accidens: recole
dicta ibidem, namque eadem doctrina.

Obiic. 3. Ess. D. negte esse obtum

matle D.

matle D.i amoris. q. eu. D.a so ppter seipsam amab.lis e,
et nullo m.o e amab.lis ppter bonitates relorum, et attribu-
torum; p.r am. 2.o q. diverso m.o excitat Deum ad amandum
eius acexcitat ad amandum cre.as d. cre.as amat, ut obtum
matle. q. essam suam Ds amat ut frale obtum; p.r 3.o
nam obtum matle e obtum 2.rium, et minus p.ncipuum. d. eu. D.a
n e obtum 2.rium D.i amoris d. p.ncipuum et 2.a sum q. n
het rationem obti matlis.

Res si nom.e obti matlis intelligamus
id q.d ppter aliud amat nil detrahi.r de D.i esse p.f.
si eo dicat obtum matle, siquidem amat ppter bonitates
attributorum, et relorum, si v.o p obtum matle intelligamus,
id q.d negat amari ppter se evidens e eius D.s n ee obtum
matle, in quo aliqd de nom.e miscet: q.re distinguo
ant.s: eu. D.a negat ee obtum matle p se D.i amoris conc.do
ant.s; negat obtum matle p accens, nego ant.s: hoc e ita e
obtum matle D.i amoris ut id repetatur ppter seipsam amab.lis
e et so amab.lis ppter aliud n exir dig.a alteri, ut amet,
d. ex s.r abundanti p.f. Deitatis, plures titulos hentis aman-
di eius suam. L. aliter: eu. D.a negat ee obtum matle cuiusvis
D.i amoris, conc.do: negat ee obtum matle alicuius D.i amoris, nimirum
illius q fert ad eius ppter seipsam attributa, nego: ad 1.m
pbat.m dico ad maiorem diverso m.o excitari Deum ad amandum
eius q.m ad am.dum cre.as quoad aliqua, n quoad oia, sufft. q
dictare unum amorem ab alio ex eo q.d ex cogn.e eius d.t in
ferat naiio amor illius, n v.o ex cogn.e creaturarum inferat illa-
rum amor, nam hic lib.e het i Deo: ad 2.m ppter eam dixi
eius D.s n ee obtum matle 2.rium p se, et resp.u cuiusvis
amoris D.i d. so p accens, et r.u alicuius.

obti.o 3.a Si Deus amaret

suum esse propter attributa. Et e converso attributa propter esse
Deus intellectus distinguere esse ab attributis, ergo non amat esse
propter attributa. Et est prima ant. quia negat Deus amore attributa
propter esse quia cognoscat esse esse radicem attributorum, et esse bonum
et aequum talibus attributis Deum. eo ipso separat unum ab alio
tribuendo esse rationem primi, et continentis, et attributis rationem propriati
et contenti; ergo ex eo quod Deus amet attributa propter esse sequitur
Deum intellectum distinguere esse ab attributis.

Resp. neg. ant. ad probationem occurramus:
nec enim nominis distinguere per intellectum est cognoscere unum sine alio, ita
ut distinctio sit cognitio unius a cognitione alterius, et inter se
non aequales, ut videre est in cognitione animalis, et rationalis cognitione.
ergo illa qua Deus affirmat se habere esse infinitum attributa identificata
realiter cum cognitione qua cognoscit se habere attributa illata, unde
fit Deum non praescindere, perfectionem ut nos praescindamus, tum
attributa ab esse, tum cognitionem a cognitione quia unico Deus cognoscit esse suum ut
continens attributa et haec ut contenta nihil aliud est quam affirmare se esse
omnipotentem et omniscium quia est substantia infinite perfecta, et nihil aliud
est amare omnipotentiam propter esse nisi gaudere se esse omnipotentem quia bonum si-
bi est esse omnipotentem, qui actus habent obiectum praecise facta a Deo intellectu.

Obiicies 2°: si Deus amaret actus suae
voluntatis, sequeretur vitiosus circuitus et mutua causatio, sed
ideo Deus esset bonus quia se amat et quia ideo se amaret quia bonus est
quae est vitiosa circuitio, ergo non amat Deus suos actus propter se:
sequella probatur: nam hoc est verum, propterea ideo Deus est bonus quia se amat
quia per eum amor est perfectio magna Dei voluntatis, nec Deus esset
tam perfectus quam est si tantillum ab amore sui desisteret
ergo ideo bonus est bonitate quam non habet quia se amat: rursus
ideo se amat quia est bonus, nam bonitas est illius obiectum et motivum
cuiusvis amoris. Ergo verificatur mutua causalitas in Deo.

18

perfectionibus.

Reo cum Riuzzio resp. causales verum esse si accipiantur sensu diverso bonitatis, non verum si accipiantur sensu eodem; nam in Deo est bonitas physica et transcendentalis referri eisque attributis et rectoribus; et est bonitas moralis seu honestas tantum afficiens actum [illegible] actus; ad rem [illegible] hoc propter. Ideo Deus est bonus quia seamat verum est de bonitate morali, seu honesta; nam ideo Deus est bonus hac speciali bonitate morali quia habet actum ex quo resultat haec specialis bonitas: et haec propositio ideo seamatur quia est bonus verum est de bonitate transcendentali quae antecedit [illegible] amorem; unde fit illas propositiones non verificari de eodem sensu eandem omnino bonitatem [illegible] à quo desumatur specificatio actus [illegible] sectio 1a. aliqua supponuntur circa specificationem.

Disp. 6.

A quo desumatur specificatio actus D[illegible]?

Sect. 1a.

Aliqua supponuntur circa specificationem

Suppono 1.o specificationem aliam esse intrinsecam aliam extrinsecam; illa est quae convenit à rei constitutione sive physica sive metaphysica quae fuerit specifica [illegible] oppositum specificatio physica à materia forma [illegible] quae se paginat, eamque [illegible] et diversitas à [illegible] habet quae fuerit pars in illo inclusa: idem oppositum [illegible] specificatio metaphysica à suis constitutivis ut animali et rationali quae [illegible] utroque metaphysice componitur. quae communiter specificativus su-

mat⁹ p̄ roe ult.ᵃ constituente ut diff.ᵃ q.ᵃ ab illa oppositum perf.ᵉ potissimum et diversitatem accipit. Specificativ. extrinsecum seu ab extrinseco e, quae desumitur ab aliquo extra rem specificatam qualia ss. princ., tr.⁹ et obbtum.

Suppono 2.º specificum aliquod eē à priori, aliud à posteriori; à priori e illa quae desumitur à principiis rei sive intrinsecis, sive extrinsecis, rōe cuius specificationis cum oesit. Dicimus ideorum talem eē q.ᵃ procedit ab hac l. illa r.ᵉ constituitur habet aut illis priis. Specificat. à posteriori e illa quae desumitur à rei cuius termino l. effectis, et nil aliud e, quam colligere ex rei tr.⁹ l. effectis, tamquam ex indiciis rei perf.ᵉ l. diversitatem

Suppono 3.º aliud specificativum eē p.ᵐ physicum rei specificatae aliud 2.ᵐ morale: quae distio p̄ cipue locum het in actibus volunt.ᵉ in quibus praeter physicam reperit morale: igr. specificativa physica erunt illa quae ss. i.ᵉ curatur sit, tantum l. tantae perfectionis indep.ᵗᵉʳ ab aestimat. hominum; specificativa v.ᵒ moralia ss. illa ex quo convenit q.ᵈ actus plurius minoris ve ab hominibus estimetur in ord.ᵉ ad aliquos effectus quae duae specificationes utpote ad diversas lineas spect.ᵗᵉ nullam inter se connexionem hent, contingit n. q.ᵈ aliquis actus comparatus ad alium sit maioris perf.ᵉ in eē physico, minoris v.ᵒ in eē moris, v.g. act.⁹ vol.ᵗⁱˢ Angelica maioris perf.ᵉ e in eē physico, q.ᵐ act.⁹ vol.ᵗⁱˢ hum.ᵉ utpote procedens à meliori pot.ᵃ, et potens cognitionem perfectiorem de obbto suo, attamen si talis amor Angelicus sit de obbto turpi, amor v.ᵒ hum.⁹ de obbto honesto, procul dubio in eē moris potior erit act.⁹ hum.⁹ q.ᵐ Angelicus: rursus act.⁹ intell.⁹ p̄ stant actibus volt.ᵗⁱˢ in eē physico, in eē v.ᵒ moris p̄ stant act.⁹ volunt.ᵗⁱˢ q.ᵃ ipsi soli ss. capaces valoris in ord.ᵉ ad meritum.

His quae ab oibus recepta ss. suppositis, sions e Theory. sent.ᵃ actus voluntatis et spes accipere à p.ᵒ

a D. bonit.^{e} ita Thomistary scholastici: ex mr.^{a}
PP. Ruiz D. 3. s. 2.^{a} n. 2. Fran.^{co} tit. 1. D. 3. Suar.
opusc. de Aux. Dei D. 1. s. 2.^{a} Vaz. 1. p. D. 82. c. 2. Mol.^{a}
q. 19. ar. 2. D. 1. scle. 2. Val.^{a} eadem q. 19. pun. 3. et aliis ^{m} plur.^{s}
assign.^{s} idem specificativum actibus voluntatis ac q.^{o} assignat
actibus Charit.^{s} Theologicae; cuius sententia ita tumultuarie
tradita est, et discussa a pluribus Thomistis suff.^{a} nunquam
mihi probari potuit quare non satis discernit an D.^{a} bonitas sit
specificativum actuum voluntatis a priori vel a posteriori,
an secundum esse reale vel solum esse morale; animadvertendum quod
discursus, et ex mea pr.^{a} decisio seq.^{ti} sect.^{e} dabunt. 1.º 2. voluntatis
specificativum physicum seq.^{te} sect.^{e} trado.

Dico 1.º D.ª Bonitas non est specificativum a priori actuum
voluntatis in esse physico. Probatur primo quia si esset D.ª Bonitas spe-
cificativum in esse physico actuum voluntatis esset D. Bonitas ratio quare
actus voluntatis fierent tantae perfectionis. At in statu D. D. Bonitas non est ratio quare
actus voluntatis sit tantae perfectionis ergo D.^{a} bonitas non est specificativum in esse
physico conferens perfectionem actibus voluntatis. Consequentia evidens, maior patet
quia specificativum non intelligimus aliud nisi illum conceptum qui est ratio quare
habeat tantam et talem perfectionem. Minor probatur, nam eadem D.^{a} bonitas
est obiectum formale Charitatis Theologicae quae est in voluntate Angelica et humana.
Et bonitas D.^{a} non est in causa cur actus voluntatis habeat infinitam perfectionem
ut est mihi evidens, neque si esset ratio a priori quare actus voluntatis

trere perfect. infinitam etiam hanc infinitam perfect. refunderet in actus charit. theolog. et virtut. in Ang. et hom.

Dices Deus bonitas esse hanc hanc etiam refund. perfect. infinita actui illi, e obiectum formale, ergo limitari a lito perf. volunt. creatae nec refundat perf. infinita. D. s. d. quod p'esse bonitas infinita n'e in ea. qua actus D. vol. sit infinite perfect. probo iam, q. n'e actus infinite perf. p'esse ex eo q. attingat effective infinitam bonitatem Dei d. etiam ex eo q. a limitetur a pot. limitata q. r. q. sit actus ille D. volunt. perf. infinite n'e p'esse bonitas infinita d. etiam neg. limitori ex eo q. pot. ... q. vir. infinita seu g. ratio ope neget retardari et limitari a virt. limitata at specificare obiective e effect. ratio proveniens a bonit. increata Dei q. hic effect. neget retardari et limitari a pot. limitata volunt. creatae D. hoc specificat. e creare actus Dei infinitam perf. q. infinita hec perf. neget retardari, et suspendi a vol. creata: maior p. q. ... naria potentior regit secum eam que debiliore; min: probo neg modus perf. lib. ... e ... effic. q. e. obiectiva increat. ... naria.

Probatur 2. scilicet: actus D. vol. ... prevalet a bonitas creatura, et honestas virt. ... respicit ut talis suam bonitatem et tr. infinite perf. q. bonitas D. ut e obiectum formale n'e infinita quare act. D. volunt. sint infinite perf. D. aliunde illam hebunt, cum bonae, quoque si b'et D. bonitas e. unica infinite perf. physice actus D. vol. ... repraesent isti actus aliunde accipe hanc perf. infinitam, si q. sola bonitas D. ut obiectum formale refunderet in ipsos infinitam perf. ari proba. ... act. D. ut respicit honestas creatae e infinite perf. ... intendo p. hoc ab honest. creata provenire actiones vol. perf. infinitam d. q. act. ... D. et miseric. ut p'cisi ab actu charit. ... sint perf. infinite q. ut hene dist. obiectum retinent perf. infinita n'q. e a bonit. D. respecta illam hebunt ...

Dices itaque

Dices itery: act.^o virt.^s moralis hitos à volt.^e p.^i ... here infinitam perf.^s q.^a petunt idemtificari cy actu charit.^s ... ac proinde q.^a petunt reipsa respicere bonit.^s ... ut obiectum formale. ... q.^a parcere e ad infinitud.^s perf.^s quae ... mutua idemt.^s ... inse habent ... n' talis idemt. habent perf.^s infinitam, ac proinde n'ex eo ... reipsa respiciant bonit.^s ... nam eo ipso q.^a petant tanty idemtificari cy subst.^a Dei habent suffer. bonit.^s infinitam ... mutua idemt.^s ... inter se habent ... ad ... hendum hanc infinitam perf.^s ... nec ... inter se real.^r distinguant habent ... infinitam perf.^s ... petunt real.^r idemtificari cy subst.^a infinite perfecta ... si demus hypothesim qua act.^o ... volt. ... tanty idemtificent cum ... subst.^a man.^o inter se cy reali dist.^e habebunt infinitam perf.^s imo si demus act.^o ... volt. ... inter se real.^r idemtificari ... cum ... subst.^a n' habebunt infinitam perf.^s namq.^e act.^o real.^r inter se idemtificent n' arguit in ipsis infinitam perf.^s pot. n' dari cre.^a quae ... actu respiciat plura, obiecta tum materialia tum formalia, at v.^s ... actu cy ... volt. idemtificator excedit perf.^s cre.^e

Dico ... specificativum ... ent.^s physicam actuy ... volt. ... ipsa ... voluntas, cum q.^a petit act.^o ... idemtificari, ... probo nam illud é specificativy act.^o ... phycam à quo provenit act.^o perf. ... act.^o ... volt. ... provenit imman.^r ... intell.^i à ... volt.^e q.^o ... voluntas é specificativy suory actuy ... physicam entit.^s minory ... nam act.^o volt.^e ... petit idemtificari cy ... volt.^e tanq.^m act.^o illi, effectiv.^e immanens; q.^a à ... volt.^e tte à prin.^o effectivo ... immanente specificab.^r act.^o ... volt. ... Dixi specificari physice n' q.^a ... actib. ... specifica physica cy nulla ibi interveniat actio nulla ...

D. q. Volte D. ne pratum intrice ostituerit Dei volitis

D. quasi extriu nr. m. scip. ex se derivari Dei volitionem

voluntatis derivati cum veniat dictum: ideo ent. Dei volitionem

hoc insitam p. q. m. m. scip. conveniat Dei volte. immanentiam perfectionem

Dico 2. N. 10 bonitas Dei Dei est bonitas

creata ss. specificativa à posteriori saltem inadaequate actum

Dei volitionem m. est physicum. Ac N. p. nam specificativum à posteriori

est signum ex quo colligimus tum actus, tum eius diversitatem ab aliis

Dei quaevis bonitas amata est signum sufficiens quod ducat nos ad cognoscendum aliquem actum Dei vol. et distinctionem eorum

inter se q. bonitas creata et bonitas increata ss. specificativum saltem inadaequatam actum Dei vol. Minorem pro: quod

utrumque mutuo specificet. Et in Dei q. bonitas amata quae cum

eo fuerit si inde... alicuius actus Dei vol. pro: nam

perfectius est amare Deum quam amare creaturam, et perfectius est amare hominem

quam formicam, quae inaequalitas perfectionis quae est in obiecto colligimus et

metimur perfectionem quae est in actu tracto ad tale obiectum. Rursus

negatur de eadem finalitas amoris ferri ad Deum et creaturas

quia evidens est amorem hunc quatenus fertur ad Deum non ferri

ad creaturas: ergo diversitas obiectorum quae respicit Dei amor

distinguimus in eius finalitatibus diversas, seu diversos amores quod

obiecta talium actuum eos à posteriori diversificant, seu nobis

ss. signa ex quibus colligamus actus quos tractant diversos

Dixi bonitatem respectu actionis Dei

vol. esse specificativam inadaequatam quia ex talibus obiectis non possumus

cognoscere totam perfectionem actus vol. Dei eam p. perfectionem quae relucet

in eo quod est amare hoc obiectum vel illud: quod non potest obiectum esse

signum totius perfectionis quae est in actu, cum pro non pot actus aliunde

habere perfectionem quam ex mera tendentia ad obiectum tale ex parte.

perfectiori

perfectioni: unde datur bonitas [illegible] duobus actibus cum primus
respicit obiectum in se perfectius, est perfectior alio respiciente nobilius obiectum
Ex. gr. ut est in actu charitatis naturalis quam sit in proprio actu naturali
temperantiae propter nobilitatem principii quod est in actu temperantiae [illegible] obiectum
specificant a posteriori adaequate actus voluntatis quos trahunt ad
se in adaequatione [illegible] eorum actuum. [illegible] 3. agit
de specificativis moralibus actuum [illegible] voluntatis

Dico secundo: actus voluntatis [illegible] in communi
specificatur a bonitate [illegible] respicit, atque ideo nam quo obiectum
est perfectius, eo est actus honestior et maioris valoris quam a bonitate
respective specificat moralem actum voluntatis [illegible] praeterea quod maioris
valoris est actus charitatis [illegible] actus cuiusvis alterius
virtutis moralis, eo quod nullius alterius [illegible] actus charitatis [illegible]
propter bonitatem increatam Dei; actus vero [illegible] moralium propter
bonitatem creatam et honestatem virtutis. Quo fuerit obiectum ho-
nestius [illegible] perfectius excitat, perfectior est et honestior, et in maiori
pretio habitus: [illegible] constat ex Apostoli testimonio 1 ad Cor. 13: nunc
autem manent fides, spes, charitas, tria haec; maior autem est charitas
[illegible] excessus perfectionis in communi non desumitur [illegible] ab habitu [illegible] etiam ab obiecto
nam sive proveniat charitatis actus ab habitu sive non proveniat
[illegible] ab auxilio extrinseco eandem retinet honestatem et idem [illegible] in aliis
virtutibus perfectior non est Religio [illegible] virtutis [illegible] temperantiae
[illegible] excessus quo se habent honestatis respectu; nam [illegible]

iniustitia crescit L. decrescit turpitudo & D. dolior malitiae
gradus, itaque quo D.N. bonit. dolior gradus crescit L. decrescit
bonitas moralis act. honesti.

Dico 3. Ex specificante moral.
act. D. C. vol. ab ips. D. vol. exerc. D. r. ex ad valorem
actus honesti non so attendi. ad obiectum. d. ex ad ipsum principium
ex suppo. a quo provenit act. nam pot. contingere q. ex duobus actibus
habentibus idem obiectum alter sit maioris valoris quam alter propter
maiorem sanctitatem operantis q. act. D. C. vol. desumunt suum quoque
valorem a D. vol. q. e moral. specificari: ante p. q. principium
operantis conicat valorem operi & quo fuerit principium operantis dignius
eo maioris dignitatis participabunt opera ut manifestum fit se-
quentibus exemplis 1o in operibus D.N. C. quae q. procedunt
ab humanitate infinite sanctificata ... hent valorem infinitum
quem ex sobto participant a D. Filio infinite. 2o in actionibus
hominis iusti q ex maiori gr.a operantis maiorem dignitatem et valorem
ad merendum participant; ita ut act. charitatis intensus ut duo
maioris meriti sit in hom. iusto ut 6. q. in hom. iusto ut 4.
propter maiorem personae dignitatem ... act. D. vol. infinitam
dignitatem participabit ex eo q. sit act. immanens D. vol. infinite
...

D. nota hanc specificationem act. procedentis
creati in esse morali n. esse specificationem act. ... act. ... esse
accidentale et extrinsecum, nam haec aestimatio moralis nil aliud est q.
extrinseca denominatio desumpta a variis titulis tam intrinsecis rei, tam
extrinsecis: itaque q. act. ... aestimetur ... maioris ... propter
maiorem suppositi sanctitatem re est aliquid existens in ipso actu. act.
nam eodem fore sive operans haberet duos gradus sanctitatis sive
tres vel 4or rursus idem act. vol. D. N. D. fore
quo se obtulit ad mortem, sive esset ei humanitas ... unita

hypostat.

(?) importantice ad prone Vol. sive necet non parcerit. e talis unio ad entis actus q. specific. actus in ee morali ne specifice eorum s. entis viam, q. s. aliqd accentale, et extrinc.

Hinc infertur act. M. volis habere dupli- cem infinitatem aliam s. ee physicum, aliam quae ex i. oritur s. ee morale. ss. namque infiniti in esse physica q. n. actu immanenti Volis est immanens perfectiss. identitati. ss. in ee morali infiniti boni q. ss. act. inmanent. eiusdem volis abstrahendo ab identitate. Et n. potentialis identitas Diffi. sint infiniti valoris, ea t. n reqr. ad infinitum valorem nam si p impossibile act. volis n identificarent cum Deo .... ineat. recipent, haberent infinitatem ptil moralis q. estimarent id infiniti, s. estimarent ut act. immanent. Volis Dei. n. v. eent tunc infiniti in physico ... q. ut. fient, q. illa carerent utpote carentes perfectiss. immanen. identitate.

De curaudis act. Volunt.

Ans pro nam idta cõa. volũtatis ɔfert actibus suis valorem quem hent
q.ᵈ é prius illorum cumque sit indifferentia ut æqualitis vel inæqualitis prbat
et valoris actus efficiat eõa. æqualitatis vel inæqualitatis obiectorum
detraus à sua cogn.ᵉ ad actus istos elicidos v.g. à cognitione bonitatis
creatæ et increatæ, quæ inæquales s.t. ad elicidos actus amoris
inæquales circa bonitatem creatam et increatam. s.º 4. obiectio dissolvo
et ostendo quam nam sit obiectum vel ij (a)ctus volũtatis

Obiicies. Ultra actus volũtatis creatæ specificantur per se
à priori ab obiectis fralibus, quia etiam actus voluntatis physice specifi-
cantur ab obiecto frali; pr. con., nam actus voluntatis conveniunt cum actibus
volũtatis creatæ in eẽ tendentiæ ad sua obiecta, quibus eiusque ratione specificari
debent; quod ans tum ex authoritate omnium philosophorum et theologorum dicen-
tium actus volũtatis specificari ab obiectis fralibus et ab illis haurire suam
perfectionem tum rõe quia actus volũtatis in suo eẽ pendet ab obiecto frali, quia
movet ipsam volũtatem, quæ ab eodem obiecto frali debet specificari à priori
actus volũtatis creatæ.

Resp. neg.ᵒ ans: ad probationem vero cum auctoribus doctrinæ quæ
cogit actus volũtatis specificari ab obiectis fralibus, d. hæc doctrina ut
dixi, ni tumultuarie et s.ᵉ discussione accipienda est, d. si sermo sit de
proprio specificativo quod dat perfectionem in actu, d. tunc é obiecta ni specificare
à priori volũtatis actus d. sed à posteriori; si vero sermo sit de specificativo
improprio et metaphorico sic concedere ni repugnat obiecta à priori specificare
actus volũtatis nec in hoc é maior difficultas quam in accedendo obiectis vim movendi volũtatem
Ex illis

et influendi in actus voluntatis, sed intentionaliter et Metaphoricus per eorum propositionem excitat voluntatem ad talia obiecta amanda, quae in ordine ad hoc possunt dici obiecta formalia specificare a priori intentionaliter actus cuiusque voluntatis utpote quia specificat ipso secundum voluntatem tanquam principio et cognitionem tanquam conditione detrahenti et applicanti obiectum. Ad 2um probationem negatur quod debet pendeat actus voluntatis in suo esse ab obiecto formali quod propterea sive existat sive non existat obiectum, posterius pot. actus voluntatis et plerumque movemur ex bonitate impossibili ad illam amandam et querendam mediaque illam assequamur, non quia a tali bonitate possit physice pendere actus voluntatis, sed ob impossibilitatem physice ut dictum est.

Resolvitur omisso ante negando etiam ad 1um omnem scasso ante negotio conclusionem quod actus humanus specificetur a priori ab obiecto formali, non solum quia hoc, nam licet actus humanus immediate non pendeat ab obiecto, pendet tamen ab illo mediate mediante scilicet cognitione quae excitat voluntatem ad amorem obiecti, cumque talis cognitio habeat ab speciebus dimmanantibus ab ipsis obiectis, deinde ad ulterius actus voluntatis quae a cognitione pendet pendebit mediate ab ipso obiecto, hac tamen specificationis diversitate quod voluntas et hic specificet tanquam a principiis influentibus, ab obiecti cognitione tanquam detrahente voluntatem neque haec cum indifferenter sit ut amet hoc obiectum vel illud detrahit a cognitione quae applicat hoc vel illud obiectum: at cognitio quae nullo modo pendeat ab obiecto propter perfectionem mentis seu speciem famulatum optime cognoscit quaecumque obiecta, inde est quod non specificetur ab obiecto formali respectu.

Dico notandum 1o hanc specificationem quae convenit actui voluntatis creatae ex cognitione obiecti tanquam reperiri in aliquibus actionibus creatis, non in omnibus, in illis scilicet quorum cognitio detrahit voluntatem convenit physice ab obiecto ut videre est in amore quo quis appetit pomum aurium vel aurum sibi ostensum, nam talis amor cum supponat cognitionem habitam per sensus pendet ab ipso obiecto saltem mediate; si autem alia cognitio creata

ipse n. hent p sp.s ab obtis emendicatas qualis é cogn.
Ang.ca q. ipse obtj cognit. p influx. sp.es à loq. p. huius n.
cogn. n. accipe act. a volte p. ullam ab obtis u pote
ab illis ov. independ.tes

Nota 2.o hanc specificos. quae qve-
nit actibus ictis voltis media cognit.e n. ita accip.s éé adaeq.
cogn. et sit altioris ord.is sit etj act. 9 volt.s eiusdem
ord.is altioris; pot. n. otingere q. cogn. sit s.nalis, et act.
volt.is nalis, imo ex. aliquorum opin. pot éé cogn. infra p.fecta
act. et volt.is p.fta et limitata p.ftio ut si v.g. beat. videret
Deu p virt. increata p. Dei: itaq. intellig.da é haec specifico
ut n. sit act. volunt.is s.nalis et altioris ord.is, q. n. supponit
cogn. s.nalis, et altioris ord.is à qua debet volt. adherere
actu s.nalis. Lt posset bene ex cogn.e s.nali detrari ad actu
nalis habendum.

Obii. 2.o. ois act. volunt. specificat ab obto
q. uo q. bonitas q. é obtum q. iij vol. q. bonitas q.
specificat actu vol. volunt.s o ferens illi p.fs q. hit maioré certa
in hoc dirt. obtum 1.a riij à 2.a rio q. q. 1.rium fert p.f
actui n. v. 2.a riij; minor p. nam bonitas q. p.fecti bonit.
riij q. ipse q. intlui sese obiicé poss. q. q. bonitas é obtj 1.riij
q. volunt.s

Ut argto occurrat, memor sis doctrinae traditae intt.
de Scii. q. 11. cc. obti 1.ria, ubi dixi obtum 1.rium alicui act.
éé illud q. ita respicit ut ab illo pendeat act., itaq. ex utraq.
roe. affert obtum 1.a riij sit ex eo q. obiiciat pot. et ex eo q.
ab illo pendeat act., q. d. sit an tale obtum sit in sua entit.
p.stantius q. L. n. sit, hoc. n. spectat ad aliam accept. obti 1.a rii.
Hinc elluiet illud obtum q. ita p.pon. volunt. ut act.
huius pot. pendeat in éé physico à tali obto p.posito éé obtj p.ale
1.a riij

t[ermina]tiuu physici specificativu; et illud obiectum, quod ita proponit voluntati ut actus, a[ut]: ...itas pendeat ab illo in esse morali, est obiectum terminatiuu specificativu actus formaliter morale ipsius quatenus volit. actus habet a tali obiecto [illegible] suam moralem.

Hoc supposita doctrina sic applicanda est actibus divinae voluntatis. ut 1° dicatur actus Dei voluntatis quo amat Deus bonitatem suam videtur habere talem bonitatem pro obiecto terminativo specificativo formaliter esse physicum et morale; ratio est, nam actus divinae voluntatis pendet a bonitate eius divina, haec enim est radix omnium attributorum perfectionum Dei quia volitio Dei habet pro obiecto terminativo ipsius essentiam ut bonum, idem dicendum est de bonitate ipsius voluntatis divinae hanc etiam esse obiectum terminativum actus quo Deus amat talem bonitatem obiectivam, neque enim volitio est prius volitione divina quae est obiectum terminativum eiusdem volitionis. Et dicatur actus divinae voluntatis quatenus fertur circa alias bonitates Dei ut attributorum aut relationum aut circa bonitates creaturarum non respicere illas ut obiectum terminativum in esse physico et morali: ratio est quia aliae bonitates non sunt radix aut prius divina volitione quae non est obiectum formale terminativum talis volitionis.

Unde ad argumentum nescio maior et min: distinguo maiorem: bonitas Dei specificat actum divinae voluntatis ut obiectum est, nego consequentiam, ut terminativum obiectum est, concedo consequentiam, neque potest esse exemplum quod obiiciatur actui nullam illi perfectionem offert quod excogitari potest primum immanens talis actus [illegible] (fecisse) immanens. Idem dicendum est contra actus charitatis creatae habentes pro obiecto eandem bonitatem Dei [illegible] quod habet charitas increata et ab illa bonitate pendeat mediatam originem, tamen non procedere actum charitatis humanae in fide perfectum quia non pendet a bonitate ... ut ab obiecto terminativo a quo immanenter pendeat. Quaeritur 7. an amor quo Deus se amat sit strictus! ... Dis... opponitur et tenetur ... ellig...

Disp.° 5ª

An amor quo Deus amat sit strictus?

Sect. 1ª

Distinctio ponitur et Sent.

Mis

Ut difficultas huius puncti certius prehendatur, supponendum est tripliciter solere ponere voluntatis nostrae ad obiectum, scilicet per desiderium, per gaudium et per amorem strictum; quae divisio fundatur in triplici consideratione qua potest obiectum apprehendi, nempe vel apprehenditur ut absens, vel ut praesens, vel abstrahendo ab eo quod sit absens vel praesens; si apprehendatur ut absens ferimur ad illud per desiderium, si ut praesens per gaudium et fruitionem sive in eius bonitate complacentiam; si non attendendo an sit absens vel praesens, hic motus amor vocatur strictus quia non suppetit alia vox qua designaretur nisi vox nominis communis; ego vocarem istum amorem non strictum sed abstractivum quia bonitas obiecti amatur abstrahendo a circumstantiis praesentiae et absentiae illius.

Deinde notandum est tria: primo cum dicitur desiderium esse amorem obiecti ut absentis, non est reduplicative ut absentis, velle obiectum volitione qua voluntas reduplicet supra absentiam illius amando, evidens namque est cum aliquis desiderat obiectum potius odire habere illi absentiam quam amare, sed amat sibi habere obiectum praesens et ex tali amore excitatur ad illud desiderandum, dicendum illa reduplicatio fit per actum intellectus; ita ut desiderium sit amor obiecti quod apprehenditur ut absens, et ex apprehensione

absentiae

absentiæ tanquam ex obiecto, non tanquam ex motivo excitans desiderium.

2um notandum aliter contingere in gaudio, quia amor rei possessæ ut præsentis, ita ut non sit ipsum obiectum sed etiam ipsa præsentia obiecti amati. 3um notandum hos affectus desiderii et gaudii, aliquando distingui ab amore stricto obiecti, aliquando non distingui, solet enim ex amore obiecti, quod a nobis ut bonum apprehenditur excitari desiderium illius, et ex amore boni quod a nobis possidetur excitari gaudium, aliquando vero ex cognitione boni quod absens iudicatur excitatur actus qui simul sit amor obiecti, et illius desiderium, et ex cognitione boni præsentis excitatur amor qui simul gaudium sit, unde patet non repugnare quod in uno, non in duos actus amemus et desideremus obiectum. Quod vero idem actus sit gaudii et desiderii non licet repugnat, quia affectus cum desiderium sit de bono apprehenso ut absenti, gaudium vero de bono apprehenso ut præsenti repugnat intellectum iudicare eandem rem simul absentem et præsentem.

Non licet difficultas de actu desiderii, certum enim est in Deo non esse desiderium circa suas perfectiones quas illas ut præsentes et sibi identificatas intuetur: sed quia amor, quo Deus suam bonitatem amat erit amor gaudii, et quo amore in illis complacet ut sibi præsentibus, quippe voluntas comitatur cognitionem intellectus Dei et eo modo se amat quo se cognoscit, cognoscit vero Deus se absolutissimum, ergo etiam intuitiva perfectionem sibi deficere, sed amor excitatur involuntarie. Dei cognitio intuitiva cognitionem erit gaudium de bono possesso non vero desiderium. Hæc sunt certa.

Contra dixi hanc quæstionem inveniri ab aliquibus modernis (contra quippe ista noviter incoepit) esse an in Deo voluntas detur contrahitur amoris aliqua quæ proprie sit amor strictus, hoc est tendens circa Deum bonitatem sui se rumpens abstrahendo ...

ita ut duo sint tractatus gaudium de bonit. possessa, et illius amor sit in nobis distincti aut pos. dari duo act. circa bonum possessum ita ut per alterum amemus illud, per alterum gaudeamus de possessione. Est dupl. sent.

1.a sent. negativa in Deo esse talem amorem stricti, distinctum à tractatu quae sit gaudium. Hanc tenet M. Aluiz tt. 2. d. 4. s. 3. ubi de hanc quaestione exagitare docet, timide hanc negativam sent. à se traditam postea audacter à viris doctissimis defensam fuisse in publicis certationibus tum Salmanticae, tum Pinciae eandem amplexus est P. Herice tt. 2. d. 13. à c. 2. 2.a sent. asserit talem amorem stricte sumptum, et ut distinctum à gaudio reperiri in Deo volunt ita P. Didac. Ruiz hic d. 52. et eidem videtur opponi D. Th. 1. p. q. 20. ar. 1. dum ait: Gaudium et amorem proprie convenire Deo. Et 1. p. q. 5. Gent. c. 91. et 3. Sent. Dist. 32. q. 1. ar. 1. corp. ita loqr. de amore Dei et gaudio ut de diversis opoibus: eandem s. Suar. L. 3. de Attrib. c. 6. n. 7. Arri. d. 25. s. 4. subs. 3.

Huic 2.ae sent. assensui inclino et omissis aliorum rationibus ex meis prius sic probo: sicut possum scire Dei amantis bonitatem nuncupatam, et gaudium de tali bonit. esse in Deo praeter gaudium distinctum amoris, igitur adest in Deo amor stricte sumptus. Probatur antec. manifeste, talem concursum volunt amat. bonitatem creaturis esse bonit. ult. divisi et nihil quae gaudeat de tali actu, possum nuncupare actus bonitatem aliquam, nuncupatum illum gaudium de tali bonit. esse evidens, ex eo, quia bonitas ult. exhibendi Deo dignae quae amet se Deo, et aliunde illam gaudium de ea non habet sed amor quo talem bonitatem amat, vel gaudium et stricte amor.

Nunc illud ostendo quia eo ipso quod amor

de creatis sit distinctus a gaudio de eisdem, recte sequitur quod amor de
bonitate divina sit distinctus a gaudio de eadem bonitate. Probatur
antecedens, neque ea quae ex suis rationibus formalibus se se excludunt, et se
respiciunt, ita ut unam et eandem entitatem retinent adhuc formaliter
distinctae sunt, v.g. animal et rationale se se excludunt, nec una
formalitas est de essentia alterius, imo respiciunt disparata per genus diversa,
hinc est quod in statu creationis, dato quod eandem identificentur in homine, reti-
neant illae formalitates distinctionem ... et possit intellectus noster unam ab alia dis-
tinguere. Quod autem actus divini amoris et gaudii respiciant diversae
rationes bonitatis creatae recte infertur quod licet amoris et gaudii distinctae
sint, et consequenter in ordine ad amorem bonitatis increatae retineant
tamen distinctionem formalem.

2°. diversa est scientia qua cognoscitur bonitas divina
per se, a scientia qua cognoscitur ut praesens, et possessa ab ipso Deo; ergo
diversus est actus quo amatur bonitas divina per se ab actu quo talis
divina voluntas fertur in suam bonitatem ut a se possessam. Probatur antecedens,
nam prima scientia cognoscit bonitatem divinam ut constituentem ipsum Deum,
et per modum ... quam habet cum praedicatis divinis; posterior vero cognoscit eadem
bonitatem divinam ut praesentem, et perfective possessam ab ipso Deo:
rursus prima scientia ... affirmat bonum esse divinam omnipotentiam, sapientiam
etc. 2a vero scientia affirmat omnia illa praedicata bonitatis actu possideri
ab ipso Deo; ergo diversae sunt scientiae illae: tum nunc ... nam ad
diversas scientias ... procedentes in ... succedunt in voluntate
diversi actus, praesertim si scientiae illae diversae sint quae respiciunt
diversa obiecta ... in nobis procedunt diversae scientiae de bonitate
divina ut haec constituit diversa obiecta; ergo in divina voluntate debent
quoque admitti diversi actus quorum alter sit strictus amor ferens
pro obiecto bonitatem divinam per se, alter sit gaudii, quo fertur divina voluntas
in divinam bonitatem ut praesentem.

Obiicies: neque ideo Deus gaudet de bonitate sua

q.ᵃᵈ se amat n. v. esᵃ. ideo se amat, q.ᵃ gaudet de bonit.ᵉ
suâ q. gaudiũ de bonit.ᵉ q. Deus possidet effect.ᵘ D. amoris;
q.ᵒ dat in Dᵒ. volt.ᵉ dupl. formalitas alt.ᵃ gaudii, et alt.ᵃ
amoris; p.ᵒ cons., q.ᵃ ante q. intelligat Deus gaudere intell.
amore, potẽ intelligi se amare, q. intelligat de se gaudere,
q. ẽ dependᵃ gaudii ab amore d.ᵉ duas ẽẽ formalit.
quarũ alt.ᵃ pendeat ab alterâ.

Resp. Hesice illam caus. ideo
Deus gaudet de sua bonit.ᵉ q. se amat: n. ẽẽ in s. rigorosa calit.
d. Lo v. ẽẽ s. caus. formalem, in quo s. diciũ P. ideo ẽẽ
homũ q.ᵃ ẽ aial rõale, et e. ideo ẽ aial rõale q. ẽ h.ᵒ cõd.
m. ingt, sum.ᵈᵒ amorẽ q. pura actũ procul. ẽ amore stricto
diciũ cũ verit.ᵉ ideo Deus gaudet de sua bonit.ᵉ q. se amat
et esᵃ. ideo se amat q.ᵃ gaudet: q. v. tantũ hic pp.ᵉ ut v.ᵃ
admittat: ideo gaudet, q. se amat, et n. esᵃ. in D., fund.
extrincũ nr.ᵉ intl.ᵉ operantis volt.ᵉ q. cum hum.ᵉ et
illam admĩ huiũ recept. nullatenũ v. fund. ẽ eff. Dei.

D. s.ᵃ L. ẽ q.ᵃ exista P. Hesice
respon.ᵉ apte infero n. ẽẽ in Deo distĩ illam inter actũ suũ
et amoris, q.ᵃ dicit Lt hoc sit v.ᵃ p. calit.: ideo Deus amat
q.ᵃ cognoscit, et n. esᵃ. n. t. ẽẽ actio in s. rigorosa calit.
d. Lo in s. utique ait, calit. formali: in quo sensu sumendo
sciũ n. formali p. vitali d. p. tendᵃ. vitali adopt.
v. erit dicere, ideo Deum se amare q.ᵃ se cognoscit
et esᵃ. ideo se cognoscere q.ᵃ se amat: diceũ hoc calid.
admittere nos in Deo: ideo se amat, q.ᵃ se cognoscit; et esᵃ.
ideo proper fund. extrincum intl.ᵉ nr.ᵉ recipientis actũ volt.
d. ad modũ actuũ volt. creatæ, n. q.ᵃ e. eff. Dei deẽ
fund. aliq.ᵈ vides ut exsolut. Hesicii destruatur
doctrᵃ. tũ obiam, tũ ab oibũ recepta.

D. 2ª. nec functio q. dat. ext.e Dei
ad dist.em in ipso formalit.r c ago. divinit. plurib.
aliis perf.bus diversis sunt alii vocant fecunditatem d. amor
quo Deus amat suam bonitatem aequaliter amori et gaudio creaturae
q. est actus inter se diversi sunt. et sic f. Dei n.o dei funct. ad distin-
guendum in ipso amorem a gaudio s. propter func. se heri ex f.e
Dei verificat illa enunc. ideo Deus gaudet de sua omnit.e
q.ª illam amat

D. 3ª. indep.er a quacumque opar.e intell.ris
haec est v.ª prop. ideo Deus gaudet de ipso q.ª ipsum amat n.o est.
f. ex f.e Dei dat funct. ad verific.m illam enunc. Expl. a.u nam
ea quae f.m naturam hent subordinat. et depend. n.o pendent ab intellu
ut heant rem prioris et posterioris d. indep.er ab illo formalit. indep.er
e prior illa quae a se pendet. d. amor et gaudium hent f.m suam
depend. et subordinat. q. ut amor et gaudium [illegible] verificent pp.ol
calis n.o pendent ab intellu n.ri comparante illorum effectus cum affectibus obiect.
creatis; f.o eo causam q.ª ex formalit.s quae f.m se hent subordinat. et de-
pend. retinent eandem in statu [illegible] sic si amor et gaudium f.m se,
et ut s.e obiectum actiu. p.veniendi hent istam prioritatem et depend.am
eam quoque retinebunt dum a.e hunt. ex act.e Dei vol.tatis omni.s pro
nam gaudium supponit amorem rei de qua est gaudium, nemo n. heri
gaudet nisi q.d amat, s.t ea n.o tristatur nisi de eo q.d odio
het; tolle odium, tolle amorem, tolles tristitiam et gaudium s.
ita se het vol.tas [illegible] harum actuum ut [illegible] amore descendit
in gaudium, n.o est ea f.m [illegible] amore et gaudio opposit.
et depend. hent. s. 2. adversae opin. fun.ta solvuntur.

Obiit 2° Henric: N̄ ē irr[ati]o indu[cti]o sci[enti]ae simplicis intellig[entiae] cum se percipit, n̄ ē in [Deo] Vol[untat]e amor strictus cum ipsum probat arg[umentu]m, nam [Deus] intelligit n̄ presindit ex[istentia]m nam ab existentia ad sci[enti]am simplicis intellig[entiae] ē abstrahere ab existentia n̄ s. [Deus] se cognoscit sci[enti]a simplicis intellig[entiae] cum probat; nam amor strictus n̄ regulatur per sci[enti]am intuitivam (visionis) d. per sci[enti]am abstractivam et simplicis intellig[entiae], imo procedit a gaudio, nam T. per sci[enti]am visionis regulatur quae ē intuitiva rei presentis s. cum in [Deo] non detur cum se ipsum sci[enti]a simplicis intellig[entiae] sed visionis, tamen erit in [illegible] gaudium de se ipso, n̄ v[ero] strictus amor. [illegible] Henrici discursus: existentia ē desumpta eius n̄ sic existentia creaturae s. Et demum in [illegible] obiecti creati tum sci[enti]a simplicis intellig[entiae] tum amor strictus [illegible] obiecti increati isti act[us] [illegible] ex eo dat in [Deo] amor strictus [illegible] creati boni qui ad pot ferri in illud ut in n̄ existens [illegible] in bonum intrinsecum negat ferri ut in n̄ existens s. negat ferri in suis bonitate per amorem strictum.

Ut solut. arg[ument]i patet per primum arg[umentum] assumptum ab Henrico. Et [illegible] admittatur à Theologis [illegible] de voce n̄ [illegible] here, an [illegible] [Deus] se cognoscat per sci[enti]am simplicis intellig[entiae] [illegible] sit per sci[enti]am simplicis intellig[entiae] cum intelligatur, quae ē potius, et [illegible] manifestius ē [illegible] se cognoscere per sci[enti]am simplicis intellig[entiae] imanere [illegible] existentia [illegible] cognoscet per sci[enti]am simplicis intellig[entiae] d. eas cognoscendo per sci[enti]am [illegible] sci[enti]a simplicis intellig[entiae] [illegible] officiat [illegible] [illegible] n̄ repugnans de [illegible] nescio cur [Deus] n̄ se cognoscat per sci[enti]am simplicis intellig[entiae] [illegible] se ipsum n̄ repugnare.

[illegible] ē aliquid peculiare in gratia [illegible] n̄ ē in gratia creata, nam gratia [illegible] debuit intellig[entia] ad [illegible] de ipsis existentiam n̄ sic gratia hum[an]a ex [illegible] [illegible] sci[enti]a [illegible] constitutivo hominis ē [illegible] n̄ [illegible]

q. existit. at v. ex eo q. scias gratia constitutiva
Deitatis esse omnia à se, et nulli pro ipsius recte inferes quod existit
Deus, quia implicat ut Deus quod est à se careat aliqua existentia. Aliud esse
à se, et esse ab alio, aut esse contingenter esse, ut ex dicendis patebit quod gratia
constitutiva Deitatis ita se habent ut intellectus debent ad cognoscendam
existentiam Deitatis. Ex hoc sequitur scientiam qua Deus, asserunt constitutivum Deitatis
et ita fore simpliciter intelligentiae quae virtualiter sit visionis, et abstra-
tiva existentiae et abstractive saltem attingat existentiam Dei, et contra
hoc in tractatu de scientia Dei d. 17. s. 2. negavi Deum se cognoscere per scientiam
simplicis intelligentiae stando ad doctrinam Theologorum, cui doctrinae standum
standum.

Ad 2. dico omisso ante nego conseq.; ad probationem nego
ant., nam utrum actus amoris et gaudii pot deservire
scientiae visionis, cum per hanc scientiam cognoscat bonitatem Dei ut se
et cognoscat ut existentem; ideo pot Deus amare talem bonitatem
et gaudere de illa ex vi istius visionis quam habet: rursus scientia abstrac-
tiva pot quoque deservire ad gaudium, nam in re gaudet Deus de
bonis quos tantum cognoscit per scientiam abstractivam. Ad 3. rationem
omisso ante nego conam.; ad probationem nego maiorem: neque amor strictus
petit non existentiam in obiecto, tantum considerat bonitatem illius
et aliud est quod non postulat existentiam et posse obiectum aliud quod
in illud ut in non existens et in possibile, ut ex terminis patet
obiectum... in ratione desiderii ad
bona interna quae neque amor strictus illorum; antecedens autem supponitur. nam
desiderium est amor boni absentis, at bona interna Dei nequeunt abesse
illi, ergo non pot Deus bona interna desiderare; ergo probat, quod Dei amor
illorum non est desiderium; quia amat sua interna bona ut in se sunt. hoc est ut
praesentia: si amaret sua bona per amorem strictum non amaret illa ut in se
sunt. ergo non amat illa per amorem strictum; probat mihi neque bona Dei ad extra
indifferentia ut sint praesentia, et non praesentia, possessa à Deo, et non possessa

d. si detrat ad posses. D. amor strict. amat bonu ut abs-
trahit a posses.e et n posses. a psentia et n psentia sed
sic amand a Deo stricto amore n amant ut in se s. d. Et
nec bona D. n cognoscunt a Deo st. a nobis siderant d. ut in se s.
et d. Lt a nobis siderent ut abstrahunt a posses. et n posse
n sic cognoscunt a Deo, nec ab illo sic amabunt.
Resp. ad cess. antis neg. cons. ad pbrem
cessa mai: neg. minor, ad hui pbem cessa mai: negat min: Et
RUIZ quon.m amor, ait, strict n ineo differt a gaudio, q.
hoc ferat ad bonu psens et possessu, ille v. ad bonum ut abs-
trahit a psentia et poss. nam et amor strict pot amari
boni psentia et possessio: et ita distingui hos affect. penes mo-
tiva formalia, nam gaudium het pro motivo formali ipsius boni psentia
et possess. amor v. strict ipsa rei psentis bonit. ita ut verifi-
cent hec ppes Deus amat psentia et posses. sui, quia
bona e; Deus gaudet de illis, qa illam het.
Sed pro hanc doctri. Mt
solut. d. illa pmissa aliq addo: cess. antis neg. cons. ad pb.
cessa mai neg. min: ad hui pbatu cessa mai: distinguo min:
D. amor strict. amat bonu ut abstrahit a poss. et n poss.
abstract. se hente ex pte obti, nego min: abstract. se hente
ex pte actus, seu n attendo ad posses. que e in obto, cedo min:
et nego cons: q. amare bonu psens, sed n ut psens d. ut bonu
n e amore illo aliter actus e cum reu. amet eo obti. que e
in obto, et sub motivu q. e in obto ergo licet Deus amet sua bona
que possidet q. bona s n ideo dicet illa amare ut aliis. Ad-
de q. cum ea formaliter que e amoris stricti identificet cu formali
gaudii rev. ph tunc actus attingit Deus sua bonitas, et bona
e, et qa psens e; q. sufficit ut dicat Deus attingere q. e
in obto, et eo m. que e in obto. Et sic quo patet ad pbrem.
ins-

Instes: Deus non abstrahit bonitatem et [illegible]

a paree: illius q. non pot amare suum [illegible] bonum qui amet illam ut possessum q. non pot fieri [illegible] suam amorem strictum q. distinguatur a gaudio: probatur cons. nam amor strictus habet pro obto bonum ut tale, gaudium vero bonum ut possessum. D. Deus mere possidere [illegible] [illegible] q. non pot dari [illegible] in bonum D. ut tale qui feratur in bonum possessum a Deo ut tale; [illegible] [illegible] sit bonum [illegible] debet esse possessum a Deo [illegible] q. Deus effectiat [illegible] bonum [illegible] det affectum q. bonum possessum.

Respondetur anti dicendo [illegible], qui amet illam ut possessum per eandem [illegible] q. amat illud ut bonum [illegible]; per aliam [illegible] eadem [illegible] maiori [illegible] [illegible] dist. [illegible], [illegible] per [illegible] anti dist. [illegible] Et [illegible] Deum [illegible] q. bonum possessum [illegible] aliis [illegible] q. sit gaudii non [illegible] nec aliud [illegible] [illegible], [illegible] in Deo distinctos [illegible] q. obta [illegible] formales sint diversa. Et [illegible] [illegible]; [illegible] aliud sit esse bonum aliud [illegible], aliud possessum esse bonum, aliud [illegible] [illegible] dist. esse hos [illegible] amoris et gaudii [illegible] Et veritas et bonitas [illegible] sint [illegible] [illegible] formales non [illegible] distinguimus in Deo duos actus cognoscendi et amandi ex diversit. [illegible] obtivarum quas respiciunt.

Aliud [illegible] [illegible] adhibendum [illegible] [illegible] dicendo idem obtum esse stricti amoris et gaudii, [illegible] actus non distinguantur ex obto [illegible] intelligi et [illegible] [illegible] plures actus [illegible] obti [illegible] diversi [illegible] [illegible] intellectu [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] et amor [illegible] [illegible] [illegible] bonitatem [illegible] [illegible].

reperiri gaudium cum strict. amor q. act. sperand. circa idq. obiectum nempe possessum Dei bonitatis.

Obiicit. 3º. Licet assignat. in stricto amore obiectum distinctum ab obiecto gaudii. Licet enim si eius obiectum sit bonum ut possessum non est obiectum amoris stricti, sed bonum ut tale non est obiectum amoris specialis Dei: sed ista communis bonum Dei et dicitur esse bonum possessum a Deo. Ergo amor specialis Dei habet pro obiecto bonum Dei ut Dei, sed habet obiecto bonum possessum ut possessum. Si dicat Deus est ... non distinctus amor strictus a gaudio. Ergo unica et eadem est solitudo. Respondeo licet esse obiectum gaudii distinctum ab obiecto amoris stricti: ad impugnationem vero secundam, negamus antecedens ... mai. distinguendo min.: amor specialis Dei habet pro obiecto bonum Dei ut sic. Sed bonum Dei ... dicitur non Dei nego min.: sed aliquid nempe est a se ... concedo min.: Unde licet possessio talis boni in ... dat, in ipso bono potest moveri Dei voluntas a bonitate obiecti quin praecise moveat a possessione. Respondeo ... non est obiectum distinctum respectu a gaudio quod respiciat ab amore stricto, negatur.
Inde seq. non est distinctos ... quid ... distinguendo ... dicebamus ... Disp. 8. an amor quo Deus se amat sit concupiscentiae vel amicitiae ... supponitur ... placita

Disp.º 8.ª

An amor quo Deus se amat sit Concupisc. vel amicitiae. Sect. 1.ª

Supponens ... Placita

Suppono 2.^a scilicet aliqua quae dubium faciunt decidendo

Suppono in 1.º amorem quo bonum alicui vel nobis desideramus considerari duplici tractu: alteram qua trahitur ad bonum ipsum quod amatur; alterum quo trahitur ad subiectum cui bonum desideramus; amor igitur qui respicit bonum solum secundum se dicitur bonum concupiscentiae amor, qui vero respicit subiectum cui bonum amatur dicitur amor hic concupiscentiae, qui vel est amicitiae vel benevolentia aut alterius nominis affectus. Ita distinguunt amorem concupiscentiae a non concupiscentia Philosophi et Henricus et Magister Albertus in 3.^a alleg. D. [illegible] strictior acceptio amoris concupiscentiae et amicitiae, ut notarunt ipse Henricus et D. [illegible] alt. quod amor respicit bonum vel amici quod bonum illi optamus quod bonum illi est, ut cum amo divitias vel sanitatem P.^i ex amore illius; tum vero est amor concupiscentiae quando res amore illius propter sanitatem et divitias ob proprium commodum, ut quod mancipio desidero sanitatem ut mihi famuletur aut [illegible] divitias ut meum illas distribuat, aut aliquid aliud mihi desidero quod [illegible] mihi bonum est.

Suppono 2.º amorem non concupiscentiae respicientem subiectum cui desideramus bonum vel esse amicitiae vel non amicitiae; amicitiae dicitur quando concurrunt omnes conditiones necessariae ut sit amicitia, non amicitiae dicitur quando aliqua earum deficit; tres communiter assignantur conditiones: 1.^a ut amor sit amicitiae vel ut sit ad subiectum rationale; 2.^a ut sit ad alterum distinctum; 3.^a ut in supposito amato debet recipi amor; ex quo fit ut amor quo aliquis desiderat bonum sibi ipso non sit amicitiae, neque item amor quo se amat, nec amor quo amat alterum hominem si ab illo non redametur; unde Philosophi hunc amorem quod fit in supposito non redamante vocarunt benevolentiam aut amicitiam inchoatam.

Hinc infertur amorem amicitiae talem dici aliquid extrinsecum: patet ex 3.^a conditione quae est ut amor sit ad alterius redamantem, quod vero alter redamet est extrinsecum amori amicitiae [illegible] P.^r mini: nam quod [illegible] quem amo me amet

é extrins. amori quo ego amabilis sive n. sit me amet sive
n̄ possim ego politere (in eodem amore quo q. ... affectios
... amans ferat in bonis redamantis ó aliquid extrinsecum
amori amicitiæ. D. talis amor d. amicitiæ, q. id q. detur amor
recipiens in subiecto amato; q. d. amicitiæ q. aliquid sibi extrinsecum.

Suppono 3. eodemque de amore dictum é
d. m. quoque de gaudio dividitur, q. ét in gaudium concupiscentiæ et amicitiæ
gaudium concupiscentiæ erit de ipso bono possesso alt. in ord. ad
proprium commodum; et gaudium amicitiæ erit de ipso supposito bonum
possidente illius de ipso bono in ord. ad commodum possidentis. Sic alt.
de desiderio ... é, ét alt desiderium concupiscentiæ quo bonum
obtinere desideramus nobis, et desiderium amicitiæ erit idem affectus quo
optamus et ut recipiatur persona cui bonum desideramus.

Ex istis suppositis infert M. Albiz
n̄ posse dari amorem concupiscentiæ v. boni q. identificatur cum persona cui bonum amamus
v. q. amamus nobis exist. aut alt. sua existentia realis assignata.
concupiscere é desiderare bonum n̄ ipsi bono d. alteri a bono d. exist.
é idem realiter et formaliter cum ipso subiecto cui optamus exist. q. d. ..
optamus ipsius existentiam aut alteri optamus q. exitat totus amorem
erit proprie amor concupiscentiæ quod ... adiunctis deberet pertineant ut
priora ... ss.

His suppositis 1. sent. afirmat Deum r. suipsius habere
amorem concupiscentiæ neque item amorem amicitiæ n̄ ... separ. amorem ut tradi
esse. d. ej separ. amorem etc. uni ... ad aliam: ita M. Albiz
tr. 2. D. 4. S. 5. n. 3. ... allegat Suar. D. 30. Met. s. 16. n. 60. He-
rice D. 14. c. 8. ubi ... concedit Deo virtualem concupiscentiam et eminentialem
q. m. amicitiam tum r. sui ipsi, tum r. personarum inter se. 2.
Sent. tenet ... amor Dei ad suam ... n̄ sit amor concupiscentiæ aut
amicitiæ amorem t. Patris ad Filium ... amorem amicitiæ ita Ruiz.
D. 52. s. 4. n. 9. 3. sent. asserit Deum n̄ se amare ... amore

amicitiae. 2. de amore concupiscentiae. Ita Anim. D. 24. distinct. 6. a
S. 2. segg. ac lib. meus senes ...

Sit 1a. concl. Deus non amat sibi bonitatem
quam habet per amorem concupiscentiae. Est communis ... 1a. dist. sent.
est assignata ratio. Licet identitas quae datur inter bonum concupitum
et suppositum cui concupiscit tale bonum, obstat rationi formali concupiscentiae
quae est amor boni alicui distincto ab ipso bono. Et licet dici distinctio
rationis intercedat. Quod Deus attribuit adhuc amori quo Deus amat attributa
sibi non vere dici concupiscentia quia revera attributa sunt ipse Deus, eadem
Deus amat sibi ipsum aut iustitiam amat sibi sciens, qui amor non est formalis
concupiscentiae propter identitatem realem inter bonum et suppositum cui bonum
per ipsum amatur vocari tamen potest ille amor aequivalenter seu eminenter concupiscentiae
et vocatur ab Hesice. Nec obstat, ista conclusio aliquid urgere
effectus ab Anim. praeter gratiosam acceptionem amoris concupiscentiae quae dicit
ei amorem boni propter personam amatam sive distinguatur sive non
distinguatur tale bonum concupitum a persona cui bonum concupiscitur
quae acceptio ut gratis ab ipso admittitur, gratis quoque reiicitur
nam in quaestionibus de voce standum est maiori suffragio.

Sit 2a. concl. amor quo Deus pater
amat sibi Filium est formalis concupiscentiae. Est ... contra Hesice
... aliqui ... quos ipse suppresso nomine alligat
tenet illam Anim. ... 3. sent. relatam et valde mihi

probabilis est ex hac voce: formalis concupiscentiae amor quo amamus bonum alicui distincto ab ipso bono. Pater aeternus est dist. realiter a filio et amor quo Pater aeternus filium suum prosequitur formalis concupiscentiae: maior est omnis de facto concupiscentia minore certa fide satis et constat: hinc fit amorem quoque filii ad Patrem et Spiritum Sanctum ad duas personas ad quas procedit esse formalis concupiscentiae cum sit amor boni dist. a supposito cui illud bonum amatur: nam in alia strictiori usurpatur concupiscentia ut qua aliquid amamus ut nobis iucundum et utile amor Patris ad filium a ratione formalis concupiscentiae non deficit ... est formalis concupiscentia, neque filii ... est bonum iucundum et utile ipsi Patri iucundum propter societatem et communionem bonorum ad intra, utile ... ad extra ... Patris et ... personarum trinitatis; ... filium suavissimi amoris ... sugerit testimonium Scripturae sacrae celebre est illud Lucae et Matthaei ... Marci ... Hic est filius meus dilectus in quo mihi complacui. ... Deum referendum ... eandem rationem complementi Trinitatis ... personarum ... iucundum quoque et utile Filio et Patri et Pater filio et Spiritui Sancto ... ita intelligenda ... uti decet sentire de Deo, neque ... inter personas ... amorem formalis concupiscentiae ... que ... concupiscentiis involvuntur, hae ergo ... non includuntur ... adiacent formaliter conceptui amoris concupiscentiae

Sit ... amat seipsum per amorem ... amicitiae. Convenit ... triplex relatio ... ex eo quod in hoc amore deficiat una conditionibus requisitis ad formalem amicitiam ... ad alterum ... ordinarie ... amicitiae putat tunc ... tunc ... ut nullus tum huius ... illius professor amicitiae eiusdem ad seipsum ... unde dixit

Magnus Greg. Hom. 17. in Ev. Minus quam inter duos haberi charitas non potest. Nemo n. proprie ad semetipsum habere charitatem dicitur, sed dilectio in alterum tendit ut esse charitas possit. Et Ambrosius l. de dig. Hum. cond. cap. 2. Amor ait, nimirum quod inter duos. Loquitur utique s. d. de amore et charit. amicitiae; et Aug. Ep. 155. ad Marianum sic definit ex Marco Tullio amicitiam esse rerum humanarum et divinarum cum benevol. et charit. consensione. Homines iunctis voluntatibus seu duarum personarum amore eam eandem communione bonorum: quoniam vero amor quo quis amat seipsum non erit amor charitatis amicitiae, d. Seminiens amicitia aut aliquid maius amicitiae. vide D. Thom. Log. 1a 2ae q. 26. art. corp. ——— Sit igitur sol. intent. videtur dat ... amor amicitiae qui hac sol. tantum est ... sent. ... ret bonit. ... qui dicunt seipsum ... esse propria charitas. ... et aliis pro eodem accipiunt charitatem et amicitiam ... Isidorus ... 7. Et Simbol. l. 3. ... unde proprie charitas nuncupatur ... q. naturaliter eos ... procedit coniungit. Rich. Vict. l. 3. de Trin. cap. 2. ubi totius bonit. plenitudo est, vera et summa charitas deesse non pot. nihil n. charit. melius, nihil charit. perfectius. nullus autem pro privato et proprio sui ipsius amore dicitur charitatem habere. Oportet itaque ut amor in alterum tendat ut charitas esse queat. ubi igitur pluralitas personarum deest, charitas omnino esse non pot.

... vol. quod amicitiae est amor unius ad alium suppositi realiter redamantis, dicitur talis est amor quo Pater aeternus prosequitur Filium quia amor ille paternus est verae et proprie amicitiae. con. est evidens et maior ... dilectio ... conditionis amicitiae ... nominis: nam Pater et Filius sunt duo supposita realia, seu ut melius loquar, intelliva quam amor utriusque quo se invicem amant est amor unius ad aliud suppositum intellivum: rursus ita Pater aeternus amat Filium ut hic illum redamet quod nulla conditio deest

infinito amore ut dicatur amor perfectae amicitiae.

Hinc quia amor amicitiae extendit se ad omnia quae sunt communia inter amicos, et in tali communicatione crescit amicitia, ad intellectus divinae personae communicatio omnium communicatio ... quod divinus ex tempore ... quod identificatur eidem perfectionis essentiae, etiam quia amor summus conatur, nec aequali ... sic absurdum ... amor inter divinas personas communicationem ... spiritus sancti et gaudium ... evidentiae ... divinarum ... personis ... amor non excluditur a ratione amicitiae inter divinas personas. ...

Obiicit ... amor quo Pater aeternus amat sibi Filium nec est distinctus ab ipso ... Filio ... talis amor non est formalis concupiscentiae ... erit eminenter formalis concupiscentiae ... de fide certum est; ... amor concupiscentiae debet distingui in bono concupito ... amor quo Pater aeternus amat sibi Filium et Spiritum sanctum non distinctus ab ipsis ... de fide certum ... amor ille Patris ... Filium ... concupiscentiae ... maior nam amor concupiscentiae ... realiter ... obiectum concupitum ... debet realiter distingui.

Respondeo ... nego maiorem ... nego ... realiter accidit amori concupiscentiae ... accidit amori ... distinguatur realiter ... amor quo Deus amat ... spiritus sanctus amat ... nec ... ab illa distinctione reali ... amor concupiscentiae ... bonum concupitum distinguatur realiter a persona concupiscente.

e-n. amor boni amici dist. a bono, cum Filius sit bonus dist. realr a Patre dum Pater amat sibi Filium quod sibi utilis et iucundus é, amat illum amore [illegible] concupisc.

[illegible] 2° [illegible] solem: si stemus prius [illegible] conditionibus quas tradit Ar. de amore amicitiæ, repugnat illam reperire inter Patrem et personas, et aliorum nullus [illegible] amici inter [illegible] personas [illegible] talis amor amicitiæ nee [illegible] [illegible] amor [illegible] una conditionibus [illegible] amicitiæ é, ut sit amor uni amantis ad alium redamantem, [illegible] amor Patris [illegible] ad Filium redamantem [illegible] inter Patrem et Filium n. dat. [illegible] amici [illegible] minorem, neque Filius diceret redamare [illegible] amore [illegible] Patris [illegible] Filius [illegible] amore [illegible] eundem [illegible] amorem quem Pater [illegible] Filius [illegible] Filius [illegible] redamat [illegible] maiorem [illegible] amicus meus me redamare [illegible] distincto amore suo correspondente amori quo [illegible] ipsum [illegible]; [illegible] amicus dicatur redamare op[orte]t [illegible] distincto amore amicus [illegible].

Ulterius dico infert [illegible]: [illegible] amorem paternum neé benevol. [illegible] Filii seu inchoatam amicitiam neque amor benevol. [illegible] seu inchoata amicitia [illegible] [illegible] amabi pot amor dist. [illegible] in Filio n. pot amor dist. [illegible] [illegible] [illegible] Paternus amor neque dici inchoata amicitia. [illegible] infert [illegible] inter plures personas [illegible] dat. ident. [illegible] negaret dari amicitiæ amor [illegible] inter plures [illegible] ident. poterit dari [illegible] amici [illegible] inde [illegible] amor amicitiæ inter [illegible] et creaturas [illegible] facile assignare [illegible] quo dat. ident. [illegible] inter [illegible] unius personæ é amor alterius: atque dat. dist. naturarum sive personæ sint plures sive una dant [illegible] dist. amorem [illegible] [illegible] amorem [illegible] amicitiæ.

quae duplicem amorem petit [illegible] hic inter
plures [illegible]

Tota haec solutio desumitur [illegible] P. Henrico
[illegible] tacit. n. [illegible] non posse stare amicitiam
nisi detur duplex realiter amor, alter ex parte amantis, alter
ex parte amati [illegible] iudicio ad rationem amicitiae, et
stando prius [illegible] requiritur ad amicitiam quod
uterque amatus sit, alter amicus redamet amicum, per realem
amorem quo deberet amari; quod si per unum et eundem amorem uterque
amicus deberet se mutuo amare, utique per unum et eundem amorem
[illegible] amicitiae [illegible] in [illegible] ut detur amicitia exigatur duplex
realiter amor, ideo est quia per amorem quo ego amicum meum amo non
potest ille meipsum amare [illegible] amor, quo ego amicum [illegible] ad
amicum, [illegible] non ad meipsum [illegible] est novo amore
in amico, qui me pro [illegible] habeat, ut sic mutuo amore copulemur
unde [illegible] posset dari amorem realiter
distinctum ab amore quo [illegible] amare, adhuc id non exige-
ret ad rationem amicitiae [illegible] ad istam [illegible] requiritur mutua cor-
[illegible] affectus coniunctio quae [illegible] possit stare per unicum et
eundem amorem aequivalentem duobus illis, quibus amici se se
diligunt, inde est quod ad rationem [illegible] amicitiae quae exigitur inter
[illegible] non exigatur duplex amor etiam si hic [illegible]
foret inter Divinas personas.

Declaro sic hanc [illegible] excogitatam doctrinam
exemplo et hypothesi; finge quod possent Petrus et Paulus
concurrere ad elicitendum eundem amorem, quo Petrus amet Paulum et
quo Paulus amet Petrum, quod [illegible] ille amor aequivalet duobus amoribus
[illegible] illi quem potest Petrus habere ad Paulum, et illi quem potest
Paulus habere ad Petrum; itaque [illegible] eos denot[illegible] quamquam [illegible]
duplex [illegible] amor, sit [illegible] idem ille amor et Petri ad Paulum et Pauli ad P[illegible]

m. necp istu amore ita P. diringitur effective Paulo ut Paulus
diringatur effective P. quia per istum amorem P. dicitur amicus Pauli
et Paulus P. probbi coamicus ad evidentiam: per istum amorem
P. amavit Paulum redamantem ipsum P. qui est sufficiens ad rationem
vel rigorosae amicitiae. Probatur per istum amorem P. erit Paulo amicus
et vicissim Paulus amicus P. et evo argumentum ab hominem
ad [illegible] amor quo se per [illegible] prosequuntur talis est requisitus ad
quia P. dicitur Filium amando, et quia Filius dicitur amans P. ergo
talis amore amicitiae inter P. et Filium.

Confirmatur doctrina [illegible] Heriaj
obtia: ad quintum rendo nego ant: et quod addit nullum [illegible] talis
amicitiae inter divinas personas decisisse fortassis verum est de iis qui sua scripta
typis bent publica, nam hoc quod negat est, et antiquitus ita singillatim
et dilucide d. aliquando subobscure versarunt illam:
explicuisse eam tuetur N. Montoia qui postea totum P. 8
Herice librum suum evulgavit, qui solita eruditione eam
ex [illegible] et Scholasticis praecipuis eruere conatus est. Ad probationem
antis dicessa mai: nego min: ad [illegible] probationem nego min: ad probationem
distinguo [illegible] ex eo dicitur Joannes amicus mihi et me redamans
quia dist. amore me amat, quod hoc requiratur de se, et nego accedat addi-
cat amicus nego ant: ex eo dicitur sufficienter amicus adaequate
itaque quia aliter negat esse in humanis amicitiae ratio ex duobus
amoribus non quia per se duo amores requirantur.

Hinc elicio 2a illatio Hericii aliud
dicendi est si numero amorem P. ut est P. ad Filium per se in ordine
amor eo quod sit amor Filii ad P. esse amorem et amicitiae
inchoatae, et tamen posse amicitiam non solum inter duas naturas cum
unitate personae, sed etiam inter duas personas cum unitate naturae, quod de lo
non solum duos amores stat amicitia sed etiam per unicum et eundem
dummodo duobus aequivaleat.

Dices: intellect: amicitia est relatio praedicamentalis consistendo in amore qui exigit diversitatem amoris in extremis: ans est certum nam amicus est inord. ad alterum amicum; ergo debet fundari relationem praedicamentalem debet multiplicari in duplici extremo, ut consurgat talis relatio. Quod fundandi amicitiam et amorem, iste debet multiplicari in extremis ut consurgat amicitiae relatio.

Respondeo dicendum antecedens negando consequentiam ad probationem distinguo maiorem: ratio fundandi proxima debet multiplicari in extremis nego maiorem: ratio fundandi remota concedo: hoc est subiectum relationis debet multiplicari quia nisi dentur duo extrema nequit dari relatio. imo secundum aliquorum opinionem est ipsa relatio coniunctio duplicis extremi: at ratio proxima fundandi relationem non exigit multiplicationem: ut videre est in ratione fundandi Paternitatis et Filiationis quae una et eadem actio generativa, et in eadem actione ut effective fundat relationem ad effectum; et effectivo ad causam et casu quo una et eadem albedo quae est in me esset in Paulo, esset una ratio fundandi similitudinis in albedine.

Obiicies 3. de ratione amicitiae est communicatio bonorum inter amicos sed de Personae communicatio non datur inter divinas Personas nisi ut rigorosa amicitia. Minor probatur quia Pater communicat Filio naturam et Pater et Filius Spiritui Sancto et Filius nihil communicat Patri et Spiritus Sanctus nihil Patri et Filio quia non potest intercedere de Personae communicatio bonorum quae requiritur ad amicitiam et sic nam Pater cum Filio et Spiritu Sancto non sunt veri amici quia intercillorum [?] non est vera et propria amicitia.

Respondeo dicendum maiorem negando minorem ad probationem Et Spiritus Sanctus nihil communicat duabus aliis Personis habet tamen similitudinem bonorum communicationem idque sufficit ad rationem amicitiae. Nam Proverbiorum

... affert ... 8. ... amicorum ... quae
coriatio ... tradit inter ... benevola
dilig... ad ... quia coriatio sit ... ident ... ex ...
ovium aliarum, quinimo ... dicitur coriatio personalis
... admirabili ... inserione Filius et Spiritus Sanctus boni Patri
et ... Pater sit Pater e bonum Filio. ... dicentes
... Pater sit amicus Filio, et Spiritus Sanctus ...
amicus Filio, et ... tres amici ... Filius et
Spiritus Sanctus ... dicant Deum de Deo ...
duo ... Deus ... an et quatenus ... reflectat in suos
actus ... reflexionibus in proprios actus ...
probatior mihi sent...

Disp. 3ª

An, et quatenus Deus Voluntas reflectat supra suos actus.

Sect. 1ª

Voluntas divina reflex... in proprios actus ... probabilior mihi sententia est.

Certum est Deum amore ... ...
... Deus amor ... Dei eadem certitudine ... Deum amare suos actus quoscunque ... sive illi ... ad abta
sive ad relativa, sive ad ... sive ad ... ...

amitez 2.us amor reflexus sit dist. à l.o directo dist.e roik ratione: q.t ipse amor direct. q. é ad bonit. dei dist.r fral.r ab eiq. a bonit. cuius d.r reflect. indep.r ord. é aq. Met.h de p.uisionibus Libro ... Live n. lis admittit, sive tanq. fal. Loci hecd.a nr.a inquanto quaerimus an ea gen. distos. quia amor de ... bonit. dist.r a D.ei bonit. distinguitur ex amor reflex.us a directo quos respicit sive ad dist. sit obiectiva sive fral.r tanq. ... dist.s eadem ... amore et ... sic brev.r ... remitt.o Lectores ad ... nr.s de ... D.14 ...

Dup.x in hoc puncto sent.e

Prima dicit inter act.us reflexum et directum D.i amoris ... eandem indivisib. ... amor directus et reflexum: ita P. Henriq. ... D. ... P. Arri D. 6 de ... 1.e D. n. 74. et novis ... t. 1. in ... D. 28. n. 8. P. Alarcon M.r Tornesio et Salm. Carmelit. quos ... D. 14. ... allegavi.

2.a sent.a dist.s afferat inter act.us reflexum et directum D.i amoris: ita P. Jac. Ruiz D. 8. s. 5. P. Franc. ... D. 3. n. 7. P. Joan. de Salas ... D. 8. s. 4. N. Hispalensis Card. Lugo ... de Inc. D. 29. s. 1. n. 14. Hanc 2.am sent. ... et iterum ... ferendo

Dico 1.o Act.us reflex.us D.

Vel ... dist. fral.r ab actu directo. ... sin distinguerentur act.us reflex. et direct.us ... idem ... amore bonit. ... a amore bonit. ipsius amoris ... idem ... amare bonit. ... ac bonit. amoris ipsius ... distinguuntur ... amor direct.us et reflex.us ... ideo ... nam eaque ... idem ... ita ... act.us ... unus ... explet ... aliud ... indef. et ... obiectis

quae q. Deum formaliter sunt. Deo de se formalis et formale
distinctum sibi ius. aeq. pollent et sonant [illegible] minor probatur.
Sicut ibidem formaliter est amare bonitatem suam et bonitatem amoris
non possedimus. est alio existere ut evidens est; atque ex ipsis existit
amor de obiecto quae existat in eadem volunt. amor de ipso amore
obiecti; ergo hi sunt idem formaliter in Deo amor sui et amor eiusdem
amoris; probatur consequentia quia illi actus qui distinguunt in nobis realiter
distincte specifica in Deo formaliter distinguuntur. sicut in nobis
distinguuntur isti amores realiter specifice, in Deo distinguuntur
specifice formaliter minor probatur, nam amor quo amo Deum et amor charitatis
et amor quo ipsum amorem charitatis amo non est amor charitatis
alterius speciei, nam charitatis actus habet pro obiecto motivo ipsum Dei
bonitatem et actus reflexus habet pro motivo bonitatem amoris directi
rursus amictus charitatis est naturalis, reflexus naturalis ergo isti duo
actus realiter distincte specifice distinguuntur.

Duo actus reflexi possunt habere pro motivo
eandem Dei bonitatem quia possum amare Deum ob suam bonitatem et velle
amare hunc amorem ob eandem bonitatem Dei ergo ex reflexione
non aliquid distinctum actuum. Nego admitto illi actus possunt
habere idem motivum et tamen sint eiusdem speciei ne-
gari tamen nego. est ex obiecto formali si illud intrinsece attingunt
habent diversitatem specificam dicitur Deo Vo[illegible] non est amativus actus
ob bonitatem eius dicitur etiam illos amat ob bonitatem peculiarem eiusdem
actus quo Deus amat suam bonitatem dicitur est formaliter [illegible]
quo amat suum amorem; probatur nam bonitatis respectu diversa
[illegible]. Hinc desumo contra [illegible]
non alio [illegible] ducimur ad asserendum amorem bonitatis absolute dictum
ab amore bonitatis relative nisi quod illae bonitates inter se vir-
tualiter distinguerentur. bonitas [illegible] est dicta
formaliter a bonitate [illegible] amoris ergo amor quo Deus fertur in suam bonitatem

dist. e ab amore quo fertur in eundem amorem eius bonitatis

Minime, probatur bonitas Dei, et pratij transcendentis, distinguitur

ex natura rei a veritate Dei, aliarumque bonitatum veritate

et aliorum, aliorumque attributorum, ergo Dei amoris bonitas dist.

est a bonitate essentiae et aliorum, et diversi actus amoris, quo amavit

bonitatem sue essentiae, ab eo quo amat ipsum amorem.

Dico 2.º Isti amores reflexi in

Deo [illegible] crescunt in infinitum. Ita R. P. Allegatus et 2.ª sent.

ex [illegible] Ruiz concipiunt, quod ad istam opinionem criterium coniunctim

esse nulla positiva dist. formali inter actus directus et reflexum

admittendo infiniti reflexi; quo sic ostendo. Non est maior ratio ponendi

dist. inter actus directus et 2.os reflexos, quam inter 2.os et 3.um

et hunc et actus 4. inter actus directus et 2.os reflexos dabitur dist.

ex natura rei; ergo et inter 2.os et 3.os et 4.i deinceps dabitur eadem

dist. ex natura rei; probatur maior; ratio Dei amoris non directus

ob[ie]ctus quasi directus et aliorum [illegible] respiciunt, ergo sic

reflexus habet pro obiecto actus directus, ita 2.us reflexus habet pro obiecto

ipsum 1.um reflexum, ergo 3.us reflexus est obiectum directum respectu 2.i re-

flexi, et sic in 3.io reflexi, ergo non est maior ratio cur detur

dist. inter actus directus et 2.os reflexos, quam inter hunc et reliquos [illegible]

dixi quasi directus obiectum, nimirum ad actus directus attingunt

a suis reflexis. Et insurgat [illegible] dicat [illegible]

illud, quod non est amor, et actus directus, ille quando [illegible]

directus

Confirmatur, ideo est dist. amor reflexus a directo

quia bonitas est [illegible] directus dist. est a bonitate amoris

directi, sed etiam bonitas amoris reflexi dist. est a bonitate amoris

directi, ergo amor fertur in amorem reflexum dist. est dist. ab ipso

amore reflexo, ergo dari debet 2.us amor reflexus: rursus de isto

2.º amore idem initium [illegible] nimirum [illegible] bonitas dist. a bonitate aliorum actuum

q. det dare D. amorem quo amet, probationem quaeritur [illegible] D.
amore [illegible] amat [illegible] quo magis creverint bonitates in infinitum
convenientiae infinitum amoris [illegible] crescunt bonitates reflexae in infinitum [illegible]
Minor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] aliter in infinitum inter
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] aliter [illegible] act. directi [illegible]
[illegible] [illegible] ad [illegible] plures [illegible]

Amor [illegible] [illegible] [illegible]
infinito [illegible] [illegible] [illegible] realiter distinctis
D. amor aequivalet infinitis amoribus reflexis quos valet
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Et minor [illegible] amor
quo Deus amat bonitatem suam [illegible] bonitatem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] infiniti act. amoris [illegible] Angeli [illegible]
[illegible] [illegible] aequivalet infinitis amoribus reflexis [illegible]
Angeli [illegible] [illegible] [illegible] amoris [illegible]
[illegible] [illegible] aliquot [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] nulla datur necessitas multiplicandi
tot [illegible] reflexos [illegible] amore [illegible] multiplicandi [illegible]
[illegible] necessitas [illegible] [illegible] [illegible] D. amoris
[illegible] ad hunc [illegible] [illegible] [illegible] D. amoris [illegible]
q. [illegible] min. [illegible] ordinat. [illegible] utilis [illegible]
multiplicare [illegible] hum[illegible] usque ad 1000 milliones [illegible]
[illegible] D. amoris [illegible] [illegible] illa [illegible] unico actu
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] parit [illegible]

de reflexionibus reflexionum; quia non sic amore infinito fertur
tot vota distincta.

Hoc argumentum non impugnat nostram sententiam quod aliqui quae a nemine ut credo huc usque excogitata, alta penetrando, obiectum Dei amoris esse varium quoniam ... quod ille reflexus distinguantur ... singulas reflexiones Dei amoris ... distinguitur ... amor ... et tam ... infinitus ... bene intellectus ... infinitos ... amore quae ... distinguantur ... exhibeant ... posint distingui ... Dei amoris ... extraneum et accidentale est.

Obiicies ... infiniti amoris ... infinitas ... infinitas lineas ... infiniti amoris reflexi in amorem ... infiniti amoris ... infinitum ... amandi ... reflexus Dei amoris; ... non erunt amores infiniti reflexiui ... Dei amoris ... dilectio ... se amet ... alio amore ... in infinitum ... dilectio non est idem realiter ... dilectio ... dilectio est idem realiter ... dilectio ... sub unico obiecto formali ... non indigebit infinitis reflexionibus

qq amet seipsum infinito amore.

Also coiter Theologi non diuersitate infinitos amores. ... continui ... amores infinitos intelligimus eos qui de obiecto adaequate et complete sumpto ... aceruatim non adaequate et complete distinguantur ... erunt ... amores complete et adaequate distinctos ... incomplete et ... et puncta continui distinguuntur tanquam ... incomplete ordinata ad constituendum ... ita quoque in actu amoris Dei ... continuo distinguemus formaliter incompletos in ordine ... incompletos continui ... formaliter ordinantur ad constituendum unum et integrum actum amoris; sicut in actu amoris quo Deus amat suas reflexiones distinguemus formaliter tractus ... reflexiones qui ... formaliter uniuntur inter se constituentes unum et integrum actum ... amoris.

Verum probat in Deo non esse infinitas reflexiones realiter distinctas non probat non esse infinitas intellectu nostro distinctas ... eo argumento intendatur plane ... Aurelii sententia destruitur assertio distinctionis inter amorem directum Dei et reflexum: nam Deo (sic arguo) creata dilectio ut se amet indiget nouo amore quia non identificatur cum suo obiecto neque est utilis ... dilectio et haec habet identitatem ... quia non indiget nouo amore ut amet actum directum, debet ... esse ideo non indigere ... dilectione amore realiter diuerso, ut se diligat quia identificatur cum suo obiecto, certum non inde probari negare amorem formaliter distinctum saltem incomplete quia amor directus et reflexus sunt duo partiales ... amoris; quia eo quoque ... de aliis reflexionibus infinitis ...

Obiiciunt alii ... non repugnat quod eodemmet formaliter actus vitalis reflectatur ... dari in Deo infinitas reflexiones amoris ... non ex eo destruitur

in Deo infinita reflexus series quia repugnat sotus et actus esse

unus et individuus formaliter: arguitur primo pluribus ex his. Num Beatus

per eundemmet actum charitatis quo hic amat per eumdem actum charitatis

quo formaliter visus Beatum videt in verbo. Concedo: beatus amat amore

charitatis formaliter quod scit Deus amare, atque visus Beatus scit Deus

amare actu charitatis igitur Beati formaliter illud amat per eundem actum

charitatis ne detur in Beato actus infinitus. Si Deus

revelaret Beato quidquid Deus voluit revelare, quoque esse ipso

ipsius revelationis per talis revelationis scipsum attingeret, ergo talis

revelationis Beatus ipsius revelationis cognoscere. Si Deus voluntate amat

suae visionis et propria visionis videt Deum, ergo Deus actu volitionis

formaliter eadem formaliter a se ipsa attingeret; formaliter tota negatur actus

volitionis. A Deus formaliter amat Deum suae visionis beatitudinis volitionis

formaliter actus volitionis A seipsum attinget, in visione vero cognoscit

cognoscit actus volitionis a quo amat formaliter talis visio se cognoscit in amore.

Nec aliquo probari eundem actum realiter

posse si se reflectere non vero per eundem formaliter ita aut distinguere

formaliter directa a reflexa. Unde negatur. Ad probationem

Dico primo nego quod Beatus posse unico actu charitatis amare

Deus et actus suus charitatis quo videt in Deo licet Deus

formaliter directus, ipsius actus per reflexam; ponere quoque

actus realiter distinctus charitatis amore suus actus, Dico

omnis. Libet quia non necessitate ad amandum omnia quae Deus amat

sed tantum ad amandum Dei bonitatis et illa omnia quae scit Deus

velle se amare sibi opponi a Deo ut illa amet.

Ad 2. Beatus cognoscit revelationis per formalitatis

reflexus ipsius revelationis distinctus formaliter directa per primo

revelationis omnia alia distinctas a revelatione ac vero formalitas

quae reflexam non cognoscit Beatus explicite nisi per alius

et sic infinitus quia sit non implicat Deus ponere in intellectu

Beati intellect. cognoscendo reflexive, sicut implabiliq. eidem infundat cognitionem adaequatam intentionis reflexivae.

Ad 3. Dico volitio amantis scientiae visionis et beneuolentiae Dei non praesupponit, vel mutuo priores Dei coordinate se attingunt. In hunc modum Deus amat suam bonitatem, deinde scientia visionis cognoscit hunc amorem et est posterior illo, ad hanc scientiam visionis subsequitur amor de tali scientia; deinde ex visio de tali amore et sic in infinitum nec aliud est inintelligibile. Si non mihi dices in Dei volitione esse amorem quo scientia visionis de tali amore, et scientia intelligibilis scientiam quae cognoscit amorem scientiae perfecto erit haberet intelligens nisi rogares quid est iste amor? de quo est ista scientia? quia reflexus amor et reflexa scientia neque unt intelligi nisi eorum obiecta tam immaterialiter [illegible] distincta sunt.

Obiicies 4. Conceptus noster volitionis amet aliquod obiectum amat amorem obiecti; quia non est opus novo amore reflexo qui tendat in ipsum amorem directum, quia dirigatur eo ipso amore ipsum amorem virtualiter non formaliter; sed ita Deus tendet in suum amorem virtualiter non formaliter et sic sistetur infinita reflexionum processio. Item in hac serie reflexionum assignanda erit aliqua ultima quia non est infinita processio, ergo [illegible] in ista serie datur aliquis amor qui reflectat supra omnes alios et hic erit ultimus; ergo dabitur ultima reflexio. Minor probatur quia talis amor excederet omnes alios, singulos [illegible] reflecteret; ergo maior nam Deus amat omnes reflexos quam habet suorum amorum quia potest dari in ista serie amor qui omnes reflectat.

Respondeo et in volitione non minor ... aliquid ... ita, quod suos actus virtualiter amet, tamen in Dei ... dicunt et quod formaliter amet suos actus propter spectatam perfectionem ... volitionis amore ... bonum quod infinite bonum est, cum singuli actus Dei volitionis habeant infinitam bonitatem spectatam eius perfectionis non tamen virtualiter debet formaliter illos amare. Ad primum nego antecedens; ad secundum nego maiorem: ad probationem concesso antecedente nego consequentiam; quia ... solutionem dupliciter verifico: primo dico.

Deus n. amare q. illos respectu alicujus amoris, n. includi in illa serie d. p amores multiplicis ejusd. seriei ... et
Reflexus amat ... actus directus ... Et hinc ...
q. ... e amare ... actus directus aut reflectere ... in quo amarer
mult. n. ... devenire ad aliquem ultimum amorem non reflectentem ...
... alios. ... dic. dari ... actus q. reflectant ...
... alios ... q. ... Vol. amat sua bonitas et ...
act. reflect. ... seriatim talem amorem q. act. non erit ult. in
illa serie, q. spectat ad alium sed dem. amor attingere ...
uni, collectus illorum amorum erit, ... de tr. extrinsic. illius
collect. infinite q. tr. n. repugnat infinito ... De odio creato
et aeterno D. vol. ... Deo. an Deus amet cre. et quali
dilect. ... Deus amare cre. ... aut bonit. et ... primari.

Disp. 3.a

De Odio Creato et aeterno D. Voluntatis.

Disp. 1.a

An Deus amet creat. et qua dillect.

Sect. 1.a

Deus amare creat. Authoritate et ratione probat.

Hanc ... recipiunt Catholici. ...
... non obscura textum. ... Sapi. 11. dilligis om. quae ... et
nihil odisti eorum quae fecisti. Et infra: Quom. posset
aliquid permanere nisi tu voluisses: Ps. 17. Salvum me fecit

quon[iam] [illegible] me. Et Ps. 29. In vol[untat]e tua p[rae]stiti[sti] decori meo virt[utem]: accinit[ur] in instru[men]t[o] novo Paulus ad Ephes. 1. Qui op[er]atur o[mn]ia s[ecundu]m c[on]silium vol[untat]is sue. Dionat Joannes 3. Sic Deus dilexit m[un]d[u]m ut Filium suum unigenitum daret. Pul-chre Salvian. L. 4. de Provid[enti]a tot[u]s m[un]d[u]s, ait, et totum hum[anum] g[enus] pign[us] e[st] creatoris sui; et ideo ex hoc quoque offi[ci]o quo amare fecit pignora n[ost]r[a] intelligere nos vo-luit q[uo]m[od]o ipse amaret pignora sua [etc.] [illegible] liquet [illegible] [illegible] d[ic]i vi potest Deus amare Cre[atura]s.

Pr[obatur] a priori e[st] n[ecessariu]m q[uo]d obiectu[m] c[o]mportiatum [illegible] pot[entia] hec tendere suos act[us] in tale obiectum d[ic]i cre[atur]e e[st] obiectum comportiatum [illegible] Deo amet [illegible] Dei vol[unta]s poterit tendere [illegible] act[us] in Cre[aturas] [illegible] videre [illegible] maior [illegible] [illegible] [illegible] propterea n[on] pot visus tendere in albedine et nigredine [illegible] [illegible] participant rat[ionem] colorati [illegible] obiectum [illegible] [illegible] obiectum comportiatum [illegible] visu attingantur et sil[ite]r quecunq[ue] obiecta sonantia c[om]portu[m] habent cum auditu [illegible] [illegible] min: [illegible] [illegible] bonitate [illegible] [illegible] bonit[atis] [illegible]. [illegible] obiectum comportiatum [illegible] D[e]i vol[unta]te amanti [illegible] [illegible] [illegible] obiectum comportiatum vol[unta]tis [illegible] ven[iu]nt in[c]lus[ae].

Pr[obatur] a posteriori, q[ui]a Deus op[er]atur ad extra tanq[uam] agens lib[eru]m creando Ang[elo]s et hom[ine]s [illegible] quecunq[ue] [illegible] n[on] in dies [illegible]: [illegible] De[us] amat [illegible] q[uia] n[on] produceret Deus Ang[elo]s et hom[ine]s nisi vellet [illegible] amaret [illegible] produ[c]tis [illegible] tanq[uam] agens [illegible] lib[er]e [illegible]: [illegible] necessit[at]e n[atur]e [illegible] si Deus op[er]atur [illegible] [illegible] docet effectiv[e] m[anu] et lib[er]e [illegible] op[er]atur amando obiectum [illegible] produ[c]it.

Dico 2[o]. [illegible] [illegible] [illegible] D[e]o vol[unta]te, [illegible] [illegible] [illegible] D[eu]s [illegible] [illegible] D[ei] vol[unta]s [illegible] [illegible] exercet [illegible] amor[em] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] amari [illegible] bonum alicui velle

d. nullae cre. [illegible] ex existentibus cui Deus revelat aliquid
bonum [illegible] quam existit[illegible] illam valde dare et observare
[illegible] Deus careret suum amorem cr. [illegible] cre. existit. d

Dico hec aliqua solent obiici, quae ex dictis
[illegible] Dicendum. Secunda difficultas. [illegible] quia si Deus amaret creaturas mo-
veret ab aliquo creato, at à nullo moveri potest. Ext. [illegible] Minor. non
Divina voluntas habet hanc motivum [illegible] qualis est sua bonitas [illegible] maior
[illegible] volitum est obiectum quod movet voluntatem [illegible] si creaturae forent obiectum volitum
a Divina Voluntate illae moverent Divinam voluntatem. Nego i. negando sequelam: ut Deus
amet creaturas non eget illarum bonitate tanquam motivo quo [illegible] d.
ex sua infinita bonitate [illegible] creaturae pot duci utilitati
suum amorem impendit: ad probationem nego quod omne obiectum volitum sit quod
movet voluntatem [illegible] illud quod [illegible] est volitum. Nego 2. concesso
antecedente nego consequentiam ad probationem nego quod omnia motiva Divinae voluntatis dicant
[illegible] satis est, sin sint imperfecta ut diximus d. 4. [illegible]

[illegible] si Divina Voluntas amaret creaturas haberet
[illegible] [illegible] non datur [illegible] maior [illegible] nam act.
[illegible] pot [illegible] trium quem [illegible] Minor p.
quia nulla [illegible] pendet a cre. [illegible] et [illegible] Deus non eget creaturis
[illegible] illas non amat, [illegible] talis amor creaturarum [illegible] est tamen
concupiscentiae [illegible] amicitiae; non concupiscentiae quia [illegible] non est utilis Deo,
non amicitiae quia Deo sufficit sua bonitas ad perfectam Beatitudinem et
satietatem [illegible] nullo modo creaturas amat.

Nego sequelam maioris: nego minorem: ad
probationem concesso antecedente nego consequentiam quia non [illegible] non [illegible] dependentia ad suorum
[illegible] Scoursin [illegible] transeo quia non [illegible] loci.
Ad probationem, concesso antecedente nego consequentiam; ad probationem amorem creaturarum
[illegible] potest amicitiae et concupiscentiae [illegible] irrationalia [illegible] erit concupiscentiae
[illegible] sua bonitas non illis sufficiat ut amor habeat proportionatum obiectum, [illegible]
quod ex eadem [illegible] bonitate necessarie [illegible] Divina Voluntas [illegible]

Conveni[illegible]

libuerit ad externa obiecta [illegible] fundat.

D. not. hunc amorem Dei f. cre. et amorem f. cre. inscripsit: [illegible] nos S. Facle et S. testim. adducta, que loquuntur de v. amore D. q. cre. at amore cre. in ipsa D. vi. a [illegible] e amare ipsum aut sui: [illegible] amor creatus, quo Deus habet etque [illegible] Theol. noscunt non amor creatus in Deo, d. creatus in ipsis. Vide Aluizium nos [illegible] D. 6. p. s. 6. huius q. mat. erudite versantem. s. 2. Deus inaequali amore cre. amare [illegible] [illegible] sit

Certum et evidens Deum non aequali amore cre. suas diligere; r. e. n. D. [illegible] conformiter D. intellectui d. D. intellectus dictat plus debere amari meliora q. que minus bona s. f. Deus maiorem impendit amorem q. p. meliores cre. et ex [illegible] c. velle aliui bonum, aut aliis collatio boni s. in dictum amoris, cum meliores cre. acceperint maiora et meliora bona, consequens est dicamus plus a Deo amari meliora q. que minus bona s. unde magis Deus amat [illegible] [illegible] reprobos, magis hominem q. bruta, magis Christi humanitatem q. reliquas et sic de aliis, q. belle exposuit Aug. tr. 110. in Ioan. ubi a. inquit diliget Deus que fecit, et inter ea magis diligit cre. rationales, et ex illis eos amplius que sunt membra unigeniti sui, et multo magis unigenitum suum. Diffic. est in quo consistat haec amoris inaequalitas.

S. Th. 1. p. q. 20. ar. 3. et 4. et 1. c. G. c. 91. cc. modum duplicem inaequalitatis amoris distinguit aliquam ex parte actus, aliquam ex parte obiecti: ex parte actus inaequalis est amor q. [illegible] perfectius et

intensio, sed volunt ad unum obiectum magis quam ad aliud ex ipso obiecto vel tum inaequalitate amoris quo uni offerunt meliora bona quam alteri: quo supposito duo docet. 1.m Dei amorem ex parte actus esse aequalem quia ... 2.m ex parte obiecti est inaequalem ...

q. actus de volunt. ... aequalem ... intrinseca ... identificata

cum ipsa substantia ... inaequalitas intensionis et remissionis ... alterius incrementum ... decrementum intrinsecum; 2.m probat; nam eum magis diligimus cui offerimus maiora et meliora dona. Deus inaequaliter distribuit sua dona ... inaequaliter illa amat. Hanc sententiam tenuere alii veteres scholastici Alex. in 3. dist. 32. ... Alex. 1. p. q. 81. memb. 3. S. Bonav. dist. 32. ar. 1. q. 3. ... q. 2. ar. 3. quos sequuntur ... Theol.

At hac doctrina ... obiectivi facile videtur ... ita facile est ... examine indistincta ... sit, 1.o quia elargitio melioris boni quod offert ... provenit ... maiori affectu quam illam, ... non tamen amor ... maior est ex parte ... ex parte actus ... nam ideo Deus ... Petrum quam Paulum ... magis amat Petrum quam Paulum, quia ... ideo magis amatur ... debet ... maiora bonaque illi offerri ... dilectio ... ad collationem illorum donorum; ... elargitio bonorum maiorum supponit maiorem amorem in Deo ... inaequalitatem ... in ... actibus ... exercet.

... Deus ... remittere peccatum absque infusione ... alterius doni ... dispositio ex parte ... et Paulum peccatorem in suo peccato relinquere, ... absque elargitione maioris doni Deus potest unum hominem magis amare quam alterum: ... remissio peccati requirit maiorem amorem quam non remissio ... dicat magis amare Petrum Deo ... cui remittit quam amat Paulum cui non remittit. ... haec remissio ... aliquo dono collato a Deo, ... collatio maioris boni intelliget in Deo maior amor.

Dices 2º. Deus amat inaequaliter creaturas; ergo potest
Et tamen non afferit inter illas inaequalitatem bonorum, quod consistit
inaequaliter: diceres amorem inaequalem; distribuant creaturae inaequaliter
bona; probatur: quia magis complacet Deus in Angelis quam in
formica, in unione hypostatica quam in amore; secundo complacet
Deus in humanitate Christi quam in reliquis hominibus complacentiam
habet, antequam existeret Christus, Domino eandem
haberet: ergo similiter Deus nunquam existeret, eandem sit creatura potest
accidentis. Respondetur inaequalem amorem Dei creaturae posse, neque minus
[illegible]; quia Deus nulla afferret dona creaturae, neque solum, ut evidens est;
neque inaequalia, pater ita, neque de eo ut nulla bona afferunt,
neque multiplicari, quia inaequalia afferant; sed neque verificari,
creaturae posse Deum amare inaequali amore etc. Probatur.

Secundo 3º. requirit negari Deum
sed magis [illegible] et tamen nulla ibi bonum esset
quia non mittit maior amor Dei in maiori collatione doni, minor
ergo bona maiora Dei dependent a eius voluntate; sed
bona de aeterna quae eadem [illegible]. Et [illegible] Dei penderet
ab eius voluntate; ergo maior amor Dei quam [illegible] bonitas
neque oritur neque collitur; e contra collat bonorum eius stilla
seque [illegible] Deus et aeque amaret homines
omnes incerto amore.

Supponitur cum P. Suarez d. 23. s. 1.
Et P. Mendoza et Arriaga d. 24. s. 7. in explanationem [illegible]
Et veteres scholasticos ut eo [illegible] in Deum amore secundum
dicere intentionem graduum, et aliis uti [illegible] quae in amore nostro
reperiuntur, non vero aliud augmentum affectivum, quo Deus amore magis appre-
tiativo et meliores prosequitur quam eas quae minus bonae; neque ipso facto
[illegible] probant Deum amare magis appretiative meliora quam ea
quae minus bona sunt: de gradu vero augmenti appretiativi, debitumente

indivisibili D. amoris hic op.s hic habere.

R. Anit. ex sic explat. ut ille amor D. q. tendit ce Ang. et formica magis apretiativus sit r. Ang. q. m. r. formica, et magis affective Ang. adhereat q. formica q. declarat aliqu. ex R. D. actus intell. q. respicit duo obta inaequalis Anit. ita ut clarius ferat in unum q. m. in aliud, in hoc nulla e. repugn. V. actus neq. vol. q. unius ut ita fere ad finem et ad medium ut magis adhereat fini q. m. medio et maiori apretiatione fine afficiat q. m. medium. V. patet ee aliqua visio Beata qua et repraesentare Deum et creat. in respicit et h. n. beatificare ex vis utrepresentatione. D. ut repraesentat Dey et Creator. summum vo Lupos ex et Beat. n. V. ex r. ad cre. q. bene pot. intelligi q. De. unico et indivisibili actu ferat te cre. ita ut inaequal. illa amet et magis afficiat q. e Ang. q. m. q. formica. L. L. unico et indivisibili tend. ce ipsi amet e. cre. q. se magis affic. q. m. q. cre.

R. Lacont. q. acute e excogitata q. m. exiistant bene intelligem. quom. De. magis apretiativa ferat q. amor q. cre. solet, n. t. intelligem. quom. magis apretiative ferat ac. exist. n. itaq. in aequali amore illa expleetur. et desid. statin hoc q. L. aliq. De. maiori donorum cumulo ditedire inferiorem q. m. Sior n. obstante maiori explae. q. Rhet. q. Sior q. humanit. Chri. D. distinctii unius hypostasi. Ang. deneficit et aliquos hon. L. evexit ad eximii, ple solii, ad q. plures Ang. a fuerunt assumpti, praedestavit Py. et Lucif. eum magis patuit q. n. obstante illa maiori explae. q. n. Ang. q. m. q. n. hom. dat in deo maior amor affect. q. hom. q. m. q. Ang. q. recurr. ad ead potiora dona quae asserunt et

tunc denique disiunctiva est impossibilis quando utraque pars fuerit impossibilis
vel utraque necessaria, ut in his: Antichristus existit vel Deus non existit.
Probatur. Vel Petrus et Paulus existunt. Nam est evidens quod cum disiunctio
propria petat alterutram tantum partem, eo quod convenit eius veritas vel e
contra, quae est impossibilis, vel ex utraque necessaria; quod si disiunctio fuerit
impropria bene poterit constare ex utraque necessaria, numquam
ex utraque impossibili.

Promitto 3 propositio disiunctivae veritas dicitur esse
a veritate propositionis detractae; ratio est quia constat oportere existere veritatem propositionis
disiunctivae, praeexistente veritate detractae; ergo haec veritas dicitur
probans; nam dicente aliquo est dicere: currit vel non currit, non
aliter currit detracte, nam illius currere verum est dicere non currit
utraque propositio veritatem disiungere quod alter currat vel non currat. Ergo
veritas propositionis disiunctivae non est veritas propositionis detractae de utraque dicitur ss.

Promitto 4 veritas propositionis disiunctivae videtur
esse a parte rei, independenter existentia disiunctionis, quae expositionibus
dicentibus non pendet ab ullo intellectu, quae existit talis disiunctio
vel et a parte rei; conclusio est evidens, probo antecedens; quia etiam si implerent
omnes intellectus, verum esset idem quod significatur per hanc vocem currit vel non currit
quia veritas vel natura per istam vocem currit vel non currit, non pendet
ab intellectu: probo antecedens etiam si implerent intellectus, esset verum non disiungi
in re cursum cum non cursu, neque alia ab illa cursus cum non cursu
dicitur, haec veritas disiunctiva per illam vocem currit vel non currit, sicut etiam si
implerent omnes intellectus stare veritatem huius propositionis: Petrus
currit vel non currit

Probabiliter respondeo: Petrus currit vel non currit non est
propositio reflexa, sed directa, quia obiectum illius non pendet ab intellectu. Antecedens
probo, neque in eo dicitur propositio directa a reflexa, quia illa cogitat obiectum
dictum ab actu intellectus, haec vero habeat pro obiecto actum intellectus, de
quo actu pendet eius disiunctio, sicut constat aliquid dictum ab actu intellectus

Sed nec pr. reflexa ad directam cognitionem: q. dicit veritatem
Petri currere aut non currere et manifestare Petrum currere
aut non currere siquidem potest stare sine veritate s. 2a. sed propositionis
ab eadem disiunctivae est cum alioquin dictum ab actu intellig.
nunc cum ergo; q. non dependet ab intellectu actu eius ab
ipso intellectu d. ut m. probavimus propositio disiunctiva sequitur actum intellectus
necessario illius; q. totum propositionis disiungendi non pendet ab intellectu.

Ad 3. Bene valet ex istis,
Petrus currit aut non currit, non currit, non v. es. d. antecedens
non pendet ab intellectu; neque consequens; ergo consequentia neque veritas
antecedentis neque potest stare sine consequentis veritate. d. veritas antecedentis
stat independenter ab intellectu ... veritas consequentis; ergo consequentiam
nam consequens est quod supponitur ad antecedens; prior non veritas est que
magis ultime est ille currit aut non currit sed veritas determinata
sed illa supponit illam non v. es. q. si veritas posterior
nullo modo pendet ab intellectu neque veritas prior pendebit nisi
penderet prior veritas et ulterior etiam deberet pendere.

Permittens Deum cognoscere disiunctam imo et
disiungere. Idque tum ex doctrina ... de sci. D. 19 s. 2. ...
desumitur ex pluribus permisso esse disiunctivam veritatem v. esse a parte rei diversa a veritate
propositionis determinatae ... cognita a Deo m. q. D. intellectus habet scientiam disiunctivam distinctam
a scientia propositionis determinatae; ergo consequentia quod diversa veritas obiectiva requirit in
Deo diversam scientiam d. diversa veritate ... veritas disiunctiva et veritas propositionis determinatae
q. in Deo ... diversae scientiae de disiuncto et de propositione determinata. Vide citatam Disputationem de
sci. disiuncti.

Qu. utrum sufficienter ... permissis, obiectum ... a parte rei determinate et tale
ut Petrus aut determinate currit, aut determinate non currit; q. a parte rei non est veritas disiuncti
ergo consequentia; q. veritas disiuncti est veritas que dicit et asserit ...
ab utraque parte disiuncti d. a parte rei non est talis ... d. determinatio ad alterum ...
q. veritas disiuncti non existit a parte rei. ... vocaliter Petrus currit

Dm plus absre amari homines q. Angeli? Ex eo procedere q. illi maiora dona offerant.

D. 3a stat r.o 1. Facta nimirum donorum collatio ee effectum maioris amoris q. maioritas amoris n. consistit in colle pluriu donoru: cu e. q. effectiue resp. ee restitutiuu ca q. colle pluriu donoru e effectus maioris D. amoris; q. coll. pluriu et melioru donoru facta vltq; ne r. restitutiua augmti amoris. Nunc ita Deus offert Po q. plura et meliora dona illum euehendo ad celsiorem gradum sanctitis ut potuerit illam n. offerre d. potius reprobare; et vice versa Paulus q. reprobavit potuit elevare et ad eximiam sanctitem euehere q. maior amor D. q. P. et minor q. Paulum q. in aequalitas n. ee intrinseca et indiuisibilis terda. D. amoris, q. magis officiat q. unu q. aliud.

Hec tangunt in dicta q. de actibus Liberis Dei q. Vesso s. v. sect. D. 18 num. sufficiat Lectores hanc h. cur Deus magis amet homines q. aliquos Angelum respectum eius: idq. ait indiuisib. actus amoris et ita amet illos homines ut potuerit odisse q. nimirum ita se h. q. illum cui meliora bona dat, ut si Deus eet capax mutis, et posset h. plures actus intensius amoris ex se infert illa bona, et q. respectum huisset actus remissus talia dona n. infert ut declaro D. citata sect.

Tractat Ang. Dr. in hoc q. art. 2 ar. 4 ut cuilibet aspicienti pateat, an Deus dilexerit plus D. Petrum q. D. Ioannem et post aliorum sentias relatas prudr. nil in alterutrum statuit dedit, e n. curiositis plus q. utilitis in hisi: cui hanc et aliud sibet Legere placuerit adeat nrm Ruiz de ea D. 53 per tot. s. 20. nec n. Ang. e. antiquos et sub seqq. ubi haru curiositatum auidis copiosam et eruditam matiam Legerit.

D. 11. an D. Vol.tas amet disiuncta. S. 1. in ulla de disiunctis praemitto Cellorum scia.

Disp. 11.

An Dei Voluntas amet disiuncta.

Sect. 1a.

Ut nulla de disiunctis praemitto, et illorum scia.

Praemitto 1o disiunctum esse id quod signatur per propositionem L. tres disiunctas per particulam vel, et quod signatur hisce propositionibus: Petrus L. Paulus currit. Ille existit L. non existit. Nam particula si et quaevis alia disiungens potest sumi proprie L. improprie; proprie, quando particula illam denotans alterutrum tantum esse affirmandum, quin determinetur quae pars vera sit; unde fit sensus propositionis proprie disiunctive esse quod neutra pars affirmata L. utraque … habuit: improprie sumitur quando particula disiungens denotans unam saltem … esse … utramque ab amico aliquid petimus sub disiunctione: da mihi nummos L. cibos, denotantes alterutrum nos contentos fore, nec ideo aliud requirere ita ut impropria disiunctio opponitur … absentia extremorum non coexistentium simultaneo; et quo maxime opponitur propriae disiunctioni.

Praemitto 2o … per disiunctivam propriam tunc esse variam quod alterutra pars variae L. alterutra pars sit impossibilis L. contingens, ut in hac propositione Deus existit L. Chymaera existit, et in hac Deus L. Petrus existunt tunc disiunctio propria erit contingens quod utraque pars contingens est, si sic dicerem ut in hac propositione Petrus currit L. Joannes legit, sive … sed … ut Petrus currit L. non currit erit disiunctio varia … necesse est cuilibet subiecto alterum e duobus contradictoriis convenire

currit, aut non

vide fol. seq. *

8 4.ᵃ quia verit. … indeg.r ab intell.e a(n)ial; sili …
Lt stat, disiunct.e ut hic … importat e …
…ssivy à dextre n. dec … rei t.r respondet … existat indeg.r
… intellu.

Dices: … rei n'e induy vagum nec'e aliqd ssusy
ut bona Log.a docet … nec'e disiunctio Log.a …
disiunctio Log.a nil alludé nisi … induy d.r vagum
… subtum spal.r ssussum. Neo dist.e ans: … rei
n'e induy vagum, aut subtum spal.r ssusy pure vagum
aut pure ssusy … ; et hoc … bona Log. docet: n
pure vagum … pure ssusy … ; et hoc à nullo docto
negab.r nam … aliq. … currat curr. … perdet à meo
intellu neq … calam, sit nari, ad scrib. … aut equus …
… perdet à meo intellu ita sigfari cursum … ut …
… d. homs cum t.r respa … et … currant, et ita
sigfari necessits calami, … ut abstraham à singularitatibs
calamory, equory; ubi nota … dici spal.r ssusy, n. q.ª
sit capax claritatis … manet … attingr
… distributum. … 2. …

Negat … sent Deum amare disiunct. …
Hurt. in Log. … 5. … §. 38. Alarcon … 4. de …
D. 2. c. 7. §. 2. à n.º 29. tribuit Albertinot. 1. q. 3. … fine … 3. …
… 4. … phico n. 4. … M.º Alvarez … 2. de aux. D. 18. n. 4.

Et illam tenuerunt plures Juniores.

2ª Sent.ª asserit Deum amare disiunctiones, ita P. Gran. t. 4. d. 3. tt. 3. d. 5. s. 3. à n. 19. Ruizi de Montoyahi d. 11. s. 4. n. 2. et t. de Provid.ª d. 8. s. 4. n. 21. et seqq. Georg. Hemel tt. 1. tt. 7. d. 3. c. 2. ubi ait hanc sententiam esse communem. Card. Lugo t. de Inc. d. 7. s. 3. n. 39. Arri d. 7. Log. s. 4. n. 66.

Huic 2ª sent.ª adhereo stantes ad ea, quae docui tt. de Sci. d. 19. et quae extant Luculenta v.g. in veteri Institut.º Sacro. Levitici c. 5. offerat duos turtures, aut duos pullos columbarum, q.d. placebat Deo in hoc toto disiuncto, itaut non magis sibi vellet unum quam aliud. Sic se habet Deuter. 14. Peregrino, qui intra portas tuas est, da ut comedat, aut vendes. Alia habentur in novo Testam.º per disiuncta, quae probant tum de cognitione tum de amore de disiuncto.

Ad 1.m C. quia totum habet in se bonitatem comparandi de amore de disiuncto, quia libere habet in se bonitatem quae disiunctio quae libere amabile est a Deo. Conclusio evidens, et maior certa, quia totum in ipso est veritas, ita vel ibi est bonitas. Minor probatur, quia libere disiunctio constat partibus positivis stipendiis, ut Petrus legit, aut orat; aut partibus negativis, aut partibus negativis et positivis, quaelibet ex his dicentibus est Liné! Sed q cum partibus singulis habeant bonitatem non dubium per totum disiunctum bonitatem habeat in quo Deus possit complacere, si vero utraque pars sit negativa contingens potest Deus in illo disiuncto complacere in ordine ad aliquem finem nam etsi neg.º non se habeat bonitas habet tamen bonitatem, quia ex ... potest deservire ad aliquem finem conducentem; demum si disiunctio sit ex partibus dicentibus habet quidem suum peculiarem bonitatem tum intrinsece ex positivo extremo, tum extrinsece ex negativo, ideo disiunctio ex partibus dicentibus est Liné

pót

Vide seq.ti folio

* aliud n. currit signat obtum ut e in intellectu q. signatum huius complexi consistit a parte rei; q. eam, q. signat obtum apprehendi sub disiunct.e q. signat obtum ut e in intellectu q. n. ut e a parte rei.

Reo oecese anti neg.do eam; ad probationem distinguo mai: de entitate disiuncti e veritas quae dicit et affert suspensionem e exclusionem detrorum reipsa exsistentium nego mai: suspensionem et exclusionem detrorum reipsa exsistentium, et neg.da e minor, nam hoc q. e Petrum currere aut n. currere reipsa disiung.r ut sic c.d. de tertio exsistit. Et ea disiunctio n. explet quolibet sit ea quaris an haec vel illa d. indifferenter sit ut disiungatur ut haec vel illa. Ad confirmationem oecese anti nego eam; ad probationem dic illam propositionem disiungere significare materialiter, vel ex parte obiecti obtum apprehendi sub disiunct.e n. vero immaterialiter significare, q. hoc e cuiuslibet propositionis vocali, namque vel signat actus intellectus ex parte obiecti et materialiter et immaterialiter consignat, ut alii opinantur et tertio certum e n. supponi pro actibus intellectus; itemque propositio Petrus currit aut n. currit ita signat suppositum probabiliter disiungendo ut n. supponat pro ipsis; q. sufficit ut illa propositio n. sit reflexa necessitatem propositionis qua supponitur pendeat ab intellectu.

Obiicies 2°. Deus cognoscit obtum eo m.o quo e a parte rei d. a parte rei n. e sub disiunct.e ergo n. cognoscit obtum sub disiunct.e minor probatur q.a a parte rei e obtum sub determinatione siquidem determinate e vel determinate n. e; ergo a parte rei n. e obtum sub disiunct.e

Futile sophisma, et ipso probabilis Deum n. cognoscere obtum emortuum vitaliter, nec ut sic cognoscere, si ita arguendo Deus cognoscit lapidem eo m.o quo e a parte rei d. a parte rei n. e lapis vitalis, nec intelligit clare; ergo n. cognoscit illum Deus vitaliter aut in se clare, unde patet hanc arguendi formulam nil concludere.

Reo 2 dist.do mai: cognoscit obtum eo m.o quo e a parte rei m.o se tenente ex parte obiecti nego mai. m.o se tenente ex parte intellectus concedo mai: et omissa min: dist. cons. ergo n. cognoscit

disiunctione habente ex parte obiecti oppositionem cum sub disiunctione
et ex parte actus negationem, id est non affirmat obiectum in se habere dis-
iunctionem etc. Illud magis sit disiunctum denominatione formali verbum fortasse
probare huiusmodi actus hoc est animal non esse vivens si ita argueret: nihil
animal vivens cognoscit obiectum eo modo quo est in se, sed obiectum illius actus
Hoc animal non est in se disiunctum a rationali; ergo iste actus hoc est animal
non cognoscit animal disiunctum a rationali; pariformiter in genere rerum et actus vivens
cognoscere obiectum eo modo quo est in se, modo se habente ex parte obiecti, ita
ut obiecto non attingat modum quem non habet; non vero debere cognoscere obiectum attin-
gendo correspondentem in illo modum quem habet in intellectu; nam aliud est dicere
hominem esse animal, aliud animal esse disiunctum a rationali; prima propositio est directa,
secunda vero reflexa.

Dico 2. Et hac vero clarius differentia evacuatur
adversa maior: nego enim minorem: ad probationem dico esse anti, nego enim consequentiam: non
pugnant in eodem subiecto detractio et disiunctio logica, deinde
Loquimur, et non cum veritate dicimus de Petro quod reipsa existat, et
quod existat, licet non existat, sic cum veritate dicimus de eodem quod
sit animal rationale aut detractione et abstractione quod sit animal quod vero
dicimus disiunctionem non esse ex parte rei, ut illud nominibus importatur, evidentiam
non esse ex parte rei puram disiunctionem ut est in actu disiunctivo, quia ex parte rei obiectum
est detractum ad unam partem contradictionis. Et nos illum actum non
explemus, ad quod magis non sit detractum; unde fit obiectum in intellectu quando
intellectus ad repraesentari sicuti est in se, et quod ita in se habet disiunctionem
obiectivam, et logice ut et hoc detractionem ad alteram contradictionis
partem ita quoque cognitione de eo sub disiunctione ut etiam cognoscat
per eundem mentem realem actum sub detractione; nam ita de eo affirmat
Petrum currere aut non currere, ut etiam detractum affirmet reipsa currere
si reipsa currat; nec in hoc est diversa differentia de actu disiunctivo
a de actu praecisivo, unus formaliter ab alia; neque licet hoc ex parte rei
non sit animal ut hoc nomen importat hoc est praecisum a rationali

\+ pot ee obiectum Dei amoris. Resp. Nego. Nam veritas disiunctionis e necessaria semper. Cr. Loquor de disiuncto ex partibus
contradicentibus et ingenti necessaria ad verum est. [illegible] rerum. [illegible] veritas
disiuncti habet bonitatem qua capax est ut a Deo ametur; haec conspicit. Dabo
1m [illegible] nego; quia e necessarium ad bonum verum et tuendum, bonum
quoque est; d. verum est bonum. [illegible] bonum erit quod adduxerit
ad verum illegitimam eius rerum. Ans. probo quia si non esset verum
[illegible] esse album vel non esse sequeretur aliquid chymericum esse
in [illegible]. At vel haec est albedo et negatio albedinis vel carere
albedine et negatione albedinis ex quo utrumque sequeretur ipsius chymericum
esse et impossibile; sicut chymericum et impossibile est quod dicitur subiectum praedicatorum
sibi contradicentium, aut quod carere utroque [illegible] quod [illegible] est album
vel non est album bonum est ipsi [illegible] accipit de pravitate obiectum Dei
amoris. Hoc idem argumentum pot efficere de disiunctionibus quorum
altera pars e Deus, altera quod Deus sit vel non sit; cogitat vel non cogitat.
2a. r. Deus complacet in eo quod voluntas
Christi Domini sit necessitata ad bonum, et non complacet in eo quod sit necessitata ad hoc bonum determinatum. Et complacet in eo quod sit
necessitata ad hoc vel illud bonum vage. Maior est doctrina
S. Thomae 3. p. q. 18. ar. 4 ad 3. [illegible] inter Theologos min:
[illegible] Christus [illegible] erat liber ad eligendum hoc bonum ad opera
[illegible] hoc [illegible] vel et alio, initio intentionis actus vel in
actione; nam voluntas Christi [illegible] S. Thomae, licet sit determinata ad bonum non determinat ad hoc vel illud bonum et ideo
[illegible] Christum eligere. Nunc [illegible] necessitas ad
bonum et non ad aliquod determinatum e necessitas ad bonum vagum.
[illegible] Christus e necessitatus ad bonum, et non ad aliquod determinatum
erit ad aliquod vage d. haec necessitas [illegible] Dei [illegible] Deus
complacet in illa, et complacet quoque [illegible] illi nempe in bono vago

ex quo desumit hec necessitas Luarcy

Deus pot. indivis.^a^ facere vere; b. 3 suffi-
cientes. Deus amare disiunctum ex cog.^de^ amet partes detrate. 2.
ex cog.^de^ amet exist. 3 m.^s^ amat m.^s^ existere
b. n. existere q. n. regred nov. amor cc. disiuncti d. suffi-
ciat amare partes detrat. d. o.^a^ e q. bonitas disiuncti e dist. a
singulis partibus detratis q. ultra amorem partis detur in
Deo dari amor peculiaris disiuncti; ex ... diverse
bonit. ... predicant sibi diversos actus amoris. Probatur
b.^a^ nam veritas disiuncti diversa e a verit. singularum par-
tium ut plures ... De sci.^a^ Dei q. et bonitas disiuncti di-
versa erit a bonit.^e^ singularum; probatur cum diverse
verit. possunt et diferunt bonitas diversas; cum a min. sit
paritas entis bonitas qu.^m^ veritas; q. diversitas disiuncti e
diversa a verit.^e^ partium detrate, itaque q. bonitas. 2.
existit una bonitas quam existat alia. q. diverse
sit probatur; nam l.^o^ curr.^e^ existit bonitas disiuncti quin
existat bonitas n. curr.; rursus l.^o^ n. curr.^e^ existit
bonitas disiuncti quin sit bonitas curr., et quin existat utrumque
extremum copulatum q. bonitas disiuncti dist.^a^ e a bo-
nit.^e^ singularum sive diversive sive copulatim sumantur.

D.^m^ rebunt Deum complacere in ostis
partibus disiuncti q. ... b. ... detrat q. complacetur
ils sibi ... et deinde erit alia vol... quam detrat b.
colligat vol... creat ... disiuncti. D.^a^ q. ...
... Doctr. ... complacere partib. di-
siuncti ... ut ... hic b. ... q. ...
... disiuncti det assignari specialis amor
... bonit. disiuncti; probatur q. pot Deus complacere in

partibus obiecti disiuncti propter utrumque sub disiunctione
existat ut [illegible]. g. q. currat vel non curratque legat
vel scribat non non obliget Deus ad aliquid ex his extremis [illegible] pot
complacere in partibus disiuncti ut potius quam complaceat in ipso ut
existituro sub disiunctione. Alii dicunt quod sicut Deus decipit
homini ut 2a hominem. allicit actus [illegible] hunc vel illum
ut rogat eleemosynam hanc vel illam [illegible] complacet non in actu [illegible]
utrumque audiri eleemosynam [illegible] in eo quod det hanc vel illam,
secundum quam, nam Deus complacet in eo quod decipit eleemosynam
hanc vel illam [illegible] complacet in eo quod det hanc vel illam eleemosynam
Etiamsi [illegible] existat hic vel ille actus [illegible] ad
obiectum rei.

Obiicies. Volitio à Deo relegenda est volitio
dicens imperfectionem [illegible] amor disiuncti distinctus [illegible] relegenda [illegible]
minor, nam amor disiuncti est volitio afferens suspensionem et indeterminationem
voluntatis [illegible] talis suspensio et indeterminatio est vitium voluntatis
[illegible] nam Deus nequit diligere impossibile [illegible] nequit
diligere disiunctum quod non est impossibile [illegible] existat [illegible] rei
disiunctum [illegible] impossibile est quod Deus diligat [illegible] existere di-
siunctum; [illegible] nam quod [illegible] rei existentiam aliquam determinatam fidem,
nequit optare aut decipere, ut disiunctum [illegible] rei ponat [illegible]
optare [illegible] ut [illegible] rei ponat materia determinata, et non sub
disiuncto. [illegible] Deus vult ut res fiat, et in executione ponat
[illegible] quo [illegible] rei potest poni, et non potest poni sub disiunctione [illegible] nequit

opstare ut ponat nisi detrate.

Resp. ad 2. concessa mai: neg. min: ad probationem nego ans: nam quod volt. amet rem sub disiunct. non tollit complac. circa obiectum detractum, imo ideo optat, et proponit aliquod obiectum fieri sub disiunct. quia complacet detrate in utroque obiecto, et ipsius obiecti disiunctive concepti, ut patet in pare turturum aut columbarum. Addo his quod complacent. potes quoque adhibere non esse impossibile in volunt. manere suspensam ab amore utriusque obiecti disiunctim, dico similiter in detractio non provenit de [illegible] sic et motivum, quod potest allicere vel retrahere ab amore obiecti detractum, de tamen provenit ex mera libert. volunt. quae potest amare et non amare obiectum propter limitatam bonitat. et hunc amorem sistit sub disiunct. et non alium impendere. Vide quae dico d. 2.a 4. dub.

Ad 1. confirm. concesso ante nego cons.; ad probationem nego ans; ad huius probationem concedo ans, et nego cons, quia ut dicebam d. 1. non pugnat disiunctio log. cum detr. rei, sed non repugnat rei ulli comparari, imo sicut eo ipso quod exsistat individuum, existit vel cointelligitur cum illo identificat, ita eo ipso quod existit pars detractae disiuncti existit disiunctum, cum bene valeat pro detracta ad ipsum sub disiunct. et non est e contra. Ad quod addo Deum principe ut ponat rem in materia detracta, vel in mente eadem detractae actus, et non sub actu proprie, id est Deum proprie hom. ut [illegible] liberalit. in individuo detrata quod sit detractum in se sit, non vero in individuo quod a Deo detrect. et assignet per conceptum, nam supponimus tale individuum a Deo non assignari quod ipse aliquid sub disiunct. proponit. Ad 2. confirm. concessa mai. nego min: ignoro dixi non pugnare a parte rei detract. cum disi. log. cum bene valeat a posit. rei detracta ad posit. eiusdem sub disiuncto, sed quod pugnabit cum posit. detracta pura disiunctio sed disiunctio realis oprati a parte detracta

obiecti

Obii. 2. Deus non cognoscit nam aut Lib. disiunctas
q. nec illud diliget lib. aut nar. p. cogn. nil volitum
q. prius cognitum. q. si intell. melius non daret lib. aut naria
cogn. disiuncti non esset in voll. Lib. aut nario disiuncti
volitio: p. ans. L. q. disiuncti cogn. e. ofusa, ex n. sit cogn.
p. detrate: T. q. q. n. e. n. sit ut a p. rei n. e. distinc-
tio d. omnimoda detratio. q. ett. 3. nam q. Deus cognoscit rem
potem in ipsa cogn. rei potis cognoscit q. sit talis et existat
fiedit repugn. q. n. e. sint. n. hoc cogn. sufficit ut Deus cogi-
cat veritatem qua q. ps. disiunct. affert. q. D. mens n.
disiungit aut affirmat disiunctas: minor p. q. idem e. ee. L.
n. ee. summe repugnare inter se extrema. q. ee. oneg. est.
Resp. neg. ans. ad 1. ps. nego q. cogn.
disiuncti sit ofusa, neq. e. certa et detrata, n. sai obiect
disiuncti L. r. p. ip. detrate n. sit certa et clara q. talem
p. detratam. n. hec ps. obta. ad 2. ps. dixi a p. rei ee. dis-
iunctas, neq. n. e. fictio nr. q. p. currat aut n. curret.
Ad 3. ps. distinguo maj. neg. min. ad ps. nego ans. q. disi
iunctio sit impossia tantum. dicit altius extremum ee, q. depen dit
de existentia alterius, sed disiunctio propria sit et q. denotat
alterius extremi ee. et alterius non ee q. dependit a ...
L. tanea vedist. Videque d. ... c. 19. de Sci. S. 3.
Obii. 3. Si Deus amaret disiunctas
Deus amaret disiuncta quorum alt. pars ee. impedit aut turpis
q. q. h. e. ial. n. ial. peccatum existit L. n. existit. Atq.
repugnant Deo ea vol. q. Sequella p. q. eadem e. r.
Ecuno disiuncto et desiis: minor p. q. indignum e. Deo
oplacere etiam disiunct. in eo q. het impolitis aut malitia
ad illa disiuncta otinent impolitis et malitias. q. ett.
d. nq. Deus n. pot oplacere in hoc disiuncto: Deus existit

L. n. q. neq in aliis: q.r an; q. Deus neqt cognoscere veritatis Dei, l. existit L. n. existit; q. nec donare, bona icta q.r ans, nq illa veritas Dei, L. ne prioré q.m exist. D.a a. Deus nil cognoscit prius q.m tamen existat, q. n. cognoscit Deus illas veritates. Et terea obiectum illud Deus ē l. n. ē, ngr. hrere maiorem necessitatem q.m alterum extremum, dl. ē q. n. pot cognosci prius illud obiectum q.m cognoscat existere D.a

Ad 2. neg. sequel: ad pb. negat, q. ne eadem r. de oībus dicuntur, et obiectum tantum in ... dicuntur ex peccato et impeccato negat n. offerre indecentiam aliq.m vel cui, requirentem D. ... velit: ... ng ... intell. neqt iudicare obiectum esse peccare aut impeccare, ita negt eius vol. complacere ... q. peccet aut impeccet ex quo pat ad ... affectus in ... antis de ... veritatis Dei existit L. n. existit, sic intellige ut ea veritas sit prior in subsistendo ... sit veritas existere D. Certum n. magis nariam q.m existit D.a nam et veritates aliae sit magis na- riae ... veritates particulares ... generaliores. Et quae ... existit ... existit D.a n. ē veritas aliis magis naria q.m particularis. ... moralis necessitate ... erat ... .

Disp. 4.

An diuina bonitas morali necessitate teneat ad optimum.

1 Suppono n(on) ee q(uaestio)nem de amore simplicis complacentiae
illius in Deo plenis[?] bonitatis physice necessarium. Et existimant, in
quorum sententia necessitate Deus physice adhaerendum complacentiae
bonitatis optimi intra creaturas accidentis n(on) optimi illi v(ero) DD. qui existimant
Deum affectu inefficaci ferri libere in creaturas eodem modo discur-
rent de simplici complacentia, ac de amore efficaci quoad optimum am-
plectendum. Et si Deus teneat moraliter eligere optimum teneri quoque
morali necessitate in illo placere, secus vero si tali necessitate
n(on) teneat. Quapropter tota difficultas est de amore efficaci ad Deum in rerum
creatione, si ita se habuerit, ut semper creaverit meliora, idque effe-
cerit necessitate quadam actus, q(uae) tali modo et tali operi
decebat Dei potentiam; unde fit ut sit rogare an Dei voluntas
optimum sequatur, ac rogare an Dei opera sit meliorum et operum
fabricatrix, idque morali necessitate.

2 Suppono q(uod) certo dicendum heri
debet Deum nimirum voluntate sua posse ferri efficaciter aut inefficaciter
circa malum morale et rei difforme, pugnans hoc cum Dei perfectione et
infinita sanctitate quae impossibili mere moralis debet esse physica, negandum
datur in Deo potentia physica ad aliquod pravum repugnans ex perfectione
ejus quod peccatum opponatur ex diametro infinitae sanctitati Dei, neque est
potentia in Deo ad tale malum amandum cum quo stat Deum posse
amare permissionem illius, hoc est omissionem auxilii efficacis adversus
aut aliam negationem impedimenti peccati q(uod) est spectandum supre-
mum Legislatorem et creaturarum omnium Gubernatorem, inter quas sua
bona dispensat, ut ex illorum malo bonum vel melius aliquod
premio, aliud multitudine prosequatur.

3 Suppono certum quod Deus
ita voluit in mundum condere, ut nulla necessitate legis astrictus illum
condiderit, sed liberrime illum condidit et res omnes quae in mundo
continentur, quia ita ea creavit, ut potuisset n(on) creare: ergo

nary, Wiclefus hæreticus & alii [illegible] in [illegible] damnati; [illegible] disputat [illegible] an Deus potuerit quas res condidit facere meliores. Et ope[ra] [illegible] mera [illegible] necessit[ate] mor[ali] [illegible] à sua infinita bonitate [illegible] meliora [illegible] [illegible] bonitate creata posita.

Ad [illegible] suppono moralem necessitatem quandam [illegible] [illegible] posse dividi in rigorosam [illegible] simpliciter est necessitas [illegible] [illegible] rigorosam. Primam voco [illegible] [illegible] est prius ante operationem [illegible] vi cuius semper ponetur [illegible] quo si non ponat, sequeretur [illegible] [illegible] destructio [illegible] [illegible] aliqua necessitas [illegible] tenet [illegible] operis [illegible] si [illegible] operans non [illegible] destruenda foret [illegible] possibilis [illegible] optimi executio [illegible] [illegible] infinita Dei perfectione [illegible] inclinatione [illegible] semper [illegible] optimo; unde sublato opt[im]o illato, tolleretur [illegible] inferens. [illegible] necessitas [illegible] [illegible] prius [illegible] [illegible] semper ponetur idem [illegible] prius inclinante [illegible] summa cum difficultate opposit[um] ponet; ex qua posit[io]ne oppositi non sequeretur destructio prioris moral[is] necessitatis [illegible] [illegible] quinque dies in inediam passo

Ergo hoc é disp.º de eo gen.º opti inquantũ abundus
intrinsecus, et q.º [illegible] opt.y d.r r.º sui s.ª M.t [illegible] in his m.dy odere
aud n. odere: Deus incarnari aut n. incarnari, ing. c.tr.y positivus
e meli negativo, sig. meli é n. d.y ei [illegible] n. ee, Deus carnẽ assu-
mere q. n. assumere; quærimus n.q in his operibus Deus semp.

eligerit extr. positivum, ita ut Deus ad talem electionem adstringatur vi ... sue;

6° et ult.° suppono Deum teneri eligere medium ad [illegible] mensuram quam vult esse finis, et quam non tantum moraliter, sed physice: ratio est quia intentio efficax finis infert electionem mediorum; sed supposita intentione finis manet Deus volens necessitate ad electionem medii; sed si finem intendat in tanta mensura ... si intendat efficaciter suum finem in mensura ut 4or. nario eliget medium secundum ... 4or. quia si tale medium non eligat sequentur aliquibus tribus absurdis ... quia non intenderit finem suum in mensura ut 4or. contra suppositum ... quia Deus ignoraverit quale medium esse posset ... 4or. ... quia non potuit tale medium adhibere, sed contra suppositum ... finis intenti in determinata mensura manet Deus physice necessitatus ad eligendum medium proportionatum ad talem finem. Et hoc non est dubium ... cum intendat suum finem in optima mensura, in iis in quibus non adest infinitum, ... coram ... ad medium optimum adhibendum teneatur ... quia obtineat finem suum ... in tanta optima mensura.

His ... disp. inter Recentes Theologos ... et veteres de illa ... ferunt in 2 oppositas sententias, divisit ... 1.a affirmat Deum morali necessitate rigorosa teneri ad efficiendum optimum ... melius ... suppositum ... 6.° Hanc sententiam ... typis dedit ... Grav. ... 2. in 1. p. ... 1. D. 3. et postea ... Ruiz de Montoya int. de Vol.te Dei D. 9. et 10. illamque tribuunt Raym.do Lullio. d. ab illa in duobus discrepat Raym.dus ... quia non dixerit ... Deum infallibilitate ... ad creandum optimum ... hi DD. ... 2.° quia dixit ... creationem mundi Deum necessitatum esse ad ... Incarnationem necessitate quadam physica ... non ... antecedentibus DD.bus d. ab omnibus ... discordavit Lullius;

Ld dient. sauitopp. asserit Deus nulla morali necessit.e astrictus eē ad. quidquod opt.s creandum: ita reliqui recentes Adv.s agmen. Suar. t. 1. in 3. p. D. 8. s.e 3. et opusc. de Libert. D.a D. 1. s. 4. n. 4. Vaz. 1. p. D. 107. c. 2. et 3. p. D. 1. c. 3. Salas 1a 2æ q. 6. D. 1. s.e 7. n. 81. Lilii 1. p. L. 2. tt. 8. c. 10. n. 4. Alarcon tt. 3. D. 3. c. 7. Herice D. 20. c. 5. Bernal D. 3. de Inc. s. 1. Card. de Lugo D. t. 2. de Inc. p totam dispu.e 3. Arri.a D. 27. s. 1. et 2. Coghidus postremi punctis accurate nervoseque tractant. S. 2. Deus nulla necessit.e morali opt.s creare authore et rōe opinionem go.

Firm.er inhaereo sent.s in Thes. tyrocinio proposui q.d inveneris tutiorem, subtiliorem, dignioremque de D. Dnio sentiens. et S.P. Scri. et P.P.s doctr. conformiorem, Deus nulla necessit.e cre.re meliorem produxisse, parit ex perfecto dnio et liber.e D.a tum ex indegenda. 1.ma q. a pre. habet, quod nullius rei egeat, indigentiam. q.m Vesitur pariter edocet S.a pag. Job. 22. Quid prodest Deo si iustus fueris; aut quod offers si immaculata fuerit via tua! c. 35. Si recte egeris quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet! Ps. 15. Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges. Act. 17. Nec manibus hum.s colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus. Eandem doctr.m aliis PP. tradit, passim inveniunt in eorum scriptis. celebre est textus Aug. l. 83 quaest. q. 22. ubi nulla indig.a nulla necessitas, ubi nullus defectus nulla indig.a nullus autem defectus in Deo nulla ergo necessitas. Iuvant relig. PP.

Clemens Rom. et Alex. hic L. 7. suorum stromatum pag. 4. ille L. 6. const. Apl. c. 20. et L. 5. Recognit. non longe post medium. Cirillus L. 2. de fide ad Reginas. Iustinus respons. 113 ad orthodoxos. Bas. S. c. 1. Isaiae interpretationis et traditiones. Chrysost. in c. 1. Genes. Hom. 8. Assecutus est hanc doctr. Philo L. 2. Allegor. Monarchiae c. 15. dum docuit Deum sibi satis esse nullius rei indigere.

Ex Latinis P. P. praeter Aug. et alios allegatos veritatem hanc tradidere

Nec sufficit ad hoc dicere SS. P. P. loquutos de necessitate physica quod Deus dicatur physice egere creaturis. Nam in his SS. P. P. loquuntur apte et sic restrict. Deus dicitur esse independens ab creaturis quod non de independentia physica, sed morali loquendo creaturis. Nam sublata libertate morali a Deo aufertur physica ... ut monstrabimus. dum SS. P. P. venire intendunt ostendere libertatem physicam Dei, et independentiam a creaturis plane libertatem moralem et independentiam moralem a creaturis destruere satagunt.

Ad opinionem quod Deo conceditur maior perfectio excogitabilis atque maior Deitas est esse ab creaturis independentis

sic dicendo e nulla illius necessitate morali ad opt. teneri. Probatur
cons. si adesset talis necessitas, vel esset ob (?) obiectum in dignit. erat d. illud
(?) quere quae in maiorem glor. suam caderent ut esset perfecte
Beatus d. maiori gloria. Dei e' here suam Beatus perfecte
oppositum v. ulla creatura creans q. ltt. Minor ... opt. sequeretur
Limitari dominium Dei; n. ... posset ab omni creat. abstinere d. opt.
cre. ... necessario moraliter poneret, et negatur illarum nunquam posuit
poneret q. maior gloria Dei e' here suam Beatus in dignit. ...
... hic ... demum aliquid ...
Dey ... cre. ... possibilium ... hac necess. n. infert aliquid dimi-
nuere Libertatis ... dominij Dei ... eas produ... fuerit pot.
producere ... n. producere; at ex tali necessit. ad opt. manet
d. vol. ... determinata moraliter ... dandum existentiam creat. ... necessitas
ad opt. limitat Libertatem dominativam vol. ... ergo ...
quia ... talis detroque manet vol. ... Di. ita alligata et inclinata
ad dandum esse crea., ut si n. det esse crea. sequatur destructio Dei,
si necessitas moralis stricta sit, ... si n. sit stricta sequatur Deum operari
sibi ... infer... et magna ... differentia ... hic m. op. ... limitat ... Libert.
et dominij; ... ltt.

... Nam ex ... crea. nulla bonitas reperit...
... morali necessitate pertrahat Deum ut cre. producat ... nulla necessit.
morali tenet Deus talem cre. producere; at ... sive Deus
talis cre. producat sive n. producat ... perfect, erit eodem
Beatus. Gaudebit nos ut aiebat Iob c. 22 ... Deo ...
iustus fueris aut quid offeres ... nulla accrescit Deo
ex product. crea. opt. ... tenebitur morali ... illa producere?
... hanc necessitas ... ex bonit. creata
... fatent. Limitatam esse ut manifestum e' ... dei bonit.
... inclin. ... in meliorum product. ... bonitas
nullam connexionem habet cre. existent. neque physicam neque moralem

q. ... pot. d. neq. habere ortum illa necessitas moralis producendi opt. sive
q. probatur nam d. pot. eodem erit et eadem gaudebit volupt. sive
cre. perfectiorem, sive imperfectiorem, sive nullam ediderit q. si tali
D. pot. n. moveret Deus ad producendum meliores cre. ... si
moveret ... sua pot. maxime ... carum productio ... retard
pot. ... Dei ... exercitio ... Atque
... pot. ... hendam ... adiunt, et aliunde n. tenet Deus moraliter
sua maiorem gloriam procurare q. ex D. pot. n. oritur necessitas
ad ... cre. producendum
O. Z ... q. ... fieret n. ... moraliter ... physice
teneri Deus ad meliorum productionem q. ... n. dicent: sequela probatur ... q.
... pot. physice aliquid producere ... est ... pot. ... inclinatis d. ex ...
adversi ... productio crea. ... nobiliores ... pot. ... inclinat ... q.
n. ... moraliter d. ... physice tenebatur Deus ad opt. productionem ... rem ...
in seqq. prosequemur, ... instituto ... antiquorum nam ... ...
... peccant q. aliquid ultra ... ... de-
sumpta ex physica necessitate ... illo ex morali ...

Pugnat ... haec v. ... necessitas moralis strictior q.
docent P.P. Aur. et Gran. etsi ... Dei ... haberet
necessitatem strictam ita ut ... poneret q. ... opt. ... tollet libertatem
physicam Dei, ... neque admitti ... potest ... fidem ... negari
ex qua tantum absurdum seq. maiorem in quam ... ... si ...
in cre. ... produceret ... opt. ... n. est Deus ... ... physicam
et libertatem ut n. sit Deus ... n. habet ... physicam et libertatem

vel n̄ poneret opt. ita mihi é evidens fundam. in eo q. ...
est q. pot ponere ari pot ponere verū; et e co. q. n̄ pot ponere
verū n̄ pot ponere ari; ḡ. bene seq. eum n̄ posse ponere verū
q. n̄ pot ponere ari; ḡ. si Deus n̄ pot physice tollere a se Deitatem, nec
poterit physice ponere n̄ opt. e co. q. ... seq. destructio Deit.
minore de ... admittunt adversarii, ait n. ...
si Deus opt. n̄ produceret inde arguit n̄ fore ...
... ei Deum.

Ret. 1ª P. ... D. 10. ... neg. mai:
... negat mai: ... q. Deus reipsa poneret n̄ opt. nihil ...
ait ... detrate seq, d. ... disiunctive et indetrate ... alt.
l. trib. absurdis quoru singula ss. Longe minora ... n̄ é
Deus, ... aliud q. vocat n̄ opt. et ... Deo productu ...
... opt. ... suppon. n̄ opt.
... Deo. ... n̄ é infallib. Deo volit. opt. ...
id q. d. moral. infallib. aliq. n̄ evenire, n̄ é volit.
de facto, que ... itaq. ... redui. ad id, ut si
Deus ponat n̄ opt. sequat ... implic. ... opt. produc.
et n̄ produc.

D. ... ss. manifeste insti. 1. q. mea hypothesis
... q. tantu ponat q. é mit. opt. d. in hac hypothesi
n̄ involvo q. ponat; ḡ. n̄ seq. ex hypothesi q. ponat et n̄ ponat ... mihi ... nam hypothesis é exclusiva positi. opt.
ḡ. in ea n̄ involv. positio opt. 2ª in hac ... petit principium
... suppon. ut ... de quo dubitat nam dum ret. ex
... Deus poneret n̄ opt. seq. q. poneret et n̄ poneret opt. suppon.
... certa ... creatio Dei sit ...
creatio ... productio opt. 3ª q. ... infert Deum
é physice impot. ... producere opt. q. ... Deus n̄ pot physice
ponere ari ex quo seq. implic. alias posset Deus ...

d. eius posit. n. opt. seq. sententia duplicis Sti. Et produci
et n. produci opt. q. Deus n. habet potentiam physicam ad id producendum
opt. Resp. 2°. per eosdem modos inferri
q. si Deus n. faceret opt. n. fuit Deus, q. ostat aliquorum
PP. testimoniis, quale est id Chrysost. or. 4. de provid.
Si nihil esset post hanc vitam nec esset Deus. Clem. Al. lib.
Str. perfectus. Deus cum sit bonus, necessario utique benefaceret
Deus quos eos cessabit. Damasceni L. 1. de fide c. 29. Deus
ut est bonus providet, n. provideret n. esset bonus. d. 2°. ex quo inde sequi pecuniaria
absurdum q. instando, nimirum Deum habere potentiam physicam ad se destruendum,
in hunc modum. Si Deus physice produceret n. opt. relicto opt. destrueret
suam divinitatem d. pot. physice n. opt. relicto opt. q. pot. physice destruere
suam divinitatem quae om. recte excludit. Resp. solvi per similia
formanda: si P. curreret moveretur, pot. physice currere q. pot.
physice moveri: vera, bene valet a simili. Et a negato consequenti
ad negandum ant., n. pot. P. physice moveri, q. nec pot. physice currere
q. sic erit bona ill. d. n. pot. Deus physice destruere deitatem
q. nec pot. physice ponere n. opt. pot. ea, nam hic dua. annexa.
est positio n. opt. cum destructione deitatis q. pot. physice q. pot.
physice q. si physice n. posuit ut n. pot., nec unquam physice poterit.
PP. quos pro a. adduxit Auct. in bonum
sensum debuerunt explicare, nec obstat aliud sonantia Theol.
r. fuit desert. p. sermo cum ex aliis eorundem locis ostendit
flexum inter PP. sit. Deus est omnis independ. a creat. nec
illis egere utrit. perfecte beatus, reliquas suas perf. possideat
unde creditur est ex Locutus de p. Provid. ordin. Dei quando
ordinavit malos apud inferos punire et bonos omnis incoe beare
q. Mobilis bene Chrysost. intulit, si nihil esset post hanc vitam
hoc est si nullus omnium supplicium nec Deus est ex hunc.
Locuti sunt Damasc. et Clemens, illud n. de necessitate moralis p.

Deo d. esi Physica ad benefacidy docuisent. Resp. cathegorice.
D. q. me in admiratione rapit responsio Gra-
nadae n. D. 3. s. 6. admirissimai: Emin: negat cog. seq. sylli. Lib.
nolle t. q. meli. e. n. eet Deus d. Deus n. het libertatis ullus cum
sit Deus q. n. het libertatis ullus ut n. velit q. melius e. quae illatio
fundatur in hoc pcipio: q n pot here coeris n pot here ars, rg. ars
n pot stare s. coenti q. est evidenter ex deinceps impossibile ars cui e
impossibile coerd. Ex. n. q. Lapidi e impossibilis motus progressivus e impossibilis
cursus, et q. tibi e impossibile eē, alial e impossibile eē homini, e. contra;
ng coentis ventis req. ad veritatem anti q. cum coentionesque, in
quo pcipio fundat axioma Log. ex v. n. nisi v. d. n e libertas
in Deo ut n. sit Deus q. infert ex posito n. opti. s. nec erit libertas ut operat
n. opt. V. rget: hic e bona cognitio Deus n. vult id q. melius e. hic id eo
d. coerd. e impossibile physice q. etiam e impossibile physice, d. coag. cycsen infert
ianti n. pot coerd. here maiors impossibilit. q. het ans. p. ex impossibile Deus
n. velle q. melius e. q. e impossibilis Deum n. eē, d. Deus nec e impossibile
physice q. n. velle q. melius e impossibile quoque physice erit.
Stet huic obiectioni ipse P. Gran. neisl.
Mai: Emin: neq. cog. eadem probs ausso anti, negat cog; rs. assignat
q. stingi ex d. n. nisi v. ex falso t. pot inferri v. et ex o. tiq.
naniy ant impossibile q. ait se supponere ex doctr. Dialogy ex qua
infert ex min. nario inferri posse aliud magis nariis et
ex min. impossibile inferri aliud magis impossibile, unde ait Ld Deus
velle opt. sit mini nariis q. eē Deus et n. velle opt. sit min.
impossibile q. n. eē Deus et hoc t. impossibile bene posse inferri aliud
magis, nempe n. eē Deus, id q. aliqui erat.
Nullat. aspectare possy p dicitis nec
pri. que P. Gran. supponit ut certa n. e. ut talia, imo
q. salva bona mem. tanti scriptoris dixeris nec utr. potiliandi
mitteres ng. Lt teng. ex starq. inferri otiqu. et nariy, impossibile t.

Cad contingentia seq. falsum manifestum reputo ut probavi in primo via
Epitome ad Log. sive Summulas 3. p. d. 27. s. 2. nec
nullus erit Log. qui hanc doctr. admittat aut possit ex talis
illatione adducere nisi pet. principii quod positum ante conted. non sit
impolis ut inferat contrad. implicita physice, et ratio est evidens quia cum
contingens sit pole et possit esse verum contrad. vero impole sit falsum
necessario si ex conting. physice inferret impole physice ex vero inferret
falsum quo nil absurdius: tum sic, d. positio non opt. pot physice
esse vera ergo talis positio legitime non infert destructionem Dei quia interdum positio
non opt. est impolis physice ast est destructio Dei quam infert, ergo negat
Grant. Cons.   Ad similem quae ex tertio seq. diximus implicationem quae in
asser. videlicet quod est pole petere non existere et aliquid quod est impole, quia non
intelligi pot quod ens ut existat petat existere. Chym. aliud per
ens sic foret quae Chymericum quod pole est existere actus Dei vol. qui
amplectitur non opt. ergo iste actus neget petere ad sui existentiam destructionem
ipsius Dei, alias repugnabit et simpliciter polis peteret ad sui existentiam
existentiam neg. Chymerica, ex quo inutilis seq. alia implicatio.
Altera cum actus peteret ut existeret neg. pro existentia quae
petere non existere ut existat: sequeliga quia non pot existere actus
Dei. Resp. non opt. quae pote admittitur veritas quod sequeretur de-
structio physica ipsius Dei d. ex eo quod sequatur destructio Dei
seq. destructio cuiuscumque act. Dei ergo ex eo quod ponat
talis actus Dei seq. saltem non te tolli et destrui eundem
actum Dei appetente ipse ut existat petet non existere.
Ad minorem neg. ex hac doctr. Cum Philosophus
fuisset ortum illud axioma polis posito in esse eo non quod est pole
nullum seq. inveniendum. si inveniendum seq. ergo non est illud
pole inquiritur pole tunc. si positio hoc pole physice nempe actus
Resp. non opt. non pot seq. inveniendum ad destruct. ipsius Dei
quod si haec destructio sequatur ex pos. illius polis plane ergo illud non est pole

L. admittes utrumque seorsum esse possibile physice, et esse quoque impossibile physice [illegible] quia supponis, [illegible] ex illo sequitur ingens inveniens absurdum qualis est destructio Dei.

Nec obstat exemplum quod adducit P. Granados de necessitate morali quam habet homo omittendi aliquod peccatum veniale seclusis specialibus auxiliis Dei, cum tamen libere libertate physica peccet, quia de hoc exemplo est eadem difficultas quae de necessitate morali adoptum, de qua iterum infra in solutione argumentorum. Nec obstat etiam quod magis [illegible] narium inferendum ex eo quod est minus narium; aut quod minus impossibile inferat aliquid quod est magis impossibile; unde plures satis probabiliter putant duas creaturas possibiles repugnantes destruendum fore Deum, nam quidquid sit de veritate doctrinae, ut ea sit probabilis, requiritur quod minus impossibile inferens aliud maius sit in eadem Linea impossibilitatis, ut si unum sit in linea impossibilitatis moralis, aliud quoque sit in eadem Linea, si in linea impossibilitatis physicae aliud quoque in eadem sit; unde cum destructio creaturae possibilis sit physice et metaphysice impossibilis nullum sequitur absurdum si dicatur hanc destructionem creaturae inferre destructionem Dei, quae supponitur esse maius impossibile, quia ex tali connexione Dei cum creatura nunquam erit tamen possibile quod antecedens sit verum et consequens falsum, sicut esset possibile si asseramus Deum connecti cum ente solum moraliter necessario, fieret enim inde quod eius oppositum sit moraliter solum impossibile, hoc est physice tantum possibile, ex quo legitime infertur esse antecedens physice possibile et consequens physice impossibile, unde posset stare antecedens verum consequenti falso. S. 4. 3a. [illegible] desumpta ex aliis absurdis.

2.º in hac sent.ª e' connectere D.ⁱ volᵗᵉᵐ cognite ab eo attingi. 3.º comm.
nullus Theologus admittit; tum q. inde fieret volᵗᵉᵐ D.ⁱ ē attingibilem et defectibilem
s.ᵗ e' tr.ᵘˢ cum quo connectit, nam q.ᵈ a attingi et defectibile pende
attingeret et defectibile; tum etiam q. sci.ᵃ quam Deus in sua volᵗᵉ cognosceret
cerere opt.ⁱ posita fallib.ˢ et incerta foret; quae executio q.ʳ quae
in aliquo medio cognoscit veritatem n' potest magis certa in cognosc.ⁱ de spˢ
e' medium certum in infer.ᵈᵒ d. D.ⁱ volᵗᵉ n' e' physice certa in infer.ᵈᵒ cum pote
scientia ⁿ bene moraliter connexa cum posit.ᵉ opt.ⁱ q. D.ª sci.ᵃ q.ᵈ in volᵗᵉ D.ª
cognosceret posita opt.ᵉ physice foret fallib.ˢ q.ᵈ scirj dari in Deo
admittendum adver.ˢ Franciscus Timmatum et Dechenium vide citatum
de Sci. D. 28. s.ᵉ 5. ubi docui in volᵗᵉ moraliter q.ᵈ determinata n' posse
a Deo videri effectum lib.ʳᵘᵐ futurum.

Praeterea haec connexio prii lib.ⁱ cum eff.ᵘ s.
ex hoc nom.ᵉ excludenda foret a nostris scriptis quia parum distinctis motoribus
videndum physicam et moralem n' tollere Libertatem; ergo si semel
concedatur stare posse q.ᵈ prius connectatur cum eff.ᵘ lib.ᵒ ita ut eo posito operatio
infallibiliter sequatur eff.ᵘˢ quare rogo cur potest negari motum n'
destruere Libertatem, nec A.A. quos impugno ca lib.ᵗᵉ ab hac
parit.ᵉ inducent eo q.ᵈ permotor dicat sicut permotionem posse physice
stare cum eff.ᵘ prius vel moral. necessitatem posita physice eff.ᵘ stareque
rev.ᵃ in eodem damnat.ᵉ s.s. cum permotoribus, tamen plerique eorum
tantum ponunt necessitatem moralem strictam in permot.ᵉ nullorum scop.ᵘˢ
sit e' asserere ent.ᵉ aurii efficacis infallibiliter volentis a Deo ita ut
opp.ᵐ implicet diversitate de nom.ᵉ necessit.ᵉ tum est q. quos impugno A.A.
vocent necessitatem moralem transeunt Deus habet cum opt.ᵃ ret.ᵃ ipsa necessitatem
physicam ponunt illi permot.ⁱ physice, isti dicunt eos convenire a coniuncto
ex sci.ª cogn.ᵉ qua cognoscitur q.ᵈ opt.ᵃ sit et efficax D.ᵃ inclin.ᵉ in opt.ⁱ
productam et ita convenire, ut implicet cum illo coniuncto poni opp.ᵐ at talis
coniunctum ex eff.ᵉ et cogn.ᵉ Divinit.ᵉ e' nativum Deo, et ars producta
opt.ⁱ q.ᵈ infer infallibiliter q.ᵈ illi deest certitudo physica mot.ᵉ!

2.m obiic.

nel

D[ubium] obviudz é tollij haurientz gratitudz debitz
Deo ob innum. beneficiaque abeis quod. recipim. P. ill.
ngz. ex p. Lay. é necessitas dandi ñ debene illigratz
munere accepto. q. Deus decreverit Incarnz in remedium peccati
futuri illi opus moraliter nasy ex infallib. P. ñ deberemus Deo
grat. pro tanto benef. idq possum dicere de aliis benefi-
ciis nostris, quae in nos effluunt ex Lt Liberalitate dei,
p. maior q. ñ debene nisi pro beneficio liberali lib. collato, nego
dicere nos debere grates rependere brutis pro obseq. is hum.
[illegible] pro stitit [illegible] ut gran debetu Regi beneficiy a se dati
ut Fili offerret à Regno caderet. Ergo tale beneficiy
sany haret Liberalit. atqz Deus, de Deit. caderet sit decerneret
D. ob. Incarnz. P. pro tali decreto nullas illi gr. deberemus
contra Scr. Pp. magnitudz huius beneficii commendantij.
Resp. P. Pran. 1. sufficere pro obseq.
q. Deus tradendo decreto Incarnz ut tale beneficiy
Liberale censeatur nosque teneamur illi reddere gr. [illegible]
p. d. q. pinde é haec pro physicamente ñ L ñ here
divino sit infallibilitatem adiffam d. compromunere q. é
determinatus infallibiliter collator ñ debene gr. q L Deus haret
pro obseq. ad opus sit. sit infallibiliter determinatus ad munus offerendy
ñ deberemus illi gr. q. ut ex. s. in nobis pro statu e pary
nil. mutat hic physica necessitas complexi necessit. Deo cat in decerndo.
myst. Incarn. q. licet Regi liceat in offerendo beneficio qui ad
collato à regno caderet, siquidem posset Rex elligere Regni mo. Ct
vitae pretium ñ beneficiy dare. Deus v. nequit elligere destructionem
Deitatis. Q. illi Regi debene gr. ob beneficiy ea lege collatum.
P. multo minus Deo deberemus ob Incarnz decretum in remedium
hominis q. Deus fingat manere in proph physicam opus.
Resp. 2. deberi gr. ob tale beneficium.

quia ut non potuerit non impendi a Deo, potuit non impendi nobis, sed aliis quos Deus posset creare, nobis neglectis, et iacentibus innumeris puronum polius. Dices 2.º conseq. hoc solum probat eis deberi gratias ob tantum beneficium eis significare fore. Deus ad illud necessitatus a principio pro hac creatura deberi gratias. Resp. 2.º Dico hoc non tantum deberi gratias pro myst.º Incarnationis pacto quod impenderat nobis, quae liberum tum physice, tum moraliter pactum in Deo tempore quo hoc myst.º frueremur, et quidem si suffecerit homini Deo gratias deberemus pro myst.º Incarnationis ei deberemus illas Patri reddere quod ita sit, quod genuerit Filium et produxerit Spiritum Sanctum, eo quod potuit quos non creare, sed alios homines qui myst.º Trinitatis fruerentur.

Ad 3.um necessitas quae est in Deo aliquid nobis dandi melius est non tribui ex nostris meritis sed ex Dei ingenio et perfectissimo modo operandi et ideo illud totum nos debere Deo, non nobis, quia ipsi gratias rependendae a nobis sunt. Dico 2.º quod illi contendunt duo, et accipere aliquid ab alio et accipere gratis et liberaliter. Verum est nos accipere a sola divina bonitate opus Incarnationis, certum non esse verum nos ab illa accipere liberaliter quia ad tale opus et myst.um patrandum erat divina bonitas necessitata, eo quod exercitium obiectum debemus referre Deo acceptum tale myst.um, sed non debemus gratias reddere, cum non sit opus liberale, nam aliud est referre alicui donum acceptum, aliud gratias illi referre: hoc est actus intellectus cognoscentis et recognoscentis se aliquid ab alio accepisse; Illud vero est actus ortus ex speciali virtute voluntatis, quae maxime necessario gratitudinis supponit cognitionem qua cognoscit personam se obligatam alteri ob beneficium liberaliter acceptum.

Hac doctrina bene declaratur ex myst.º Trinitatis in Divinis. Verbum sane refert acceptum Patri suum esse personale quia ab illo accipit tale esse per actum generationis, similiter et Spiritus Sanctus suum esse personale Patri et Filio refert acceptum, certum tamen est nullum gratias debere reddere Verbum Deo Patri, nec Spiritum Sanctum Patri et Filio, quia nec generatio est actio liberalis Patris nec processio Spiritus Sancti est in

Lib.e potest Sp.s S.tus et Filii; ad rem nram inferas. Utrumque
Incarn.is referamus accepta bonit.i Dei. Et n meritis Xri.
[illegible] debebimus pro illo gr.as agere Deo, si ad illud fuit determinata
ea stricta necessit.e morali, q.a n fuit op.us liberale donarium
Deo, et Xi.o infallib.e. Caveat itaque [illegible] ne aequivoc.o [illegible]
pro accept.e parte gratis neque [illegible] op.us gratuitum aliquod [illegible] opere
facto idque per meritis et si oppon.r opi debito ex iust.a et
sum.r quoque pro opere ad q. n necessitat. agere d. Lib.e si illud
[illegible] sit et si oppon.r opi natiorum ope [illegible] gratuito [illegible]
[illegible] gr nisi sit quoque gratuitum 2.o m.

Ad [illegible] s. 1.mis.

T.us q. bonitate ex necessit.e morali d.a magis volunt.a est, aeque inde
magis lib.a nam orta hec ex perfectissima cogn.e Dei cognoscentis q.
ad invincibilis est; praeterea perfecte liberalem dicimus eum qui dat cum
summa hilarit.e, atque Deus offerat dona summa cum volupt.e et
amore benefac.i: eritque perfecta liberalitas et in nobis oblig.o
gratitud.is [illegible] q. diximus [illegible] de lege hum.a offer.de bene-
ficii ne amittat regnum q. hunc valde et voluptas dandi [illegible]
timor [illegible] amitt.i regnum; ideo [illegible] gr nullo debent [illegible] ex-
pensa dona; aliud minora, ingrat.o, deberemus humanit. Chri D.i
B. V.i et Apli [illegible] infallibil.r inclinabant ad offer.d nobis benef.a

D. [illegible] aliud [illegible] est liberum
aliud volunt.m [illegible] constituit [illegible] gratuitum et liberale [illegible]
debend. gr., 2.m [illegible] n sufficit ut op.us dicatur liberale et dignum gra-
titud.e [illegible] summe volunt.m n [illegible] Lib. [illegible]
praeterea [illegible] debent Deo gr ob talem necess.m [illegible] Beato [illegible]
amor Dei, et si talis amor sit summe volunt.us [illegible] Deus
volunt.e et voluptuose nobis offerat beneficia, si talis
collatio n est liberalis [illegible] et m.a gratitud.is [illegible] Ad [illegible]
ad 2.m de lege hum.a [illegible] dimitt.o dissimere [illegible]

immotivis utrimq; nq Deus movetur à bonit. sua, licet ab extri-
nsecè mali. cert. hoc discrimen non sufficit ut videatur dan-
dum Deo gr. [illegible]

q. suppon. de actum Chri. D. [illegible] v. est. At infallibilitatis
moralis ad afferend. nobis beneficium cuius rationis impugnanda est
3m. absurdum est otiosas esse preces nostras quibus a Deo
beneficium imploramus, nam si tale beneficium sit ext. operum infallibiliter
afferend. a Deo. At preces nullum fundam.; sed sit non operum pro quib.
pro illo precemur infallibiliter non donab. Unde seq. nullius valoris
fuisse apud Deum SS. Patrum veteris Eccle. gemitus, preces,
gemitus, et suspiria ad [illegible] Chri. D. qualia fuerint illa Isai.
Emitte agnum Dne dominatorem terrae; eiusdem 64. Utinam dirumperes
caelos et descenderes. et 45. Rorate coeli desuper et
nubes pluant iustum. Alludant [illegible] quis mihi det te fratrem meum
sugentem ubera matris meae, ut inveniam te foris et deosculer te;
Cant. [illegible] X. [illegible] Gregorius [illegible] fuere [illegible] merit. Incarn. [illegible] D.
ad quae attendit Deus in hoc myst. [illegible] nec satis dicere expressè
meruisse tantum accelerat. Incarn.; Et non substantiam ipsius, neque ipsius
substantiam Incarn. promeruisse veteres P.P. [illegible] Eccle. [illegible]
ut [illegible] universa Theol.
[illegible] Nam Christus Dns. [illegible]
petere sibi à Patre aeterno regnum Eccle. et dominium universale ut ex
Ps. 2. in psona Chri. à Davide cantato clare colligitur Postula
à me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae
Ergo Chri. or. non fuit inutilis ad impetrandum hoc dominium
[illegible] inutiles fore et otiose impetrari a Deo, tenerentur [illegible]

hoc opt.us darj. At Chr.us ponens celes et divin hyerarchias illis, ergo Deus non tenebatur necessitate morali ad hoc opus beneficium Chr.i. Quo ergo durante Chr.i merito, erant Apl.i conc. are spum Sanctum ad fines substituend. illis conciliare, et t. Joan. 16. Chr.us pollicitus est Apl.is se illis impetraturum eundem Spum, ergo rogabo Patrem et alium Paraclytum dabit vobis. Ergo Deus non erat necessitate morali ad illud donum offerendum. Probo tamen quia si necessitate forent moral. promissiones Chr.i Dñi inanis et delusoria forent, sicque immerito Apl.i suas procedentes fieri quod ad illud non perdebant. Deus. 4.a v.a a posteriori.

4.a et ult.a v.a sum.r ab effectis Hoc ipso quod non sit opt.a d. potuisset Deus alia meliora facere si voluisset, ergo eodem t. Deum non esse necessitatum ad opt.m. Prob. at Deo, neque si talis necessitas in Deo esset, productus fore de opt.is in creabilibus, quae non erexit quia tenet producere et creatura, et in ea mensura quae sufficeret ad finem, aliter creando, quem proposuit illis, scilicet felicitas altissime meliori status non erat ... ponere.

Prob.r: quia in 2.a nunquam de facto Deus assumpsit naturam hum.m non Angelicam, quod est melior. Unio hypostatica Angelica si facta foret melior unio hum.a ergo opt.a creatura unionis hypostaticae Angelicae ... Deo producta non fuit, nec necessario potest ... in ... operari ... opt.is

unius hypostasis Angeli vel Dominus legis vero et humanae et aliunde non obstat inconveniens.

Dicitur melius esse Deum unire sibi omnes creaturas rationales et reddere incapaces peccandi, ut non potuisset aliud magis et melius beneficium afferre: neque hic potest recurri ad maiorem gloriam quae ex opposito resultat Deo permittendo. Nam peccato quod puniatur proinde consequenti, fuisse tale beneficium negare creaturis, non enim est maior gloria resultans Deo ex ostensione iustitiae in qua elucent attributa Dei liberalitatis et misericordiae amoris Dei quam ex bonitate quam manifestat et gloria resultans ex conjunctione regnorum in qua relucet attributum misericordiae iustitiae a Deo quare plus displicet Deus in uno peccato quam complacet in operibus omnium iustorum, et cum Deus inclinat morali necessitate in id quod magis sibi placiturum est, potius inclinabit in beando omnes creaturas rationales, et eas sibi hypostatice uniendo, quam dimittendo peccatorum.

Dicitur 3° sententia Patris Gravina si Adam non peccasset Verbum Dei non assumpsisset Humanitatem quia posita hypothesi in qua necessitatem manifestandi Deus destrueret. Probatur: nam quod in ea hypothesi melior esset Incarnatio quam non incarnatio, ergo Unio hypostatica in secundo personae nobilissimum ens ex quo summa gloria resultat Deo, et est bonum in quo non aliud in ordine quia posita illa hypothesi ubi debet facere optimum manifestando Deus. Deciperet adducere in ea hypothesi Incarnationem non fuisse optimum ... debuit rem, aliud manifeste convinceret cogeret admittere Deus exigi pendere a peccato Adami, quia posito si Adam non peccaret non fuisset Incarnatio.

Et non obstante Incarnatione non fuisset Deus, si vero at singularem in ea hypothesi incarnatio ubi non esset optimum redarguendo quod est ex eo quod Unio hypostatica ... summa rerum entis indeterminate ... ex quo nobilissimum omnium entium est ex quo magna gloria resultat Deo.

4.a q. r. quo probant adversarii Deus teneri ad optimum
inter ingenia non obstante hinc, ut ita probat teneri quodque in iis in
quae in infinitum abiret. Ad 1. ad 2.am quae est irr. possibile, hinc ad nulla
teneri Deus morali necessitate propter amicos; neque Deus tenetur in-
carnari, quod melior est Incarnatio quam non Incarnatio. Ergo maior
gloria quae resultat Deo ex Incarnatione quam ex non Incarnatione ... me-
lior est modo ... possibilis, quamvis negatio omnis ... est melius est dari aliud possibile
possibile, quam non dari; sed defacto tenetur Deus in ... ducere, quae
... produxerit reddit inanem ... adversariorum. Praeterea
maiorem ... exercenceret Deo ex alia Incarnatione melior est.
... unio hypostatica ... possibili, quae melior est ... possibili
... possibili ... melior ... quam quae defacto datur ... ut tenetur
Deus necessitate morali ad Incarnationem meliorem ... Incarnationis
... necessario teneretur ... istius Incarnationis ... eandem ...
5.o damnum possent ... ad ... opt.
quae non facta sunt a Deo ... in ordine animalium incorruptibilium in
mundo ... Incarnationis ... Peruviani ... hic ...
... P. Alvarez ... meliora universo ...
... quae expedit ne fiant ... nos possem
... opponere ... quas vidimus expedire ... fiant talia
... Utrequirinant ... alia ... quae nos lateant
... quod ... expediat pati, hocque illud ... fieri ... incerta
... soli Deo nota, cui ... imprudentiae erit scrutari.
Ad 4. ... nullus ...
... a Deo singulariter ... Deus ... necessitate ...
... creandi ... non nullam ...
... Deo animalium incorruptibilium (dato quod sit possibile) non posse
moraliter creari a Deo, quia neque ... posset deservire
neque ... humano ... non posset ... quae est ...
doloris, famis, et sitis: magnum defectum inveniendum ... posset

creari tale a[illegible]! [illegible] alii fines decentes [illegible] fore
dignum q[illegible] crearet [illegible] ad vis[illegible] oblectam[illegible] ad Universi ornatum et
alios plures [illegible] expedire [illegible] uniant [illegible]
q[illegible] plures [illegible] [illegible] obtocrantis [illegible]
[illegible] dicere [illegible] potest magis expedire [illegible]
[illegible] [illegible] inter omnes [illegible] individ[illegible]
[illegible] singularitas [illegible] [illegible] gratuito
[illegible] et [illegible] magis accommode [illegible]

[illegible] 2a [illegible] necessit[illegible] moralis
ad op[illegible] [illegible] mihi [illegible] alij [illegible]
sure [illegible] vocat [illegible] singular[illegible] [illegible] aut [illegible] de-
tinam. [illegible] de [illegible] sent[illegible] diffic[illegible] [illegible] tenem
[illegible] Lobbiy

dura mihi semper visa hec sent[illegible] et diffic[illegible] [illegible] diffic[illegible]
[illegible] dicerent Deum necessitari moral[illegible] ad op[illegible] n[illegible] stricte
[illegible] necessit[illegible] adhuc [illegible]
[illegible] infallibilit[illegible] ad op[illegible] nil restat [illegible] posset e[illegible] quin ne-
cessitaret moral[illegible] nisi q[illegible] ita ablu[illegible] et inclinat [illegible] ad op[illegible] ut
[illegible] difficulter [illegible] [illegible]
[illegible] modo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Deus [illegible] [illegible] appetit[illegible]
[illegible] Deus [illegible] summa facilit[illegible] [illegible] [illegible]
necessit[illegible] [illegible] ad op[illegible]. Et [illegible] moral[illegible]
ad [illegible] vel [illegible] repugnat [illegible] necessit[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] sent[illegible] [illegible] tract[illegible]

D. Plura egerit tes^to. l. Ruiz deg
Deteg Ph^ry. tum novior Scholasticorum ad negandum
opinio, l. rudeat. l. obtrudat: aliqua qua in eis dent.
magis inclin^a. viderit in mediis adducg se interpretabor
mollius^g gbe suppimo generali interpret^e. Et ad^l. tamen faciens.
Suppon^r. in l^o. Aug.^o q l. 3. de
lib. arb. c. 5. hec: Quidquid tibi v^a. rec melius occurrit hoc scito
fecisse Deum tamquam bonorum oium conditorem. Et l. de quant. ai
83. dei ait: Facit l. udi in^l. unt oi^a. q. etsi sint ad oi^o.
meliora et append. Et l. 83. quest. q^a. Homo Deus fecit
optimus fecit melior autem homo^t. e quod voluntate q^m. gnecavit. bonum e
et vol. d. ei^r. bib. tandem homini fuit. Et in id Ps. 76.
Num direxerimus piis Deo; Respondit: Necesse ut revocet
ad se ipsum, necesse ut recipiat fugitivos, reducat
ad eum, necesse et ut exaudiat voces opeditorum. D. ulad. ait
textus q hec l. 2. de adv. Leg. et Proph. c. 14. post medium.
Aut si ingt, nec ad eo dampn^dy e ad ho^c. videat melius
aliquid fieri debuisse, et hic Deum videm^r putet, aut putet
vidisse, et credat facere noluisse, aut voluisse quidem, sed
minime potuisse. Avertat hoc Deus a cordibus piorum. Et D.
Aug.^o realit tes^tas q^a magni cerus hic fuit auth^r d. Aug.^i
in illo Phil. chr.
Suppono. 1. Cor. 12. dum. 20. g. pgome-
diis. Certe, ait, q. opt. d recti e. Facti fuit hoc illum
voluisse otentaneus et dat. l. Athan. de inc. Vb.^i
pag. 5. Lo trabadeas (ait Domi^l) n^o genitor q^m genitor ne-
gotium dare intercidere, neq existing m^i. incuria magis
imbecillitas. Dei q^r. bonitas apparet. Nisseni Or. Cat. de
c. 1. Vbi Dei bonum et sapien. oi^o elegit, Et siquid plura-
tiorum e significare. Bas. Hom. Exaem. col. 5.

Fecerit ut bonum quod utile, ut sapiens quod pulcherrimum, ut potestas quod magis est. Clem. Alex. 7. Strom. pag. ...
... iustum salutaris universum ... ad ... deducere ... ad
... meliorem, quam ut ... Dam. 2. de fide. c. ...
... Dei ... quidem ... necesse ... quae fiunt
... optimo ... decentissime fieri, ut non sit eo melius
fieri.

Latinis ... Aug. ... D. Prosperi ... de Voc. Gent. c. 17. in medio. Certum
inquit, nihil aliter Deum facere debuisse ... Fecit. ...
... 36. de Provid. Hoc est ... ut ... Dei ...
... non sit melius ... bonum ... Lactantii
L. 3. de opificio hominis c. 3. sub initium. Necesse ... illa
providentia maiestas ... efficeret ... erat melius ...
Anselmi L. 2. Cur Deus homo c. 25. Necesse est aliquos homines
ad ... beatitudinem ... venire.

Scholasticis ... 1. p. 47. art. 1.
art. 2. ubi ... Non facit ... melius est, ... multo magis Deus ...
... optimi ... totum effectum ... quod ...
... totum facit optimum ... simpliciter ... optimum ... ad totum. ... repetit ... aliis in locis. Nich. in ... 4.
q. 2. Invenient ... Deum facere factum ... in ...
... magis ... Asserunt ... Guill. Paris.
Alb. et alii ... quam Deus creavit in ...
ad pulchritudinem ... universi, ita ... meliorem ... esse ...

... aut ... D. ... Fran.
aut ... Franc. a ... Adriano ...
... Hisp. ... t. 3. ... edit ... pag. 635. Credimus
inquit, Deum ... velle ... meliora ... tum ...
... Scholasticorum, tum ex ... authoritate ... Deum

serre velleque ad illud quod morale necessitatum.

Huic autem Doctoris opinioni Chilibraliis ... qui impugnata sunt. Ad dictorum vero illius responsionibus occurri potest ... tamen velle suadere omnia opera Dei facta fuisse ordinate et ad rectitudinem nec aliter fieri debuisse, neque decenter ... honestius ... tamen ... dictos ... de potentia ordinaria. Ut haec quae facta a Deo non potuisse esse meliora in ordine ad finem condigni ... mensuram ... sibi praescripsit Deus, ... ad ... hunc orbem ... intentis in ipso creati ... neque ... creare in tanta mensura ... nec potuit meliora creare ... ordinem ... finis, nec potuit omittere talem creationem ... necessitate ... est ... ergo ... aiunt necessarium fuisse Deo creare ... alterum ... necessarium ... consequenti, ita ut significet valde congruum fuisse Deo ... decere ... illius ... eadem ... uti ... Sanctus ... Verbum ... necesse fuit ut ... futurum ... Matth. 24. Necesse est ut veniant scandala. id est valde congruum ... si necessarium ... fore ... scandalizari. ... aliud sonare ... dictorum ... sic erunt exponenda ... in necessitatem ... declinare, ut ... declinari ... impugno.

... (D. ... tertio ergo ... ad 1. Aug. hic ... intendere ... de ... bonitate, ... aliquod occurrit ... melius et magis nobilis ... congruum ... nobis ... a Deo factum fuisse ... ipso ... bonum ab ipso effici ... non defecerit. ... Aug. ... non ... male de Deo ... Ne ... facta ... fieri debuisse assignat ... Nam quod ... tibi

v.a roe melius occurrit sub[ia]ndi Christo [illegible] dicta fieri
debuisse a Deo. Hoc vid[etur] fecisse Deus [illegible]. Ubi S. D[octo]r
[illegible] ait Deum fecisse melius q[uod] debuit facere [illegible]
[illegible] sup[er]n[atura]le suae vol[unta]tis in decern[endo] [illegible] abte melius operante
ad modum moralem q[uod] ad id detrahat ex sua [illegible].

Ad 2. testimonium reo [illegible] ibi Aug[ustinus]
[illegible] dicunt non de morte [illegible] pati [illegible] sustinat [illegible]
ab iniqu[is] intelligat, eo q[uod] [illegible] certo h[ab]eat [illegible] Dei iudicium adeo iusta
esse [illegible] nulla sint iniustiora, nec supplicia rectius [illegible],
[illegible] illius textus [illegible] docet. Ad 3.m meliorem
[illegible] sent[entiam] Aug[ustini] q[uod] posset peccare in ord[in]e ad finem [illegible]
Deus [illegible] homini q[uod] ex meritis obtineret suum finem
[illegible] abte [illegible] simpl[icite]r [illegible] impeccab[ilis] [illegible].

Ad 4.m reo Christum [illegible] dicta ibi necesse [illegible] e[ss]e q[uod] [illegible]
[illegible] q[uod] n[on] tollet [illegible] opposit[um] [illegible] sit [illegible] Deo factibile.
Audi eund[em] Aug[ustinum] [illegible] sit [illegible] explic[ans] [illegible] 23 de
[illegible] [illegible] inquit, ut isti [illegible] [illegible] nostrum mediatorem
Dei et hominum Christum Jesum Deus [illegible] dignatus [illegible],
bone et [illegible] dignit[atis] [illegible] ad ostendendum [illegible]
[illegible] Deo defuisse cui potest [illegible] aequaliter [illegible].
[illegible] ubi plus ult[ra] nil [illegible] potest [illegible] dici:

Ad ultimum textum eiusdem [illegible]
ibi tamen docere insipientis e[ss]e cogitare Deum omisisse facere
q[uod] debuit facere aut hoc n[on] vidisse quasi ignarum [illegible]
Deus nulla n[on] obligatur ad aliquid [illegible] illo [illegible]
Scopus Aug[ustini] e[ss]e nil Deum [illegible] q[uod] indecentius [illegible]
[illegible] voluntate eiusdem [illegible] D[octo]r [illegible] Theol.
Numquid n[on] similior e[ss]et q[ui] n[on] posset peccare, ideo n[on] beneficium e[ss]e
q[uod] posset peccare! Quasi diceret: Deus [illegible] decere [illegible] melior
[illegible]. [illegible] mirum bonum, q[ua]e ipsi [illegible] dixerat Aug[ustinus].

cunctorum equal[ite]r [illegible] [illegible]

Pergendo [illegible] [illegible] ingressum

nulla regie [illegible] necessitas moralis ita [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] destrueret divinitatem [illegible]

[illegible] esse q[uod] Deus velit [illegible] [illegible] negat. Athan[asius] recte

dixit si Deus ex ineuitabili relinqueret homini [illegible] eius

imbecillitas [illegible] n[on] [illegible] si [illegible] [illegible] [illegible] addi-

cere [illegible]: Nemo [illegible] Deum [illegible] [illegible]

sapientem [illegible] [illegible] [illegible] ad eadem [illegible] Basili[us] et

[illegible] Clement[is] [illegible]. At [illegible] [illegible] Damasc[enus] [illegible]-

[illegible] debere fieri [illegible] rectum opt[imum] [illegible] [illegible]

[illegible] sem[per] [illegible] [illegible] dictat [illegible] [illegible] [illegible] adeo

[illegible] liber maneat e[ius] moral[ite]r ad [illegible] bonum, [illegible] illud

[illegible] n[on] [illegible] divinitat[is].

Ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

D. [illegible] [illegible] ait Deus nihil [illegible] facere debuisse [illegible] [illegible]

[illegible] q[uod] debuisset facere [illegible] fecit et [illegible] [illegible]

fecit, [illegible] [illegible] [illegible] moral[ite]r [illegible] [illegible] debuisse

[illegible] [illegible] [illegible] q[uod] ad hoc [illegible] ad illud obligabat[ur]

[illegible] [illegible] ubi e[st] moralis necessitas. Lactantius n[on] accipit necesse

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad contradict-

[illegible]. [illegible], unde necesse accipit [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible] applaudit Anselmus.

Ad Scholasticos [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Andreas [illegible] 1. q. 4. 25. ar. 6. [illegible]

[illegible] posuit facere meliora eorum [illegible]. [illegible] [illegible]

[illegible] meliorem facere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

n[on] posse hominem meliorem [illegible] facere [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] n[on] e[ss]et [illegible] illud [illegible] [illegible] homo [illegible] opponit

in [illegible] quaternario [illegible] in [illegible] numero n[on] e[st] quaternarius [illegible]

virtute implat quaternario maior altio. Set. non negat [illegible]
posse Deus quolibet re creata aliam substantialem perfectiorem
[illegible] in infinitum hinc [illegible] in speciebus corporibus simpliciter
aut log. quolibet re a perfectiore [illegible] Deus facere aliam
meliorem [illegible] loquendo de pote morali [illegible] diuturnali [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] aut morali [illegible]
[illegible] statu [illegible] [illegible] additur [illegible] simpliciter posse
Deus facere entia meliora [illegible] Deus [illegible] physica
[illegible] morali unde [illegible] nobis [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] bonum
[illegible] Deus [illegible] omnia [illegible] bona hoc est summa admiratione
et nullo [illegible] digna.

Adverte [illegible] [illegible]
[illegible] generaliter [illegible] [illegible] de qua
[illegible] illi [illegible] [illegible] esse meliora [illegible]
[illegible] filio naturali Dei [illegible] filio adoptivo [illegible]
[illegible] filiatio [illegible] naturalem sive [illegible] et [illegible]
adoptivam [illegible] generaliter [illegible] [illegible]
definitorie [illegible] hortatorie, ita [illegible] [illegible] definiunt
[illegible] tamen [illegible] fideles [illegible] Deus [illegible] crea-
vit et fecit voluerit meliora creare et facere [illegible] meritis
[illegible] debemus cogitare Deus [illegible] non [illegible] [illegible]
[illegible] bonum facere [illegible] Deus nec [illegible]
[illegible] de illis bonis [illegible] [illegible]
[illegible] Deus voluerit rigorosam satisfactionem [illegible] debuit velle
satisfactorem [illegible] filius [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] et motivo [illegible]

[illegible]

ergo efficaciter amat aliquid obtinere propter eius bonitatem debet eis illis [illegible]
ordine [illegible] quae ad eius perfectionem statum adducunt. Deus perfecte et efficaciter
amat se ipsum propter suam bonitatem, quia vult manifestare [illegible] ordine quae
ad eius perfectionem statum adducunt: tunc sic. Deus creaturas. Et non aliquando in[illegible]
perfectionem Dei adhuc illam manifestandam et cedunt in gloriam Dei
quae meliores sunt creaturae; quia Deus non vult in [illegible] de naturis
moralibus illud quae alia et simpliciter sunt perfectiores [illegible] meliores
manifestant [illegible] quia Dei maiorem gloriam; nam ipsius et [illegible]
effectus amoris est velle bonum rei amatae, quia aliquis magis amat
[illegible] propter bonitatem quam in eo invenit, eo magis bonum illi cupit
[illegible] amor est perfectus et efficax vult amare rei amatae quod
illi melius est, praesertim si id possibile sit, et facile obtineri valeat.

Confirmatur: vir amore se ipsum summo
amore quo posset, sine dubio vellet [illegible] si talem optimum
[illegible] sit, et talem optimum [illegible] Deus se amat
et tam efficaciter. Et pro [illegible], nec est quod non sit melius videre
maius [illegible] illud per creaturas [illegible] dubio Deus vult
[illegible] melius et ad maiorem gloriam, de creaturis quae attentis viribus [illegible]
[illegible] ad hoc meliores sunt ad maiorem gloriam. Deinde quia Deus alia
fecit quae unumquodque melius [illegible]. Minor vero probatur: quia licet Deus nullo
bono externo egeat nec dubium quin melius bonum externum cedat in
maiorem Dei gloriam, licet [illegible] tota bonum producturus diffunderet eius bonitatem
quia cum se ipsum summo amore prosequatur volet communicare hanc [illegible] et
suam bonitatem omnibus quae cum maiori [illegible] ex melioribus creaturis producet
semper volet et exequetur optimas creaturas producere.

Florentius [illegible] Gran. eiusdem opere

Ubi relatum si Lector observet dep. tr. de Xto ... author interdat; ... n. physice necessit. ... cuius in simpl. productio e. media ... bonit. ... author amat eius tota bonitas ... amet, nalioquos amabit media ... amor liberior amor mediorum ... amor finis ... amor finis sit liber, dum ... sit effrax amor mediorum ... in ... Liber ... amore finis ... amor finis ... amor mediorum ... necessit. ... amor finis.

Multiplex ... Bernal ... mali ... bonitas ... quae ad eius ... status ... ab illis ... omitto: ... bonit. ... illis nego mai: ... amet sui bonitas ... dist. eandem mai: ... impediat ... impediret ... Libertas ... Dei ... si necessit. ... produceret meliores creat. ... Deo ... se amet ... inferre produceret meliores creat. ... Lugo ... dist. mai: ... tanquam bonum intrinsecum ... extrinsecum ... nego mai: ... quoad bona intrinseca ... extrinseca ... nego mai: ... Deus se amat intensive quoad bonum intrinseca, quoad extrinseca ... in immensum ...

Ad ... sub ... dist. ... se amaret summo amore quo potest tanquam intrinseca ... quoad extrinseca velle sibi ... optimum ... si se amaret summo amore quoad intrinseca nego mai: Et ...

Ad. mai

Illam maiorem felicitatem [illegible] hominis genio suo largiter
indulgentis [illegible] iste se amat nimio amore et cogit[at]
boni honesti sibi melius aliis maioribus ducere [illegible] boni delec-
tabilis [illegible] potest spreto vitio Dei [illegible] vitiis [illegible]
virtutem vitio antepon[it] [illegible] ulterius [illegible] eius [illegible] eligi
de summo amore amet sibi opt[imum]. Audio mihi reri [illegible]
esse amorem inordinatum. Fateor etiam meum [illegible]
licet generaliter [illegible] nimio amore
nimio sibi opt[imum] [illegible] cogit, et sibi [illegible]; [illegible] non erit
amor inordinatus [illegible] dubbius bonis honesti eligat [illegible] minus boni
[illegible] potest eligere [illegible] summo amore [illegible] ordinate eli-
gere [illegible] ad suam [illegible] minus boni, [illegible] maiorem
[illegible] procuret [illegible]

Instat [illegible] volunt [illegible] posset
plura et meliora facere in obsequium Dei nec [illegible] efficeret, argu-
[illegible] amore Dei, [illegible] plura et
meliora facere, quam [illegible]
nec [illegible] illa facere [illegible] amare [illegible]. Nec
[illegible] intrica [illegible] maius obsequium [illegible] Deo,
Deus [illegible], [illegible] maius obsequium [illegible] sufficiat ar-
guendum tepiditatem in amore [illegible] obsequium [illegible]
[illegible] obsequium exhibita Deo quae maiora [illegible] obsequia eo
[illegible] illa offerre Deo, in quo [illegible] amor [illegible]
[illegible] faciunt minus ardenter [illegible] amare Deum.

Ad [illegible] secundo [illegible] multis [illegible]
in [illegible] debemus [illegible] in obsequiis exhib[endis]
Deo illa eligere, quae magis Deo placent, cum meliora
magis Deo placeant ea debemus [illegible] eligere [illegible] a Deo
[illegible] prud[enter] a iusto [illegible] eligi, et eius act[illegible]
exerceri, per quas magis [illegible] magis Deo

placere ut eos actus exerceat per quos maius perficiat et

crescat in virtute, quia amor non est requisitus de perfectione amicitiae Dei.

Deus ad eligendum habet potius quae maxime illas creaturas quae heat [illegible]

quia ita sibi magis placeant quam illae, dico sufficiat quod

proponat utraque aut plures quae interdit hinc quod non veniat

Deus eligere optimum beneficium creaturae rationalis.

25. quod tertio dicit amare Deus tantum

quoad bona intrinseca maxime quoad extrinseca autem tertio sit non suasione

debet aliqua obrizgata [illegible] exhibere; Deus vero repren

venus arbiter, tantus necessitate ex sua bonitate cognitione [illegible]

amandi quoad intrinseca, nec bona non autem quoad extrinseca. Hinc

ovit: 3. licet item quod Deus pot cedere iuri quod habet, ut glorificetur

a suis creaturis nullas autem creando, creatura vero nequit cedere huic iuri

quod Deus habet ut ab illa magis et magis honorificetur quod solus

Deus est [illegible] huius iuris. et 4. non creatura veling opt. operas

non pot aliunde operare glorificetur quando Deus non [illegible]

illi perfectivus [illegible] operis subsequenti, ac Deus pot aliquid operare

tanquam suae maioris gloriae. Et opt. non producat ulla revel.

aliunde Angelos & orbes creatus rationales opt. quae pot producere

neque ex hac revel. seq. [illegible] Dei, et admir. eidem quo

quoad si talia opt. producerent in quo virtutis [illegible] Dei

5. neque ex hac creatura rationalis teneat eligere opt. in [illegible] Dei

[illegible] eius libertas, neque [illegible] ut si Deus [illegible]

stricta necessitate moraliter eius libertatem et [illegible] [illegible]

pary urgeat paritas hominis ad Deum.

Instabis: D. vel. Thomas [illegible]

d. hic iudicat melius esse Deus sic se amare ut [illegible] quod cadit

in eius gloriae. 4. Maior est [illegible] minor quod [illegible] e amari [illegible]

[illegible] amari et [illegible] iudicat [illegible] non potest iudicare esse

melius velle sibi maiorem gloriam [illegible] maiorem gloriam.

debita Dei q. n. pot. n. iudicare meli[illegible] ee q. ita scaret.
Ad 2.m sicut et maius neq. mini: neq. dictus n. dictat. Dei meli[illegible]
dei q. nec. dictat. ita habebit meli[illegible] ad Dey de deceat eminenare
quond extrema bona, neq. si fore dictare [illegible] cogn. fore erratz.
Ad 2.m neq. maius [illegible] volunt. se conforme quoad [illegible]
intelli; neq. Lt ista iudicet meli[illegible] ee [illegible] Dei meliorem neq.
[illegible] pa[illegible] volunt. min. bony eligere [illegible] nasio [illegible],
[illegible] volunt. [illegible] Libert. [illegible] sua [illegible] intel[illegible]
[illegible] eligit min. bony [illegible] discordet [illegible]
dictante meli[illegible] ee [illegible] [illegible] Dei alij [illegible] dictant.
bony quod [illegible] min. bony [illegible]. S. 6. 3.m argum.
[illegible] Dei, inclin[illegible] bonj

Obiic. 3.o Deus habet infinitam incliny. ad bony, et eo
maiorem inclin. quo maius e bony [illegible] e inclin. q. Deus habet Libert.
moralem ad oppos. [illegible] bonit. [illegible] ee creatura
[illegible] bonit. [illegible] erit [illegible] summ. et infinit. [illegible]
ad [illegible] et [illegible] maiy [illegible] bony eo maius [illegible] in illud [illegible] pen-
debit [illegible] volunt. quam [illegible], [illegible] ponet maius
bony minori; conf. [illegible] [illegible] maiore inclin.
ad bony eo minore Libert. [illegible] ad [illegible] a tali
bono [illegible] inclin. [illegible] ad bony infinit. n. habebit libert. moralem
ad abstin. [illegible] a tali bono.

[illegible] q. Deus e summe Libert.
et summe [illegible] Libertatis [illegible] e [illegible] necessitat.

ad ui[illegible] in[illegible] meliorem et potiorem donec ip[illegible] [illegible] ream

max[illegible] liberalitatem reluceat in [illegible] dono collato [illegible] idoneo

eximio, et opt. a Deo summe liberalis [illegible] summe

propendet in maioris doni collatio. Et [illegible] ad [illegible] illud donare [illegible]

Dices [illegible] si esset in vol[illegible] [illegible] h[illegible]t infirmitatem

n' heret vol[illegible] [illegible] moraliter liberum ad opp[illegible] [illegible] D[illegible] [illegible]

liberet [illegible] opt. at si heret hiis infinite intensus et illud [illegible]

[illegible] n[illegible] [illegible] volunt[illegible] [illegible] infinitam [illegible] ad opp[illegible] [illegible]

[illegible] ita se h[illegible]t r[illegible] opt. ac se h[illegible]t [illegible] hiis infinito effectu, in quo [illegible]

[illegible] liberum moraliter ad opp[illegible]

[illegible] n[illegible] Deus propenderet [illegible] insito et

innato in maiorem [illegible] voluptatem [illegible] n[illegible] [illegible] [illegible] moralis,

atque Deus capit maiorem voluptatem ex meliori [illegible] exit[illegible] de [illegible] capit ex

minus bono [illegible] inclin[illegible] summa propendet in meliorem cre[illegible] [illegible] morali

necessit[illegible] tenet illam producere; hic [illegible] n[illegible] [illegible] maior voluptas

debita Deo ad Deus nequit carere voluptate quae sibi debetur [illegible] n[illegible]

velle opt[illegible] cre[illegible] producere e qua resultet illa maior voluptas,

maior [illegible] ng h[illegible] voluptate [illegible] dei [illegible] sibi debet[illegible] [illegible] minor n[illegible] Deus

nequit carere [illegible] sibi debitum, nec pot[illegible] carere, [illegible] maiori gaudio [illegible]

posset here, alias poss[illegible] esse minus beatus [illegible] [illegible] in[illegible]

solut[illegible] [illegible] sollicitos [illegible] illud [illegible] [illegible]

[illegible] se ab illo defendere [illegible] [illegible] Dey [illegible]

[illegible] necessitate [illegible] ad opt[illegible] [illegible] declarare [illegible] illud [illegible] experiat[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] in Deo [illegible] illa [illegible] in

clin[illegible] ad bonum extrinsecum [illegible] [illegible] maiorem vel minorem [illegible] opt[illegible]

et n' opt. qua [illegible] se [illegible] difficult[illegible] de [illegible] minus bene, n[illegible]

([illegible] arguo) conformis est [illegible] [illegible] inclin[illegible] Deo [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] regem [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Prov. 8. Et de

[illegible] singulos [illegible] [illegible] [illegible] ludens [illegible]

de incurdabar in orbe. q. d. sapientia capit ... ex creaturis
... vol. ... creat. inclin. in id q. sibi e gaudio et voluptati. ...
habet inclin. et propens. ad ... creaturis. ...
prior in aliqua bona ... in alia ... in opa misericordiae
... iust. punitive, ut canit ... in ea preca... Deus cui proprium est
misereri semper et parcere. ... q. ... Loquimur de inclin. in
actu ... in actu ... si de ista, ... sit act. ... vol. que
monstravi ... magis affic. ... meliora, nego negari ... sit
in Deo maior inclin. ad meli. bonum; si de ... illa ... vol.
que cum magis ... actu meliori ... habebit maiorem inclin. ad
melius actum, ac per ... opt. ... ex quo desum. aliquo ...
... actum. ... rent alii ... in ...
vol. ... inclin. ad opt. ... ad Incarn.
... non incarnat. que due inclin. inquam, ... in Deo,
... sint ad obiecta ... int ad illa ... diversis motivis ...
ad Incarn. ob bonum Redempt. ... ad non Incarn. ob inconveni. que
videbat ... ex Incarn. emersura ... Iudeorum scandalum, Gen-
tium irris. ... Christianorum ... boni ... inclin. posita manebat ... vol. Lib. ad elect. alterutrius, ... Incarn. ... non Incarnat.

... theo. ... Deo ... inclin.
ad non Incarn. nihilominus habet maiorem inclin. ad Incarn. tum ob
nobilitatem ... indesibi ... redempt. ... generis
hum. ... honoris resarciti ... non deerat ... incarnat.
inveni. ad minuendi que ex Incarn. ... illius occas.
... emergere ... Deus magis inclinabat in Incarn. ma-
nebit ... liber ad Incarn. ... tot motivis ...
... ad Incarn. ... inclin. ... Etiam
inclin. ... non manebit moralit. Liber ad non Incarn. ... ad
Incarn. necessitat. ... morali.

Ad 3.um Amelius S. Card.

Nego Deum habere infinitam inclinationem entitative et materialiter ad se communicandum ad extra, ē infinitam formaliter, quod sic explicatur: quamquam in Deo habeat infinitatem in sua entitate, ideo non semper hoc infinitudo r. obiecti, Lauru. denominat. quemadmodum probat obiecto cum Deus appreciatur merita hominum per appretiationem quae [illegible] est entitative infinita, non per eam quae sit infinita in ratione appreciationis, quia totalis appreciationis non se habet Deus ad hominis merita aliud Deus falleret iudicando merita hominis esse infiniti valoris, sic similiter Deus habet infinitam inclinationem ad se communicandum creaturis quae est infinita entitative et materialiter quae scilicet est ipsa substantia voluntatis divinae quae ad se communicandum creaturis [illegible] sua bonitate, a qua movetur ad talem communicationem scilicet denique cognitio qua cognoscit bonum esse se communicare creaturis quae omnia sunt perfectiones in suis entitatibus infinitae sunt, non sunt infinitae in ratione inclinationis.

Ad 4.um [illegible] ad [illegible] Deus necessitaretur ad amandum creaturas [illegible] aliquid potiorem neglectis imperfectioribus, [illegible] erat quod habet infinitam inclinationem ad eum amandum non materialiter sed formaliter et in ratione inclinationis [illegible] habet ad se amandum, propterea necessitatur non solum moraliter sed etiam physice ad amandum bonitatem suam nullatenus vero necessitatur seu astringitur ad amandum bonitatem creatam, cum stare possit infinita inclinatio materialiter minus movere ad amorem [illegible] [illegible] inclinatio finita materialiter [illegible] magis movet Beatum ad amorem Dei propositum sibi per visionem Beatificam quam si tamen [illegible] cognitum abstractive et evidenter quae sit infinite intensiva [illegible] bonitas creata proponatur ut finita licet proponatur per cognitionem infinitam quae inclinat infinitam voluntatem ad illud obiectum amandum, non ideo necessitabitur Deus ad amandum talem creatam bonitatem.

Impugnatur [illegible] Anni [illegible] hanc [illegible] Card. solutam suppresso nomine A[illegible] [illegible] Deus [illegible] propria bonitate [illegible]

ad se coic.dy cre.is d. talis bonitas é infita q. impulsus é infit.us

ad grdę n' erit Deq liber moral.r ad se n' coic.dy Nō placet

cons.q.e in sibilib. deficit, sic n. redarguo: Deq pducit cre.as pa.a

d. nōne infita q. actio infita é: ruis 9 ista movet et impellit

ad am.dy pxij ob alias bonit.s amatas. Dr. bonitas é infita q.

impulsus quo ista movet ad amorę pxi. é infit.9, q.q. con

nulla ss. q. infitudo obti fralis applati limitatę; alias c.d q.e

ocurrunt ad actu, itaq Lt bonitas q.e impellit Deq ad

am.dy cre.i sit infita limitat.e t.n imp.en.e obti p bonit.s crea-

tę q.e limitatę, fral.r v.o p cogns Dei q.e cognit D.i bonit.s

ut dignę summo amore, creatę v.o n cognit ita dignę amore.

Ubi vol.tas Dei deat n' abstinere à tali amore, q.m obtę manet

vol.tas Dei ita excitata à bonit.e Dei a sibi pposita, ut posit

omittere amorę efficacę opę cre.e

Ad 2.m arg.tu in fr.a vendo

distinguo ant. Deq het infitę inclinę ad bonę p.d cui.q.e

in roe inclin.is nego ant.; het infitę inclinę fral.r seu

in roe inclinat.is ad bonę intricę et infitę eo entitative et mat.l.r

ad bonę extricę scedo ant. et nego cons.; ad p.batę distinguo mai:

quo maioré inclin.e ad bonę eo minor é Libertas ad opp.e,

quo minor in q.a é inclin. fral.r scedo mai: quo maioré

mat.l.r et entitative nego mai: et ad min. dic inclinę Dei

ad bonę extricę eē fral.r finitam in roe inclin.is Leen-

titative sit infita, ideo q. aliqual.er desteravi pot ex mea

dent.a q.m in seq. s.v. expono, Lt ita se here amorę

Dei r.ne creatę ut si capax eēt in tensio graduali, bonā amare

amore intenso ut tria, illę amore ut 6. et sic de aliis.

Ad 3.m ofrem dicesso anti nego conam,

ad p.batę L.o nego ant.; nęq aliq.d rep.i i reluceat Liberalitas

in exiguo dono opportune dato, q.m in mag.o importune

Q. ... concedo totum ... quod ... Deus valde propenderet in maiorem doni collationem, et productionem optimi, unde inde tamen non esse Deum ad id esse necessitatum ita ut si oppositum faceret seu destrueret, quia non est obstricta divinitas ad ... omnia attributa.

Ad 2um confirmationem omissa maiori ... aliqui negant, eo quod licet ... suâ subordinatione voluntatis negando minorem ... distinguo ... Deus ... voluntas ... esse inclinatum ... ad optimum entitative ... materialiter non ... formaliter ... inclinationem ... discrimen ... insita neque ... inclinatione formaliter ... adaequate ...

... respicit.

Ad 3um confirmationem ... dicit ... Deus habeat maiorem voluptatem de Incarnatione ... motivum ... de Incarnatione neque ... alio de quo infra: concessa maiori ... minori ... si summum ... non intelligat insita inclinatio formaliter ... non obstat ... inclinatio appetitus ... ad optimum ... Deus teneatur morali necessitate illud producere neque ... Deus ... huic voluptati ... producit ... tamen illa voluptas ... Dei extrinseca ... [illegible]

Dices: Deus ... necessitatione ... si optimum ... fieret violenter ... moraliter ad optimum ... bonum ... minori ... optimum carere ... actu ... minus bonum productum à Deo esse impeditivum optimi quod potest duci ... Deo ... existit productum minoris boni Deus ... impeditum ad maius bonum ... faceret violenter ... maius bonum.

Ad ... Deus ... voluntatis ... optimi et neglectio minus bonum ... voluntatis ... minus bonum ... hoc ... motivum ... illud producti ... producto optimo impeditur ... voluntas ad minus bonum ... violenter ... maiori ... minori ... dico non ... violenter ... propensio ad aliquid ...

caret actu, alioquin semper homo pateret violentiam, quod dici non oportet
oportet quia est ad violentiam ut [illegible] quam carere potest sit debitum potentiae
et [illegible] quod haec alia recepta passio non conferente ei, inde est resistit
ut calor et frigus receptum in igne, unde non resistit Deus voluntati
producendi non optimum quia quod Deus ideo producit optimum, quia non optimum
quia vult nec oportet est in ipso libertas ut [illegible] inclinationibus et appetitus
sint [illegible] suis actibus quia libere concludunt. Ex quo patet [illegible].
Sed quartum argumentum ex [illegible] Dei voluntatis.

Quartum argumentum sic proponitur. Divina voluntas est rectissima et
honestissima, ergo debet habere actus rectissimos et honestissimos, quod non haberet
si non eligeret optimum ex quo ipsi resultaret maior gloria. Ergo tenetur
moraliter optimum eligere, confirmatur bonum, et scientia [illegible] nam
Deo voluntas Dei est rectissima quia inclinat ad actus rectissimos
minor [illegible] nam [illegible] est actus [illegible] moraliter tendit
in maiorem gloriam Dei, [illegible] ille qui non tendit in maiorem gloriam Dei amor
optimi tendit in maiorem gloriam Dei quam amor non optimi, [illegible] amor optimi [illegible] est
moraliter [illegible] quia est [illegible] non optimum ergo si Deus eligeret optimum non haberet
rectissimos et honestissimos quos posset habere atque inde [illegible] voluntas non est
moraliter rectissima et honestissima.

Hic nam homo potest elicere actus honestiores
et qui cedunt in maiorem gloriam Dei si non eliciat [illegible] alios minus honestos
[illegible] minus perfecte moraliter [illegible] voluntas non ita rectissima est
si honestiores elicere; quia ut clarius constat, ponendum homo [illegible]
cum eliciat actum honestum ut tria; 2us actum honestum ut 6, [illegible]
ex illis sit honestior et perfectior [illegible] dicitur esse honestiorem

Sic. sil.er si Deus potuit here actus honestus moral.r ut 6. illum omittat, et emittat ... ut 8. min.o honeste operet.r d. hom.i ita operanti vitio vertit, et vitupio dat q.d neglecto honestiori actus min. honesti elliciatur. sil.er Deo n. laudi d. vitupio dab.r operi actus min. boni moral.er

Alentia aliq.i apud Card. Lug. n. 4. admitt.d Deus teneri ad actus honestiorem moral.er eat. adduint et deinde inferri teneri ad Incarn. potius q.m odii Incarn. q honestas moralis quae Deo accresceret ex Incarn. evoluta spectat partes Rp. nstit.d Incarnat.-n q.d Deus expit et ostendit sese ita independ. et ab o.re.d ab illis oibus pourtibus quae maneat aeque perfect.us et beat.us R. hos A.s bene impugnant citat.us Card. et Alii. subs. q. q.d gratis d. expensari honestas et volupt. captas ex Incarn.e decreta et volupt. captas ex n. decreta Incarn. ne qo auxiliaris Dei fuit. 2. q.a etiam decreta Incarn.e haet Deus eadem gaudium q. haret sine decerneret Incarn. ac proinde eadem p.f. moralis quae ex eo gaudio prodit q. tenebr. ad Incarn. decern. d. ex quia haet utrumque gaudium et utramque perf. moralis; se qualis bonum gaudium ortum ex non Incarn. et q.a cognit. Deus suam independ. et se posse manere a.re.d aeque felicem et perfectum actu illis d. eadem bonus haet etiam post decretum Incarn. q. etiam post decretum Incarn. haeret gaudium et perf. moralis ex eo resultantes. Q haret si n. decresset Incarn. et v. talis ad cogn. n. sit experimentalis haec extant Incarn.e parum refert ut gaudium extabi... ob id minuat, q.a gaudium oritur ex cogn.e d. quae perfectiss.e cognit independ. Dei

Et si insistas saltem defuere Deo gaudium q.d resultaret ex eo q. Deus cognosceret Dei independ. ab ipsis et q. perfectiss. beat. etiam n. decreta Incarn. R. v. adhuc tale gaudium n. defuit, q.a posset occurri ignor. creatam de hac independ. prevalens q.ea cognosceret Deus in aeternum independ. ab o.re.d ut si non assumeret n. naturam d. ut hon.d in maiorem p. dit. nascere adhuc fore

aeque perfectus ad m. ex S. Scr.ª cognoscimus.

Ad 2.º Card. Lugo dicens

1.º Contra e neg.º min. in subsumpto; et ad prob. negatur

q. sit sit perfect.º moralr. act.º eius opt. quo illo q tendit in n opt.

Cog.º ideait, q liber actus Dei petat identificari cum actu infinite

honest. qualis e act. necessarius increati, e a quo differt

act. Dei ee equalis perf. n. so physicam. sed moralr. obtin. roz

ait et Dei actib. ee aequalis oi.º perfect., et sic tract. ex actib.

Dei Dni q Lt. tendant ad diversa obta. of. ss. aequalis

meriti et valoris.

Hanc doctrin. Cardinalis soluto n. sibi q. nisi

falso pri.º ist. Dei perf. eius act.º n. vol. eius ee aequales Lt. n.

ocedam Dei Lugo eam perf. moraly. qua act. n. vol. capiunt

ex obl. quod a qua ni.º sup. ipsi pveniunt et cum quo petunt ide-

tificari ee aequaly in oib actib. et quorsd hoc optari eius de

actib. Dei. tn. eam perf. moralis quam ab obto capiunt e inaequalis

q inaequalit. obtor., nam s.t in ord.ª ad diversa obta. hentur

dist. ita in ord.e se ex ord.e ad obta. inaequal.er bona heri

juxta inaequalit. moralz ut dixi d. 1. 2. d. 6.

Antequam solv. mea afferz noto i.º argt.

Laborare ex viis, quo alia quae pro opt.º instituunt et ntimisl

pare, ad ultra intentus; q tat in Dey tenetur necessit. s. creand.

opt. q eius gppesi de vre vol.tis honestius et rectius e q treat

act.º honestius et rectius. q si illos n heat n erit honestiss.ª

et q vol. Dei negreat n el rectiss.ª physice, id meto.e negotii

quo n eae cum actib. honestius quod ph.e et meto.e sog.

Noto 2.º ex rectitud.e et honest. Dei vol.tis

poti.º inferri Libertatem moralz quam necessit. ad opt. Dei.º e contra

q. ad rectitud. et honest. moraly act.º req. Libertas quae e

fundus moralitis et quo Liberior fuerit pon eo magis ...it

incorpe bono amplecti. quod volitio Dei est rectius moraliter
quod summe laudabilis in suis actibus; quod Deus solum dicitur
summa cum libertate etiam morali; esto enim quod si ita prima
esset ad optimum operandum infallibiliter eam ponere non esset laudabilis
ob operatum quod ad recta moraliter et laudabiliter reddatur
optimum opus. et rectissimo actu deberet ita bonum habere ut moraliter
liberum maneret ad optimum

Noto 3.o argumentum solo divinam. Gratiae
efficientiam tollere incompossibilem cardinem, neque et Incarn.
sit ad optimum respectu Incarnationis, etiam Incarnatio de facto
executa est non est optima omnium Incarnationum quia potuit melior fieri.
Praeterea in qualibet specie creaturarum non datur optimum omnium, quia qualibet
assignata potest alia melior et melior fieri a Deo quod Deus hanc
Incarnationem exequitur aut hanc speciem creaturarum caret aliqua perfectione morali, quod hoc
creando meliorem erat et consequenter eius voluntas non esset perfectissima et honestissima.

Argumentum Dei maximi solvo peccato
ante distinguo consequentiam quod Deus habere actum rectissimum et honestissimum quoniam
undecunque honestissimus, id est etiam ex parte obiecti negatio honestissimus ex
parte subiecti concedo; id est debent esse tales quod perfectione voluntatis
Divinae ut nequeant habere mixturam imperfectionis moralis repugnantem
illi, non identificari cum summa sanctitate, et non repetimus obiecti
ergo quod fecerit sit omnium honestissimum tamen quia repugnat ex parte
obiecti non licet ut diceremus etiam quod nulla est imperfectio moralis fieri
in obiectis minus perfectis et honestis, dummodo voluntas non ferat in obiectis
positive imperfectis et inhonestis, habentem aliquam turpitudinem mixtam; ad
probationem vero dico ideo voluntatem Dei esse rectissimam et honestissimam quia summe
repugnat habere cum omni inhonestate positiva, habere actus cuius summe
repugnat eidem inhonestas: potest identificari cum actibus honestis
obiecti summe talis qualis est Dei bonitas, cuius rectitudo non sufficit
quod aliquis actus Dei habeat obiectum aliquod non summe rectum.

Ad alterum vero antecedens nego consequentiam, discrimen inter bonum et Deum est quod Deus dedisset illi homini hanc perfectionem voluntatis bonitatis et honestatis obiecti, quod Deus magis complacet in meliori honestate quam in minori; ubi si hoc magis placuit Deo dare operi cum perfectiori obiecto, Deus illud non curat de alia voluntate. Deinde neque si curaret ut huiusmodi effectus operaretur, deberet perfectiori affectioni. Ad 2^a voluntatem non datur actus cum obiecto minus perfecto pro statu quo sibi placet, eo quod maluit producere. Ad 3^m quod ...

L. Argumentum in specie quod maior ... obiectum ... et actus infinite perfectionis illius quod sibi proponunt. Concedo et ideo teneor si sanctiorem esse velit eius actus ... illud obiectum operari ... Deus si cognosceret ... in ... rationibus. Et ideo ad illam circumstantiam neque moraliter necessitari ... ad illum quoniam neque oppositioni ex huius ... dispositione.

Ultimo tandem sic arguunt ... et Ruiz inter rebus neque in ... infinitis fecit Deus quae simpliciter meliores essent ... Sed hoc est ingenium Dei ut semper eligat potiora neque ... bonorum cognitionem ex effectibus ad extrinsecum ... potentiam ... quod ... Deus semper meliorem dixerit ... hanc esse Dei voluntatem ... Ad 3^m ... potuisset Deus producere meliorem ... et ... in ordine ... ad universum ... potuisset meliorem creare ... ostendens ... ipso Deo in exordio mundi ... formans Gen. 1. valde bona quod ... dicitur non melius ... hanc ... Dei ... intelligendo ... productione ... neque ... uni ... ad eventum ...

intuitus eiusdem habitus adoperari [illegible] N. sati 3.o in quantum
boni creaturis nulla excogitari potuit bona excellentiora quae tempore
de facto tributa sunt homini nec donum gratiae potiora iis quae de facto col-
lata sunt [illegible]

Hic vero paucis expediendo quaestiones et difficultates, et
imo ad secundum incipio. Datur quod Deus de facto produxerit meliora
sive simpliciter sive in ordine ad universi pulchritudinem. Unde colligitur moraliter
necessarium fuisse adeo ut [illegible] si opposita fecisset, aut absurdum esset tribuendum
temporibus ex ipso se non destrueret. Tamen ex effectu ad causam [illegible]
colligitur. Dicimus nobis non posse constare haec quae de facto creavit esse
meliora et optima nisi moraliter necessitate ea fecerit. Deus quia
Deus fecit meliora et optima in ordine ad huius universi pulchritudinem
dicimus Deus moraliter necessitatus ea fecisse. Aliqui vero quia arguunt [illegible]
non constat Deum fecisse minus bona debemus asserere ea fecisse quae sunt
meliora, nam relucent ad [illegible] [illegible] nobis ignota [illegible] decem
Deus meliora quam minus bona ideo asserendum est ea quae de facto creavit
esse meliora in ordine ad pulchritudinem universi.

Certum negandum est [illegible] ex
[illegible] [illegible]. Si Deus produxisset aliqua effecta ex aliis, [illegible]
quod mundus produxit [illegible] ideo [illegible] minus perfectum? [illegible]
[illegible] appetitus additur alterius speciei [illegible] explorata [illegible] varietas [illegible]
potuit [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] incorruptibile [illegible] [illegible]
[illegible] sensitivum qualis est [illegible] [illegible] existimant.
[illegible] hic [illegible] quod harmonia et pulchritudo potuit [illegible] a Deo
[illegible] et asserere [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] a Deo
creata [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] videri [illegible] [illegible] asserere
mundi fabricam potuisse meliorem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] dei

qua impiet.e repreh.end.r ab aliquibus Historicis Alph. 10
Castellae Rex cognom.to sapiens q. fertur dixisse si interfuisset
plasmasse d. al.ar crura dispositurum, q. p. blasphemiis plusibus
quas impius morte et calamitatibus p. totius vitae eluit. Resp.
negando ant. q.a non est blasphemia asserere aliquem errorem l. imperfect.
in Dei opib. q.a ut D. Eccl. 3. non possumus quicq.m addere l. auferere
q. ad. om.a optim.a ad finem quem Deus intendit, qua imperfect. q. opera
Dei vix notasse Alph. Rex sicut ss. quae Deipsonarrarunt
vel de illo insip.e dicto, merito censuerit damnari eius audaci. a Lipsio
L. 1. de mon. Polit. c. 10 Hoc t.m non tollit q. possint alia meliora esse
et augere pulchritud. universi; neq. eo quod fecerit Deus satis est ut conquerantur
ad m.s, servatis, et pulchritud. et obstinuit Lib.e ab aliis
q. Voluit.

Instat P. Grav. Deus l sapientius artifex non est in actu 1.o
d. eius in actu 2.o q. n. cognovit opt. facere d. eius in actu 2.o opt. et
opel m.s exeq.r Resp. 1.o negando anti dist. de coord; opt.m et opel m.s
exeq.r ex necessit.e nego cons., oi.o Lib.e concedo cons; et in
certis e n. cum necessit.e quatenus in actu l. artifex esse quoq in
actu 2.o alioq. s.t implicant n. ee opt.y artificis in actu l.
ita implicaret n. ee in actu 2.o ai jure physica necessit.e
cogeret ee in actuali op.e Resp. 2.o dicendo anti neg.do conseq.
q.a nullus e opt. in aliqua linea cuius opt.y d. quocunq
assignato pot aliud perfecti. et Limati de manu Dei
prodire.

Controv.a 4.a
De
Libertate Divinae Voluntatis:

Theologiae totius difficillima controversia ex-
cutio, in qua ut bene P. Vasq. ait, quod non sit actus liber
Dei facilius potius demonstrare, quod vero sit hic opus hic labore
utpote id occultissimum mysterium. hinc mirandum non si tot sententiis di-
versis theologi olim et nunc in hoc puncto decreverit, et nimis cres-
ceret controversia si omnium otium excutores occurrerem, quae vitio plures
laborare multo opio, cum tamen ipsi nil addant, et rem indecisam
relinquant quod facile est aliorum expositiones difficultate declinantes.
Ostenda. mihi placet methodus jus meis sententiis proponam et
firmabo ex eo quod in aliis fallit regiat opiniones.
D. 13. in quo consistat actus liber D. voluntatis §. 1. Deum esse
liberum ex Divinis oraculis certum et naturali lumine evidenter demon-
stratur.

Disp. 13.a

In quo consistat actus liber D.a Voluntatis!

§. 1.

Deum esse liberum ex Divinis oraculis certum, et naturali lumine evidenter demonstratur:

Error fuit Ari. 8. Ph. c. 1. et 6.
et 12. Meth. textu 30 Deum opari n. necessit. coactam n. v.
lib. e exeuit. indiffer. nam cumibi posuit mundum
ab aeterno, et ab aeterno motum eē, ne obiciebatur qui taciti
opponebant cur tanto tpore continuo motum cessarit, resp.
ideo motum 1.i mob. nunquam cessasse quia motor
necessit. operatur. Secuti sunt Philosophum posteriores
Theophrastus, Avicena, Avenroes et Porphirius apud
Albertum relatum a Caieth. 1. sent. Dist. 45. q. 1. col. 3.
Nec defuere Blasphemi Heretici qui in eorum errorem turpiter
pertinerent, tales fuere Abailardus, et Wiclefus apud
Waldensem l. 1. Doctrinalis c. 10. Lutherus, Buzerus, et Calvinus apud Card. Bell. t. 3. l. 3 de Gr. et l. 6. arb.
c. 15. Dei lib. Dav. Libertas a. Creaturum arbitrarium
et ductum passim extant Maria Ser. Costinus ps. 93.
Deus ultionum lib. egit. Sapi. 12. v. 12 quis n. dicet
tibi quod fecisti! aut quis stabit contra iudicium tuum. Et v. 18.
Tu autem Dominator virtutis cum tranquillitate iudicas, et cum magna
rever. disponis nos: adest n. tibi cum volueris posse. 1. Cor. 12.
Haec autem oia operatur unus atque idem spiritus dividens singulis prout
vult. Mat. 11 Ita pater quoniam sic fuit placitum ante te, et alia.
Et si alii Catholici negarunt Deo libertatem
arbitrii n. ss. credendi negarunt Deo libertatem d. ad indifferentiam
ad bonum et malum quam lib. arbitrii signari existimabant:
in hac accept. intellexisse vid. arbitrium D. Hier. apud
S. Thom. hic q. 19 art. 10: alii v. in bonum quod accipiunt
lib. arbitrii. ut August. 22 de Civ. c. ultimo ubi dicit:
Deus ipse quoniam peccare n. pot. numquid lib. arbitrii habere
negandus e. Videatur n. Ruitz D. 7. s. 1. et D. 8. s. 2.
Nos demonstrat. Deum lib. e opari

ad fuit in agente potius simpliciter simplex d. nullo dari
potentia simpl. simplica subst. Ad 2. quo illi negat dari indiffer.
ad opp. p. maior quod libr. est in opp. aequit dominiu ex
opere, 2. ad necessitas ad opp. aequit subiectum agentis
ad op. quo trahi a spiritis qui negat resistere et effectu
operis; atq nobilius é subordinare sibi spiritu opus et illis
uti pro libitu patitur ab illis trahi et eisdem
subordinari quo lib. operari aequit in agente potius simpl. simplex
Libertas est tang.
a tiara dicens suff. ab intellectu propos. obiectis cum indiff.
d. intellectu proponunt cre. cum indiffer. ad volunt. quo
amor quo Deus illos prosequitur negat esse natis d. vel. liber erit.
minor p. nam reliquas stant, creaturas proponunt Deo ut natiue
illis existat nam hac tam bene existerent sive
essent sive n; imo et si forent vel impossibiles proponunt
cre. cum indiffer. ad volunt. d. sed Deus amat natiue
eius subst. et quod se duxit natiuum e ad exist. ad
subst. quo n natio d. lib. amat cre.
D. hec pot obiici ut ad volunt. seq.
quadroi. ducam ad intellectum d. hic dictat cre. tali tempore
producendas esse quo volunt. ad natiue amat creare producit
tali tempore; maiore certa nam quaevis vol. cum sit potentia
caeca detrahit ab intellectu; quo volunt. ad semper intellectui
pareat colligitur ex rectitud. talis volunt. quae rectitudo
sit debet nunquam discordare ab intellectu: minor p. nam
Deus mundum condidit, huit dictamen in suo intellectu quo
sibi intimaverit expedire quod tali tempore mundus crearetur
d. ex volunt. negat n exequi quod expediens iudicat quod [illegible]
Negant cum aliis Thom. ut
Navar. t. 2. d. 4. s. 3. a. 3. Alv. d. 12. de auxil.

in arg.to 2.o q.d existiment n. obstare libert.ti iudiciy act.d a quo fit inquunt conciliatio ad actus vol.tis ut etc. hac via maxime faciant doctr.z de p'mot.e physica: cet.m in hac eadem priorum via cons. desidero ne ipsi ut defendant libert.z vol.tis physice p'mote recurrunt ad indifferam iudicii ponentis physice cum indiffer.a h. ubi aufera(n)t. indiffer.a iudicii ponitur iudicii determinatio vol.tz adusq. tollent ot. libertates: come eorder ni dicant actus eductus respi ad libert.z l. indiffer.z iudicii l. p. eam n.a sua lib.s qualis e vol.tis ex quo infert evid.s 2.o ipsos actus charit.is beatifice ee lib.s et 3.o q. infert actus vol.tis elicitos ab hoc insano et dormiente lib.os ee, cum pendant ent.e vol.tis n.a sua lib.e imo nec Deus posse vol.tz nrq necessitare singul. eius nq destruere n. pot.

Cet.m obstat si demus Deum exeq. q. q. d. iudicat expedire hic et nunc ee creatu. producere qualitatem eius libert.z destruere, nam rogo ille actus iudicans expedire m.a a Deo produci hic et nunc l. pendet a vol.te D.a l. n. si l.m seq.r ante illud actum iudicij erat in vol.te Dei actus independens ot. ab actu intell.s aliud dicere grauis insistere: q. ut actus vol.tis sit liber det n. determinari ab intellectu quod exemius si dicat 2.m h. cum act.us iudicii sit nasi, utpote destruat op. oportet nasia inferatur. anter vol.tis opoem destruet libert.z

Ad argumentum ocessa mai: dist.o min: D.o intell.s dictat cre.r p. tali tpore producendus ee ide ita expedire q.d p. tali tpore producand. ut iudicet opposit.m nullom. expedire, nego min: ita ut iudicet ubiq oppos.m expedire ob alios fines ma. p. vid. concedo min: et in hoc consistit indiffer.a iudicii d.i intell.s: imo etsi iudicat d.e eg

magis expedire q. hic et nunc m. producat pot. effectus p. sua libertate p. stare nam lt v. foret opinio q. ib. VAZ. asserentis vol. z e duobus bonis propositis semp amare q. ppon. ut melius; hic tn. doctr. n. eet transfer. ad Dei vol. z cog. creata vol. pot. quærere p intus motiva quæ opp. obium ut melius ppo nant, et sic eo. hoc obiu opabi ut posit n. opari; at ey id q. ppon. Deo ut melius semp pponat ut tale namq. vico intuitu videt oz veritz si ab obto meliori proposito detraret quoad exercity talis detrino foret oi. naria.

2. pot obiici: Deus bonum summe coicativy hens inclinatz infinitam ad se coicandum cre. q. de illis coicabit naria. Maior nimirz pducta. arg e certy; p. cons ny quo maior e inclin. eo magis inclinat intrs q. si inclin. Da. ad se coicandum cre. est infinita infinite inclinabit Deum ad se coicandum cre. q. exercity talis inclinonis erit nariy cum n libry p. ista coa q. si liby foret posset inclin. hic cessare a sui exercit. q. talis inclin. n foret infinita siqdz alia maior excogitari posset nempe quæ naria e in actu. Præter: si talis inclin. posset ee s. actu daret aliqd d. inclinatz Dei, ac pinde Deus sibi vol. z infenset, q. ne istis ob. secunda sequella suadat d. me Da. inclinatz sempe e in actu se coicandi cre. Ideo naria: p. sequella q. a. se coicare cre. is e d. a. inclinatz spüis Dei; s. abstinere a tali coicat. erit contra pensionz Dei, ac pinde qd violentum.

Deo sesso anti neg. cony: ad pbatz distinguo ant: quo maior e inclin. eo magis inclinat intrs d. et affirm. ad sugnd sedorat, alr negant

cuy ʒ volta sit potentia lib.a inclinat ad se comunicandum Lib. Crea. nec refert infinitudo inclinationis, ut haec naturis habeat suum actum non inclin. vol. Dei in suos act. contra, ergo in inclin. appet. corporei in suos, et tamen appet. positis requisitis negat cohibere operationem, vol. Dei ab ope abstinet, ex qua solute pat ad effectum, nego sequellam quia cum ista inclin. sit ad se comunicandum Lib.e Crea. si aliquando se non comunicat nullam violentiam patitur talis inclin. non actum de non comunicandi esse formalis non inclinat Deus Lib. inclin. foret ad se comunicandum positive atque operiis ad talem comunicationem utique si talis comunicatio non sequeretur sub iisdem priis pateretur violentiam, quia inclinatio non, sicut pateretur ignis applicatus ad obiectum, si a Deo negaretur concursus ad solutionem. nec obstat maior Dei inclin. ad se comunicandum quam ad se non comunicandum ut dicat violentiam pati non se comunicando, quia licet quando se non comunicat non exerceat actum maioris inclinationis, tamen non exercet actum contrarium tali inclinationi ut requirebatur ad hoc ut diceretur violentiam pati.

Alia argumenta quae possent afferri non tam impugnant libertatem Dei quam modum quo in ea dico construitur, et eorum solutio ex decursu Dubii constabit. Sed quae sit difficultas in investigando constitutionem actuum Liberorum Dei.

§. 2.a

Quanta sit difficultas in investigando constitutionem actuum liberorum Dei?

Libertas actualis: rea recte meretur nra.

Capit amat n. Vl. lib.e bonum sibi propositum q. sub eo q. e
heret actus amoris quo sub eadem opp.e poterat di here imo
poterat here opp. actus nolit.is et odij quo respueret
idem obtum sub aliqua rone mali in eo appensa: itaq iste
actus amoris qui ita existit ut potuerit n existere vo-
catur actus Liber q. si ita existeret ut negaret ee
voltatis, q.a illa foret naris; nec bene possemus [illegible]
qua rone ille actus voltis inseparab.is foret a volte
et tn. liber ect et ipse illius denoaret volr lib.e amari.

Hinc emergit diffl.tas in disgr.
quarone voltas D.a lib.e operetur. Nam si actus liber
Dei ita identificat cum ipso ut sit ipsissima subst.a Dei:
Ctr. e nam actus liber Dei e tend.a vitalis Dei in
obtum p illum n. actum v.e denoat Deus amare obtum
Si qlibet actus vitalis Dei e identificatus cum subst.a Dei
Si actus liber Dei identificat cum ipso Deo: mirum e
q.a in Deo ut ait Apl. Jacob. in Canonica: nle mutat.
nec vicissitud.is obumbratio: nec eius in sita potest patitur
admirationem et opositum subsi cum fr.a et post unum actum.
Resp. actus vitalis D. ss. ipsiss.a subst.a Dei [illegible] nihil in Deo q. n
sit ipse Deus: mai: [illegible] amare e denoatio intr. proveniens
a fr.a intr.a amanti, si intelligere e quoq fr.a intr.a in-
tellectus [illegible] q. v.e Deus denoat amare a fr.a sibi intr. [illegible]
Arg.: nam amui, et intellixi ss. fr.a extrice obti q. amare
et intelligere ss. fr.a intr.a proij, eo pa., ut alicubi det in-
ferere fr.a denois amati et intellecti d. n e in obto [illegible]

Ut Resid. ex dictis actus Lib. qui n
potuisse n ee in Deo [illegible] identificari ipsi negat n identi-
ficari; alias si posset sequeretur [illegible]

identificari, Contra: 1ma quia supponit 2^m quia potuit non identificari, et id quod potest non esse manifeste. Alio distinctio realis ab ipso nec aliud evidentius indicium habemus distinctionis realis inter duo quam unum sine altero manifeste. Alio quia si actus liber quod potest abesse a Deo signum est cum eo non identificari quod realiter distingui, sed distinctio quilibet actus vitalis a suo per se quem vitaliter et physice informat; quia si identificaretur actus liber Dei cuius ipsa essentia Deus vere identificatur naturaliter esset in Deo: quia hoc ratione dicitur liber Deo quia non potest non esse in Deo.

2^a forma posita in subiecto capaci naturaliter habet denominationem illam quam petit ex sua natura: ut albedo posita in corpore opaco illud denominat album, sed actus liber Dei identificatur cum subiecto scilicet Deo qui capax eius denominationis quam habet actus liber nempe amare hoc vel illud obiectum quia talis actus liber denominabit Deum amantem hoc vel illud obiectum. Ex quo haec duo inferuntur. 1^m Deum nunc nolle conservare hunc mundum et noluisse illum producere, noluisse quoque peragere mysterium Incarnationis cum iis quae ex eo derivata sunt. 2^m Deum nunc velle producere alium mundum producere infinitos homines instituere plura sacramenta et alia quae non extitit nec extabit. 1^m probatur quia si Deus noluisset producere conservare hunc mundum nullum alium actum liberum nolitionis haberet praeter eum quem nunc habet, sed talis actus liber in hypothesi qua hic mundus non esset producendus denominaret Deum nolentem producere hunc mundum quia nunc denominatur Deus nolens producere hunc mundum probo eam nam forma posita in subiecto apto praestat naturaliter suam denominationem, sed nunc habet Deus formam nolendi producere mundum ut actum liberum nolitionis quem haberet si alius mundus non esset producendus quia nunc denominat Deum nolentem producere conservare hunc mundum. 2^m absurdum

seq. p. q. m. posuit in Deo fr. p. volitum erat producere aliud m. et alium rerum ordinem q. m. denotab. Deus volens producere alium modum et alium rerum ordinem q. simul non denotat volens alium modum producere q. q. talis denotaret aliquid esse denovo, q. m. nec; q. act. liber addit aliquid intrinsecum Deo q. contra Fidei parum conformem reputat.

Dico difficultatem asserat prius illud ipsum idem (s. m. idem et.) secundum in idem recidit: non potest dari de novo denotatio quin aliquid denuo ponatur q. ipsius lumine naturali evidens; nam denotatio nil aliud est quam formae positio in subiecto apto ut communis dogma est; q. existente eodem subiecto eadem forma eodem modo applicata dabitur eadem denotatio; nec intellige cognitione est mutari denominationem, quin detur mutatio in ex parte subiecti, vel formae etc. ut possit album seu denotatio albi debet perire albedo quae dabat subiectum denotabat album, si nimirum deno subiecti corporei et opaci succedat diaphanum vel simile. etc. ergo lenotatio est quod reale nempe esse quod fatis deriuat, causaliter ab ipsa forma et subiecto ut possit haec denotatio aliquid reale debet perire q. nisi aliquid reale pereat ubi omnia maneant invariata non dabitur nova denotatio sed eadem positive.

Dico libertas offert causaliter contingentiam at nil intra Deum contingens q. nil intra Deum libertatem evidens: probo maior quia libertas offert indifferentiam ad esse et non esse si non possit ligetur alicui ad non posse ad negativum ob defectum operis vel ad positivum ob aliquid prius antecedens impellens necessitate etc. ergo libertas est indifferentia ad dicendum de possibili requisita habere contingentiam in ordine etc.

itaque ejus illi contingere sit positio hujus L. illius o dii mini: probo nam quidquid intra Deum est perfectio Dei est illi substantialis et naturalis; ergo nihil quod est intra Deum potest illi contingere.

Innumerabilia sunt hic argumenta, et hoc modo adeo praevenient, ut mirandum non sit in explicando liberi actus Dei ita discordes fuisse Doctores; illud sane non leve negotium facesset, quia placitum invenerit paucioribus argumentis et incommodis obnoxium, nam ut ex dictis constat, et aliis notari facile, hic impugnare sententiam aliorum est propugnare propriam. Sententiarum varietas ad sequentia capita reduco. §. 3 Praecipuarum sententiarum Authorum et sequacium census.

§. 3.

Praecipuarum sententiarum, Authorum et sequacium census.

1.ª sententia est Caiet. hic art. 2. et 3. et 3. p. q. 1. art. 1. asserentis actum liberum primo totum quod licet esse formaliter perfectio superadditam ipsi Deo, quae quamvis sit libera potuit non esse in Deo, at illum semel positam non posse non esse in Deo propter ipsius Dei immutabilitatem, vi cujus neque mutare voluntatis actum semel habitum deponere. Comprobat placitum ipse addens hanc formaliter actum liberi non superaddere Deo perfectionem intensivam, hanc enim non participat ex actu natur. sed addere tantum extensivam et inferioris ordinis, et ideo nullum esse inconveniens si dicatur talis perfectio posse esse et non esse in Deo. Alle-

qui dicunt p eavent. nii Fonseca t. 3. Meth. l. 7. c. 8. q. 5. s. 3. Salas 1 2ae. tr. 3. D. 1. s. 8. dum secedunt in Deo quasdam extensiones reales aut obtentiones, quae extensiones potuerunt non esse in Deo; D. alia mere eosmem eis ipsi haerent, impugnente ut in m. log. haec eidem videantur favere.

2a sent. a aientis actus ut liberi D. ut operantis ad creat. futur., sed addere rei quaedam rationis: hanc tribuunt P. Henrico et Salas antiquioribus Thomistis Capreolo in 1. D. 48 q. 1. ar. 2. Hispalensi ibid. notab. 2o. Ferrariensi 1o. c. gentes c. 75. et 76. eandem docent P. Molina hic ar. 3. D. 2. Pesantius, Mairon D. 6. c. 10. et 11. Vazquez 1. p. D. 80. c. 2. ut hic auctor per rei rationis non aliud intelligat quam extrinseca denominationem, unde melius ad 3am sent. aggregabitur.

3a sent. a asserit actus liberi D. ultimo constitui per extrinseca denominatione desumpta a futura creatura quam respicit liber actus D. huius sent. auctor traditur Alesius 1. p. summae. c. 23. d. fusius eam edocuit Card. Aureolus in 1. D. 47. ar. 1. eamque sequuti sunt Aversa hic s. 12. pro illa allegat Scotum in 2o. D. 39. q. 1. ad 3. et Nominales, Ockamus, Marsilius, Gabriel, Gregor. Rumel ar. 3. D. 2. et ex nostris Vazquez ubi supra et expresse Henric. sect. 2. D. 16. c. 9. et 10.

4a sent. a docet actus liberi D. esse quemmet actum necessarium quo amat creaturas possibiles cum ratione indifferentiae ad eas producendas vel non producendas: hanc strenue exquisivit P. Ferd. Salazar in suo lib. pro defens. Imm. V. Concept. c. 4. et ex nostris Magistris illam alii suis scriptis tradidere Meratius D. 32. s. 3. Piegos. in hoc art. 3. Dub. 5. Aequacitat. Machierum D. 2. et 3. ex aliis familiis quam plurimi eam in scriptis literariis defensant.

5.a sent.a tenet consistere actum lib.m in quodam applicare morali pot.ae volitivae ad amandum hoc potius quam illud, quae applicatio indist.a ab ipsa pot.a realiter et physice, d. tamen quasi virtualiter ab ipsa distinct.a q.d explicatur ab huius sent.ae patronis ex eo q.d volunt de nre, quae in actu 1.o antecedenter operi heterogeni.m omnino, quia hanc volitionem potius quam aliam, quae propensio est quod physicum ipsi additum potentiae, d. aliquid morale. Pro hac opin.e allegat ab Henrico d.o Conine. ttl. de Sacr. q. 77. de Sac. Euch.a

6.a sent.a eaque satis celebris asserit actum lib.m Dei s.m totum formale suum importare esse intrinsecum ipsi Deo q.a est ipsius actus naturalis quo Deus se ipsum amat ut finem creaturarum vel ut medium, d. tamen talem actum non denotare Deum amantem creaturas quousque accedat denotatum extrinsecum productionis creaturarum a quo licet non pendeat ipse actus Dei liber s.m entitatem pendet tamen s.m denominationem. Hanc opin.em dignum invexere Suar. t. 2. Meth. D. 30. s. 9. n. 35. Val. hic q.e 29. pun. 3. et 4. et licet non modicam difficultatem deprehenderit sapientissimus Suar. tamen fatetur deierans ob eminentiam D. voluntatis cui aliquid subesse non captum suum eandem opinionem amplexus est. Plures alii ut Deum inventum ob actus lib.i declarandos quamvis doctrina hac deservitatis ad plures difficultates tum Phicae tum Thea.e resolvendas opportune importune transvexere.

In hanc sent.am recidit eorum opinio qui dicunt actum lib.m Dei nihil addere supra naturalem tractum quidem ad hic productionis itaque tota formalitas ipsius actus lib.i sit entitas actus naturalis tractus vel sit extrinseca tractus libertatis quidem tractus nihil aliud dicunt esse nisi extrinsece denotat eum quae

desumptos ab ipsa actione f. g. Thre. a e. quid. da. ita P. Iac. Quiroz D. 11. et. 13. s. 3. ubi adiungunt Suriares quic. 5. D. 2. Dub. 4. Aniba. D. 54. n. 9. Machin D. 4. s. 3. et 4. Gilis l. 2. ttt. 8. c. 9. n. 2. Becan. ttt. 1. c. 11. q. 4. conveniunt de re licet loquella dissideant Fasolus h. l. ar. 3. Dub. 8. Carm. Salm. ttt. 4. D. 7. Dub. 7. § 4. Cmm. de Lafeda in sua Taurea Cunimbr. q. 1. Scholast. ar. 12.

7.am sentam exposuit Albertinus ex duobus signis rois quae viderat in volde. Da. in 1o. considerat actus Lib. quoad ens n. aute quoad exercitium Contr. ftoem: in 2o. v. signo ait actus Lib. n. nacio in formare volus D. quousq in eo signo e instanti conside-retur Dein subto exportiato quae expositio ait provenire quaedam volit. virtuali. dendi Cre. qua acceptata acquirit D. V. olto. denos et exercitii Lib. volentis: ita t. 1. Corol. 2. q. 2. The. a ex 6. pio Phico. in resp. ad 5. acg tum cui accessit Tannerus tt. 5. q. 6. ar. 3.

8a. sent. a authore P. Iac. Franc. D. 5. s. 3. n. 25. quatenus ait actus lib. D. nihil aliud esse qm. actum Di volunt. nacii amantis quarumlibet Creaturas exist. am sub disiunct. e. conotata esse in obliquo allata detrata exist. a aut n. exist. a earum, itaq. nihil aliud sit qd. Deus velit P. cursum, qm. actus, quo vult P. currere l. n. currere conotata detrata cursus exist. a qm. ulti. liber denoatur Cius dem opin. is fuit P. Hemel. t. 1. ttt. D. 6. c. 5. fuitq his scholis olim opinio celebris.

9a. sent. a e. eorum q. dicunt actum D. liberum distingui a nacio dist. virtuali. sili ei distinct. quae a pluribus Thie. is secd. in D. is inter relativa et absta, aequvalens reali dist. quoad munus subeundi prata. a dict. a

obiectum n. mirum dictum, aiunt, fit ut de eadem indivisibili entitate possit dici duo contradictoria nimirum de essentia, quae convenit tribus Personis, de Paternitate, quae non convenit, de essentia, quae sit improducta et ingenerabilis de Filiatione, quae producatur et generetur; quam doctrinam applicant liberis decretis, aientes beneficio huius distinctionis fieri ut idem actus Dei denominet volitionem producendi mundum, cum tamen ipsemet actus potuerit esse volitio mundi producendi; et per consequens, idemmet actus, qui denotat Deum volentem producere mundum, potuit denotare nolentem mundum producere.

Hanc sententiam tribuit P. Alvarez c. 7. ... ingenioso ... suspicor hunc fuisse P. Quintanadueñas ... hanc sententiam obiter indicatam legi in manuscripto suo de Trinitate D. 22. s. 3. subs. 2. rogatus tamen ... quo pacto intelligatur quod actus idem denominans in hac hypothesi Deum volentem mundum producere, denotet in alia hypothesi (Deum nolentem producere mundum) si ex consequenti aliquid deperdat: vel quod etsi nihil deperdat quoad entitatem deperdit tamen quoad denominationem: in eadem fuit sententia M. Alvarez ... M. 2. D. 6. s. 1. n. 9. 2um postea difficultate pressus n. 10. admittit ... ... Suarez sententiam declinat: hanc quoque amplexi sunt plures ex Theologis nostris Salmantinis, et aliqui nostris ... arrisit. Alia est sententia dicentium actum liberum Dei consistere in perfectione Dei volunt... ut aequivalenti actui contingenti creato explicanti Dei libertatem per aequalitatem ad libertatem nostram: non ... nihil aliud, quam actum Dei liberum esse talis virtutis et eminentiae ut possit sortiri ... variatione ... denominationes.

Quo potui ... sententias recensui, et ... accurate discrevi, in quo labore deprehendi ... ab ... toribus citari, et eosdem pro diversis sententiis afferri, huius vitii causa est ... sententiarum affinitates, tum scribentibus ... parum a sua discrepantes opiniones tamquam sibi consentientes adsciscit. alias quae ... recensere ... quia sine fructu, et non sine taedio, prudens lector ... principuarum capita proposui: ad quos alii dicendi modi reducuntur.

3a

q. de ex eis impugnandum qd vero secundum ad alt. sectionis reii-
cio et pediatis Lectorem morer meam sententiam expectantem earum
rationibus directum subiicio explico. §. 4. 1a pars propriae
sententiae cum aliis concors.

§. 4.

Prima pars propria sent.ae cum aliis concors.

E 1a pars meae sententiae actum Liberum
Dei esse quatenus existentem intra ipsum Deum; ita plerique D.D.
in sententiis sect. praecedentis allegati potissimum 1a et 5a cum sequen-
tibus; ii n. omnes collocant actum Liberum in praedicato intrinseco Divinae
voluntatis. Probatur 1o ex eo quod tanta s.e Divina vult actum volunt.is Divinae
esse actum vitalem et tendentem affective ad obiectum, sed talis actus
est intrinsecus potentiae viventi; ergo actus liber Dei est intrinsecus ipsi Deo;
maior est cum sit evidentissima probo minorem nam omnis actus vitalis est
motus ab intrinseco ipsius viventis, quo quis se movet 1. affective
2. intentionaliter nam est actio aliqua vitalis quae non sit im-
manens, nam eo ipso quod sit transiens excluditur a vitalitate
actus liber Dei cum sit amor Divinae voluntatis debet esse intrinsecus Deo
secludimus imperfectionibus motus reptis in vitali theoria.

Probatur 2o validiori argumento: actus liber
Dei est ab aeterno sed nihil est ab aeterno extra ipsum Deum ergo actus
Liber Dei est intra ipsum Deum: consequentia est evidens et maior
certissima. nam Deus nihil exequitur in tempore quod ab aeterno non decreverit
ut Sacra scriptura pluribus locis nos edocet. Ad Rom. 8. quos
praescivit et praedestinavit. Ad Ephes. 1. sicut elegit nos in
ipso ante mundi constitutionem. Ubi ad rem Theodoretus. Ab initio ait

Et ante constitutionem mundi quae ad nos pertinebant praescivit et
praedefinivit. Aug. tr. 1 in Joan. Non enim ex quo ei reconci-
liati sumus per sanguinem Filii eius nos coepit diligere Deus, ante
mundi constitutionem dilexit ut cum eius Unigenito etiam nos filii
essemus, priusquam omnino aliquid essemus. Minor quoque ex reve-
latis deducitur attenta Dei Scriptura. Genes. 1. omnem creaturam habuisse
initium suae durationis.

Probatur 3. neque si actus Dei liber non esset ipse
Deus esse creatorem, quia actibus irre liber nequit esse aliquid extra Deum;
ante evidens nam omne ens vel est increatum vel creatum; sed omnem
... Deus non vult aliquid creatum tanquam per necessitatem saltem vo-
lendi; vel quia inde fieret Dei voluntatem per totam aeternitatem
suspensam esse circa amorem creaturae expectando tempus productionis
... illam autem per ... productum deinde amaret illas creaturas
Dixi fieret aliquid extra Deum ab aeterno productum. Admitti
forte ad hoc ut illa Scripturae testimonia de praedestinatione Sanctorum ante
mundi constitutionem vera persisterent, quo cum productio diceretur Dei
liberi decernentis alias ad destinatum contra aliud dogma
catholicum negans creaturam aliquam extitisse ab aeterno, ut ex
Sacra Scriptura adversus Arianos SS. PP. et Concilia addu-
cebant. Dixi quia impossibile est ut aliquid creatum sit Dei voluntati
vel saltem qua volendi; sed si sit aliqua Dei necessitas saltem
qua Deus vult creaturas est evidens, quia ens evidens quod sit
ita demonstratio actus liberi Dei est productio creaturae. Loquor de
actu quo Deus vult dare esse. Probatur 3. quod ille actus liber Dei neque esse
talis productio creaturae. Patet quia neque creatura nequit esse sui ipsius nec
supponi antequam sit ut extrinsece apprehensibilis notum est.

Ex hac re colligitur actus liberi Dei
neque partialiter posse constitui aliquid creatum, neque posse compleri
vel in recto vel in obliquo aliquid extra ipsum Deum ut

2º. aliq. Add. videntur docuisse: r. e eodem q. mod.
p'iecii nr. act. Liber Dei est cuiuscunq. entis extra Deum
existentis. Pbr. quo nesat. seleii p. aliqd extra Deum existendi:
ergo coram, nam h. compet. suppon. integre constituta in suo
ee. ompletq. in ratione d. act. libere c. cuiqvis entis cre-
ati, nr. qd. f. d. a Deo extra ipsum fit lib. fit. g. nil extra
Deum pot ee. complementu aut partiale constitutivu act. li-
beri; ergo coras g. nullus effect. pot supponi ad sui existed. et
existere anteqm. sit. f. nullus effect. pot ee. complementu
act. Lib. illum integrans in suo ee.

Cetm. in explando qd. sit hoc
intriu. D. in quo sita sit act. lib. ess. n. omnia conve-
niunt. P. Suar. ait hoc intriu. ee. ipsamet D. ex-
platam p. m. act. vitalis affective tend. in obium: n. ergo
g. ess. D. n. e act. volunt. d. radix illius ut iam pleros-
runq. Theorq. opinio; suppon. n. ess. D. integre constituta
ad actum amoris quo Deus amat; n. g. in eadem ess.
ut explato q. m. f. act. amoris pot existere ipse act. liber
nisi nom. ess. D. intelligat Suar. ipsam subst. Dei
hic. n. probare eius placitu. D. m. n. questiu qd. sit act. D.
Liber substantialr. seu entitative et matlr. d. qd. ille sit
meth. et fialiss. log.

P. Merati. et alii DD. allegati
in 4a. sent. dicunt fraliss. consistere actu lib. in actu nasio
D. complac. qua complacet in cre. ptboh.; min. ergo hunc sentiendi
m. s. qui e 1º. adhoc g. act. D. liber d. hos DD. n. e
effax r. illius obti g. amat d. amor nasi. cc. cre. ptbeb
n. e effax r. illius obti g. amat, g. n. consistit act. D.
Liber in actu complac. cc. cre. ptbeb: maior conceditur, et
probo prs. e qz act. lib. Dei affectus mutats ad extra

cuj ad intra non posuit de quo D.c seq. min: ergo neq. complac.a
cu. creat. potes nil efficit in ipsis creat.is e. n. ex se actus inefficax
tum q.a supponit esse possibil. creaturarum in quas placeat, tum etiam
q.d creat.e ut possib., seu possibilitas creat.e non est factibilis, nec ullam
a Deo dependentiam habet, sive illam consideres secundum possibilitatem logicam
et intrinsecam, sive secundum physicam et extrinsecam possibilitatem secundum quod act. complac. simplicis
complac. non versatur circa creatam potentiam secundum quod possibile, sed
versatur circa illam secundum partem sub quo non est factibilis.
Dicendum est 2.a neq. act. ille complac.a cu.a
creat. potes quatenus respicit eas ut potest, at act. liber D.i respicit
creat.s exist.es ut exist.es per aliquam differentiam temporis, sed act.
liber D.i negat consistere in amore creaturarum possibilium; contra bona
ergo utramque premissam q.a in hoc dist.r act. simplicis complac.a
ab actu libero q.d ille feratur circa possibil. creat.e, hic vero circa
existent. sicut intellectus de scientia notabiliter distinguitur quod est inter scientias
simplicis intelligentiae et visionis in eo quod illa versatur circa
possibilia, haec vero circa existentia per aliquam differentiam temporis, sic in
volunt.e D.i act. correspondens simplicis intell.ae sci.ae est complac.
cu. creat.s potes, et act. correspondens sci.ae visionis est amor
creaturarum existentium.
P. Iac. Gian.s in 8 sent.a relatus
hoc intricatum dixit esse actum D.i volunt.is amantis disiunctum
ex partibus contradicentibus, ut sic Petrum existere vel non existere
currere vel non currere: contra placitum stant rationes secundum positae
asserentes consistere actum liberum in actu tendente circa creat.s
potes, quoniam iste act. tendens circa disiunctum nil efficit
in ipso disiuncto, cum sit objectum necessarium independens a volunt.e
Dei. Praeterea ut probavi . de sci.a Dei veritas disiuncti
est dist.a a verit.e singularis partis, non ergo amor disiuncti
potest esse amor singularis partis. Sed est: hoc placitum

alia que sine Divis.tb adducam.

Age v. et disseramus q.d nunc sitis ud intrinsecum in quo consistit actus liber D.i! É ig.r p.f.i quedam D.a volunt.is per modum actus 2.i quo scilicet Deus amat bona sibi proposita, et odio habet mala sibi proposita inchoative et quoad sufficientiam. Atque ita totum generale explicatum intrinsecum actus Lib.i D.i! é conforme communi sensui et dogmati theologorum dicentium Deum esse amorem omnium amabilium et odium omnium odibilium q.d non sic debet intelligi quasi Deus sit amor perfectus et absolutus omnium bonorum et odium perfectum et abstractum malorum omnium; alias necessario ad bona produceret et necessario abstineret ab omni obiecto malo producendo s.s. dogmatis é q.d Deus ex se sit amor omnium bonorum inchoative et imperfecte, non perfecte et absolute: id intelligendum de bonis creatis non increatis bonitatis Deus é ex se amor obiecto q.a é perf.o substantialis Dei amare perfecte et abte suam bonitatem q.m si non perfecte amaret imperfectus foret, atqui absolute creaturas non amet nihil perf.is deest Deo D. æque perfectus erit sive creaturas amet sive non amet, sive existant, sive non; non q. intrinsecum actus Lib.i erit volitio creaturarum perfecta et efficax sed erit volitio inchoata non perfecta in ea ratione amandi.

S.o 5.a oritur pars propriæ s.ae ut aliis quoque consona

S.o 6.

Secunda pars propriæ sent. ut aliis quoque consona.

É 2.a pars propriæ sent.æ actus Liberi inesse Lib.i assensu q.d extrinsecum actui. In hac quoque se scors... cum DD.bus innumeris admittentibus ad formam

act⁹ Lib.ⁱ aliqd extrinc ut in m.ᶦ id offer.ⁱ unu-
quq. D. sua pri.ᵃ [illegible] quo res apphendit Loquat[ur]:
alii n. illud extrinc vocant [illegible] act⁹ Lib.ⁱ alii
[illegible]; alii al.ʳ rem definiunt dequo postea dy
interim hanc [illegible] meā sent.ᵃ [illegible]. Et ut utrius q sect.ⁱˢ
teneat doctr.ᵃ [illegible] observo mihi familiare in qualibet
denõe aliud ẽẽ rē denõatā, aliud rē tal.ʳ denõari: [illegible]
efficit subm, [illegible] utrumq g.ᵃ utrumq constituit denõe [illegible]
n.ᵃ aliud ẽ quærere qd sit constitutivum act⁹ Lib.ⁱ aliud [illegible]
constituat in ẽẽ Lib.ⁱ s.ᵗ aliud ẽ quærere [illegible] qd constituat hoc
album [illegible] aliud [illegible] qd constituat in roe albi: ad [illegible]
git.ᵉ rect[illegible] dicendo constitui illud album [illegible] aial ronale: ad [illegible]
v.ᵉ constitui [illegible] albedē adaptã [illegible]. Et doctrinã meā ex-
plano; dixi s. [illegible] actum Lib.ᵘᵐ adæq.ᵉ constitui aliqd
intrinc Deo, [illegible] sit tend.ᵃ vitali [illegible] in suum obtumi
addo in hac sect.ᵉ actu Lib.ⁱ in ẽẽ lib.ⁱ ult.ᵉ constitui aliqd
extrinsecum.

[illegible] s.ᵒ act⁹ Libri qua Liber potuit n̄ ẽẽ in
Deo hoc ẽ s.ᵐ ea denõe [illegible] Lib.ⁱ [illegible] actus Liberi D.ⁱ
qua liber efficit aliqd extrinc: [illegible] inreddit.ʳ act⁹
Liber à nario, g.ᵃ hic nequeat n̄ ẽẽ positis oibus ad illum
requisitis, illud s.ᵗ positis oibus [illegible] potuit n̄ ẽẽ [illegible] act⁹
Liberi qua liber potuit n̄ ẽẽ in Deo. [illegible] s.ᵗ m.ᵈ Deus
denõat volens [illegible] ducere [illegible] futur[illegible] sic potuit ca-
rere hac denõe et [illegible] volentis; et ideo Deus
d.ʳ lib.ᵉ volens g.ᵃ potuit [illegible] denõe volentis, [illegible]
volentis d. hoc ẽ deficere act⁹ Lib.ⁱ in roe talis act⁹
Lib.ⁱ g.ᵃ in roe Lib.ⁱ potuit act⁹ [illegible] n̄ ẽẽ in Deo, seu potuit
n̄ denõare Deum ea denõe quâ m.ᵈ denõat

Com.ᵐ entim.ᵘˢ [illegible] qd ẽ defect[illegible]

extra Deum e. D. actus liber qua liber potuit non esse in Deo quia liber affert aliquid extrinsecum. Cons. e evidens: maior certa et evidens, nam quidquid intra Deum e necessarium omnino e utpote identificatum cum substantia ipsius Dei, entis scilicet a se, et summe necessarii; mini probo, nam actus liber D. qua liber e volitio denominans Deum volentem producere has v. illas res. D. haec denominatio volentis producere has v. illas res potuit non esse in Deo, imo advenire opposita denominatio nolentis easdem producere quas modo producere vult, ergo potuit non esse actus liber D. sub ea ratione et denominatione qua liberè; ergo sub ea ratione et denominatione aliquid extrinsecum Deo essentialiter importat.

Pr. v. a 2do: si non constitueret actus D. liber qua liber e pro aliquo extrinseco, solo constitueretur pro aliquo intrinseco; hoc non e admittendum, ergo qua liber e pro aliquo extrinseco Deo constituitur. Maior et cons. sunt evidentes, probo minorem: quaevis denominatio libera qua talis affert contingentiam, de nihil intra Deum contingens affert, ergo nihil intra Deum potest esse formaliter adaequata denominatio liberè: maior probatur, nam liberum ut sic affert qua tale indifferentiam et contingentiam ad utrumlibet, si sit liberum in ordine indifferentiam, et contingentiam ad oppositum v. non oppositum, si v. sit liberum in essendo indifferentia et contingentia ad essendum ergo dicere ne actum liberum qua talem constitui adaequate per intrinsecum Dei perfectionem; quia haec perfectio Dei qua talis, non e indifferens ad existendum in Deo, at actus liber D. qua talis, et tamen denominatio quae tribuit Deo volentis v. gr. mundum producere potuit non esse in Deo, ergo actus liber D. qua talis non constituitur adaequate per intrinsecam perfectionem.

Pr. v. quidquid pot. perire manente alio distincto ab illo d. denominatio volentis mundum producere, qua talis potuit non esse in Deo, ergo haec denominatio realiter distincta a Deo formaliter importat essentialiter aliquid extrinsecum Deo: maior et utraque

Cōa n. evidte: non ad q. a Deo distr. negtea intrins Deo, cum quod intrins Deo ē identificetur cum ipso. Min: pbga in aliâ hypothesi poti, quâ Deus decrevisset mundum in aeternum denoaret Deus actu volens mundum producere qd. potius volens producere mundum; sed hoc denoatio volentis potuit n. ēē in Deo ac per coens integre accepta distr. ab ipso Deo.

Pr. 4. Si actus liber Dei quâ talis foret intrins oir Deo, eo ipso qd. ocipems integre et adeqte Deum pfse ocipem ipsum actm libm Dei qua talis ē, at possums ocipe totm et adeqtm pfse intrins Dei qn ocipiams actm libm ut tale; sed libri actus Dei qua talis pter intrins Dei pfse afferat aliqd ē extrins et distm ab ipso: cōa bona ē, mai: pbo; nam ingd te cō ocipe oia ostitutiva rei collective qn ocipiams ipsam rem ostitutam, cum nulla disto l. rō intersit inter collectm ostitutivorum, et ipsum ostitutm: sed eo ipso qd. ocipiamus aial rōale ocipims hoem; ergo si acts Dei liber qua talis se diceret pfse intrins Dei, eo ipso qd. ocipems quidqd intrins ē Deo, intelligerems actm libm qua talis ē: min: pbo, qa ms ocipit Beats pfse pfis ē in Deo qn ocipiat illum velle creare alium mdum l. destruere hunc, cum tn possit facere utrumque actionem. Plus, si Deus nollet hunc mdum pducere ēēt cum eodem oio pfse. gm ms hats qd ocipi tota intrins pfs. Dei se ocpts ocipiat actus liber qua talis; sed in rōe liberi oddit aliqd distm a Deo.

Ultimo: negt ens nasum recipe denom. libi nisi aliqua muto fiat, et aliqd denovo adveniat ad acts Dei voluntatis pter suam intitm nasus ē recipit denoatm acts libi ergo aliqm mutatm seu variatm d. hoc negt fieri in ipso Deo, ergo extra ipsum fit, ergo aliqd distm a pfse Dei ostituit acts Dei libi in ēē libi

Di-

dicunt, Legit-fluit; quod ormaii nam denotatio realis é aliquid realitatis. neque dari denotatio realis quin aliquid det ex quo surgat talis denotatio, et eodem inintelligibile é dari realiter de novo denominationem quin aliquid de novo det, nam fieret inde contradictio dari et in rerum natura aliquid et non dari aliquid, ut dari denotationem quae revera quid reale é, et non dari novum ens.

Praeterea omnis effectus formalis ex aliqua forma debet resultare, nam effectus non est sine causa, a qua surgit ee hic autem impossibile é dari denotationem actus liberi de novo nisi det variatio, hoc é nova positio formae a qua resultet talis denotatio: nam sic Divina voluntas ita ab aeterno voluit creaturam mundi ut potuerit non voluisse. ut dicatur in hac hypothesi volens mundum producere aliquam formam denuo ponendam é quae potuit nee ut dicatur Deus liber volens mundum odere.

Hoc exitium et affectus in obliquo abacta libertas non est connotatum et additio, dicta forma dans denotationem liberi: et quod ideo satis urgetur ex prius quae semper solidiora habuit: neque est mera additio, et connotatum, quia quod dat denotationem taliter ut eo positivo deficiente deficiat quoque denotatio dicta: positivo quovis exitio aufert abactum dictum denotatio liberi. ergo id exitium non est mera additio dicta forma causans denotationem liberi. ista é evidens, et maior evidens quoque reputatur, quippe id é de essentia cuiusque rei, quo deficiente tota res consumitur nec aliud discrimen possimus assignare inter additum et constitutivum, nec de hoc ulterius dubitare fas é si res bene penetret: minor probo: nam positivo quovis exitio ... manet intrinsece Dei essentia: dicta hominis non é libera dicta natura, et ... denotat Deus se natura amans, et ... inchoative: ergo positivo quovis exitio aufert ... actu denotatio liberi.

Dixi afficere in obliquo, quia haec denotatio extrinseca, et omnis denotatio extrinseca aut accidentalis afficit in obliquo formam denotantem, ut videre est in numeris exemplis decretorum, albi, visi, et cogniti, quorum formae in obliquo collatis denotant obiectum, in quo maxime distinguitur a formis substantialibus exponentibus unumquodque in praedicatis; afficiunt in recto, dicimus enim hominem esse corpus, quia illud continet unionem; album vero dicimus esse subiectum albedinis et cognitum, obiectum transcognitionem. §. 6. 3a pars propriae sententiae ut ab aliis dissidet.

§. 6.us

3a pars propria sententia ut ab aliis dissidet. v.

Dico 3. 3a pars meae sententiae est, id extrinsecum quod afficit actum aeternum Dei liberum in esse liberi esse mutationem logicam, sive veritatem contingentem constantem extremis impossibilibus; unde actus liber Dei v.g. de productione mundi in esse liberi sic definitur: est actus Dei voluntatis tendens in productionem mundi ut subest mutationi logicae contingenti, sive dicere ut coniungitur cum mutatione logica contingente, ex quo fit actum liberum Dei primam suam entitatem esse essentiam Dei voluntatis, non vero formam esse liberum quod importat, sic enim afficit aliquid extrinsecum, nempe mutationem logicam contingentem.

Dicere oportet quod sit ista mutatio logica contingens et constans ex impossibilibus extremis. Mutationem logicam voco hanc veritatem resultantem ex quolibet actu libero Dei, si Deus esset capax mutationis physicae haberet actum defectibilem circa hoc vel illud obiectum. Ut v.g. si rogeris quid sit formalis

Dei

Deus vellet lib. creare mundum. Legitime respondisse mihi videtur, quia ita fecit cum creatum mundi Dei voluntas utrique capax esset mutationis seu compositionis physicae haeret atque amovit defectibus et creatum mundi defectibus in gradu. Non semel habita deficere possent quod potuisset non esse in Deo, non supponit hypothesis impossibilem in Deo cum oppositum physicam ex actu et potentia illius religionis divinae perfectionibus: haec veritas de voco mutatis Logicis quia nihil physicum in re ponant, sed tantum stingentis vel rationis reducunt quod stingentis peterat non oppositum est. At si Deus esset capax compositionis physicae habuisset actus volitionis cum creatione mundi casu quo noluit eum creare. Huic mi veritas constant ex extremis impossibilitatem cum capacitate mutationis physicae quae ex hoc compositionis afficitur in Deo, et existentia actus realiter distincti illati ex illa additione quae omnia non conjunguntur Deo mutationis Logicis quia physicam non ponunt.

Haec veritas sic exposita, breve summa habet in doctrina Augustini. Divinus nam 2. Sent. c. 82. habet. Voluntas Dei unico, et eodem actu vult se et alia, sed habitudo eius ad se est necessaria, et naturalis; habitudo autem eius ad alia est contingens, quamvis non quoad necessitatem et naturam voluntatis expendant verba habitudo autem eius ad alia est contingens quamvis non necessariae voluntatis idem quod Divina voluntas libere contingenter ut consequitur illa contingentia ex partibus impossibilitatis posita non haec convenientia et convenientia intellectus. Divina voluntas libere volens creare producit et formare hominis contingenter tamen dum ait Dei actum liberum in se quiddam quam mutationi virtuali et possibilitati morali ad haec creatae et ad alia:

Dispositio ad explandum sic actus libertas motus Dei 2. ratione enim quia in eo dicitur constitui ad actum liberé quod possisse intellectus intellectus actus liberi Dei in ratione talis constitutus possisse intellectus intra Dei actum perfectioni utrumque mutationi Logicae

intell.r actus D. liberus in intrinsecis Dei actus ppt. ut subest illi mutat. logicae, dat constitui actus D. liber. maior est evidens nota; min. pbo, intellectus Dei actus ppt ut subest mutat. logicae intell.r aliquid quod pot esse et pot non esse, ergo intell.r actus liber ut liber constitutus. Min. sic. quia actus liber ut talis affert aequivale.r aliquid quod possit esse et non esse, quod non aliud quam ... potens esse et non esse cui subsistit actus liber Dei, quod est formae mut. logicae, ergo quae illa destruet actus lib. Dei ut liberi.

Maior probatur contra ... syl. ... ex ... ieci. et ... aliq. Theologorum qui in hoc ... ad explandum ulterius ... libert. Dei non occurrat nisi aliquod contingens et defectibile est nunc ad ens rationis, nunc ad mutat. quas dicunt physicas nunc ad aliud extrinsecum contingens: min. pbo. non ... mut. physicam ad quam plerique recurrunt, ... arguit actum Dei efficacem et illum sponit ut efficax est, non ut liberi, ergo ad explandam libertatem Dei actus non est recurrendum ad mutationem physicam Dei ... quod in ratione liberi, ita sit ut potuerit non esse, ... si Deus operaret ... necessit. ... ut somniavit ... eadem mutat. physicas exerceret in orbe, quas modo exercet, et tamen non lib. non operaret, ergo operari libere formalis non est quod actus Dei ... ad istas mutat. physicas. ... probandam min: quia ... confundunt efficaciam cum libert. ... eodem usurpant actum liberum, et efficacem, cum tamen diversae sint rationes formales: actus non ideo liber est quia pot esse, et pot non esse positis omnibus requisitis illeo vero efficax est quia infert infallibiliter effectum, non ergo per efficaciam constitui pot libertas liberi actus Dei.

Motus sum vero quia cuilibet actui lib. Dei sive efficaci, sive inefficaci, sive ..., sive conditionato, sive praevent. sive ... annexa est haec mut. logica et veritas contingens consignata, ergo libertas actus lib. Dei ...

congruenti constituitur per illam mutationem physicam; quia per illam aliquam physicam: ars probo, quia in illa suppositione impossibili tantum supponitur quod Deus sit capax compositionis physicae ex actu et potentia, et reliqua manent invariata; sed bene infertur quod in hypothesi qua Deus sit capax compositionis et mutationis physicae debitur distinctio inter potentiam et actionem eius, quamquam quidem actus sit defectibilis, etiam virtualiter, contingenter probo, nam libertas Dei actus debet constitui per illud liberum, sine quo numquam est actus liber in ratione talis.

Hinc effulget 2[a] contra illud constituit actum liberum in esse liberi quod positive ablato tollitur actus libertas, ablata positive ea mutatione logica tollitur actus libertas sed ablata ea mutatione logica, est formaliter constitutivus libertatis actualis, et maior est evidens ex terminis, sic explicata foret vera si Deus esset capax compositionis physicae ex actu et potentia adhuc non haberet actum defectibilem, ut[?] non creatum, hoc casu inferretur quod non haberet actum liberum creandi mundum, quia positive deficiente ea mutatione logica, careret contradictoriis contingentiae, cui debet actus liber, Deus tolleretur libertas actualis: ars probo; quia ideo non haberet actum defectibilem circa productionem mundi, quia illum non haberet, quia non haberet mutationem ex logica. Si Deus esset capax mutationis physicae, sequeretur quod adhuc non haberet actum defectibilem circa productionem mundi; recte infertur quod non haberet actum liberum creandi mundum.

3[a] denique confirmatur. Quia antequam liber mutatio physica debet supponi actus liber in ratione talis constitutus, sed in ratione talis non constituitur per mutationem physicam ab ipso actu illatam, ergo per mutationem logicam, cum sit eiusdem, quia effectus neque ullo pacto intrudi intra constitutiva causae, alioquin effectus esset antequam esset; sed si mutatio physica est effectus actus liberi ut liberi neque ullo pacto constituere actum liberum in esse liberi: probo ars, nam actus liber ut libere causans mutationem physicam supponitur ante

q.m libet physicam mutz: ꝑ doart nõ act. liber vol. creandi
mdy eclia applans oipoam Dei ad mdy creandy ꝯ infert
creatz m. ꝑ pot. eam, nam oiz applatio et naria cum oibz
requisitis infert infallibr effum: atq oipoa Dei est naria
et sub ordinata vol. Ch. Da ꝯ vol.tis applans oipoam
ad opdy infert infallibr opoem.

Explico et confirmo ꝑcedens
argumentum. ita se habet act. Da volis r.ter eff. ad extra producti
sicut act. volis hum.ae r.ter actus exteriores, d. act. nr.
volis supponr ad act. exteriores quos producit imperat; ꝯ
act. Dae volis supponet existenz ad act. et mutat physicis
executus á sua oipoa: mai. ꝑbr, q. st. subordinant pote
inferiores quoad suos act. volis ita subordinatz oipoa
vol. Dae ut ab illa applicet ad opdy et si quae dispositio
interponz creata et increata in eo sitné q.o maior é subor
dint. pot. Dae ad Dz volz q.m pot. create ad creatam volz
sigdz stante actu efficaci nrae volis pot. n. sey eff.d im-
pediente Deo pote executricz. l. n. occurr. ex illa; at cum
oipoa n. subdatz interiori virtuti ꝑter Dz volz tanq. regit
ab illa que si effica volis sit trahet secz oipoam; ꝯ
st. in volis hum.a suppon. ad mutatz externam act. liber
pote applant ad opdy sic in Dae volte supponet act. liber
ad q.m libet mutatz physicam ꝑ se; d. adversr inquoz
sent.a eo ipso q.o actus sit liber é effica, et eo.o d. ut effica
et infeiens suppon. ad mutz physicam; ꝯ ut liber. s. 7. obiiciund
et 1ae et 2ae ꝑ 3 nrae sent.a dissolvunt.

S.o 7.

obiect. contra 1.am et 2.am partem nrae sententiae dissolvunt.

Obiicies 1.° contra 13 3 nre sent.ª id
g.° nariy é negt éé ostitutivy acty Lib.i in roe Lib.i d. acty D.ª
V.ª Ctis g.d tendit cu m.dj dutz é s.m suez entz naii g.l
Negt ostituere acty Lib.y [illegible] in roe Lib.i coa bonaé, Cminor
a nobis tradita d.4.ª p.maior: acty liber ut liber pot éé
C pot ń éé D. g.d nariy é negt ń éé g. cd g.d nariy é negt osti-
tuere acty Liby in éé lib.i ctr: g.e roe fralei sese
mutuo expellunt nequeunt d. o hi ab una, et eadem ent.e d.
r.i lib.i ctr. narij sese mutua opp.e expellunt g. ne-
queunt repiri in unā, et eadem ent.e acty Lib.i g.ent.d acty
Lib.i D.i ń ēss.e naria Dei: maioré certa, aliàs fieret mons-
try ex partibus inpoolibus, minor p.d q. libty fialiss.e ostituit
p pone ń éé, at nariy p ń posse ń éé, g. r.o lib.i ctr.a narij
su. opp.e ita ut includant in sui ostitut.e prata o.d.

Reo neg.do mai: g.m éé falsam evid.r
Lua adeo in ostitut.e acty nr.i Lib.i ut liberé, nq in roe
talis ostitui p aliq.d nariy d lt indiffram vol.tis et n.
fr.a essal.r reqsita ut acty nr.a vol.tis sit liberé n.a
indifferens vol.tis ipsius, etq.d exp.e Dei det secusq pa-
ratq ad actum ey elliciendum: at q.d n.a vol.tis mak
sit indifferens, etq.d exp.e Dei det secusq parat ad acty
elliciendy é mihi nariy; g. fr.a quę in se é naria é r.
ostitutiva libert.is actualis, seu acty lib.i in éé lib.i
ad p batz concessa maiori, Cminori, negatur oseqentia
Cdiir. n. p'missis so infert g.d id q.d é nariy nequeat éé liby ea roe
qua nariy é ń v. g.d nequeat ostituere libertz actualz ut exv.
ruq allato demr.a vol.te p batz é.

Ad 2.m vero distinguo mai: g.do roes
frales sic opp.e et mutuo se se expell.ter nequeunt d. o hi ab
una et ead ent.e ea roe qua opp.e lt sese expellunt oecedo mai.

carere qua non sit opposita. Et sese excludentibus nego maiorem: itaque necessario inexistendo et liberum inexistendo opposita. 1. e dubio 11. necessario ut denominando et liberum indenominando habent oppositionem attamen necessarium inexistendo et liberum indenominando nullam inter se oppositionem habent, ex hac ratione entitative actus liber Dei est necessaria et libere necessaria secundum suam entitatem libera secundum denominationem passivam per liberam illam emanationem Deo, quam venit ab extrinseco contingentibus additiae; ex quo patet esse ex voluntate nostra que secundum entitatem suam est necessaria, et secundum denominationem quatenus recipit affectibus ex ... liberae. Liberum est, quod intellectus actus ut potuerit non elicere et cum omittit ut potuerit non omittere.

Obiicitur 2. o. 2. contra eiusdem sententiae actus liber Dei ut talis, est actus vitalis. Sed actus vitalis constituitur adaequate per formam sibi intrinsecam et non per aliquid extrinsecum. Ergo actus liber Dei constituitur adaequate per formam sibi intrinsecam, et multo magis in ratione liberi per aliquid extrinsecum; consequentia bona est, minor certa, nam vitalitas in actu est ... conveniens vitali procedat et illi intrinseca denominatio conveniens ab actione immanenti ex vi cuius actus vitalis remanet intra potentiam: maior probatur nam actus liber ut talis est actus supponens cognitionem qua moveatur, potentia ut affective tendat in obiectum. Ergo actus liber ut talis vitalis est.

Respondeo 1o. distinguendo maiorem: actus liber Dei ut talis est actus vitalis secundum totum quod affert in esse liberi negomaiorem: secundum aliquid quod affert in esse liberi concedo maiorem: nam in esse liberi affert aliquid extrinsecum quod non potest esse vita Dei: probatio maioris non evincit actum liberum esse vitalem secundum totum quod importat sed ad summum secundum aliquid. Respondeo 2. abstrahendo maiorem: verum est quod licet coniungantur in eodem entitate actus voluntatis et ratio liberi et ratio vitalis tamen libertas actui non est formalis et vitalitas; aliud enim est esse vitale, aliud esse liberum vitale constituitur per immanentiam productum a principio a se movente sed

lib.^s^ f hoc q.^d praedato^s^ indiffer. q.^e si deinq actq sic praed. ... ut p'viis oib. requisitis potuisset n' praedire ... dabimq actq lib. et t. n' dabimus vitalem, unde si volt. nr. ... actum amoris, quq m. het n' in se ... diceret ... in extraneo subto utiq lib. operet, et t. n' vital. ... lib. ut talis n' importat ... vi-talitq ... matl. q. ... ita ... ut nullq sit actq in se liberq vitalis n' sit, q. vitalis pot. affectiva n' movet immate extraneum subtum ... prius se movet im-mate ut deinde reliquas sibi subtas ... moveat.

Ad hoc de actu lib. ...

D.m e' cum dlt ut sit q.d vitalle ... intrica ... volt. et tend. affectiva ei, lem in obtum, t. hoc n' here q. libere d. q.d e' volitio ... q. q. libere hre e' ... ultimoq roem libert. ne ... vitale, nec aliq ... d. aliqd extricq ... est ... ea illa mutat. ... a me explota. Ad maioris negate ... ocesso anti nego ... q. actq liber Dei ut talis supponat cogn. n' arguit eq vitalq ... ut tolq in-cludere l. dependere ab actu vitali, q. nil volitq ... itum. ... si actq liber D.^i afferret ut talis aliqd extricum ... libert. possit Deq in tpore mutare sua decreta, et eligere ... ei q. ab eterno elegit ... istam sequellam adeo absurdq ne' q ocedat; ... actus libti D.^i in roe talis n' afficit aliqd extricq: sequellq. q. ideo negat ... posse Deum mutare decreta q. e immutab. ... nec intricq variatq pot subire ... si v. foret doctr. iacta de actu lib. possit mutare decreta sua qn sequeretq va-riatio intrica in Deo; ... si foret v. talis doctr. posset utiq Deq mutare decreta sua: p. minor, nq eo ...

q. variet extricum q. ab actu lib.o affectu dato in Deo novum decretum. d. tunc nil intra Deum variaret q. ex hanc doctr. posset stare q. Deus mutaret decreta sua; quin ipse mutaretur d. cum si sua pfectio invariata maneret; atque hoc nullum [illegible] q. actus liber D. ut liber [illegible] completur per aliquid intricum ipsi Deo.

Neo neg. mai: ad probat. cessa mai: distinguo min: si vero foret n[ost]ra doctr.a posset Deus mutare decreta quin sequeretur variatio intrinseca in Deo immate, et ex vi precissa mutationis decreti [illegible] min: quin sequeretur saltem mate, et ex coenti nego min: ad huius probat. [illegible] m[odo] [illegible] e, cessa mai: disting. min: nimirum mutato extrinseco decreti nil intra Deum variandum fraliu. [illegible] D. [illegible] ex coenti, et [illegible] mut. fuisse Deum quoad intricum.

Solutum declaro, cum actus liber in[illegible] lib. constituatur per aliquid extricum [illegible] decretum creandi m[un]dum in[illegible] lib. constituatur [illegible] mutum [illegible] ex quo infallib. seq. m[un]di creatio si post decretum creatum mutaretur decretum ex [illegible] aliam mut. [illegible] foret inferens non creatum nil intrinsecum [illegible] in Deo fraliss. [illegible] mutat. decreti [illegible] mutatum fuisset aliquid extrin[illegible] [illegible] ne dubium quin argueret in Deo mut. moralem, et def. [illegible] instantia q. [illegible] semel decreverat, novo decreto aboleret sibi [illegible] dicendo, et evertendo q. semel statuerat, et prud[ente]s ita estimarent Deum ac si reapse mutatus fuisset quoad intricum [illegible] defectum at si Deus haberet defectum moralem et inconstantiam ne [illegible] Deus [illegible] q. mutaret decreta sua [illegible] variatum illius extrinsici q. [illegible] actum D. lib. saltem mate inferret variatio quoad intricum ipsius Dei.

En exemplum solutum explanabo. Si Ang. [illegible] vol[untat]e opararetur non recipet in se actus vol[untat]is quos elicit d. transeunter [illegible] vol[untat]e operaretur illos transiendo

ad extrinsecum subiectum ut pote motive attingit q.do impetum
alicui corp.i imprimit. Li producens actum vol.is Ang.i omit-
teret eosdem haberet sine dubio Ang.s iste haberet in instanti
et existimaret fuisse mutat(us), et re(vera) physice fuerit mutat(us)
cum actum vol.is non in se d. in extraneo subiecto produxisset;
ergo. Et Deus est mutat(us) extrinsece, obti nihil intrinsecum deperdi-
derit, aut de novo aliquid acquisivisset, t(amen) non vitasset notam in-
constantiae si rem decretam noluisset existere, ex quo morali
vitio argueretur Deus non habere eandem physicam perf.em q.m m. habet.

Obiic. 4. Libertas Dei ut talis
est perf. Divinit.is ergo libertas Dei ut libertas est nihil extrinsecum
essentialiter importat; p. conseq.a quia extra Deum non est perf. Dei
ergo si libertas Dei pro aliquo extrinseco constitueretur non esset perf.o
Divinit.is. Ans. v. p(robatur) quia agere esse liberum est perf. n(atur)a agentis praee-
minens dominio quod in suas act.es habet, sicut ex contrario operari nat(urali)
arguit imperf.em agentis nequeuntis resistere repsitorum agimini
quae ad operandum trahunt; ergo libertas Dei ut Dei est est perf.
Divinit.is. R.eo dist.o ant.: libertas in actu
1o est perf. Divinit.is, conced. in actu 2o nego: quia non [illegible]
v(eru)m est de libert.e D.a actuali d. eius de libert.e creata
proportionare ad res creatas; nam perf. 1aria et substantialis li-
bert.is creatae solum est indiffer.a in actu 1o et libertas in actu 2o
solum est perf.o 2aria et accidentalis, quippe libertas in actu 1o provenit
[illegible] ab ipsa subst. cre.a realis, actualis v. libertas ab accidenti
s(cilicet) addito quo se movet vol.tas et plenum est neq.e lib.a quae
in se nihil est, cum ergo Deum esse lib.um in actu 2o nihil aliud sit
q.m coniungi cum aliquo extrinseco et esse lib.um in actu 1o sit esse
indiffer.em ut coniungat 1. non cum eo extrinseco fit libert.em ac-
tualem. solum addere perf.em 2.ariam et extrinsecam, libert.em vero
in actu 1o 1.ariam et substantialem. Eodem m.o [illegible]

At Dnium radicale ēē ꝑtēs dominanteis r̄ tl. actuale nec hoc ꝯplet ꝑ ꝯtricam denōs ā tr. ad quem Dnium ut pati ꝯnio actuali Dei q. iō ē in pore roe creaturum qq impat ut 4ᵗⁿ. ob ꝯteno ꝯo fuerit radicale Dnium. §. 8 Potiss.ᵃ impugn. ᵒ 3.ᵃ ꝑtes nrę sent.ᵃ

§. 8.ᵃ

Potiss.ᵃ impugn. contra 3.ᵃᵐ partem nrã sententię.

Hucusq tantum bellitum ē r̄ stat ꝑlium, et telorum destinato iactorum quominus eorum ꝯtin.ᵃ vibratio adversus ꝑcipuum difficult.is scopum, in quo ꝑteg.ᵈᵒ totidem fatigantur ingenia, q.q suum placitum tueat., nrũ ē ꝑprium tueri, et rē ꝯ se obscuram hinc et illinc accita luce q.ᵗᵃ ꝑ ꝑle fuerit elucidare ꝑponam ir hac sect. impugnoēs, in seq. solut.

Obid. 4. 2.ᵃ 3.ᵃ sent.ᵃ nrę ꝑ ꝑsem illamus. log.ᵃ ꝯtingeus q.ᵐ asserim. ēēss. ᵈ actus lib.ⁱ ꝯ. w act. liber D. ē, g. ea mut. log.ᵃ negt ēē fr. ꝯstituens actus lib.s inēē lib.ⁱ comp.ʳ ꝯ ꝯ eo q. ess. ᵈ nequeat ꝯstituere e.q in roe i.ᵃ d. actu liber. ut liberi ē c.ᵃ mutat.ᵒ log.ᵃ ꝯting.ᵗᵉ g. hec negt ꝯstituere actus lib.s in roe lib.ⁱ minor ꝑr. tam ꝯ.ᵗ q.ᵈ ꝯtingens ꝯvenit ab aliquo lib.ᵒ ꝑ. illa mut. log.ᵃ ꝯtingens ab aliquo lib.ᵒ dēt ꝯvenire d. nē aliud lib.s a quo ꝯveniat nisi actus liber D. ꝑ. ille ē c.ᵃ mutoīs illius log.ᵃ

ꝑr 1.ᵒ actus liber Dei infert mutat. illam ꝯting.ᵗᵉ ꝑ. actu liber Dei suppon. ad eam mut. ꝯtingentis i.ᵒ negt act. liber in roe talis ꝑ illam ꝯstitui. utr.ᵃ ꝑ. con

bonae; q. arb. et scimo e de actu volente creare m.dm

hic e bona coa: Deus het decretu lib.m olendi m.dm q. si eet

cayam mutat.is hereto stingens actus volendi creare m.dm q.

act.s vol.s Dei liber infert mutu illam log.m stingu

tum sic: q. aliqd det in se here Deus ex quo infeiat

illa mut.o log.a qppe si nil het p.ter suam intricu ptiu n

magis sequit mut. log.a ee p ductu m.di q.m ee n p ductu

cu actu liber Dei sit intricu sit indifferens ut iungat

cum hac v. illa mut. log.al q.o aliqd peculiare ex p.te

Dei p m.dy e ex vi cuius infeiat mut. log.a potius ee

creatu q.m ee n creatu.

Arg.m 2.o Deus amat istu mutu logu q.

priore amor illius mutat.is q.m ipsa mut. arb p.r qdqd a

Deo pendet eo m.o quo pendet amat a Deo cu Deus operet

p volu q.o cum ista mut. a Deo pendeat a Dei volte

amabit.r; coa p.r ex p.x.e dictis q.z At ee priorz effu

quz cat. m.o sic: v. q. amor liber a quo pendet ista mut.

log.a ostituit liber p eandz mutu logu v. p aliam dictz!

si v.o q. mut. log.a suppon.r ad seipsam: p.r coa nam

hec mut.o log.a pendet ab actu lib.o Dei ut libere; d.r

in roe lib.i ostituit p hanc mutu logu q.m cat q.

mut.o log.a a se ipsa penderet et supponeret ad seipsam:

si 2.m de illa 2.a mut.e log.a idez argu instituit, et

sic pandet ianua infinito mutorum processui.

Arg.m 3.o Act.s liber Dei

q.m intricus et ut e hitudo imperfecta o.d obtum e indiffe-

rens ut heat hanc v. illu mutu logu alt v. ad creatu

m.di v. ad n creatu q.o p aliqd det transire de statu

indiff.ra ad detroem, et detrari ut potius velit creatu

m.di q.m n creatu d.r hre detrativum neqt ee ipsa mut.

log.a q. tt. Pr minor q. cpre mut.e log.a e tr.s detroit Da vol.i.s cc.a quz exerceat talis lettras; q. negece ipso fr.a quatalis litras exerceat.

Arg. 4.o Nequit Deus cognoscere q.d Dei eet capax mutois et oposit.s physice heret inse actus otinj volit.is quo vellet mundus existere nisi inse heat aliq.d fund.m roe sui decreti ad idcognoscendum f. ad talem veritm et mutm logm suppon.r ex p.te Dei actus liber iam ostitutus; con bonde; ars p.r q. si n ponat aliq. fund.m ex p.te Dei, Deus n cognscet potius hanc mutm log.m q.m opp.m q. aliq.d ex p.te Dei fundm statuendum e; p.r ar.s q.a totum intrin actus Dt e indiffens ut oiungeat ujs hac l. uj illa mut.e log.a q. det poni aliqd intrins ex p.te Dei unde Da sci.a posit detrari ad cognoscendum potius hanc mutm log.m q.m oppositam.

Arg. 5.o q.a actus narius Dei n ita det explari p mutm log.m et ppm oltitatm de extremis impolib.s, vlt si Deus eet capax mutat.is heret actus indefectilis cc.a suum bonitm q.t neg actus liber debuit explari p eam mutm log.m et veritm oditiale. altr si Deus eet capax mutat.is physice heret actum defectilem cc.a m.d creatm ars p.r q. natis s.t explat actus narius p id q.d itaferat in obtum ut nequeat n inipsum ferri; comp.r q.a actus liber, et narius oveniunt in tend.a cc.a obtum, et differunt in eo q.d narius nequeat n eē, at liber posit n eē q.t liber D.s n differt a nario p illm mutm log.m cui adiung.r. d. aliunde det differre ac proinde n debuit explari p mutm log.m s.q ad p'cedentium solutm aliqua p notanda.

§. 9.a

Adp'cedentium solut.em aliqua praenotans

Impugnat.es p'ratis quae in hac m.a
surgent acri, mihi forent formid.ae ni advers.os eisdem
quae urgentius premi adversus foret, teneri e illis solut.es
quaeritare q.d n' difficulter monstrabo lectori dum singulos
in advers.os retorsero; d. prius aliqua not.da ss. ut solut.s
locor.m altis et firmis affigant.

1.o p'not.dum é actus liber Dei
in aliquo convenire cum actu lib.o vol.tis nrae, et in aliquo
convenire cum ipsa vol.te nr.a et differt ab actu lib.o nr.o
Conve convenit cum actu lib.o nr.o in eo q.d sit tend.a vitalis
ad obtum denominans Deum volentem et amantem obtum
Diff. vero convenit cum pot.a nr.a in eo q.d s.t pot.a nr.a nil velit
nil nolit obtum nihil deperdit de subst.a sua d. tantum
accentat se mutata tendit ad obtum itaque D.s actus liber
dy obty q sua libert. vult d. n' vult nil de sua ent.e deperdit
d. deperdit d. ab extrinc, et hinc mutat q mutat.e alicui
extrinci, ea namque é diff.a actus lib.i D.i a quemcunque actum
lib.m creatum ut actus liber creatus cum sit liber et contingens
irrexist.o nasci, sit in denoando; ad actus liber D.i e contra
de irrexist.o nasci é, in denoando v. sive in denoari
liber.

Unde elicitur vol.tem D.i in rone lib.a perfectiorem
esse libert.e actualis creatae, q.a actus liber creatus in se

liber in tendendo ad obtum d. quia adid necessitat. nec pot ulla pot efficere ut actus amoris productus ingloo consciente reddat illam amantem obtum, at actus liber D.i non necessitatus ad hanc tendere ingo, tendens ingo perfectio effica d. ost. libere in tendendo, nam idem actus quo Deus amat obtum pot esse nolitio, et odium eiusdem obti ... e in linea libertatis seu liberior actus liber D.i quam creatus. D.l. actus liber Dei sit nam inexistendo non v. creatus potius sequitur ipsius actus lib. D.i cuius entitas ita naturae accipere Deus.

... pnotandum e actus lib. ... ineo max. differre a creatis q. sive multip. ... multiplicitate obtorum ingloo tendit, imo unus et idem actus q e amor alicuius obti neque ullo m. esse odium nec potuit esse odium eiusdem obti; non sic D.i amor liber qui unicus et simplicissimus e tam ... suis ... creaturis unico n. et insectili actu Deus se amat, et ... odio habet peccatum, et non volens ducere alios modos imo talis e perfectio utilis realiter actus q e amor obti potuit esse odium eiusdem nulla in se variat. facta.

... pnotandum ... non amare suos actus expresse, et formaliter ... eosdem actus ... alios dist. ... n. amat suos actus ... eosdem virtualiter et interpretative, ... actum quo ego amo Deum non amo peundem amoris D.i ... pluitur ... amor charitatis d. alius dist. spei, ... amor reflexus si abesit amabo ... amorem ... virtualiter et interpretative, et in actu exercito, q. ... ipsum ... amo bonitatem obti volo interpretative ... educitur talis amor, et ad tale obtum ... ac proinde amo virtualiter ipsum amorem, et in hoc ovenit etiam ... D.a cum nro. n.n. amat Deus suum amorem nisi ... alius dist. ...

2 ℥. 5. Vᵃ. 1. D. 9. dictus manet.

4. ꝓ notandus ... ... efficacis in actu 1.º v. ... alicuius tr. et aliam eius efficaciam in actu 2. effic.ª in actu 1.º ... et energia ad inferendum tales trium, effic. in actu 2.º e ciunctio ... effectus quem ꝓducit, sive e ... actio ... exercita v. effect. solet aliquando utraque effic.ª ciungi, ut cum ... naria e actual. ... imo neg... naria eius effic.ª in actu 1.º ni reipsa ꝓducat effectum, quod ... tunc e cum omnibus requisitis quae illam reddunt efficacem; in ... v.º liberis reperitur effic.ª in actu 2. ... repiat in actu 1.º ... eaque ... cum ... inogando nullus onexus ... cum effectu.

ꝓ notandus e 5.º ... ... v. ... volunta... datrei ad amandum obiectum rendum eius ideo volunt. ... quaerat tales actum volunt. tendens ... tale obiectum: ... si quaeratur cur ... tales actum volunt. ... rendum est ... tale actum, nec aliud rere ... v.º e quia ultima v. ... alicuius denominat. ... n̄ het aliam roem ... obiectum ... surgat talis denominatio ac inde ineptus e quaerere cur volunt. amet obiectum cum nil aliud posit rei nisi quia vult amare obiectum, et si millies rogetur cur velit amare obiectum, et cur eliciat hunc actum amoris millies quoque rendum quia vult amare, et quia elicit hunc actum amoris. ... ... rendum foret si ... interrogatorios ingereret ... amoris tunc enim recurreremus ad motiva, sive ... obiectiva ... ad ipsam entitatem volunt. ... effic. ... impugnationes ... 8.ª

§. 10.

Respondet impugnationibus sect. 8.ª

Argum 8. sect. ponitum cum suis ostrovibus aeque impetit os. & pe. q dicunt actus liber l. denorai l. opleri q. hitudinem ad obm, l. tratem aut denotatem extricam; nam talis tratio et denoatio e oss. ad act. lib. g. actus liber n oplet aut ostituit in esse lib. p extrica denotatio. Probo conam nam i. inre c. negt opleri aut ostitui p sum effectum, g. si actus liber ut liber e i. talis trat. et extrins. denotationis negt talis denoatio extrica oplere actum libm in esse liberi, g. Vr. q se rent adhoc argum reantpme ad illum, q. eorum responsio g. multa otinet difficilia impugnanda.

Ibi resp. a me n f. d. magis solide argum enervatum ire arbitror neg. ant. adequatum distinguo ant, q id stingens e pvenit ab aliquo lib. q. sit libus in esendo nego: q. sit libs inopando seu trando scedo. Itaq ea mut. cog. pvenit ab ent. actus lib. D. que in esendo proq naria e, et in esse opois D. ei. p ductus n. lib. e, ceterum talis mut. cog. n pvenit ab actu D. lib. ut libere simr denominari g. ut libere includit ipsam mutatam cognam;

Ex. volis hum. clarecet solutio gm. wapten p senti difficult. sic reinstituo argum factum actus liber volis nr. stingens e q. pendet ab aliquo lib. ut libs e; hic com p. g. e stingens ab aliquo lib. dependam hec itaq suis anteqm existat ipse actus liber dat involis libertas in ostitute ac p coers ipse actus liber supponet ad seipsum. Rndy. M. e disting. coers, g. pendet ab aliquo ut libs e in esendo p ; ut libs e in actu s. opatis seu, ut e indifferens ad opandum scedo, sic in re nra. D. m mutatam illam cogm pendere ab actu lib. D. simr entem suam et ut indifferens e ut se siungat l. n siungat cum illa mutat. cog. n vl. hanc pendere ab illo ut libere et denoat g. sic cludit mutatam cogam.

Ad 9. ostovem quo erat Puteanie solut. q actus libus in esse talis ostitui do: et pfuturitis ad gm frat. neg

nec talis futuritio infert ab actu libero ac inde debet supponi actus liber constitutus ante talem futuritionem ergo vel negaris, non enim actus liber Dei infert mutationem contradictoriam quia indifferens est ut cum coniungatur & non coniungatur (loquor de entitate actus lib. Dei) et ideo talis actus liber cum sit indifferens ad illam coniunctionem non inferet mutationem contradictoriam sicut volitio nostra non infert actum quem producit, quia producit quia vult, seu quod idem est ideo producit quia producit, ut supra dictum est per pietatem notato . Ad probationem ad aliud concesso anti nego consequentiam quia in argumentatione illa id quod afficit per anti afficit per consequens continetur idem est fieri Deum actum liberum ac coniungi cum illa mutatione contradictoria quod distinctio mirum quod actus liber ut talis inferat mutationem quam involvit; ergo ego nego entitatem actus lib. inferre illam mutationem et in hoc sensu negavi supra adversariis quod actus liber Dei mutationem contradictoriam inferat.

Ad 3 confirmationem respondeo Deum amare illam mutationem contradictoriam quam constituit actus creandi mundum in esse lib. virtualiter per unum amorem liberum Dei formaliter per alium amorem distinctum ab eo quo vult lib. creare mundum illum per amorem reflexum. Ad probationem nego omnem amorem seipso esse amorem virtualis sui ipsius, contra ipsos quod Deus amet Deum, virtualiter amat ipsum amorem, bona proponitur est haec argumentatio: Deus amat Deum quia vult amare Deum, ut notavi supra notato 3. 2m. dico primo nam formalis amor Dei distingui ab obiecto respondeo quod ut Deus formaliter amet suum amorem Dei per alium actum amare ut Deus docebamus, per amorem reflexum constituitur per diversam mutationem contradictoriam a priori quatenus illa propositio verificatur: si Deus esset mutationis et compositionis physice fieret actum distinctum quo reflexe amaret se amare.

Ad 3. confirmationem concesso primo entimemate nego minorem subsumptam; ad probationem concesso anti nego consequentiam quia non est oppositum in hoc quod duo est formaliter per quam exercetur libertas, et tollitur indifferentia ...

et si e'e' nrij talis detroe ut videre e' in actu nrè volitib.
ille n. e' v. prolis determandi poam nam illum toll. indiffa.
pote et si e' tr.d tolis detroe, q. a pipium actum detrae pra
quoad exercitii ad hendum tale actum: sic dicas de mutat. log
e'e' nimiru f qm toll. indiff. ao act. lib. ut iungat l.
n' iungat cu tali mutat. log.a et si e'e' trij talis detroe q.
cc. ipsam exercere determo.

4a obiao s.t et 3. p'cedens vim het
in eo' sent.a ostituente actu lib. intrat. ad obtum mutae.
aut in extrico denoat. a futurit. talis obti; sic n. argue
neqt Deus cognoscere futuritz obti nisi insc heat aliqd vo
cuius detret ad cognoscendum tale obtum q. anteqm existat
illa obti futur.o et tratio ad illam dad in actu D.o aliqd
inferendi talem mutatz ac inde dabr actus liber ostitut
ante illz extricu tratz. Reo q. ad obiectionem neg.do
ant. ad probatz negant. ad huius probatz ocesso anti nego
cosam. Stringerer autem si adversario darem posse Deum
cognoscere actu lib. suum ut libere in p'scissa ent.e ipsius
actus liberi id n. puteá bono Thes. nam cum entitas
actus liberi sit indifferens ut iungat cum hoc l. cum illo
extrico, neqbit D.a mere certo rimari in tali ent. actus
qd decreverit facere aut n' facere; hanc q. mutatz log
Deus cognoscit in se ipsa, cognoscendo suum actum iungi
cum tali mut. cognoscit tale actum lib. et dum cognoscit o-
iungi cum alia cognoscit aliu actum lib. in quo actu libero
deinde cognoscit creatz l. n' creatz mundi.

Hec doctr.a illustrat eodem
exl. vol. hum.a in quâ q.a indifferens e' ut heat l.
n' heat actu lib. neqt Deus cognoscere actum lib. ut futur
l. in actu .. existz hoc indiff. .. .. regit in

in vol.^e nr.^a regit in actu D.^i lib.^o obluq emin.^s ... q.^m obrem in ipso ent.^e actus liberi eo cognoscet Deus ... vitalem tend.^a affectivæ ad obiectum, n.^o cognoscet libert.^s d. aptiq ... in ipso actu nro libero repiens, q ex.^a ... dent.^s q.^m remur v.^s ... suam ent.^s liber d. p extrincam denoat.^s desumptam ... indiffer.^e seu n necessitate ab aliquo prio physice illam rapiente ad opat.^s ... in ea ent.^e actus n cognoscet Deus an sit liber l. nar.^s d. in eo ... p v.^s influxum derivet.^r ... indiffer.^e Hoc ipsum ... positionate de actu D.^i libero affirmand.^s e Deum sit in ipso nullus cognoscere fund.^s ut heat l. n heat denoat.^s lib.^i d. id cognoscere ex eo q.^d iungat.^r cum hac mutat.^e cog.^a l. n iungat.^r

Ad 5.^m reo actum nar.^m posse explicari p mutat.^s cog.^s nar.^s atq hanc additiang: si Deus e.^t capax ... physica habeet actus physicum indefectibl.^s quo seipsum amaret; cet.^m ne nar.^s ad id recurrere ad explicand.^s necessit.^s act.^s D.^i s.^t cogimur ad id recurrere ad explicand.^s roes actus liberi cum sufficientia.^e actus nar.^s necessitas colligat.^r ex eo.^d sit ... ipsius Dei abta et opleta se amore ... Ut ... si deb.^t destrueret subst.^e Dei. s. u.^a spalis inst.^e solv.^r

Sect. 11.^a

Specialis instantia solvit.^r

Instat l.^o l. m.^s act.^s liber D.^i 5.^m intuit.^s ... connectit.^r cum futurit.^e obti decreti l. n connectit.^r? si 1.^m g.^o indep.^r a quacunq mutat.^e cog.^a actus ille volit.^s infert futurit.^s obti ac in se ent act.^s liber indep.^r a iunct.^e

cum aliqua mut.e log.a Si 2m. g. actus q fing.r in illo futur.e oditiata mutat.is log.ae terdens ic. m.e creatus n. onecteretur cum illa; g.o neq in ea hypothesi solus actus inferret creatus m.i lo.r coa; q.a is suppon.r illum actum physicum p'stituus id q.d m. p'stat actus D.e volitis q de facto datus d. hicatus lo.a volitis m. n. onectitus cum effu. g. neq tune; g. inutilis e hypothesis ad explandam vim act, lib. D.i

Actis e heinot.a et oes pariter fatigat, ut explent in quo efficacia D.e vol. sita sit, ut n. distinctus sit actus eius lib. ed el efficacem, ut d.a dicebam, nq ei lo.is oparetur ex necessit.e actus efficaces heret n.t liberos: adhuc diff.s utraq onexae, nam oi efficacia D.e volunt.is lib.a e, cum oi actus effax lo.a D.e volunt.is exerceat suas efficatus ce. opa ad extra et q. potuit illas n. exercere, ut est potuerit ee actus liber qn sit effax winregg. mon. trab.r log.r w instantie seq.

Suppono nullus actus D.e volitis m. intrins efficacus ee. l.a r.o e q.a nullus act.o D.e volitis m. subst. suis infert opos ad extra; g. nullus e effax m. subst. suam: cons.q.r na effic.a actus nil aliud e nisi vis illativa r.te illis cuius d.r ee effax, ans pbo: nullus actus D.o m. subst. suus onectio cum futuit cre.a g. nullus actus D.o infert opos ad extra; cons. pbo: q.a ubi n. e onexio n. e illatio, ut evdens e q.a illatio log.a seu argtao fundat in onex.e g.r het ans cum conti, et illatio obtiva nil aliud e nisi onexio antis cum conti: ans pbo q.a Deus subst. oi. abta et indepens o creb, et ut n. pauci thei in Deo admittant onexus cum aliquo extraneo hoc extraneus cui quo ligant: Deus dicunt ee ens oi. nasis, nec huius fuit thre.o q Deum cum aliquo otins.ci ligare auderet.

2.o r. si actus vol.tis D.e eet m. intrins effax Deus nasio crearet Ang.m valis cre.s

quia

quos solvit, consolvit: vera est haeretica; ergo efficacia Divinae voluntatis non est ei intrinseca; sequela probatur: nam quidquid intrinsecum est Deo est ens omnino necessarium, et ita necessarium sicut ipsemet Deus, ergo quando nihil est in Deo quod non sit ipsi, substantia: sed si efficacia actus Divinae voluntatis foret intrinseca actui, hic non posset non esse efficax; ergo necessario produxisset Deus quidquid tunc produxit; ergo absurdum ne devoretur dicendum est actum Dei liberum non esse efficacem per se intrinsecum.

Restat ut efficax sit per aliquid extrinsecum, cumque non sit aliud praeter coniunctum actus Dei liberi cum illa mutatione creaturae in ea coniunctione constituenda est efficacia Divinae voluntatis, id quod explico, et probo; nego constitui efficaciam per id quod infert actum nempe mutationem physicam futuritionis creatae, ut infra efficaciter contra P. Henrice et alios iuniores ostendo. Debuitque constitui per aliquid quod est ante eam mutationem physicam, scilicet per mutationem creaturae, quia si Deus esset capax compositionis physicae fieret actus unus cum mutatione physica illarum inferente a priori, ad modum quo decursus efficaci dicitur per suum entem necessarium efficax dicitur quia coniungitur cum futuritione conditionata positionis ab ipsa voluntate humana cum auxilio congruente.

Nota infra ad solutionem dico actum Dei liberum non connecti per modum intrinsecum cum futuritione obiectivi decreati, ex ergo contra: ad probationem distinguo maiorem tantum supponentes in hypothesi illius actus physici constitutum quo modo actus Divinae voluntatis defectu datur constitutum, ingredi idem efficienter dicendo: constitutum formaliter nego maiorem: idem eandem creaturam producturum quo modo produxit actus Dei liber dicitur non producturum eodem modo ponentes ad illam, quae non requirit ut effectus fiat; eo tamen ipso quod supponam hypothesim qua Deus incre[a]at actum voluntatis realiter distinctum suppono eius actum hinc efficientis actum creati quarum unitate connecti cum obiecti efficaciter decreto.

Urgetur: dicendum hypothesim ut sit distinctio realis inter actum liberum Dei et [illegible] Deum et resti-

sint invariata effecto. datur actus liber ut producens mod.? nat.li connexus cum illa q. actus efficax qm. dat de mod.o producto. n. ideo e efficax q. si Deus careret mo. q. actus real.r dist.o haberet actus connexum cum mod.o producto. q. idem q. e precisa hypothesi quod Deus esset capax mutationis physice id n. seq. sed solo q. haberet actus real.r dist.o

Nec ars involvere ? dictus nam Corpore q. actus vol.tis Dei physice distingueretur a se ipso subst.a esset quid creatus, atq. inde haberet defectus et imperf.s quae tanquam passiones comitantur entia creata, ut connecti cum tr.o requi. aliunde ?. negat hanc connexionem; q. necesse quod dist.us a Deo ?. idem cum eius subst.a nam solo actus efficax q. identificat cum ?a subst.a s. connexio intrinseca infert oppositum, et tum amatus q. implic. involv.r in aver.o q. actus efficax solo distinguatur a ?. volte. nec induat connex. cum eff.u itaq. actus efficax creatus, efficax e n.a sua, actus efficax D.i effic. e ?a q. aequivalet illi creato p coniunct. cum hac verit. conditiat. Atq. si Deus esset mo. capax spoliit. physice haberet actus distinct. connexus cum producto. tre.a Adducit aliquantulus ex Corpore ad id declarandum, hinc. D.a facultas infert producibilitas eff. ? n. ex n.a sua quae immunis e ab oi externo; ?. ex coniunct.e cum n. repugn.a cre.ae eo n. ipso q. intelligamus hanc n. repugn. intelligimus corpora ?. aequivalens q. post connex. cum eff.u producib. §. 12 aliis instantiis solutionem paro

§. 12.

Aliis instantiis solutionem paro.

Instas 2º. Si Deus noluisset mundum creare cum Dª volitio necessario iuncta cum mut. log.ª cum quam conjung. d. cum alia h. aliquid tunc constituisset Dª volitionis quod modo non constat, l. est aliquid modo efficit quod tunc in illa hypothesi non efficeret, d. ita debet esse aliquid intrinsecum Deo. 3º. Et 2º confirmatur Demus Deum instanti esse, et velle mutare modo decretum suum; rogo quid efficeret Dª volitionis ut decretum suum mutaret; profecto aliquid effecturum foret physicum et reale. d. hoc physicum debet esse aliquid intrinsecum h. ... 3º. Negat transire Dª volitionis de infer. effectum ad non infer. ni fiat aliqua mut. realis; quod neque intelligi Dª volitionis in hypothesi nolitionis creare mundum ni opponendum aliquid reale in Deo quod modo non est, cum bonae; probatur quod neque aliqua denominatio realis de novo advenire, ni aliquid reale de novo ponatur et in secundo. 2ª confirmatur, et est versus esse satis compertum.

Ad 3º seclusis antecedentibus, et con..., neque minime subsumptum neque quod tunc constaret actus D. esse aliquid ... contingens, hoc est ita adhaereret ut coniungeretur cum mut. logica ... id quod posset constare ... mut. sui. Ad 2ª confirmationem dicimus ... Ad si Deus vellet mutare decretum suum, ... non alia ratione factum quod se iungeret cum opposita mut. log.ª Ad 3ª ... distinguo ... negat transire Dª volitionis de infer. effectum ad non infer. ni fiat aliqua mut. v.ª et realis quae actu existat negamus quae existeret si Deus capax esset mutationis et positis vere ... .

Fateor id esse diff.e intelligere et explicare. Verum fateamur oportet in Deo esse aliquid quod rimari nequeamus neque ut recte Seneca ex Aristotele refert l. 7. natur. quaest. c. 30. nunquam nos verecundiores esse debere quam cum de Deo agitur. Et c. 31. sequenti: Multa, ait, cognata numini summo, et vicinam sortita potentiam obscura sunt; aut fortasse quod magis mirere oculos nostros et implent et effugiunt.

sive illius tanta subtilitas est quod neque acies humana penetrare possit
sive in sanctiore recessu maiestas tanta delituit: Et paulo
post: Possit hoc, sed quo velit scire non possum. Pertinere dicam
quod imbecillitatem capitis mei meo apprehendere audeam sublimem
Deitatis operandi modum et cum rebus nostris metiri; cetera difficultas
obiecta non est mollior adversariis, rogo enim si Deus vellet modo mutare
decretum suum de creando Antichristo decennio post, ut non quare
Antichristus quod modo putaret! Inseque nihil: neque in extraneo nudo
quia eadem negatio Antichristi adhuc perseveraret tantum enim mutaret
futurum Antichristi in non futuritionem hoc est Antichristum non esse futurum
pro tempore succedenti aut si decretum foret de producendo homine
quod modo emitur possibile tantum fieret mutatio in tempore futuro in quo
existurus erat homo de novo producendus nulla tamen foret mutatio in
tempore anti in quo Deus mutavit decretum suum; quod dicta ad
veritatem potest decipi mutatio decreti Dei quin aliquid mutetur vel intra
vel extra Deum pro tempore quo datur in Deo nova denominatio a
pro alio nempe pro tempore futuro quod simul in meo sententia potero rem
eandem stabilire; patere decipi quod Deus mutet decretum suum sine eo quod aliqua
mutatio pro tunc exerceatur vel intra vel extra Deum et ex eo quod
ea mutatio exerceatur pro tempore additiato, et hypothesi quam Deus est
capax mutationis physicae.

Cum doctrina mitigari ulterius, pro ex eadem tradita
illa de scientia p. v. s. ut in hoc maxime differentia intrinseca denominatio
ab extrinseca, quod intrinseca denominatio reponat formam suam existentem et
extrinseca vero contenta sit forma non existente ut videre est in denominatione
praeteriti et futuri, prioris et posterioris in duratione quod licet accidat
det ea mutatio physica in Deo nec possit dari, dat est in Deo denominatio vo-
lentis libere quod revera daretur talis mutatio si Deus foret
capax physicae compositionis neque licet denominatio volentis libere innotescit
sit ob intrinseca ob imperfectionem nostrae volitionis capacis physicae mutationis

in Deo n. é denoatio oïl. intrica q. afficit aliqd extrinse attingendo ut s. se probabam. Resp. istam denoatio volentis Lib. talis n. é in Deo ut sit denoatio oïl. intrica si Deus capax esset opposit.

Instes 3. q. Deus m. hitur esse actum ctingentis creationis m. si capax esset opposit. physice é veritas naria q. n. pot. ¿ istam veritatem actus libertatis denoari; cona ... q. ans q. iam n. é impotentia voltis Dei, q. si capax sit mutationis physice heat actum nolitionis creationis mundi; q. in hac hypothesi que de facto datur veritas naria é q. Deus hitur, foret actus ctingentis volitionis creare m. si capax esset opposit. physice.

Resp. disting. ans: é veritas naria ex supp. ... ans: é veritas naria abte, nego ans: et consequentiam ... distinguo ans, iam n. é impotentia Dei q. si capax sit mutationis physice heat actum nolitionis creationis m. n. é ingm. impotentie illius abte nego ans; n. é ex supp. q. iam se determinavit ad volendum m. condere, concedo: itaque si. here m. voluntatis creationis mundum é abte liberum Deo, etsi é ex supp. narium ob immutabilitatem Dei volitionis itaque q. ciungatur m. ut ea mutatione cogna et verit. conditionata é abte liberum et ... q. ... seu ex suppone narium.

Instes 4. Ut vis sit hoc assertum si ego essem subst. ... heres m. actum volitionis ... debet in me supponi actus volitionis q. ut vis sit, si Deus esset capax mutationis heret m. actum ctingentis volitionis debet supponi in Deo volitio ipsa.

Resp. concesso anti dist. conseqns: debet supponi volitio sm entitatem suam concedo coqs; s. q. libera é, nego conseqm; sicuti in casu anti ... et in me supponi volitio s. entitatem suam, n. s. q. ...

Instes 5. Ex eo q. in ... supponatur volitio sm entitatem suam negatur n. inferri q. n. ... é ... abte.

ſ. nalr. per actu volit. ſ. nale q. ex eo qd supponat in Deo volte volitio ſm entis volit. negt n̄ inferri ea additionalis veritas, et mut. logᵃ q. in Deo n̄ eritatis liber; pat coa nam entitas volit. e Deo naria: rursum illatio quoq̄ naria e: q. in Deo n̄ ext actus liber. d. sic e q. pot n̄ inferri ea mut. logia, ut ex ſ.ioribus ostat q. n̄ ex tali mut e infert actus liber. Neo sequo anti. neg. coam; qª hoc e discrimen inter Dos actus et Humanos, q. hi onectunt cum aliquo extrico obsuo limitatis et ideo actus vol. creat. onectit cum ea futur. et mutat. logª. n̄ sic Dei actus q in dependens e ab omni extrico, et poterat eẽ in Deo ſ. tali extrico. d. tunc n̄ eẽt cum denoat. liberi.

Infert 6ᵒ. Hec vᵃ ppo. si Deo eẽt cre heret actum nales et tn̄ ex hac verit. n̄ seq. q. mo heat actum nales q. etiam si vum sit. q. si Deo eẽt copax mutat. physica heret actum libum et oting. n̄ seq. q. mo heat actum libum et oting. Neo seq. anti. dist. coens, n̄ seq. q. mo het actum libum oting. d. quos tunc heret sedo actum q denoent liberi ex siunct. cum illo verit. nego coam.

Urges: n̄ denoat. Deum mo hens actus nales et creatos, etiam si vum sit q. si foret cre heret actum nales et creatos; q. n̄ denoabitur mo hens actum libum etiam si verum sit, q. si copax eẽt mutat. heret actum libum et oting. d. Neo sequo anti neg. coa: discrimen e q. ſ. nalitas, et nalitas actus ss. differ. ipsorum indepern. a quocunq̄ extrico sicuti eẽ creati qm hent, unde n̄ ex siunct. cum ea verit. seq. Deum here mo actum nale et creatum: at libertas e qd accentale et extrin. actibus, ideo ex siunctione cum aliquo oting. actus denoabitur liber, extrinsece. ſ. 23. impugnat Caietanum

§. 13.a

Impugnatur Caietanus.

Quo potui accurate meum placitum proposui
defendique illud aliis praeferendo non tam positivis rationibus coactus;
nam in re adeo senticosa otiosum est, imo temerarium quaerere rationes
positivas, intellectum ad assensum trahentia, quam incongruentiis convictus
ductus, scilicet non alio modo posse intelligi aut explicari eum actum liberum quam
[illegible] in postrema parte. Dispositionis actoris [illegible] agam contrariorum
sententiae cur repudiandae sint ostendam.

Occurrit in 1. loco Caietanus qui ut erat
subtili discurrendo arte praeditus atque philosophicae subtilitatis instituit illum
in theologia sectatore. qui utriusque iacturam fecit, posuit in Deo actum
liberum non solum solum denominationem sed etiam formaliter entitatem quam dicit esse perfectionem contingentem
quae potuit non esse in Deo, eamque dixit perfectionem extensivam, quae licet
a Deo deficeret nihil de divinitate mutaret, eam vero ostitam,
Deum denominandum volentem crediderit sicut eo perfectio foret volitio, et
nolentem perducere si ea foret nolitio, unde quod liber esset ad habendum
et non habendum eam perfectionem, ideo illam fore liberum ad volendum et nolendum.

Procedat in 1. loco Caietanus in sententiam in hoc
asserto, quia actus quo Deus amat naturaliter, seu amor naturalis debet esse
eiusdem ordinis cum amore libero. Sed amor naturalis non distinguitur ex
natura rei a substantia. Ergo neque amor liber. Probo maiorem quia ex
perfectiones denominationis vitales in aliqua linea debent esse in eadem linea
ergo actus eiusdem ordinis debet Deus denominari amans sive libere
sive naturaliter. Confirmatur 1.o Neque Deus denominari amans per actum
suum attributum immensitatis debet spectare ad eandem
lineam actum quo Deus denominatur amans naturaliter. Confirmatur 2.

Et explat magis ear. Eo ipso q. intelligam n. posse n. esse actus amoris in Deo, intelligimus actus naris, et eo ipso q. intelligam illus deficere ~~[illegible]~~ intelligimus actus libus. q. in religne ovenire pot. actus naris et liber. Mr. sic. D. Xi. eundem Caietus actus naris n. dist. a subst.a ipsius Dei d. illus p. q. actus liber n. distingueret a subst.a Dei, d. erit p. cum illa identificata, aut si n. identificat cum subst.a Dei, neq actus naris quo Deus l. seipsum l. cre. amat erit identificatus cum subst. Dei.

Peccat 2o. q. a subst.a Dei vivit p. actus lib. [illegible] si distingueret actus liber a D. subst.a n. posset vivere p. illus q. n. dist. ab eius subst.a maius pbo; q. intelligere, et velle e. effectivus vivere [illegible] utraq denotatio vitalis e. constituens supremus gradum viventius: mini pbo; q.a Eo ipso q. distingueret actus liber a D.a subst.a eet cre.a neq [illegible] e. a Deo distus cre.a q. Deus n. posset vivere p. eum actus dist. a se: pbo eam; q. [illegible] neq vivere p. cre. [illegible] D. vita, tum q.a magnus interstat spatius inter Deus et cre. h. n. nec pot. vivere vitus Dei nec Deus p. earu vitas, tum q.a Deus ut viveret intellig. et amando cre. penderet a cre.a quo nimis deprimeret altitu. Dei dignitas.

D. gravius adhuc peccat in the. Caiet. [illegible] construendo in Deo oppositus realis ex actu et pota cuius opptus definit in concilio Rhemensi, et ut notat Arri.a ibidem n. fuerit ~~[illegible]~~ diff. de actionibus liberis [illegible] s. Gilbertus Porr. sancitus fuerit nullus ee dist. realem inter attrib.a et ipsum Deum, d. Deum n. alia sapi.a ee sapientes nisi sapi.a quae sit ipse Deus; hinc validus fit argtus s. Caietanus neq ex eo Gilberti [illegible] suspecte fuerunt Rhemensis Pr. q. ponebat in Div. aliqd. dist. ab ipsa

d

quo Deus denoaret talis hoc é immensus et eternus. d.
Caiet.d admittit in Deo aliquid distinctum ab ipso quo denoet
volens; q. eius doctr.a adversatur Conc. Vienensi, q.d. et
a Sede Ap. ideo approbatum sit cum dogmata magnum et
in Eccl.a obtinuit auctoritatem.

Tertio ex hac Caiet.i doctr.a
corrumpr. simplicitas Dei adversus quod ut Sacra Sedes docet
Iac. in 1. c. Can. est é variatio, nec vicissitud.s obumbratio.
Et n. si Deus varios actus lib.os inchoaret, susciperet & efficeret
realem oppositum ex quo sequeret quod mutabilitas Dei. 2.a
dogma Catholicum ab Apostolo ... recensitum; q. per ea Deus
in se haberet aliquid quo potuit carere, q. é mutari physice. 3.a
aliq.m Deus imperfectus haberet cum attrib.a immutabilit.s ...

Quarto peccat in sacram Scr. ad-
mitt.do creat. ab eterno, nam illa actus D.o liber foret quo a Deo
productum aliter tota Trinit. q.a foret cre.a cum é eiusdem, re-
pugnat in D.o 4.a Prima; q.o etc id quod a tota Trinit. producitur
cre.a é d. Hic actus liber fore ab eterno q. ab eterno eet cre.a
mini ... nihil Deus incipit velle in tpore quod cum ab eterno des-
tinavit exequi quae in tpore exequitur. S. n incipit scire in tpore
q. ab eterno omnia scivit. ut testat. c. 8. Sap. Ab eterno ordi-
natus et ex antiquis, antequam terra fieret. Ante eos sicut ...
Ego parturiebar; q. actus Dei liber ab eterno foret, aliquid inde
aliquid creatum ... Dei aeternitas a recepto dogmate
SS. PP. ex Scr.a deductum.

His eisdem argtis move... ...
Fonseca, et Salas ... 3. citati, qui neque ostituunt actus
Lib.os in extensionibus quibusdam actus D.a volunt.s ad obiecta
libera; nam istae extensiones ... aliquid ... potens in Deo
... ... in Deo n eet ... m ...

bunt in incomoda opin. Caiet. Si 2m illud erit aliqd extrinsecum Deo, ipsiq spectabunt ad alia facta 2m impugnationis sectionibus segg. § 14. qd veri possit pro Caiet. ad praecedentia argta.

§ 14.^a

Quid responderi possit pro Caiet. ad praecedentia argta.

Adeo premit ingenia actus Dei liberi attinctio ut non inutilis censeatur labor quin emolliendae illius difficultatis collocatus fuerit; eo quod si opinio Caiet. aliquo modo posset cum sacra Scriptura et Fide poni totum negotium conficeret et quasi evacuaret actus liberi difficultatem. Tentabimus igitur in hac sect. investigare, an aliqua probabilitatis lux affulgeat opin. Caiet. assumptoque hoc non melius assequemur quam expendendo argta quae contra Caiet. fiunt, quae illa momenta sint tum philosophica tum theologica discussa et ultimum nostrum de tota re subiiciemus iudicium.

Ad 1m igitur argtum reri pot ut actus liber et naris spectent ad eandem lineam ostendi non tamen eiusdem rationis esse quin quilibet sua speciali differentia et peculiari constitutione gaudere quia inter actum Dei liberum et naris plura sunt discrimina. 1m. nam amor naris est proprius Dei pertinet ad eius Beatum amare se et de suis bonis gaudere: 2m. amor naris est prius etiam medio quo concipitur ens 3a. persona medio quo Pater et Filius sese ferventius diligunt, quae duo non cadunt in actum liberum nam hic nec est prius ... nec spectat ad ... Beatum quod ut amor naris identificatur cum Deo, non ideo debuit actus liber identificari, ex quo patet ad 13. ...

i.d 2.° dico bene intelligi amorem narium ex eo so q.d n posset
hēē in Deo. Et reipsa dist.° ō Deo foret: v.g. si ita statuerēd
amor Dei narius n posset n refundi in Deum immediate nam tū aliqd
creatum eēt prius sp.° Ratione ac pinde penderet a priori et Persona
ab aliquo creato. 2.° q. n posset Deus se solo eē beatus s. aliqd
creatum mendicaret ut posset beatus eē, et seipso frui, et sic aliae

Ad 2.um q. summa ingessit difficultates
Arri.a posset rere Caiet.° scessa mai: neq.° mini: neq. Et Deus vivat
nario p aliqd increatum sit p suam infinitatem sicut et amor narium,
t.n vivere lib.e p aliqd creatum heret, q. ita temperat ut ille
actus liber quo Deus vellet mundum pducere n sit fr.a inhesio-
nis in Deo. d. s. fr.a denominationis spal.r respiciens ipsam
Deum que denoct; ad modum quo Verbum D. v.e denoat unitum substant.r
cum humanit. Chr.i D. q.a unio hypostat.a sit fr.a inhesionis
aut infrat.° r.e Verbi D.i d. ē sit fr.a denominat.is uniti subs-
tantial.r ob peculiarem r.m quem het ad Verbum D. tanq.m
terminum intrinsecum. Cum d. v.e asserit Deum ad amandum lib.e fr.e.d agere
aliquo creato n ē novum sent.a huius Cd. ab oībus admittendum q.
actum lib.m opleri dicunt inēē lib.i p aliqd extrinsecum, q. nullum
ē inconveniens q.d Cd. Voluntas dicat stitui p aliqd creatum
inēē viventis lib.e

Dices.° Et Deus opleat inēē viventis lib.e
p aliqd creatum et extrinsecum hoc golentum n here in eē viventis
s. in eē lib.i At Caiet.° n tantum inēē lib.i s. inēē viventis
nempe scientis aut amantis forma creatum apposuit. Fateor
plg. dicere Caiet.m credimus f. locutum, v.g. adhuc pot eius dictum
aliqual.r molliri: d. n. q. Cd. Verbum p v.z et realem unionem
denoat inter e unitum humanit. Chr.i Cd. q.° poterit Deus p v.z
et realem unionem uniri alicui actui vitali quo denoet volens.
pbo cons. q.a n v.d.r maior divisio.a in asserendo Cd. Deum intelligere

per scientiam creatam et velle per amorem creatum quam in asserendo Deum esse verum hominem per unionem cum humanitate: dum in hac assertione quam fide divina credere tenemur nulla dissonantia potest esse, neque in asserendo quod Deus cognoscat et intelligat per aliquid creatum; et idem si mysterium Incarnationis revelatum non fuisset, judicaret probabiliter assertionem de vera unione Verbi cum Humanitate, quia si talis unio non repugnat, non repugnabit quod Deus uniat actui vitali per quem denominetur videns. Verum neque doctrina aliquorum Theologorum Beatum videre Deum per visionem increatam quam Deus Beato communicat, potest esse Deum denominari sciens per scientiam creatam, et volens per amorem distinctum ab ente ipsi Dei communicabili, quia non maior repugnantia est in eo quod Deus suppleat munus formae exclusis imperfectionibus reddendo intellectum Beati intelligentem et videntem Deum, quam in eo quod suppleat vices subjecti exclusis imperfectionibus recipiendo denominatum amantis ab amore creato; quod si dicas secundum. Ita etiam amores tenuit Joannes de Ripa apud Aegid. de Praesen. t. 1. de Beat. l. 4. q. 1. ar. 2. tenuitque Hugo de S. Vict. t. 3. ttt. de sapientia animae Christi et vere. Saltem de possibili non implicare quod Beatus Deum videat per visionem increatam probabiliter censuit idem Aegid. q. 4. quod ait de possibili nullam censuram mereri opinionem Ripae, et Hugonis: scio plures Theologos damnare hanc sententiam ut temerariam et periculosam in fide; sed scio quoque huiusmodi censuras in dies languere, cadereque cum haec opinio publicis exercitationibus literariis a viris doctis, familiisque integris defendatur, non est temeritate dicenda temeraria opinio quam multi probant et palam defendunt.

Dices Verum non repugnare Deo praestare vices formae quam subjecti, siquidem forma est principium in denominatione. At id quod denominatum dat est subjectum et id quod recipit denominatum, atque inde e contra repugnaret Deum praestare vices formae quasi informando intellectum Beati, repugnaret praestare vices subjecti quasi recipiendo in se formam creatam per quam intelligeret et vellet. Dico secundo primo quia sublata intrinseca receptione

facta in Deo ex vi unionis ipsius intrinsece modificanda nihil
restat quod dedeceat Deum ex eo quod poterit subire vices subti
vel formae creatae.

Ad 3.am q. n. semper forma e principium in denotatione
neque sic esse principium intelligatur quod perfectio e amplius subiecti et
perfectio quam formae ut quando subiectum e substantia et forma accidens,
neque enim forma dicetur principium quasi in recto afferat quae in
denotatione adiectiva subiectum in recto afferit et formam in
obliquo, quod vero nomenclatio sumatur a forma ut effectus formalis
dicatur principium convenire a forma. Et ad 3.um quando subiectum Deus e subiectum
denotationis uniti cum Humanitate Christi Domini. Et aliunde sit terminus
talis unionis quae posset Dei voluntas esse terminus unionis cum actu
vitali amoris, et sic subiectum denotationis per terminum humanitatis
Christi Domini in Eucharistia ut e probabilis opinio, unitur per modum subiecti
cum speciebus Sacramentalibus, quae in se recipiat unionem quae scilicet
per modum subiecti posset uniri voluntas Dei cum amore creato, cur
non etiam ab illo denotari? quia Deus deret cedi propter suam
eminentiam quo potest subire vices formae et subiecti seclusis imperfectionibus
Accedat argumentum ad argumentum Theologicum ad 1.
scil. vehementi recipit quod notavit Arriaga ibi definiri
definiri proprietates et rationes Dei non posse non esse de substantia
ipsius Dei; cum vero actus liberi non sint proprietates Dei hinc e
ibi nihil de actibus liberis definiri.

Ad 2.m non corrumpitur simplicitas Dei
nec eius immutabilitas ex additione actus liberi realiter distincti, si
non additur vere Dei immutabilitas et simplicitas ex eo quod sit
terminus intrinsecus unionis hypostaticae. Et subiectum denominationis
a forma unione convenientis; et vero e quia unio non afficit intrinsece
ipsius Verbi Dei eo modo quo unio afficit extrema creata si
ita statuatur actus liber Dei non officiet simplicitati Dei et etc.

Unio hypost.ca potuit esse et non esse sine mut. Verbi. Ergo ita actus liber Dei.

Dices 1.o saltem debimus Deum cognoscere hendi accentia et vivendi more nostro per actus imman. qui ducunt ad se movendum ab intrinseco. Ergo hec dicta dici non posse de Deo ut de nobis. Dico quod hec accentia tang. subiecti denotat et tu unionis non dicit imperfectionem et dicere actus qui non adhereant intimate inrubet Dei non esse immanentes.

Dices 2.o illi actus forent accentia quod petterent subiectum in quo recipent quod non est aliud nisi Deus qui in Deo recipi deberent, quod maior quia de rore accentis est petere subiectum inhesionis cui natura insit. Ergo accentia duo habere et inherere subiecto, itaut nequeat naturaliter extra illud esse, et pertinere ad 1.am rationem substantie spositus hoc 2.m est proprium characteris accentium ... substantiis corporea habet ei fore ut nequeat esse sine subiecto quod infirmet illi quia actus vitales lib. forent Dei accidentia in eorum non pertinerent illius 1.a ratio ... 2.a ratio tang. illius complectitur nature esse accentia quia illi ... alicui subiecto peterent uniri ... incorruptibilia et pro creatis producta.

Ad 3. admittit ab eterno fore Cos actus lib. Dei negatur. hoc asserimus est S. Scr. et SS. PP. asserunt nullum creatum esse ab eterno, nam per creaturas intelligebant entes completas et subsistentes qui sunt Ang. et elem. nec aliud innuit S. Scr. cum Genes. incipit. In principio creavit Deus caelum et terram, id est cetera que spectant ad coelum et ad terram cum vero actus liber Dei nec ad caelum nec ad terram spectet ... Deus lib. velit aut nolit, asserere illum ab eterno non est ... potius ... illum, cum ex eadem oportet Deum ab eterno lib. velle et scire. Addes ad internum ... non erat

q. creat. ab aeterno negari [illegible] Verbi intuitivam creaturam, ut inde Ariani arguerent Verbum [illegible] q. non ab aeterno extiterat esse verum Deum et non creatum.

Ob hanc doctrinam Caiet. traditam dubitabit aliquis posse probabiliter defendi eius opinionem q.m defendi a doctis [illegible] et non s. graviter [illegible] testatur Gran[illegible] ea [illegible] [illegible] alia mens nostra est nam si hic Theologizandi modus semel admittatur ut posse Deum intelligere et velle per aliquid creatum, non video cur non etiam possimus dicere Deum sonos audire, et odores percipere et aliis passibilibus qualitatibus seclusis [illegible] ex eo q. uniatur istis accentibus [illegible] Dei, non impressionibus, [illegible] velle lib.e mundi creatum ex eo q. sit subtum [illegible] Dei actum volendi. [illegible] satius erit [illegible] opat.s insitiam nostram fateri, q.m [illegible] ad humanitatem [illegible] omine [illegible] de [illegible] ne dum nimis scrutatores sumus Maiestatis opprimamur [illegible] Suarij opinio, et Connotatorum schola impugnatur.

§. 19.

Suarij opinio, et Connotatorum Schola impugnatur.

P. Suar. in Metaph.a D. 30. s.e 9. a n. 35. cupiens Caiet.i sent.a Carybdim vitare in alterius sent.a Scyllam impegit, nam magis theologize loquitur dum ponit [illegible] adaequ.e intrinsecum Deo, minus t.n [illegible] loquitur [illegible] dum in esse libertatem actus intrinseci [illegible] docet, [illegible] argto difficultatis huius mat.a quae nam ratione scilicet necessitas et contingentia in eodem actu, nam ex eo q. necessario sit negat non esse in Deo, ex eo q. liber afferat contingentiam et defectibilitatem q. in esse lib.i negat esse adaequ.e intrins.

actus volitionis Deo, sic rēt tantę ei eminentia actus illius Divini compossit sine additione constare diversas denominationes et liberi et necessarij, propterea si aliqua mutatio in rebus fiat, quibus hanc non esse necessariam arbitrer; addit tandem aliquid Deo secundum obiectum perfectionis cuius similitudinem in re creata non inveniamus.

Hinc erupit duplex Suaristarum factio: 1.ª affirmat entitatem intrinsecam actus liberi independenter à quacumque connotatione extrinseco posse denominare Deum liberè amantem obiectum; quæ si hæc denominatio pereat, et adveniat opposita liberi nolentis obiectum dicunt Doctores isti nihil ab entitate divina deperdi, et solo posse denominare illam per plurimae formae infinitæ in perfectione ut illa possit praestare quod plures formae finitæ; quod licet forma finita et limitata nequeat tribuere diversas denominationes sine mutatione sui, aut connotatione cum aliis formis, non tamen forma infinita perfectionibus. Longe in hoc forma creatam transire potestate, inquiunt, sine sui mutatione et absque connotatione cum alia forma diversas denominationes praestare.

2.ª factio docet ex se solam entitatem actus necessarij sit adaequatam formam tribuentem Deo denominationem amantis modo hoc modo illa obiectum, id tamen non praestare sine dependentia á connotato extrinseco à quo Deus amans liber pendeat in denominari: hanc opinionem Suaristae credunt favere illis sequaces aliqui exemplis 1.i relationis praedicamentalis, quae cum intrinseca sit et identificatur cum subiecto, ut aliqui sentiunt, adhuc sui denominet subiectum relatum pendet à termino existentia; 2.º et 3.º durationis quae est idem cum existentia rei, tamen denominationem durantis nisi existente tempore cui res correat: 3.º 4.ª productionis et conservationis quae denominatio provenit ab entitate actionis connotante varia temporum discrimina et huius modi aliis.

Utraque factio solido munimento destituta oppugnationum tormentis levius apertum prodit; 1.ª n. impugnatur quia denominatio liberi est vera et realis denominatio; quod pereunte hac denominatione perit aliquid verum, et reale, id quod perit est intrinsecum Deo. 1.

l. extrins, sicut sit redolere ur sent. Scotistarum si D.
Jfl. aliud extrins essal. requisitum ad denotatum actus lib.
quod p coerb actus liber habitudo ad ineé lib. aliquod
extrins quod ipsi accedere repugnant.

2a. negt dari varietatem in denotate quod debet varietatem in forma et constitutivo denotante
quod negat intelligi actus lib. denotante Deus volens producere
qn intelligatur varietas aliqua roe cuius n dicatur Deus nolens
vel volens mundum producere: cum bonum est ipso actu, quod denotatio
seu effectus formalis nihil aliud est quam coniunctio formae cum subiecto
eo n. ipso quod dentur forma unio, et subiectum dat effectum formalis
formae, ut patet inductione. et p subiectum intelligo subiectum dispositum
et p'paratum ut tale dicatur; quod impossibile est dari variatum
in denotatione quod debet variatio institutivis illius vel omnibus
stantibus invariatis denotatio quoque eadem persistet, quod si
ab entitate soli actus lib. proveniret quod Deus denotetur amans
mundi creatum nario Deus talem creatum amabit, nec poterit
aliter se habere.

3.o quia libertas in exercitio et exercet in
actu 1.a efficientis seu proxime influentis nos cum libertas
sit facultas potens ad utrumlibet, quo habet dominium
suorum actuum sed in facultate effectiva reperitur libertas, minore
vero in recipere vel effectu formalis n est effectus proveniens a causa
efficienti vel alia causa intrinseca scilicet materiali, aut formali; quod
positis istis causis nario resultat effectus formalis, seu denotatio:
quod si dari actus lib. Deus ineé liberi é dari entitatis Dei actus
liber n erit liber sed narius et prius invariabilis, quod aliquid
ultra entitatis Dei admittendus é ut Deus dicatur liber libertate
actuali vel exercita.

2a. instatur factio haud [illegible]

ictibus quaest.da e 3a Mezegi in Log.a et Meth.a et aliis in locis q.a nullus fuit cum Phus turrhe.a immunis ab hac doctr.a et quo sese opportune et importune n' ingesserint denotatum. si alicubi max.e in hac q.e excusat.e digni sunt.

Ctus doctr.e A.to d. n' ab impugn.e excusandi, 1.o n. 0.o illos arguo; illud extrinsecum a quo pendet denominatio actus lib.i d.e constitutivum actus in esse lib.i d. n'. si 1.m dicimus intendo g.o constitutivum adaequatum actus d.i lib.i in esse lib.i ne ent.o absolut.is d. a.d.e g.o idem constitutum libert.is admittit aliquid extrinsecum: si 2.m g.o illo ob. desit.te manet actus liber in esse lib.i v.g. amor lib.r produ.i mundus permanebit, et opt.e intelligo in deo esse quis nil extrinsecum intelligat, imo quis intelligat oppositum f. doctos g.a creatio m. n' est constitutivum actus lib.i in esse lib.i

Dicunt aliqui existentiam mundi tamquam terminum actus ac proinde n' posse intelligi actus lib.i s.e illo extrinseco n' tamq.m tr.o et constitutivo sui d. tamq.m tr.o videre e inact.e relat.e quae n' constituuntur per tres et existere nequeant s.e illis rursus cogn.e neque intelligi s.e obto suo et per oppositum obtum n' constituit. d. 0.a 2.o g.a ista evasio nimium probat. Et entitas actus lib.i n' posse existere s.e illo extrinseco, g.o n' dicunt; alios illi-gabunt entitas d. cum aliquo extrinseco g.o sive n' e aliud affirmare.

D.a 2.o g.a eius log.to de actu illo d.o in esse lib.i et n' posset intelligi existere s.e eo q.o existat illa extrinseca mut.o adhuc destructa p'iu mut.o illa n' destrueret actus liberi g.o quoad denominationem libert.is n' pendebat ab illa mut.e et aliunde penderet quoad existentiam g.o denominatio lib.i per se n' pendet ab eo connotato; nec aliud probant e.d. adducta, nam actio et rel.o et quoad esse pendeant a tr.o tamen quoad denominationem talis ab ipso n' pendent, nam si per impossibile destrueret tr.us manentibus rel.e et act.e haec denominaret prius agens, et rel.o subtum relatum f.

q. sic affirmo. Ut ego pendeam a Deo &c. n. denominor ab ipso Deo, s. a meis partibus intrinsecis q. Ut actus liber in esse lib. penderet ab illo extrinseco tanquam a formali et effectu illato, n. tamen penderet ab illo ut denominaret liberum nulla denominatio ut talis sit pendere ab aliquo q. n. sit causa constitutiva illius. ... Arguo 2o. id quod posita precise pro effectu formali est constitutivum effectus formalis sed posito precise eo extrinseco n. manet actus in esse lib. ergo id extrinsecum negat esse connotatum talis effectus formalis sed debet esse constitutivum. Maior demonstro et suppono effectum formalem esse collationem formae et subiecti: minor sic: id quod posito precise pro effectu formali est pars intrinseca effectus formalis s. omnis pars est constitutiva rei cuius est pars; sed id quod posito precise pro effectu formali est constitutivum effectus formalis, minor et cons. s. evident. maior probo: quia casu n. esset pars eo posito precise n. poneret totum q. si sit totum ideo est quia sit pars; ergo prius evidentius est: id quod posita precise pro effectu formali est pars et constitutivum illius. Minorem discursus iam probo. si mundus implicaret simpliciter vinario existeret, loquor de tamen sententia admittentium multos conceptus pro libertate actus lib., necessario tollitur actus liberi in mundo creatum nec posset intelligi in sensu talis actus q. actus s. liberi in esse lib. debet constitui ab aliquo extrinseco lib. et probo q. totum quod tunc existeret, simpliciter foret necessarium s. impossibile ergo posito sublato extrinseco libero tollitur actus liber in esse lib. ...

Dices tolli actum liberum formaliter denominationem n. formaliter entitatem. Bene, sed est precise formaliter denominationem. an est precise quod actus vocetur liber, an quia re ipsa sit liber? primum n. dices quia libertas divinorum actuum n. est pura vox, aut inanis nomen umbra; 2m si dicas d. fit aliquid quod constituit ens. liberum d. actum; ergo concedis non extrinseco eo posito precise pro formali esse liberum d. actum

f. id extriy erat fr.a Libert.is D. actuy et n. mery onotatum:

Ad 2.a qq iuvari putant possum recte Co carmine: Nil facit ad litem, litem q.d lite resoluit. Nam eadē ē doctr.a de co.is ac de actu lib.o Dei, supponunt n. adversarii q.d salvum ē, et diff.e probari ēē sit mera onotata ea que in ex.is adducunt, neq in 1.is tr.o relois pramentalis, 1. ē fr.a relois ut plures dextig assignant opinant 1. si n. ostituit ut deficiat tr., si maneat rel. erit denarij scabrum. Ad 2.m tp.o extriy n. ē fr.a durois neq hēre ōd. indigere ab illo. q. tp.o ē mensura extrica ex qua cogit. durois quantitas, et extriy spatiy mensurare qua cogscim ubi. Ad 3.m 1.o q.o et orervatio ut sint unica et eadem actio ostituunt t.n in ēē 1.a p dut.is et oservat.is p fr. n. extricas ut inēē 1.a p duct.is p neqz exist.a tri. immate prod.z inēē sservoris p exist.z immate ante execution. §. 16. Albertini placitum quassat.

S.o 16.

Albertini placitum quassatur.

Explosa sent.a onotatory supē ē cum Albertino q.t.1 q.2. th. pr.2 coroll. ex 6. Pio thel. in respons.e ad 5. duo instantia rois posuit in Deo, itaut in 1.o posuerit volitis creary quoad entitā impol.z t.n reddere Deum amantē cre.is in 2.o v. instanti ēē eandē volit. atq d. n. nario in franity D. volunty q.s ad hue intell.r imp poitiata ad hanc denotatz quovis intelligat volitio suspēo spiritualis, pr

in Deo in priori signo existens et inclusa in quo exercitio vol.tis divinæ, redd.r Deus volens detracto ad vol.tis quod erat ex.o voluntatis hum.æ uia indifferentia ... potestatis ... virtualis: sic putat Albert.us melius explicari ... Marii ... mihi nec placuit nec m.o defendendi placet ... ... puto ... falsum ... obscurum ... impugnabilis monstro.

... ut decisit iste author in ... signo rationis est ent.s eadem quæ in ... ent.s ing.m volit.s lib.æ ... Deus amat cre.s ... in 1.o signo denominat Deum amans cre.s ... coram ... posita in subiecto capaci denominat.s neque suspendere effectum formalem suum, ut evidenter ... docebam exercitium suspensionis lib.æ ... spectat ad ... effect.s reliquo ... nationi ... stant effect.s suos, ... posita ... in subiecto apto ... non communicabit suum effect.m formalem, et ita ... ut nec de ... possit suspendi, ... de eff. formali ... Deus in 1.o signo rationis est entitas act.s lib.i in subiecto apto recipere denomination.s volentis; ... ad recip.d denomination.s volentis nihil aliud requiritur ... subst.a cognitiva eo ... ipso quod subst.a sit cognoscens est apta et proportionata amare bonitatem quam cognoscit, unde si Deus infunderet vol.ti meæ actum amoris de sua bonitate illum actum redderet meam vol.tem amantem ... bonitatem ... in 1.o signo rationis est ... vol.tis subst.a cognoscens cre.s ... est subiectum proportionatum ... possibilitas creaturæ ... denomin.s volens cre.s

2.o ... in aliquo priori signo illa applic.o virtualis quæ includatur in exercit.o actus 2.i adhuc integre ... illa applic.o moralis aut virtualis ... potuit non esse in Deo, ... potuit non esse, sic ... aliquid ... potuit non esse in Deo, quo concesso admisso ... in ...

si 2m. q. in Deo nullus e actus liber; probo, q. nq. Deus actu ea applicat. virtuali ad amandum cre.s neq. n. Deus amare cre. ... illa applic. moralis n potuit nec in Deo, q. oib. actus Dei volit.s lib.a n potuit nec in Deo. Ubi q. Dei libertas!

3o ex p'cipue q. negat Dei volit.s proportionari p illos volit.s virtuales qui in actu 2.o dicunt includi q. indep.r ab illis manet proportionata ut in actu 2.o dicat volens cre.s cum e evidens, probo ars, nam illa volit.s virtuales p'ced.t actum 2m fictitiu. q. indep.r ab illis Dei voluntas proportionata e ad acced.te entit. amoris dicat amans cre.s ars p. q. inintelligib. e p'cedere in volt.e nr.a aliqd liber ante actum 2m ipsius volitionis q. neq in Deo ante actum illum liber e aliqua volitio virtualis inclusa in ipso actu vol.di. Con. bona e nam id q. requit ex re actus libi tam requit ad actum libm Dei q.m ad humanum; ars v. plurimis raibus ostendo.

1a. si ante actum liberum vol. nre aliqd p'cederet in ipso vol.e, illud 1. eet liberum 2. narium; si liberum q. s.t intell.r illud liberum nisi eo q. p'cedat alia volitio virtualis, ut dict accedi n p'cedere, ne demus procesum infinitum, itaque intelliget actus liber nisi eo q. p'cedat volitio aliqua virtualis. si 2m. dicas q. nullus actus formalis volunt.s erit liber; probo conam; adeo actum p'cedit volitio virtualis, que volitio infert ergo volunt.s q. talis volitio virtualis tollet libertatem pat cum narrio dat ars actum vol.s illumq. inferens tollit libertatem ad illa volitio virtualis itapon.r ut inferat actum q. si illa volitio virtualis foret naria libertatem tolleret; minor p. q.a illa volitio virtualis ideo adstuit in vol.e ut tollat eius indiffr. et dicret ad unam p.tem q. det inferre eam p.tem ad q.m determinandum pon.r

2° Fieret nullum esse meritum in actibus
nostrae volitionis fralibus ut in amore temperantiae, sequela
probatur quia non est meritum ubi non exercetur immediate libertas sed libertas
volitionis non exercetur immediate in istis actibus tendentibus ad
honestatem virtutis sed in volitione quadam virtuali praecedente ergo
in istis actibus tendentibus immediate in obiectum virtutis nulla
esset ratio meriti. Confirmo nam ideo in actibus externis non
datur meritum aut demeritum quia in se non sunt liberi sed solum in actu
interno libero sunt. Sed ubi actus non sunt in se liberi sed in volitione illa
virtuali ergo ibi actus nullam rationem meriti aut demeriti in se haberent.

3a sequeretur omnes actus volitionis qui
amandi vel displicendi obiectum fore imperatos quod inauditum est; illatio
patet nam actus imperatus voluntatis est qui absolute eiusdem voluntatis reducitur
quatenus moto voluntatis ab imperante elicit actum, sed moto voluntatis
a volitione virtuali elicit actum; ergo actus iste elicitus imperatus
est; ergo si ad omnem amorem et odium praecederet volitio virtualis
omnes actus amoris et odii forent imperati.

4a contra Hannelium et eos
qui dicunt praecedere ad omnem actum liberum applicationem quandam moralem
eiusdem volitionis quid est haec applicatio moralis? Nam vel est aliquid
distinctum a voluntate vel identificatum cum illa; si hoc 2m dicant
infero 1° quod haec applicatio moralis non tollit indifferentiam voluntatis quia
haec manebit cum eadem indifferentia; infero 2° quod semper dabitur eadem
applicatio moralis eiusdem volitionis ad opposita. Si dicant 1m iterum rogo
vel illud distinctum est aliquid distinctum tanquam medium quo elicitur ab ipsa
voluntate vel tanquam quod ab extrinseco receptum? Hoc 2m non
dicent nec dent praemotiones physicas in voluntate, si 1m quod illa applicatio
moralis est actus ipsius volitionis praevius, quia id quod a voluntate producitur
aut est actus voluntatis ipsius, aut aliquid quod fit medio actu voluntatis; ergo
illa applicatio moralis si ab ipsa voluntate elicitur actus est voluntatis eiusdem.

Confirmo 1.° nã talis applic.o moralis volt.is ord.e
am.dy obtu é quædam illiq inclin.o ad bonum, d. ñ é inclin.o innata;
g.° é elicita, con bonaé, g.° ñ aliter inclinad volt.is ad bonu
nisi appetitu innato l. elicito; mini ppx.a inclin.o innata
é ent.as ei dz volt.is g.° negt hæc applic.o moralis eē appetitu
innatq et inclin.o insita. Confirmo 2.° q.d inter actq volt.is
et ipsam volt.z utpote aptq opari nil mediat, et nom.e
actq includo quoq ipsq actz quo fit actq nã inipso fraliss.e exer-
cet libertas g.° talis applic.o moralis lib.a fictitia é.

C.d si applicões morales explent pinchoat.s
quasdq pot. quas ppie dicimq Hispane amagos de la obra
ex defecto tales inchoat.s s. actq eliciti à volt.e sit actq q.dq
inefficaces, quos Hispane dicimq veleidades q nimis lan-
guidé ferunt.s ad obtum nec tollunt indiff.z volt.is
siqdz in istis actibq positis adhuc volt.s pot. et solet ab
opat.e abstinere l. aliquantulq ipsi molliant volt.z
q actq aliq.do s. narij, cum vlt erumpunt nobis aliós
distractis, aliq.do v. lib.i cum ex considerat.e et attent.e
pcedunt; g.° ante actq lib.q volt.is nihil nulla é applic.o moralis
aut virtualis lib.a et quo regiat ad toll.dz volt.is in
diff.z. S.° 17 qual.r fut.di q in actu Dei nario costitz
actq lib.i locant

S.° 17.a

Qualiter impugnandi qui in actu Dei nario Constitutionem act.s lib.i locant.

Plures The.i in amore Dei nario in-
tegre cu.z actq lib.i ut talis locant; alij in ipso amore Dei

quo suam bonitatem amat, alii in amore complacentiae seu simplicis complacentia qua fertur in creaturas possibiles, alii demum in amore quo fertur Deus ad unam sub disiunctione ad creaturas existentes, et haec opiniones Auctores legi disputatione 3ª in 1ª parte et 4ª sententia.

Dupliciter via impugnabitur tertia ista sententia: 1ª qua usus fuit 2ª Notatores urgendo nimirum verbis ibidem iactis Auctores istos qui in solo actu naturali eius actus liberi collocant; quippe neque intelligi quo pacto idem sit actus naturalis et liber defectibilis et indefectibilis; si non indefectibilis actus quidem deus est, et fortiori reddens Deum amantem creaturas in quacumque hypothesi, lensabit Deum amantem creaturas quia etiam si decrevisset non velle mundum adhuc denominaretur volens mundum odere, et mundi quod decrevit habet denominationem assumendo aliam non haberet Deum denominationem deponendo eamque semel assumpsit denominare volens aliam assumere non et assumptam deponere; probo totum quod in hac et in quacumque hypothesi manet Deus cum eadem formaliter mundi habet simplicissime et indivisibili perfectione, quod actus naturalis formaliter totum deficit et perfectionem Dei substantialiter illius; quod in quacumque hypothesi mereabitur iste actus naturalis, ipse verus Deus denominatus volentis et nolentis creaturas.

Altera via est ex hoc principio desumenda: est alter actus vitales ita respicere obiecta sua ut illa non possint mutare vel per incrementum vel per decrementum, hoc est ita affixos esse ad repraesentandum ea quae semel repraesentaverunt, ut neque possint repraesentare pauciora obiecta, neque plura, sed ea tantum quae nata sunt apta repraesentare; verbi gratia cognitio quae repraesentat hominem et Angelum, neque potest hominem tantum repraesentare, aut Angelum, neque potest cum homine et Angelo etiam leonem repraesentare. Abstineo modo ab ea quaestione animastica, an scilicet actus cognitivi habeat vim intensionis, itaque extensionis habeat ... ex cognitione se extendant

ad nova obta repsent.da nam adhuc pmissa hac opin.e stat pfaectus priy, nam act.9 vitalis cognit.is q extenderet ad novum obtum repsent.dy n extenderet p.m priorz q.z quæ repsentabat priora obta d. f.m novam q. g.m acqrit, cumqua unid uni.e extensivæ. Idem q. dicimz de cogn.e dicimz de amore. Et n extendi nisi ad ea obta, quorum semel amor fuit, nam eadem e r. de actib. utriusqz pot.

M.r sic. Cofralitas amoris qua fralis e ad Deum amandum, negt extendi ad amandum cre.as d. actu liber Dei q het pobto trativo cre.s g. in actu nalis quo Deus seamat negt oxistere ass.a actu lib.i. Mai. pbo, g.as ita theologizandum e de amore illo q fcit ad cre.s assi distingueret real.r ab amore quo Deus sz bonit.z amat; d. si hic distingueret real.r n posset extendi ad amandas cre.s f. Cofralitas d.i amoris lata cc.a bonitz d. negt extendi ad creatz bonitatem amandam.

Q.r: ille amor nalis quo Deus se amat n e sufficiens cre.s pducere, nec talis amor infert oipot. applicatz cc.a creatz pductz d. actu liber fcit cc.a creaturum pductz infer.do applicatz oipote d.a ad opandum; g.o datur dist.a fralis inter amorem narium Dei, et libz creatz. Minor et cons ostant, p.r maior. Et si implicarent cre.s p'staretidz d.9 amor cc.a obtum increatz; g.o talis amor e infert esse d. oipote applicatz ad creaturum pductz. Rursus opt.e intell.r Deum sepfectiss.e amare et sl here vol.z n ostendi cre.as g.o ad oditz creatz, alia volumtas reqit p'ter vol.z narim quâ Deus seipsum amat.

Iidem arguns instituit o.a eosq actus amoris lib.i in amore nario ostituunt, quo Deus amat cre.os pstas; nam talis amor so het ut oplacentiam cc.

circa fre. potes; g. e x vi illius neg. fieri crear. p. probo coq.
q. s. fit crearum productio e x vi illius actus, q. fert etc. fre. N
exist. d. actus ineffax complacentiae fert etc. cre. potes; q.
e x vi hui. actus complacentiae neg. fieri cre. oportet q. utarq.
amoris lib. in efficaciam in alio actu locent, q. directe
ferat etc. crearum existentiam.

Ut hac difficult. fugerent
PP. Pran. et Hemelman citati recurrerunt ad amorem
disiuncti ex partibus contingentibus; q. illum n. ingebant D.
volunt. n. vagat extra crearum exist. D. illam amat sub
disiunct. Unde posita crearum exist. datur q. d.
requi. ad actum lib. addendere talem volunt. disiuncti
esse efficacem, et posit. alterius part. detrat. detrari, ut
sit volitio hui. p. dict. alterius.

Incidit in graviora incomoda
haec opinio q. praecedens. Et in 1. n. vitat q. praecedens patit.
q. praecise p. libere ferri det affective etc. ad obtum. cat
etc. q. causandi applat. oppositum D. n. applat. oppos.
neq. ad candi disiuncti; q. n. fert affective actus D. liber
etc. disiuncti. Consequentia legitima, et maior certa probatur: nam
disiunctio ex partibus contingentibus neque producit. e. n. neg. diunct.
utriusq. extremi, et neg. alterutrius absentiae, orta ex
partibus repugn. q. q. dem neg. foret etc. si D. n. esset fre.
n. applat. oppositum neq. ad candi disiuncti. Ex hac
infertur 2. impugn. nam amor liber e amor p. detrat.
at amor disiuncti n. e amor p. detrat. n. p. pot.
consistere actus liber in amore disiuncti. Mai. probo. q.
... probamus in tract. de Scia. D. 19. Veritas disiunct.
dist. e o verit. p. detrat.; q. similiter bonitas dis-
iuncti n. e bonitas p. detrat.; q. amor disiuncti n. ...

fralis e amor prō suis lectratis; ergo si amor disiuncti extenderet effective ad p[...] lectratz, iam amor mutaret obiectum, admittendo novum obiectum quod potuit non habere; ergo mutatio implemento sui revici. ob istis con recte istante.

3o. etsi si Deus non amaret disiunctum, daret actum liberum quam voluntatis quia inea non existit, nec requiritur talis amor ad libertatem Dei. Probatur ant: Deus se haberet ut si esset capax mutationis physicae, haberet actum realiter distinctum et defectibilem quo vellet mundum creare intelligere Lib. amare mundum creatum. in hoc nullo officio disiuncti volitio; ergo etsi si Deus non amaret disiunctum daret actum liber Dei voluntatis. Maior in omnibus probata est, minor pat, nam in ea hypothesi officeret actus amoris creaturarum distinctus dist realiter a Deo, non vero amor disiuncti.

4. qui amat p[...] lectratz disiuncti non amat formaliter disiunctum ipsum. ergo amare Deum libere non est amare illos sub disiunctione. Cons bona est; probo ant; nam qui amat obtinere divitias, non amat illas obtinere vel non obtinere, imo odit carentiam illarum, tristatur que cum sibi repraesentat ut possibilis non obtentio divitiarum; ergo qui p[...] disiunctis amat, non amat utrumque disiunctis sub disiunct.

5. talis debet esse amor creaturarum actus ut ex vi illius applicet Deus omnipotentiam ad productionem creaturarum, at ex vi huius amoris disiuncti non applicat Deus omnipotentiam ad productionem creaturarum; ergo Maior est certa, nam omnes voluntates effectus Dei debent impleri; minor probatur quia ex vi illius actus tendit ad creaturas sub disiunctione non minus detrahit Deus a dunctis disiunctis ergo ad aliam, sed aeque indifferentis manet ad utramlibet; ergo ex vi talis amoris suspensa manet Deus omnipotentia circa creaturas ad amore effectus detrahit Deus omnipotentiam ad[...]; ergo non potest sistere actus liber in amore disiuncti.

6. Nulla est in Deo specialis provid.ª circa praedestinatos, quia ea coincideret cum reprobis, imo nulla foret providentia. sequela probatur nam providentia Dei fertur sub disiunctione circa media quae praedestinatus esset beatus consecuturus, vel detrahere; quia non esset specialis provid.ª circa praedestinatos, et circa eam nam specialis provid.ª esset finis circa media detrahere ex intent.e detrahere finis, imo nulla esset provid.ª quae actus vitalis actus tend. circa media sub disiunctione nihil executioni mandaret.

7. Quia implicat in Deo reperiri actus efficaces et ferantur sub disiunctione ad obiectum suum, tum quia in disiuncto nihil ostendit Deus producit ut dictum est, tum etiam quia imprudentis hominis est, imo attoniti, velle, et conari ut ponatur disiunctum ut vel Petrus currat, vel non currat, studeat, vel non studeat etc. has non volitiones utinutiles, et otiosas damnaremus; quia pro velit, nolit, hic mundus erit vel non erit; quia non est credendum illas esse in voluntate perfectissima Dei.

§. 18.

Modus confutandi eos qui rei futuritionem ad constitutionem actus liberi admittunt.

Aliquid extra entitatem actus admiscent non vulgares Theologi ut formam constitutivam liberi et ita fuerunt opinati non nulli Nominales, Aureolus et Nominales, et alii VVL. et Henric. 2.º et 3.º sent. relati vero non eodem modo. Illud extrinsecum applaudunt; alii non dicerunt esse respectum quendam rationis actus liberi ad terminum producendum

alii mere extrinsecam denotationem creaturae extrinsece productae in tempore sequenda.

Vulgaris modus impugnandi istam sententiam est quia actus liber Dei est vitalis, et perfectivus tendentiae Dei ad creaturas, ac proinde identificatum cum Dei substantia: sed nihil extrinsecum potest esse forma aut complementum Dei actus et perfectionis substantialis Dei, ergo nihil extrinsecum potest esse complementum aut forma actus liberi Dei. Importuna sane et extra rem impugnatio. et quae hostem fingat, nam huius Auctores sententiae non dicunt esse de essentia constitutivae et complementi ipsius actus Dei liberi nam si hoc assererent, dogma erroneum dictassent, et hi quidem non confutandi, sed puniendi forent, non ad scholas sed ad S. Tribunal deferendi. Tantum quia docent actum Dei liberum in esse liberi seu formaliter denotatum liberi quemadmodum habet constitui compleri per extrinsecam tertiam habitudinem aut mutationem in creaturis factam, quod probatur esse licet falsum, cuius falsitas alio argumento detegenda et destruenda est.

Melius eos qui actum liberum in esse talis compleri per respectum rationis putant, sic eorum redarguit ratio confutat. quia Deum esse liberum non est per intellectum fingentis, sed quid verum et reale, omnino independens a cogitatione nostra: quod negat actus liber Dei constitui talis per respectum rationis. Tota patet, per rationem: et si implicarent intellectus creati posset Deus habere decreta libera cum productione creaturae irrationalium sed tunc nullus esset respectus rationis, ergo quod Deus sit liber in actu secundo non est respectus rationis.

Haec ratio intentum evincit, unde credo Auctores huius opinionis non ita crude suam sententiam promulgasse ut docuerint ipsum respectum fictum esse formalissime actum Dei liberum Deumque expectare nostras fictiones, ut diceretur formaliter liber, sed nomine respectus rationis intellexere extrinsecam denotationem connotationem et mutationem extrinsecam, nam extrinsecas denotationes fit

hoc nom.e appellare consueverunt antiq. Thom.a et moderni qui veterum dogma cum tenuerent, ita quoq. à dictis n' discesserunt; 2. demum per respy rois nil aliud intelligunt nisi futur. talis resp.us q.d sit actus liber ad cre. qui nequeat à nobis concipi nisi per actum et p.rin. resp.y aliquem neque n. pot percipi creatus amor ut talis, qn attingantur cre.a ac si eet v.o et realis resp.o ad ipsas cre.as Cu.m ob remo hanc sent. ut coincid. cum ea quae putat actum liberum D. compleri per extrinsecam denom. futurit.s eadem via invadem., eisdemq. argtis enervabimus.

Eorum 1.y et potiss.y é n'posse actus lib.i compleri intr.e talis per futurit. q.m infert; q. pbo, q.a actus liber ut talis é c.a futurit.s q.o act.s liber ut talis neq.t per futurit. compleri; pbo cons.m; q.a implicat constitutiva per id ad quod supponit eé supponi.r eét n. et n'eét. 1.g q.a suppon.r eé; 2.um q.a in actu 1.o n'dum advenit complem. constitutivum partiale sive, d. c.a suppon.r ad effum; g.o implicat eam per effum constitui; arg. discursus pbo, q.a actus libi infert futurit. tanq.m aliqd narium ad ipsum effum; g.o actus libi ut talis cat effum; ar. pbo si voltes effad é c.a applans dipoam D. ad opus, nec s. tali vol. q.q.m ageret dipoa, hec n. n'é poa fral.r lib.a d. naria, caten. q opatur quat.o applicat vel n'applicat à d.a vol. cui subolit per effad vol. prod.m ut é ans ad ipsius futurit.em

Hr 1.o et explat r. precedens. Hec é v.a causalis: Idem m.do é futur. q.a Des decrevit illum cdere; et hec falsa; ideo decrevit illum q.a ille futur. e. si Dy decretum liberum intell.r constitut. ante mundi constitut. Cop. pat. nam si n'intelligeret constitut. ante mundi constitut. eét v.a hec causalis: ideo Des decrevit m.dy cdere, q.a ipse futur.s é; ans pbo q.a si n'eét causalis.a et a falsa, mund. supponeret independens à Deo. q. blasphemia e.

sequela, pro q.a supponeret m.d futur. anteq.m intelligeret decretum Dei, q.d mundi futur. esset à se, l. ab alio Deo facto.

Dices 2.o Prius est constitutivum denomat.is q.m sit ipsa denotatio; q.o prius erit futur. q.m sit actus esse liber; ans liquet ex iactu; prio alt. cons. in re est talis prior esse suo eff.u

Resp. coram: futur. in sent.a q.m impugno est constitutivum denominat.is liberi; n. n. intell.r actus esse liber, nisi posito aliquo coning.te à quo sortiat. liberi denoatis; q.o prius debet esse futur. decretum q.m sit decretum in re liberi; q.r implicat q.d ab illo dependeat ut liber é; Asserere v. q.d praecedat decretum de futurit.e cre.ae ut sufficiens, n. v. ut efficax, et ut liber quae é sent.a P.is Heriçe, tutum n. é; cum constatum sit clariss.e in sacrâ paginâ, et in S.S. P.P. Deum ab aeterno nos elegisse et praedestinasse, q. act.o ss. efficaces, q. decrevit D.a voluntas n. so ut sufficiens d. etiam ut efficax, et lib.a ea producens crea. ut bene P. Heriçe aeptat. Aui.a

Dent. nullum esse inconveniens q.d futur. rei oppleat actum Liberum, et sl. sit prior, et posterior inesse liberi, q.o haec mutua prioritas in diverso genere c.ae quae n. implicat. q.m doctores pluribus exemplis suavibus sibi faciunt 1.o nam qlibet effectus pendet à sua c.a in actu 2.o posita, et t.n q.d sit posita in actu 2.o é ab ipso eff.u tang.m à fr.a Cn ingunt eff.o pendet à c.a ingen.e c.ae efficienti lib. – et illa pendet ab eff.u ingr.e c.a fralis. 2.o Ang.o elicit actum amoris ob bonit.m ipsius act.o amoris. Ecce Ang.o pendet in op.do ab ipso actu, et actus in esse rei pendet ab Angelo. 3.o eff.o pendet à poa, et haec ab eff.u nam si eff.o esset imp.oslis poa quoq. repugnaret; q. nullum é inconveniens q.d actus liber sit prior ipsa futurit.e tang.m c.a illius; et q.d futur.e sit prior obiective ipso actu libero.

Contra

Patet ex dictis falsitas illius Reg. tum

prius evidens sum. n. notum nihil posse dare esse sue cause

nec cum illa occurrere tanquam prium requisitum ad sui productionem.

sequeretur n. inde manifeste tale ens fore antequam foret, et

esse, et non esse quae est effectissima contradictio. At hoc sequeretur

si futuritio rei compleret actus liberi Dei in esse liberi quod est manifeste falsum quia

licet non quaevis mutua dependentia repugnet, at repugnat mutua dependentia in

genere prii existentiae realis sive sit causae efficientis, sive materialis

sed talis esset mutua illa prioritas inter actus liberos quae minime probatur

quia ut sit futuritio requiritur existentia actus liberi ut liberi et ut talis

actus liber existat requiritur futuritio existendi ut futuritio denominare

actum in esse liberi quod est dare mutuam prioritatem in genere prii existentiae.

Exempla non iuvant adversarios

quae pro me fuerunt adducta: ad primum falsum est effectum pendere

a causa posita in actu secundo ut posita in actu secundo reduplicative,

alias effectus a se fieret et penderet, sed a causa posita in actu

secundo specificative, scilicet ab ea entitate quae posita est in actu secundo

non vero secundum suam entitatem. Ad 2um Angelus qui elicit actum amoris

ob honestatem talis actus non petit existentiam realem talis actus, sed

intentionalem, quae est cognitio de bonitate actus amoris et natura est

prior ipso actu; quam dependentiam non habet Angelus in proposito cum est a

cognitione de bonitate actus amoris non vero ab ipso actu. Ad 3um

Deo esse per se pendere a possibilitate Deo esse effectum non ab ipso effectu. 4

Dices: prius est obiectum actus et

futuritio est obiectum actus liberi quod non implicat quod habeat aliquam prioritatem

respectu illius. Distinguo maiorem: prius est obiectus speculative tactus

secundum ipse actus omitto maiorem: prius est obiectum practive attactus nego maiorem:

hoc quod est merus obiectum, supponitur tale, ut actus ad illud feratur

quod propterea ab actu nullam dependentiam habet; at si obiectum sit actus effectus non

potest habere prioritatem respectu illius sed posterioritatem et dependentiam.

suppon. ostituta anteq. intelligam existere effectus eius doctrina

coīs ē actionis meae vol.tis nam q.do nr.a voluntas decernit aliquid

efficere, illud n̄ suppon. ut efficiendum s. sed ut pōle, et in obiecto

opposito vol.tis ut pōle fieri vol.tas efficaciter quaer.do media

qq illud exequatur. Sic ut feratur Deus in futuritionem operis sui

illam decern.do tantum req. illam cogosci ut pōlem ē et ut talem

supponi, n̄ ut aliquid efficiendum. Alioq. eēt prius sci.a lib.a

q.m actus volunt.is Dei.

Denique 2.s argumentum addo contra hanc sent.m

Nam intelligi nequit quale sit complem.tum actus lib.i nolitionis Dei

quo Deus n̄ vult alium mundum producere; q. nec exsticam futurit.s

ampletur actum liberum D.i Probatur: nam obiectum actus D.i

nolit.is ē neg.o futurit.is alterius mundi pōlis s. haec n̄ ē suffi-

ciens complem.tum actus lib.i D.i q. dicta. Probo min: nam ut talis

neg.o foret Dio. actus complem.tum deberet ab illa pendere; at q.

ab illa nolit.e n̄ pendet, siquidem lt Deus n̄ haberet talem actum, immo etsi

si n̄ eēt Deus adhuc persisteret ea neg.o q. dicta. Primo q. ut Deus

n̄ dei transeat deer priori in quo intellig. nollens alium mundum ad 2.m

instans rōis, in quo iam ē nollens mundum producere debet dari

aliqua mut.o l. aliquid novum in 2.o instanti dependens a Deo, novum

inq.m in obiecto, nam in Deo nequit dari, s. in obiecto nil novum datur, q. pro

eadem neg.o futurit.is m.i dari in 2.o instanti operat.o lib.a

quae daret etiam si Deus nullo operet. q. dicta.

Dicunt 1.o mutari neg.em et post actum

lib.um dari novum lib.um Contra. evid.a q. negat.es n̄ mutantur

nisi per tr.os positivos quos negant s. tunc n̄ advenit m.o negatus

q. n̄ mutatur neg.o Dicunt 2.o fieri lib.m illam negat.m idq.

sufficere ut det aliqua mut.o extrinseca physica quā compleatur

actus liberi D.i Contra. 3.a 1.a q. neg.o alterius m.di n̄ redditur

lib.a per actum D.i vol.tis s. per ipsam potentiam destruere illam

illam negat, ꝑ duct.° est alium m.d ac prin. de lib.e
erat neg. ante actu nolit.s D.a 2.da q.a in hac solut.e
peccat ridiculo circulo, nam rogat.° cur sit lib.a talis neg.
(dico, q.a fert in illam (D.a act.° liber, seu q.a e 5tum act.°
liberi. Pr.terea si oplecet act. liberi in ei libi ꝑ illam
negat, ut lib.a e faceret actum seipso seipso soleri, et seipso
el lib. hoc e indep.r a quocunq alio b.o negori.

§. 19.a

Alia demum sent. examinant.r

Rem quasi acu tetigisse crederem q.
D.os actus lib.os ꝑ virtualit.es quasdam explarunt traduc.d
ad hanc difficult. explando distz virtuals quae iuvari
senserunt in arcano D.a Trinit.is explando. Crederem m
z effecisse si huic difficult.i aptari posset talis dist.o
Cet.m quâ via aptari posit n invenio, nam q. ss. Tq duo
dist.ae difficult.es 1.a quo pacto uni et eidem entitati
possint ovenire prata o dict.a 2.a quom.s possint talia
prata lib.e ovenire. 1.a diff.es devorat in Myst.o
ss.ae Trinit.is 2.a v. ind.r abetis e.

Difficultz sic ostendo, et dis-
crimen inter utrumq. myst. ꝑ pono. In myst.o Trinit.is
reperit q.d una et indivisibilis entitas aequivaleat duab. distinct.
quaadmun.a subsistendi denoat.es o.a dictorias, ita t.n ut
id teat n.a sua, nec possit al.r evenire o. ratum
q.d semel ovenit, semꝑ teat ovenire, at in diff.e de
actu lib.o ita ovenit una pars o. dict.s ut opp.ta potuerit
ovenire o. hoc negat fieri s. alqua mut.e intrica l. extrica

Deo, q. n. sufficit dist.e virtualis ad explat.m huius diff.is
Minor satis probatur. Prob. conam: namque dist.m virtualem
1o. afferit q.d res possit ab. here duo prata contradict.a q.d bene
intelligi sine aliqua mutat.e intra se extra rem. D.q. et
ita veniat hoc praty ut opp.m potuerit avenire sine aliqua mut.e
aliquo m.o importata in intellig.e e. q. [illegible]

Nunquam ex dist.e virtuali sit
ut duo prata contradict.a conveniant uni, et eidem ent.i ut produci,
et non produci, communicari, et non communicari, ad ... ex vi tantis distinct.is
n. fit q.d unum pereat manente alio, tam.n n. foret virtualis
sed realis dist.o quippe evidens signum dist.is realis est posse
unum ab alt.o separari, at in actib. lib.is ita res se het ut
stante Deo pereat hoc q.d est velle aliud mundum producere
et possit n. ea voluntas q.m m.o het asewardi hunc mundum
ergo dist.o hec virtualis nullo m.o pot aptari actibus liberis
Dei. Prob. conam, q.a iam n. esset virtualis sed realis dist.o

Tandem hac unica rone impugnat
contra virtualis dist.o sumo actus lib.s quem nunc het Deus de
creando Antichris.o et sic aliquo. iste act.s ut virtual.r
dist.s ab ipsa Dei vol.te sive potuit n. esse in Deo, sive n. potuit
n. esse. Si 1.m q.d aliquid intrinsecum Deo, et de subst.a eius potuit
deficere q.d fuit assertum Caietani, et ex quo infert n. virtual.r
sed real.r distingui a Deo. Si 2.m q. talis actus necess. e; ex
quo eventi infero in nulla hypothesi potuisse Deum n. velle
creat.m Antichristi q.d est hereticum. Plura agglomerat Arri.a
in hanc eandem sent.m P. Arri.a t. 1. D. 28. s. 4. 5. 6. q.m
improbab.m illam censet. An aequa censura ex ibi adductis
diiudicet Lector.

Actus lib.i per aequivalentias explicare
conant rem eisdem tenebris implicitam, relinquunt, nam [illegible]

Dicunt, ideo Deum velle m. producere creat. q. habet eff. actus vitalis aequalitatis actui lib.o physico de creat. produc. Et Ca. opp. avelle a... Ut negat. mundi [illegible] pf. aequalet nolit. de mundi creat. Rogo hos A. 1.o an haec aequal.a sit aliqd real.r distinctus a D.a subst.a an n' d. idem-tificatum! Si 1.m g. iaz actus liber D. C. e in seipso aliqd real.r distinctus a Deo, q. reprobatum e in Caiet. L. saltem in ee lib. affert aliqd distinctu, et coincidit haec sent. cum aliis pluribus, det que explare qd sit illud extrinsecum p qd in ee lib. constituit actus, an ipsa futur. creat., an mut. [illegible] et inde sent. haec l. admittat. L. reiiciat. Si 2.m D.m dicant, g. nullus e actus liber in Deo d. ois actus e nar.; pbo conm, nam q. m. velit producere creat. e q. aequaleat actui lib.o physico voluntatis producendi creat. d. haec aequal.a e naria ipsi Deo ut pote cum illo idemtificata; g. nullus erit actus liber, d. ois actus D.a volunt. erit nar.; imo si rem bene perpendas deprehendes manifestam implicat. in asser.o aequalentiam in actu lib.o ee nariam ipsi Deo; nam actus liber e q pot ee, et pot n' ee; g. sic aequal.a illa poterit ee et poterit n' ee; g. nulla aequal.a quae sit ad actus lib. pot ee naria.

2.o rogo hos A. an haec aequ.a qua constituit actus liber D. sit aequal.a in actu 1.o ad actum lib. an in actu 2.o. 1.m n' rebunt q. p hoc q. D.a vol. [illegible] possit aequalere pluribus actibus liberis n' pot constitui libert. actualis d. p hoc q. reipsa aequaleat cum denoatio volenti. lib. sit denoatio act. 2. Dent g. 2.m rere. D. rursus rogo cur D.a eff. aequaleat m. actui lib.o eiu. mundi product. cum potuerit n' aequalere. Aliq.m rat. dent assignare, nam mutari aequal. actus Divinorum s. aliquam mutat. L. intra L. extra Deum, nequit ullo pacto intelligi nam hoc

q.d ē aequalere actui physco creandi mundum, l. opp.to ñ creandi: ñ ē figmentum nrum sed aliqd verum, et reale, cum sit ipsum velle l. nolle Divinum s. hoc nequit deficere in Deo l. denuo advenire qn aliqd pereat, l. denuo adveniat; pat. cons.a ex dictis, q. ñ variatis fr.a l. subito, impossle ē variari denotatum et effectum fr.alem ex illis resultantem.

Alii nrorum, et bonae notae Mag.ri it. de actu lib.o D.i opinant. Asserit l. voluntatem D.i ēē immediate libm ad op.m quat.s eadem fr.alitas D.ae volitionis exsug.r ad extra q.e intellectus D.us iudicat efficiendum. Vt asserit hanc eandem D.i voluntatem ēē libm ad amandum efficac.r cre.as quat.s ipsius volitio naria quae fert ad cre.as pot se extendere ad illas efficaciter amandas, et poté se suspendere à tali extens.e Hanc indiff.m D.ae volunt.is vocat poam meth.m quâ Deus valet amare efficaciter, et efficac.r ñ amare cre.as 1.m assertum spectat ad titulum de D.a Sciena; 2.m huius propositum ē sed à veritate alienum

1.o q.ar haec extensio actus lib.i l. ē entitas ipsius actus lib.i l. aliqd distinctum ab ipso actu: si 1.m q.o semp in quacunque hypothesi Deus habebit actum quo velit cre.as existere; probo cons.m; q.a velle cre.s potius existere has, q.m illas ē entitas et substa. actus lib.i D.i haec Deo nequit deficere; q.o neque q.d velit m.s has potius q.m illas cre.as existere.

Si 2.m rursus urgeo, illud distinctum q.d afficit ad actu lib.o p.m extensionem actus lib.i ē intrinsecum l. extrinsecum! si 1.m o.ss. arg.ta facta o. Caiet. si 2.m arg.ta facta o.a Suar. Henricum et alios q extrinsecam mutationem physicam futuram posuerunt p constitutivo actus lib.i nisi dicas tale extrinsecum ēē mutationem logicam com.s quo à nobis asseritur, et placebit placitum illud.

2.o q.o actus liber cum productione V. D. hominis qnunquam ... erit intellig.r suspensus ab exercitio hui.

terd. Δ. extensionis 1. deé aliqd ipsi actui lib. nempe frustra, quaden[ota]re Deus volens productus talis hominis &c. nil deé. si 1m. q. aliqd Dꝫ pot perire, exqdem hoc asseriesd dicet q.m q.d dixerat Caiet. nam hic posuerat aliqd distꝫ real.r in Deo, q.d posit pire et advenire; inistro respons dr aliqd existens in Deo, potuisse n ee, et adhuc identificari cum illo, q.d difficilis intell.e; imo plane imperceptib.e. Sog.d argum reiil.da fore a virtualistis illa, in quâ aliq locarunt const.tituts actus lib.i q.m paulo supius impugnavimus. si dicad 2um nimirū nihil deeé de actu lib. q.do ille se suspendit ab exercitio suo; q. hæc suspensio nihil é in re, d. merū nomen, ac proinde s. erat in actuali exercitio volendi cre.e Deus ex eorq.d heret itoꝫ entitꝫ actus, ita nunq.m Deus se suspendet ab exercitio volendi cre.d si eundꝫ actū retineat. Unde reiiciendꝫ st. illæ extensionꝫ actuū liberorum Dei, quas invexit Fonseca ꝯstat.s 1.a

§.o 20.

Appendix ad p'cedentia differens de Scientiâ liberâ Dei.

De illa egi in ttt.u de Sci.a s.V.a s.o et s.V.a 2. Disp. 6. ceterum, ut mecum meipse sponam, et ibi dicta cum iis, quæ hic dicta manent concordia fiant; in quo consistat libertas scie Dei pau.cis ponam, ut Disp.o hæc, quæ ultra spem et votum excrevit tandem cretur. et suppono q. certꝫ é; Dꝫ sciꝫ dici liberꝫ p. extrinsecꝫ denoatꝫ ab actu lib.o á quo pendet; nam quoquis sci.a n.o suâ naria é, utpote partus, et eff.d c. nariꝫ. Melius q.o dicet sci.a hæc otingens, seu lib.a in C.a nempe in actu volunt.s sciꝫ istam p'cedente.

Duo in hac sci.a osider.da n. ut et v.o liberi, q. m.s het, et ee affratz rei otingentis. l.3 ideo het ita avenit nr.o m.s ocip.di ab intelle.o utri Des oparetur p actus realiter dist.os heret actum otinge.z seu defectibilem ee. p.duct.z mundi etc. ut de actu lib.o volunt.is dicebamus; stat n. utriusq libertas ineo q.d entitas utriusq actus 2.i oiungat cum mutat.e log.a desumpta ex hypothesi impoli; hoc tamen discrimene interutrumq actum, ut volunt.is actus p sua indiffr.a lib.e oi. oiungat cum tali mutat.e actus v.o scie, n p sua indiffr.a quae nullam het d. p letrat.e volunt.is oiungat l. n oiungat cum hac l. illa mutat.e log.

At v. roem affrationis l. negationis, quae e in actu D.o aliunde desumendam ee dixi, nimirum ex oiunct.e l. n oiunct.e cum ipsa futurit.e affrata. et sic explicui. Dicimus intellm semp ee in actu intelligendi quaecumq intelligibilia, veritates qe extra Deum sive naria, sive otingentes sic pcipere ut sua fa intell.s sit ex se repsent.e quorumlibet extremorum copulatim, et disiunctim; ita et n ut ea oia n affret abte, d. l. q.z e ex se, hoe e, ut simpl.r et p.m appehensionis fcrae ce.a Mas acced.e v.o erit.e obtiva, ut ipsa futurit.e iam intelligat affrari talem futuritionem etc.

In quo notandum e hanc sci.z ut oiung.r cum actu lib.o Dei ee scie abstractivam, et rei in se.a nam act. liber e ca futurit.is ut v. intelligat oiungi cum ipsa rei futurit.e e sci.a intuitiva, qppe cognosceret in seipsa. et. et si difficile videat, et durum creditu, devorandum t.n e; q.a aliter maioribus intricabimur difficultatibus; qppe si affrare, q.d mundus abte fuit foret adaeq.le intrius fa.e cognit.i semp Des denoaret affrare mundi p.duct.z ac pinde p.ductio mundi eet naria, sigdem in quacumq hypothesi hebit eundem actum affrantem mundi p.duct.z ex quo alia absurda sequent. l.3 q.d entitas Div.a

elt

esset connexa veri mundi futuritione. 2.^m quia non posset Deus nec antea, nec postea mundum producere, dum per eadem spatia, quo creatus est. 3.^m si statuat ut debet statui creationem dici esse liberam et contingentem sequeretur quod unum quod subsistit Deus esse contingentem et liberum quoad suam entitatem quo nihil absurdius. Sequi vero ostendo: Nam ex productione mundi sequitur quod Deus affirmet illum exstiturum; sed productio mundi est contingens; ergo etiam quod Deus id affirmet. Sed quod ille Deus affirmet est entitas ipsius Dei; ergo entitas contingens, et libera foret.

Contra. ob rem nullus fere est Theologorum qui non neget, quod Deus affirmet mundum exstiturum esse entitatem ipsius, actualem ut transit ad obiectum extrinsecum; ac proinde in hypothesi, quod Deus oppositum decrevisset nullam factum iri variationem ex parte entitatis sive de se ex parte rationis, quae distinguunt transitionem ab entitate sive, sed haec non potest esse aliud, nisi coniunctio entitatis sive cum futuritione rei; quo ostenditur explendere affirmativam sive ut sit entitas ipsius sive ut coniuncta cum rei repraesentatae futuritione.

Dices assentiri, vel dissentiri ss. differentia valde materialis actuum intellectus; quod ass. Dei non consistit in repraesentatione futuritionis ut coniuncta cum ipsius futuritione. Ans probo quod assentiri independens est ab existentia obiecti; sive non existat, sive non existat potest intellectus non assentiri eidem vel dissentiri. Verum prius est actus esse affirmatum vel negatum quam esse verum vel falsum, sed in esse veri vel falsi constituitur per conformitatem ad obiectum; quod in esse ass. vel diss. non constituitur per eam conformitatem. Maior probatur quod affirmare vel negare, est modus repraesentandi, sed modus repraesentandi prior est quam veritas; quod Deo Xreeh assentiri vel dissentiri esse differentia materialis actuum, quae in Deo ss. per intrinseca per extrinseca. Ut in intellectu humano sit differentia intrinseca assentiri vel dissentiri; verum est quod actus iudicii humani non sua, et et libera subsistentia est affirmatio, non sola entitas; Dei actus qui potuit esse neg.

et dissens, p'cise ex mutat.e alicuius extrii. Ad 2.m resp. in humanis itaque, ut ratio v. affirmationis, et negationis sit prior in repraesentare, quam v. verit.is at v. in divinis non erit prius v. affirmationis et negoinis inchoative quam actus veritatis; non v. erit prior v. affirmationis, et negoinis perfecta, et completa quam hoc svenire veritatem et p id, quod est v.a pp.e ? effectus a 1.o l. dissens. lecto.

Dictis addendum reor afferri quoque à sci.a visionis in re aliq. affirmationis seu certe, quod coniungatur cum hac futurit.e conditiona: si Deus esset capax mutationis physicae haberet actus ex suppon. variat. obti. r.s est quia ex sci. visionis dat opt. illatio ad verit. obtivam, vel ad futurit. Anti chri. d. hic illatio non dat ob onex. entit.e scie cum verit.e obtiva, quae nulla est, quod dat quod aequalet actui haberi onexus cum verit.e obtum d. haec aequalet, ad stat in eo quod coniungatur cum hac verit.e conditionali: si Deus esset capax mutat.is physicae haberet actum onexus cum futur.e Anti. r. et ex se illam suppon. quod scie D.ae certitudo stat in eo quod entit. talis scie coniungatur cum illa futurit.e conditionali.

Disp. 14.a

An ad omnem actum lib.um sequatur in obiecto physica mut.o?

§. 1.

Dispositio exposito statu propon. 1.a sent.a

Dup.x mut.o in p.to notanda est, alia physica, moralis alia; physicam mutat. vocam, non eam quae fit p recept. for. in subto, et cui p'prie svenit r. motus; d. eam intelligim. quamlibet ali-

aliam productio sive fiat in subiecto, ut contingit in generatione et alteratione, sive fiat extra subiectum qualiter fit et exercetur creatio. Mutatio moralis est productio alicuius entitatis moralis et contingit quando subiectum cum revera nihil in se habeat, taliter aestimatur apud prudentes ac si reipsa aliquid physicum haberet, propter aliquem titulum in quo fundatur talis moralitas; ut esse servus, esse Dominus, esse liber a debito quod contraxerat; quae in subiecto nihil revera ponunt, aestimantur tamen apud prudentes tanquam aliquid habens in se ratione cuius taliter vel taliter aestimetur; et cum revera nihil physicum perdat, aut denuo acquirat, transit de statu servitutis ad statum libertatis et e contra. Quaeritur an actus liber Dei ut existat in Deo requirat mutationem physicam in creatura an vero morali contentus sit. moralis

Celebris est prima sententia tenentium a Deo actus liberos Dei requirere in creatura physicam mutationem. Hanc sustinet P. Vazq. 1. p. D. 67. c. 4. n. 21. et D. 79. c. 2. n. 8. Sequuntur Albertinus 4.° principio Philosoph. Coroll. 4. q. 4. Theolog. à n. 4. Herize D. 26. c. 9. Meracius D. 32. s. 5. Granadus D. 5. s. 6. ad 3 et 6 difficultatem. Ex Thomistis Navarrete t. 1. 2.° v. 56. § 3 à medio. Cabrera t. 2. D. 13. § 5. Ledesma D. 2. de Dei contingentia post ad 2am.

Motivum et potissimum huius sententiae fundamentum desumitur ex difficultate liberorum actuum Dei, qui non intelliguntur variari quin aliquid intra Deum mutetur; ac proinde, si detur variatio debet esse extra Deum, scilicet in creatura quae proprie respicit actus liberos Dei. Assumptum ita instituunt: quando duo extrema aequaliter se habent, non possunt esse fundamentum diversarum denominationum, scilicet volendi et nolendi; quia ut Deus qui in alia hypothesi intelligitur nolens, in tali possit intelligi volens, debet esse aliqua mutatio in extremis denominantibus; sed nulla potest esse variatio in ipso Deo; ergo necessario debet illa esse in creatura; sed nullus actus liber Dei erit qui non inferat physicam in creatura mutationem.

Arguitur discursu, et probatur minor sectione 5. ex illo principio; quod idem manens idem semper est natum facere idem; unde

inintelligib.e e manentib. eisdem oib. extremis mutari denoat. Et
qppe denoatio aliqd e distz a cognit.e independ.er n. ab illa.
Deus amat lib.e L. lib. n amat; g.o nequit ee transitus ab una
denoat.e ad alia, qn aliqd mutet. L. ut melius in re D. loquar
n potuerit abee a Deo hec denoatio volentis, qn aliqd [illegible]
[illegible] abeet ex iis que m.o sunt, et ob que denoat volens. Minor
subsumpta de fide e, et reliqua ioe rite fluunt.

2.m funnz: actus liber Dei qua
talis e effax; g.o qua talis aliq.m mutatz in crea causat: ant.
suppon.r probant coam; g.a si nihil in crea poneret actus liber, effax
n eet; g.o si effax e aliqd in crea producere det, probant ant; g.a
actus effax e, q infert, et producit aliqd, et in hoc disting.r ab in-
efficaci; g.o aliqd det producere ut effax sit. Dr g.a si so aliqd
morale causaret in crea actus liber D. n posset ee effax; g.o
si efficax e, aliqd physicum pter morale det care; bona e coa
pr ant; g.a illud morale secundum se nihil e, cum n sit aliquid
physicum, nec aliqd intrins. in cre ponat; g.o pter istud morale det
ee titulus physicus, q a Deo producatur et resultet illa moralitas;
g. nullus e actus liber Dei, cui n reat aliqua mutatio physica in crea.

3.m funnz: si n eet mut.o aliqua physica
in crea cum Deus libz actum het n eet unde distinqueremus actus
lib.os D.i inter se; g. oportet aliq.m mutatz ad extra fieri ad
paritz actus lib.i D.i. Pr ant: actus lib.i D.i sm intrinse nullz
inter se distinz hent, nec pbent intlui nro fundm, at unus ad alio
pscindat; D. ex creat.is respectis colligim. distz actuum ipsorum;
g. si nulla mut.o in crea sequeret, n eet unde actus lib. D.i
inter se pscinderemus. Pr coa; g.a mutatio increat.a facta e ob illu
respectu ab actu lib.o D.i. D. ex obtis distinguimus D.i actus;
g. ex ipsa mutat.e reali actus lib.i disting.di sunt.

D.r in quo disting.r e actus

naris

narii ex Cre potem ab actu lib.o q. cre ab exist. R. n'e
aliud in quo distinguantur nisi q. liber ponat mutat. physicam,
n'v. narii; q. Maior e certa. Minor p. nam quoad intr.
nullam distinct. hent actus illi; neq etiam rōe s. distinguibiles a circa
mutat. physica in obto, q. hec nario oseq. ad actum lib. dum,
rrem prosuitor. act. hec idem obtum, nempe eandem cre.
que eadem in statu polit. atq in statu exist. R. n'e aliud
in quo possint distingui, nisi p physicam mutat. q. infert in obto
actus liber, quam actus narii oplacentie n' infert.

§. 2.

Propon. 2. sent. ponitur, et approbatur.

Afferit 2. sent. actum lib. ēē in Deo
qui inferat mutat. physicam inert. d. suffici. eius lib. efficaciam
posse intelligi ex sola mutat. morali. Expresit, et ofirmavit
hanc sent. P. Suar. pluribus in locis sue Theologie tum 3 p.
t. 1. d. 5. sect. 2. et t. 4. d. 11. sect. 2. et 3. et in opusculis,
incog. l. de sci. otingentiu l. 2. c. 7. n. 10. Sequunt. PP. Jacob.
Kuzlg d. 12. s. 2. Frisbl. hic art. 3. Dubit. 8. n. 9. Ciepuitu
erdz art. d. 7. sele 3. Zumel t. 2. Variary, post sel. 5. pag. 157.
Alvarez d. 2. de auxiliis n. 32. ad 10 arptum. Curiel 2. d.
7. in capite 4. Sapi. art. 8. n. 106. Albia d. 6. sect. 3. n. 10.
Et e. coior inter Theologos.

P. hec sent. 1. 1. Deus voluit producere
hunc m. cum oibus creat. illum oplentibus, ita potuit here actus
lib. y nolitionis quo nollet ullam cre. producere; d. tunc nulla
facta fuisset physica mut. in rebus; q. absq ulla variat. physica
pot intelligi actus liber d. ostitutus. Cra e evidens, et maior
ostat; p. minor, nam casu impoli quo Deus impedit. ēēt

ne aliqd oparet, et ne aliqd vellet, imo et si Deus n. eet.
eadem prorsus neg.o foret mundi, quae foret in hypothesi posti, quâ
Deus nollet mundum s. ullam creaturam producere; ergo per actum nolitionis
quo Deus nollet mundum, et creaturam producere nihil physicum intrinsecè poneret.

Restat adhuc illam negationem transire
de n. lib.e in lib.m ac ideo exerceri mutationem aliq.m D. 1.o quia libertas
in actu n. e aliqd intrinsecum d. extrinsecum, e.n. denotatio a potentia indiffer.ti
sed ex eo q.d sit lib. haec neg.o n. arguat in ipsa mut.e d. seu in ipso
Deo. 2.o Dr. esto foret libertas intrinseca in actu positivo, in
neg.e v. nequit intelligi qualiter possit ee intrinseca, nam haec sr. a
per q.m neg.e diceret lib.a s. foret aliqd positivum s. negativum.
N. 1.m q.a neg.o n. pot ee subiectum alicui forme positive, nec cum
illâ identificari. N. 2.m q.a ista nova neg.o nihil negat, cum
n. auferat aliqd positivum; ergo n. pot.t dari nova neg.e nec auferri
pristina, quae naria erat, v. e q.a negationes nequeunt mutari nisi
ponat aliqd positivum, d. ex p.te creae nihil positivum pon.r q.do Deus
vult n. producere mundum, sed implicat mutari negationem nariam, quae
prius erat, et averti in lib.m D. 3.o q.a neg.o creae n. e in re lib.a
d. in c.a puta in actu nolitionis s. omissione pura; ergo quod sit
lib.a n. arguit in ipsâ mutationem D. 4.o q.a in ista solutione peccat
manifesto circulo, ut dicebam ad finem sect. 28.i Disp. [illegible]

Pr. 2.o nam D.a voluntas plura quae
in hoc rerum [illegible] destinatione suae providae fiunt p.stat, po-
terat p.stare ob alios suae providae fines. Ut s.t de facto
infudit grm Angelis, et s.s Parentibus, ac vitam alia dona
ob merito p.viso Chri D. potuit oia illa p.stare ex alio fine;
et s.t Incarnationem Ob.i D.i decrevit in remedium peccati, potuit
decrevisse n. in remedium peccati, d. ad ostensionem suae [illegible],
et decus n.e hum.e d. sed illi actus D.i lib.i potes si exerce-
rent nullam mutationem in rebus exercerent; sed n.e d. [illegible]

actu

actus lib.i D.i inferre physicam mutationem in rebus. Cons.a p.t q.a diversa libertas exercet ab actu elicito ob hunc finem, quae exerceat ab actu elicito ob alium finem. Maior p.t q.a si Deus vellet Incarnationem non ob remedium peccati, d. ob aliud finem eadem foret Incarnatio, quae modo est; eadem infusio gratiae et donorum collatio. beata

Ret Henze neg.do fore eandem actionem quae produceret creaturam si variaret finis, d. actiones externas quibus Deus operatur habere onexum cum fine intento a Deo, ergo dicit, alia, inquit, foret Incarnatio et actio quae produceret hypostathica unio, et alia foret actio productiva quae, si Deus ut potuit decrevisset ob alium finem eam s.naliadona hominibus dare. Contra sol. ad doctrinam Henze, d. falsa, adversum cunctori Theologiae.

Nam 1.o exercetur Deum non posse aliquid creatum ob alium finem producere, praeter eum ob quem semel creatum fuit. Ad actionem qua produxit et servat Unionem hypostathicam et actionem qua infundit gratiam hominibus, qua instituit Sacramenta et reliquas creaturas ob servat. D. non potuisse in negationi ob alium finem habere praeter eum quem habuit. Immo sequitur. s. fine aliquo ob decrevisse... decrevit Deus non producere hominem Amere... polem: rogo in hac negatione quam respondet ad finem? quae connexio negatis cum fine intento a Deo? quoniam dicitur in his actionibus nolitionum Deum nullum finem sibi praescripsisse, et si aliquem sibi praescripsit, ita nario sibi praescripsisse, ut non potuerit alium sibi praescribere; et prorsum; quia in negationibus, cum sint improducibiles et incapaces terminandi actionem non est possibilis actio, quae variet; ergo varietas et diversitas actuum liberorum ob diversos fines non desumitur ex diversitate physica actionum. d. 3.o quia tolleret libertatem arbitrij nostri in operibus gratiae. Cons. sic ostendo: Deus offert auxilia praedestinatis et in circumstantiis collocat, ut bene operentur, et consequantur gloriam

salutis; q. si actio quā oferunt auxª. et alia media ad salutis obtinendam h.ent onexum cum opat.e bona, et glª. coenda, p. destinat.o n lib.e d. nato sequeret salutem. R.v. eam, q. illa auxª. s.m entit.s suam et act.s quas ducunt antecadunt opat.s nr.e n in statu abto s., d. etj in oditionato; q. anter ad usum lib.s opat.s inferent.

Necess.ag. hec impugn.e rendo n tolli libert.s q.a aux.m se nullam onexum het cum futura opat.e oferte q. a Deo in circumstantiis qq. pvisa e volentes lib.e opaturos cum hac ent.e auxij. N. ing.m effug.r impugn.e q. lt ent.s auxii s.m se sit indifferens ut iungat cum opat.e p. n opat.e attamen, ut p act.s respic.s opat.s infund.r n e indifferens d. detrata ad infer.s opat.s d. talis detratio e ars ad usum libert.s q. toll.r liberta, p talam act.s et q. codem m.s se heret Deus dando hom.i aux.s p istam act.s ac si videndo illum overtendum ee in his circumstantiis, sdaret illi hanc ent.s auxij, illam ofenet associatis cum physeo p mot.e qs dicet hom.s illum lib.e overti. Sic etj in nr.o casu, n e affi mabis lib.s oversionis factis ex auxiliis qs dicit ad act.em onexam cum opat.e d. discursus argto, mihi evidenti; illud prium q. d. P.s se, et in statu oditiato infert opat.s tollit libert.s d. aux.s ut p illam act.s pduc.r seu iunctis illud ex aux.i ct act.e ~~infert opat.s~~ illo peculiariter onexa cum opat.e infert s.m se, et in statu oditiato opat.s q. tale aux.s libertatem tollet. D. de hoc multa in tt.u de Auxiliis, et in nr.l de Sci.ª d.o v.e ultimo de Sci.e mediâ.

P.r 3.o Pote Deus remittere hom.i peccatum absq infus.e gr.e, et absq ulla disposit.e ipsius peccatoris. ~~Vlt~~ dum dormit p. alias e distractus, pote inquam illi condonare peccatum; q. pote dari act.s liber d. absq ulla

pot.

physica mutatio. Conclusio est bona; antecedens probatur quia est doctrina a gravissimis Theologis sancte recepta, probatur quod Deus ut potens supremus Dominus, perfectum dominium in homines, et Angelos exercens potest pro ut libuerit horum peccata nisi resipiscant punire, et alios a reatu absolvere, peccatis illis condonando quatenus vult cedit iuri quod habet, ut iuste ab illis aversus sit, idque non expectata satisfactione ulla, aut dispositione ex parte creaturae in hoc nulla apparet repugnantia. Confirmatur secundo, mutatione physica ex parte creaturae probatur.

Confirmatur 2°. nam potest Deus, nihil in homine producendo condonare illi poenam, quam ob peccato praeterita meruerit. Ut postquam homo a peccato emersit, et in statum gratiae restitutus est, commutatur poena aeterna quam ob peccatum merebatur in poenam temporalem; potest igitur Deus, ut supremus Arbiter cedere iuri quod habet, ut exigat ab homine iustificato satisfactionem temporalem pro peccato remisso, quin aliqua mutatio fiat in homine. imo potest homini peccatori condonare poenam aeternam, quin aliquid illum a peccato absolvat; potest quoque eo ipso, a peccato absolvere, et non a poena aeterna liberare. Ergo talis actio nullam mutationem physicam in homine efficiunt. probatur.

Confirmatur 3°. nam in statu purae naturae remitteret Deus peccatum quin aliquid in homine appareret, probatur antecedens quia in statu non esset homo capax gratiae sanctificantis, alteriusve doni supernaturalis, quod haberet incompatibilitatem cum peccato; nam in illo statu homo non esset evectus ad dignitatem recipiendi aliquid indebitum naturae; quare sine mutatione physica ex parte creaturae Deus remitteret homini in pura natura peccatum mortale. probatur conclusio; nam si quando daretur mutatio physica ea esset actus contritionis naturalis, vel dilectionis Dei naturalis, qui non est incompatibilis cum peccato, dum posset Deus stante illo actu adhuc non remittere peccatum; ergo ad hanc remissionem peccati in pura natura nulla specialis mutatio in creatura exigeretur.

Ad hanc 3. probationem cum orationibus

generalis, ut adversariorum, e aliquid physicum a Deo productum p quod. applicat D. atque liber, et hoc existimant dicunt esse revelationem, qua Deus revelat homini s. infusum quod se tale peccatum remittere, nam haec revelatio incompatib. est cum peccato, ac proinde per illam Deus vult delere peccatum hominis, sicut alios effectus morales caret in homine sicut remissionis poenae aeternae aut temporalis collationis donorum ob aliquos fines suae providentiae. Et alios dilectionis sine ex mutatione revelationis qua id notificaret credenti. Ita vel Meurze.

D. 1a. Cl. quia ante factam revelationem de remissione culpae datur ipsa remissio culpae, et voluntas remittendi, sed neque voluntas remittendi liberi in se tollit complexionem revelationem, ac propterea revelatio e effectus ipsius remissionis, nec enim Deus potest revelare aliquid factum esse nisi reipsa illud factum sit. quia si unquam revelatio nihil aliud e nisi notificatio alicuius veritatis qua Deus scit priore existentia veritatis quam visio divina Dei de tali veritate quod priore existentia veritatis quam sit revelatio ipsa, nunc conclusio probatur; quia C. negat esse posterior suo effectu. D. voluntas remittendi peccatum est causa ipsius revelationis, sed negat complexionem voluntatis remittendi peccatum per revelationem.

F. Cl. 2a. quia ibi requiruntur duae voluntates alia circa remissionem culpae, alia circa revelationem de tali remissione. D. 2a. voluntas habet pro mutatione illata ipsam revelationem quia Deus non habet pro mutatione illata ipsam revelationem, alias non essent distinctae voluntates D. una et eadem: maior probatur quia dicta n. distinctio aliud non e morale et aliud physicum D. per diversitatem obiectorum quaecunque illa sint distinguitur in Deo voluntas quia in Deo erit duplex voluntas alia de remissione culpae, alia de revelatione tollit remissionem tantum ex tua propria fieret ut una voluntas connectatur cum alia, non quod sit una et eadem voluntas

D. 3a. quia iam revelatio foret reflexiva a reipsa

sequellz p bo. q. remissio culpa fral.r pte. ostituit p revelat3 de tali remisse. d. revel. het p sbto ipsam culpe remitt3 q.o het p sbto seipsam; pat cōa: q. ipsa e par ostituen3 remitt3

Denium p bari pot 4.a Rōsem.a nam in Deo dat decretu lib.u sufficiens, seu ut alii vocant oditiatum ocurr.te ej e.a lib.a ad suos opos q. tale decretum nullam phyrz mut3 in re p re.a opat. Minor p.r q. sæpius ire p sua libert.e Lib.e omittit opem man.e decreto s.e eff.u ad quem erat; q. libert. Dei actu pot ēē qn aliq.m mut3 in re ponat. Sbhet argta solidior mihi visa fuit semp ista sent.a q.m m.e quoq3 1.a p tero: restat ad opp.a rese. S. 3. argtis 1.e sent.e s. 1.a iacti3 ret.

S.o 3.a

Argtē 1.a sententiæ sect. 1. iact3 respondetur.

Ad 1.m argtum reo; q.do duo extrema æqual.r se hent n̄ poss. ēē fund.u diversaru denoat3 distinguo, q.do ita se hent p oi hypothesi et statu quo psiderari poss. ocado; q.do n̄ ita se hent p oi statu nego; cuniq.e de Do. vo.tr de suam eminentie q.do remittit peccatu s.e infus.e doni verificetur q. si eē capax mutōi hered actum physicum otingt3 quo remittere hom.i culpam nullam in illo mutr3 cando fit ut lt m.e n̄ mutet posuit here m.e denoz volentis remittere absqe 1.o in peccatore aliqd physicum ponat.

Ctr. nescio qua fronte utant in nos hoc argto adversarii ey e ss eodem p bet. Deum ab æterno nullum actu lib.u huisse, nā sic argtor. 1.do duo extrema æqual.r oi.e se hent n̄ poss. ēē fund.u

diversary denotatq d. ab eterno Deo, et re. fut. equaliter
ordine se habent velit ille cum perfectione sua invariabili; hec immersa
in negatione sui s. variatione aliqua pro terra ante eternitatem quo in
eternitate ante nequit hec extrema p'bere fundam ad varios denotat. d
velit volentis aut nolentis terminum producere. Video eos pari
pressura astrictos, nescios quod aliud reant nisi sufficere quod
det variatio in alt. extremo pro tempore futuro, et ab eter-
nit. Deo denotet volens aut nollens lib. ideoque sibi dictum pervenit
Xi nr pri. sufficere ... accidit Deo mutatione si ... capax
fore, utrumque denotet volens culpam hom. immutato remittere.

Ad 2.m omitto an, quod falsum reputo
... n. alt ... lib. ss. inefficaces ut in hac ... secundo:
Et distinguo conseq; infert actus efficax qua talis mutatum in obiecto l.
physicam l. moralem secundo et ... physicam nego conseq: ad ...
negoa: ad probatum quod quod sit an ens morale sit aliquid in re
l. n. sit quod mea n. refert hic discutere ... illius entis mo-
ralis existentia sufficit ut ... voluntas n. dicat otiosa
d. alig. munus ... ; eadem diff. ... et si ... vol
pa ... dist. operet ut opinabatur ... tunc n. quo ...
digreremur an actus ... poterit dici efficax ... ens pure morale
nullus quod dubitaret ... tunc ... vol. ... ee efficax
co. hec entia moralia, nec otiose accusaret ... hec
entia ... nam augere valorem monete, ... captas sub-
ditos ligare, a votis exsolvere, aliquid efficere e, ... ita
gubernare Resp. et tamen omnia hec entia ss. pure moralia, ... dicit
voluntas efficax in legislatore ... res pure morales
qualiter ... hec fieret voluntas alterius, ... examine ...
videas si lubet Nrum Hispalensem Lugo in t. de poen.
D. 7. s. 5.

Ad 3.m argumentum nego ... distinctis actus D. vol ...

n

n. e. ex Mlatis mutationib. d. ex obtis distinguimus
sive mut. sequant. sive n. sequant. nec eis distinguimus in
Deo simplices complacentias et displicentias ex obtis diversa. ppte
complacentia Dei in Ang. atq. in hom. et neq. in hom. neq. in
Ang. ulla mut. sequat. ex Dei complac. sic quoq. distin-
gueremus actus efficaces ex obtis earu. et mut. nulla foret q. d.
quequam dictus in eorum efficacia sufficientiae. illam invenii-
mus in mutatio. moralio. distinguemus q. obti. actum lib. re-
mitt. peccatu. et actu lib. ureandi Ang. q. iste infert
physicam mut. et ductus ille d. n. nisi actus moralem.

Ad 2. vero secundariae nego min. ad probat.
nego ant. ad huius probat. dico anti nego conm. q. stat bene duos
actus Dei volit. here idem met obtum et tn. inter se suff.
distingui ex mo. diverso tend. q. desum. Dei nro. spirit. ex
eo q. talis actus coniungat cum diversa mut. Rsp. ad q. d. ipsi
quoq. adversarij tenent amplecti nec ipsa mut. physica e. etia. obt.
simplicis cplac. nec in tali mut. physica Deus v. e. complacet t.
in qualibet alia bonit. creatur. q. stat bene ic. idem obtum
dari duos actus volit. obti alium efficacem inefficacem alium.
Ad 2. q. d. sufficientiae distinguerent ex obtis actus simp.
plicis cplac. et actus efficax ex eo q. hic inferat in re mut.
vel moralem ille v. nullam inferat. Dico 3. ar. Deus ita sit
Liber Libert. contradict. ut possit here puram omissionem. si
utraq. libertas contradict. et ea dict. ex pon. [illegible] in Deo.

Disp. 15.

An Deus ita sit libert. contradictionis liber ut possit habere puram omissionem.

Sect. 1.a

Utraque libertas contrarietatis, et contradictionis exponitur, et adstruitur in Deo.

Supponendum est 1.o in Deo esse libertatem contradictionis, quia ita potest unum obiectum amare, quod quamvis utile possit odio habere, quae mihi veritatem continere Catholici theologi in ea nutaverint, cum Aureolo in 1. Sent. Dist. 40. q. 1. ar. 1. propositione 1.a quorum doctrinam sectione ult. seriò examinabimus; asserit verò est quia non ita proponitur Deo bonitas obiecti creati ut non proponatur quoque eiusdem malitia et motiva quae induceat expedire non investigare non. Ille obiectum producat quia potest illud amare attenta obiectiva bonitate, et potest illud odio habere attenta malitia obiectiva, et potest nolle producere attentis aliis motivis.

Supponendum est 2.o Deum habere libertatem contradictionis quia potest amare obiectum, et potest illud non amare. Et verò est; quia perfectior libertas est libertas contradictionis, quia est perfectior liber hac libertate pollet; antecedens patet; nam perfectior libertas est indifferentia ad utrumque liber sit ad actum et ad non actum quod stat perfectio. Libertas in libero contradictionis est plena ad meritum et laudabilitatem actionis, haec libertas sufficit nec alia requiritur. 2.a in Caelibatu: qui potuit transgredi et non est transgressus, ob laudatur vir et ita eorumque potuerit et non est transgressus, facere malum et non fecerit, ad laudabilitatem actionis satis est quod ita Deus bonum amplectatur ut potuerit illud non amplecti et ita malum vitet ut potuerit non vitare.

Secus aliqui Thomistae negarunt Deo libertatem contradictionis, quos est N. Ruiz. D. 7. s. 8. Horum intentio est de non

nanq; so renuunt scedere Deo pro 3 dict. rationem actus internos D.
doctr. Aug. Cr. d. l. 1. 3 Gen. c. 82. sic ducenti. N. oportet aliqm
esalitus in d. volte ponere. cm. obtem so lucunt quodam m.
opetere Deo potentiam 3 dict. vult n. v. ppie dubie: cetm. dere
ipsa nequeunt discordare cum certus sit Deus ita velle obtum creaturas
W. posset illud n. velle in quo stat libertas 3 dict. abstrah.
ab eo q. fiat p. v. potentiam indiffer. aut actum q. virtualiter
indiffer. ut coniungat cum amore lib. L. lib. omiss.

Infert e d. dictis 15. potentiam lib. am.
Libert. contradict. ee quoq. lib. libert. 3 dict. n. t.
e s. d. posse stare potentiam ee lib. libert. 3 dict. e.
aliqd. obtum n. v. libert. 3 contradict. p. q. ea sola que
ita amat obtum ut poterit illud odio hre ita amat ut
potuerit n. amare, s. pot lib. libert. contradict. eo ipso e
lib. libert. 3 dict. anspat; q. actus odii incompa-
tib. e cum actu amoris de eodem obto; s. eo ipso q. volt.
ita amet obtum ut possit illud odio here, ita amabit ut
possit illud n. amare: pat coa, nam actus odii infert negat actus
amoris de eodem obto.

D. mi p. nam pot otingere q. ita vol. possit
obtum amare et n. amare et illud nequeat odio here
s. pot stare libertas 3 dict. q. n. sit libertas contradict. coa
o. abstat; p. lo anni, pot vol. ee necessitata quoad spec. ad
actus amoris hoc e, talis motivis excitata ut ri alliquis actus
ee. obtum ellicitura sit n. alium elliciat p. ter actus amoris;
q. nullus motivus dat obtis. in obto displiceat de eo tendunt
ad in ipso placeat; s. pot stare q. potentia sit potens p. se amare
obtum n. v. sit potens illud odio here d. hoc ee lib. libert.
3 dict. n. v. contradict. s. Ct. ostr. nam Chi. Dns sectatur
Dri. Beata erat necessitata quoad spec. ad amd. Deus

Et q honestas creata nec poterat ex odio here ac posset suspendere exercitium horum actuum: rursum ita erat detrata odio herendum peccatum ut posset suspendere odium, cum tamen nunquam posset peccatum amare; si Christus Dominus erat liber libertate contradictionis circa odium peccati, non tamen libertate contrarietatis.

Infertur 2º ad libertatem contradictionis non requiri quod ita fiat actus ut postquam illum elicuit potens possit ab illo cessare, hoc non est implicitum libertati, neque quorum voluntas obiectum in ostensum pot desistere ab actu incepto sic igitur requiritur ad libertatem contradictionis quod nihil sit in potentia sufficiens quod ipsa determinet ut possit non here attento ei etc. extra ceptum actum. 1º idem requiritur etiam in Christi voluntate secluso non amore efficaci quo praeg. tre. nihil est in Christi voluntate aut intellectu sufficiens creare amorem si ita Deus amat illos ut possit non amare, et sit potentia ad non amandum sic pollet perfecta libertate contradictionis quis nequeat actum semel elicitum deponere. Probatur argumento evidenti. In eo momento instanti in quo voluntas elicit actum liberum amoris est libera libertate contradictionis quia in eo instanti eadem actus liber operatio est digna laude aut vituperio etc. nec est ipse amoris eliciti, attamen instanti nequit amorem deponere ut evidens est sic ad perfectam libertatem contradictionis non requiritur quod possit voluntas actum semel elicitum deponere.

Infertur 3º libertatem contradictionis tam sive voluntas nequeat here purum omissionem, sive queat here; ratio quod libertas contradictionis solum exigit quod voluntas ita amet obiectum ut possit suspendere amorem etc. sive pure omittat, sive non omittat pure verificatur quod possit suspendere amorem sic etiam Alini p[ro]bo; quia pure omittendo verificatur quod non amet, non pure omittendo verificatur quoque, siquidem positive respuit amorem, sic sive omittat pure, sive non omittat retinet libertatem contradictionis. Q.

D. nota hoc esse discrimen inter carentiam
pure omittentiae et non pure omittentis, quia in illa debet li-
bertas ... in ... cum omni sua latitudine nempe
ad actus et ad non actum quia ita vult vel vult et non vult
positive ut possit carere omni actu voluntatis et nolitionis at in
sententia negantis puram omissionem necesse est cadere in voluntatem
libertatis ad actum et ad non actum, ad hunc actum
habendum et ad non habendum actum, quia extra suam sententiam
negat voluntatem manere liberam suspensa ab omni actu, debet
habere actus volitionis vel actum positivum nolitionis. Sic Deus
Deus negat habere puram omissionem ut producenda.

§ 2.

Deus nequit habere puram omissionem esse producendam.

Est communis sententia cuius conclusio mihi est, quod Deus
negat habere decretum in tempore de re producenda, si puram omissionem
haberet esse producenda, haberet decretum de novo in tempore quod ab
aeterno non habuit, quia negat habere puram omissionem esse producendam: con-
sequentia legitima, minor probatur, nam omne quod a Deo producitur fit medio decreto
quo applicat potentiam ad operandum, quia si ecclesia ... producturum est haberet
in aliquo tempore, omissionis purae fieret exitus ante huiusmodi decretum
missum eius decreti ... in tempore ... erat productum ... si Deus
haberet decretum in tempore ignoraret futura quae a se facienda fuerant
ut initio de scientia ... s. 4 ... dicebam, si in tempore negat Deus habere
de novo decreta, ante posito, quia si sciret quod factum esset tolleret libertatem
Dei, et indifferentiam ad opposita ut ibidem et aliis in ... hoc.
Et ... nihil exhibeat ... cur
Deus non possit habere decreta in tempore, nam quod illum ab ... impediret.

qque n̄ mix effectu L. q vid. inde qquerēd q. circa
Ad v. n̄ obstet potesit in tpore here decreta, n̄ ingm. existimus
effectu q. decretum Lib. ut tale n̄ addit Deo ullam imperfectionem
q̄ qq. Deo dicat defuere de fid. actu lib. n̄ necesit
mix. q vidos n̄ decern. et ab aeterno q. ad effectum
q vid. sed req. adhibitio mediorum et tpore quo finis obti-
neri debet, d. ab aeterno, n̄ e obtin. finis d. in tpore q. satis
q erit si decreta heat in tpore et ab aeterno illis caruerit
Dices L. si Deus heret decreta in tpore
eēt mutab. q. hoc erit sufficiens v. ut negeñ Deo posse
here decreta in tpore; p. ans; q. Deus transiret de n̄ volente
ad volentem, de omitt. ad n̄ omitt. q qq. e mut. indigna
Deo apud quem nec vicissitudo, nec vicissitud. umbra e. d.
d. reo neg. ans i ad probat. secundo ans, nego seq. mutat.
in Deo, nam L. sermo e, de mut. physica, L. de mut. mo-
rali, neutram seq. fo; et in L. n̄ seq. physicam, q. ex
variat. actus lib. n̄ seq. physica mut. cum actu
liber n̄ sit liberum aliqd addit. intrinsecum; q. potuit Deus
mutari de n̄ volente in volentem qn exinde mut. physica sequeret,
et si mut. physica sequeret in Deo ex eo q. cum prius n̄ voluerit
tam mo. hab. hoc mut. q. Deus vult mo. producere et servare eum
potuerit nolle illum producere et servare d. n̄ Deus in se mutat.
ex eo q. heat mo. actum vol. servare mundum quem potuit n̄ here
q. n̄ eēt physice mutatus ex eo q. mo. heret actum quem prius n̄ heat.
v. nulla mut. moralis exinde sequat.
in Deo sic p. bo: in ost. q. provenit ex mut. actus et decretorum
vol. d. ex eo q. Deus heat decreta in tpore n̄ dat talis
mut. decretorum q. nulla dat inost. et mut. moralis. Plai.
p. bo q. inconstans in decretis dicimus hoem q. q. mo. vult
postea detestat, et q. mo. respuit amplectat. postea q. q. [illegible]

solet ex vitio intlis. L. volt.is id ire. L. g. pii. n bene
perfecta fuit motiva g utraq. ... decursu tpori aliq
cognovit quae in oppm ... flecterent. L. ex Leoit. e
animi fortitudinis g. semel elegit, ad elligere, g.
antea nec elegerat nec respuerat n e inost. hom. ... cum
antea n fuisset ostars in aliquo, g. ... suppon. nullum
actum huisse, ex quo seq. minoris ... ratio, sit ... si Deus
heret decreta in tpore n cens. ... e instantz, siqdz nullam
volt. deponebat, ... tunc 1o. incipiebat velle.

Dices 2o. nullum novu motivu occurit Deo
in tpore q. ab eterno n occurrerit g. n pot decretu here in tpore
g. n heat ab eterno, ans e certu; pr. con. g. Deus n opat.
s. e aliquo motivo, quo ducat eius D.a voluntas; g. sic
extat novum motivum in tpore, n erit decretu in tpore sed
ab eterno; g. obstant potissimu ro. D.m erit Deum n here
... omnis ... eo. eaque agenda s.

Imbellis r. ... anti nego ... ad
... anti nego utramq coam; q. ex eodem motivo
posse opari Deus in tpore et ab eterno, Vp. novit ab eter-
no expedire ad suam glam. Vb.i D.i Incarnatz decernere
potuit ex hoc motivo opari in tpore, decern.do. sit in tpore
Incarn.s potuit quoq ab eterno eam decernere, ut de
facto decrevit, g. ad fines sua prid.a utroq m.o decer-
nere poterat, nec aliud motivu scrutandum eet cur Deus
vellet in tpore here decreto g.m suamet D.a volt.is
... in iis, quae sic L. aliter aeque bene fiunt e ... sufficie.
roe volt.s s.t e sufficiens quoq ... ut Deus ... induxerit
in hac ... Vp. Leonis Regi Indiae, etsi alia que
potuit, ... g. sic placuit D.a voluntati ....

N. sequitur ... L. alter

Athei externus qui asseruit Deum posse habere decreta in tempore, sed quod addiderit non posse Deum cognoscere futura nisi in decreto actu existente, ex quo probabiliter cum inferebant Deum potuisse ignarum esse alicuius futuri a se producti. Quae cum magis sententia eius dissonuit audientium theatro, et merito, quia appingebat imperfectionem Deo in lui ut ignorantis alicuius veritatis, unde (ut fama fuit) coeptus a fidei Iudicibus non evasit. Tollerandus foret opinio si cum decreto in tempore saltem aliquo aeterno posuisset falsam namque opinionem Deo a theologis notatam Liberandi dixisset. Notto hab et illas opinationes derivatas esse a Licheto vetori subtili quidem Scotista ad L. 2. Sent. q. 2. § Ultimo dicente Deum posse in tempore mutare suum decretum partis ... iuvare observavi hunc Authorem taliter opinantem, neque id non affective sed sub dubio dixit exprimere se subiici meliori sentientis iudicio.

Posset aliquis ita opinari ut Deus huisset ab aeterno decretum habendi aliqua decreta in tempore, et ut Deus decretum ab aeterno fuisset esse reflexum, et imparis decretis quae futura sunt in tempore, qua via occurrit Libertati Dei et infallibilitati, sed non haec decreta temporalia competerent a Deo tum in seipso tum in decreto imparante et Libera forent in dicto decreto. Communiter observare ex hac sententia non repugnare unico in Deo quidem decreta, an aliunde repugnent dicemus in seq. § 3. opinio negans in Deo puram omissionem circa non agenda expenditur.

§ 3.

Opinio negans in Deo puram omissionem circa non agenda expenditur.

Negantes in Deo puram omissionem &c.

2. neg.da plures Theologi Scriptores. Vaz. 1. p. D. 79. à n. 17. Suar. D. 30. Metaph. s. 9. n.o 69. Fonseca l. 7. Metaph. c. 8. q. 5. s. 3. Salas 1.2.ae t. 1. tr. 3. D. 1. s. 7. fine. Jac. Ruiz D. 8. s. 3. n. 2. Mag. Albert. tr. 2. D. 6. s. 3. n. 8. Arriaga hic D. 29. s. 2. subs. 4. et alios plures in eandem sent. conspirantes et n. [illegible] inter Theol.

Pro. fundatur haec opinio nam si Deus ita vellet aliquod obiectum ut potuisset mere negative se habere circa illud, fieret Deus in potentia ad carendum illo actu quo nunc ita Deus vult obiectum ut potuit mere negative se habere circa tale obiectum. Consequens est [illegible], nam pure omittere est nullum actum volitionis habere. Deb. fundatur argumentum, quod aeque premit sive asserant Deum posse pure omittere sive non pure omittere; nam in [illegible] sent. [illegible] ita Deus velle producere hunc mundum ut potuerit non habere actum vol. producendi hunc mundum imo oppositum habere vol. non producendi mundum [illegible] potuit Deus carere actu quo nunc vult mundi existentiam. Aliàs non esset liber circa existentiam mundi, ergo Deus sit in potentia ad carendum hoc actu quo habet nulla re impediente. si alii asserant hanc potentiam esse non ad carendum ente actu [illegible] illo in [illegible] Lib. ut asserit tutior Theol.

Tertio fundatur quia negat Deus pure negative se habere circa futurum nec circa non futurum, quia nullam puram omissionem potest admittere eius divina voluntas. Ans. est quod [illegible] futurum quod [illegible] circa non futurum nequeat Deus puras omissiones habere. P. quia circa non futurum potuit Deus habere actum positivum nolitionis ut nemo negat, sed ex suppos. quod res non sit futura non potest Deus habere actum nolitionis circa futuritionem, sicut idem [illegible] actus volitionis circa non futuritionem. P. ista cons. quia negat dari variatio actuum divinae voluntatis per transitum ad [illegible] quasi transitum

dēn. volente ad volentem qu sit varietas in obto nec in
Deo negtē q. ut Deus dicat ita ferri p volitem in n. futuritē
ut potuerit eē suspensus à tali actu; quia ē ut det varietas
in obto d. in n. futur. nulla mut. ē q. n. pot Deus ita
ferri p volitem in n. futurum ut potuerit à tali actu esse suspensus.
Haud firmius pcedit regquo 2.e
fundus Ex eo .n. n. magis pr Deum alligatum eē ad hendus
actus positivus circa n. futurum q. ad carendus oib. actuib. n. fu-
turitēs q. sic ostendo: ais ppter immutabilitē Dei n. posse ferri
volitē Dei circa n. futurum alteris modis nunc p suspensum actus
nunc actum positivus q. a Ex ptē obti nulla datur variatio, unde
q. infero Dei volitē teneri circa n. futuritē alteris modis
potius p actum positivus nolitionis q. p puram omissionem. Dicam ergo
sic ferri Deum p puram omissionem q. al. in obto nulla pot eē
variatio, unde ad aliud caput debet recurrere, ut pbes
repugnare Deo puram omissionem ad hdargumentum. Resp. s.
n. repugnare q. circa illud obtum ferri possit Deus p actus
diversos ut vitare l. in actu efficaci, et inefficaci r. obti
circa ita n. repugnare q. circa n. futurum possint dari in Deo
l. pura omissio l. actus nolitionis.
3.m fundus: Neg. Deus intellis manere
suspensus: d. det ferri circa obtum affirmando illius veritēs si v. sit
si v. obtum sit falsum det negare illud; q. Deus volitē
nequit eē suspensa circa obtus sibi ppositus d. l. det illud amare
si bonus sit l. illud respuere si malus. Minus urget hoc r.
ocedo ant. et negototē; discrimen petitur ē à n.a utriusque facultatis
nam intellis ē facultas natia quae positis oib. requisitis nequit
actus suspendere unde ppa. verit. obtiva stati Deo intellis
illam reprasentat; volitē vl. cum sit facultas Libera
lt heat oia requisita ad hendus actus l. circa futuritē modis

L. cũ n̄ futurit. pot. actum suspendere: q. qui iuris ē
nec ad actũ cc. obtum creatũ a nullo cogi pot.

4.m Fũntũ ē q. spectat ad Dei
psũ ut nihil in orbe fiat aut n̄ fiat q. illi n̄ sit volunt.
effectiv. gen. voluntarii D. si Deus haberet puram omissionem aliquid
fieret q. n̄ ēēt volunt. sibi effective gen. voluntarii; f. in
D. Vst. Sic neg. pura missione piri; contra pat. p. maior q. de
rel. effectiv. provisoris ē utor. ab eius nutu pendeant,
et nihil mutet, innovet vel q. illi volunt. n̄ sit: minor
p. q. externa omissio creandi alium reddi si n̄ procedat ab actu
vol. n̄ ē Deo volunt. directe et effecto gen. vo-
luntarij, cũ v. n̄ causet à Deo, nec ab illo pendeat. f. q. f
e talis omiss. seq. n̄ ē effecte volunt.

5. Deo tribuenda ē maior pf.
in op. quo excogitab. D. maior pf. in op. ē q. exer-
ceat vol. p actũ positivos q. q. exerceat p puros omiss.
f. nẽ istos D. p illos Deus exercet suã volũ. Maior
ē certa. minor p. q. e duab. voluntatib. cui alt.
tendat in obi. neg. p omiss. alt. p actum positivum
pf. est haec respecto. in op. q. quae pure omittit, q. effectiv.
volunt. ē q. exercet p actũ positivos, q. q. p puros
omiss. p. ans nã tendere p actũ positivos ē vivere, at
tendere p puras omiss. n̄ ē vivere D. emortuos m. se here.

Valde favent huic pur. Mag.
Albert. et D. Ant. q. n̄ ita illud firmũ reputarent tuto
nos possimus credere nã maior sit vel decretib. v. d.
et realib. quae cum v. habeant depend. à Deo possunt
D. vol. actum à quo fiant, alios p. tes eius intent.
illa fierent, cetis neg. d cũ nil sint n̄ petunt a Deo
pendere effectiv. gen. voluntarij neq aliunde or

quid in Deo imperf. aliqua ex eo q. n. operetur cum nexu perfectiori voluntarie, hoc est directe, q. si voluisset, P.a potuit carere perfectioribus actibus circa perfectionem. Ita creata, quae proinde imperf. aliquam . . . , ut in disp. . . . D. 22. diximus, ubi n. habito decreto de Verbi Divini Incarn. et in Humanitatis glorificatione. sic potuit carere perfectiori volunt. quae fit per puram omissionem, cavendum nobis tamen est ne Deo oppingamus aliquem actum minus positive imperfectum quod. aliquid in eo sit imperfectum negativo carere ut tale alia perf. maiori non est timeri dignum.

Vidit P. Arr.a ut est solers in placandis impugnationibus, vidit ingenium paritatis et sic rendo conatur solvere . . . posse Deus carere actu magis perfecto et ita Deus tendere in Verbi Divini Incarnationem ut potuerit in illud non tendere, imo decuerit oppositum quia nisi hoc efficeret non salvaret perfectum Dominium Dei in creaturas quae est una e maximis perfectionibus suis. Deus esse adstrictum meliorum creaturis ut volebant Suarez et Gran. loco allegato impugnati: at ex eo quod Deus teneatur semper esse tractum cum aliqu. . . . illis, neque nullum Dei dominium destruit quod creaturas nec ulla alia D.a perf. debemus et nos concedere Deo perfectiora, quae nulli alteri perfectioni opponantur.

Ex ista sol.e magis adstringi . . . paritas, nam ideo dat Arr.o Deo libertatem ad omittendum meliorem actum ut illorum retineat dominium quod creaturas. . . . Deus illorum hoc dominium retineat in suos actus . . . det illi secundi modo op. . . . per puram omissionem . . . habet dominium perfectum in hos actus . . . vel agentis lib. perfectius est quod retineat perfectum dominium in suos actus, quod vel tale dominium . . . puram

omissionis, ergo bonitas magis independens est a bactu illud
agens quod potest ab omni actu cessare, quam illud quod est
necessitatum ad habendum aliquem actum vel ex actibus posi-
vis nolitionis et volitionis magis liberum erit volens quod potest
carere utroque quam quod necessitatur ad alterum ex duobus habendum,
ergo si ratio quae cogit Deo concedere libertatem ad omissionem mediorum
actum cogit cedere libertatem ad omissionem cuiuscumque actus.

Ad hoc concessa maiori distinguo
minorem: maior perfectio est quod voluntas exerceat per actus posi-
tivos ita ut possit per illos non exerceri, concedo minorem; ita ut
exerceat per actus voluntatis ut nunquam possit non positive exerceri
absque illis negationibus; sicut si duo agentia libere ponerent
alterum necessitatum ad amandum vel respuendum positive obiectum
alterum quod ita posset amare et respuere obiectum, ut posset
etiam ab utroque actu abstinere; hoc sicut bene pendet
dicens liberius priorem, sicut hic libertas primis est
[illegible] addit aliam nempe posse abstinere ab utroque actu
quod non habet primus. Ad probationem non nego perfectionem voluntatis esse
ut fit per actum positivum quam quod per puram omissionem. Ceterum
nego esse inde inferri quod Deus necessitatur, sicut ad operandum
per actus positivos quia non semper divina voluntas cadet exer-
cere perfectioni actu et perfectionem quae potest operari obiectum
eminentiorem libertatem.

Secundo futurum nullum bonum Deus movere
potest ut suspendat decretum positivum quod potest habere circa non
productionem alicuius mundi; ergo talis suspensio et omissio non est
in Deo. Probatur antecedens quia divinus intellectus proponit divinae voluntati rationes
et motiva deliberandi pro utraque parte summa facilitate
potest divina voluntas decernere non futurum mundum et nolle;
nihil boni potest apparere quod Deum moveat ut suspendat

Decretum circa non futuritionem mundi, quod de facto habet actum positivum circa non futuritionem mundi. Ad tertium dico quod non decernere cum possis etiam circa res agenda arguit oscitantiam, et segnitiem voluntatis. Ad tertium dico nam haec ratio melius defendit nullam possibilitatem dari Deo quin desit liberum decretum creandi alium mundum quod nimirum eius loco succedit. Volitio non creandi illum aliud mundum quae aequivalet volitioni creandi. Hoc fundo nititur P. Didacus Ruiz.

Ceterum illud haud solidum, quod prudentia: negaret quod non deerunt Deo intellectui rationes propter quas ducatur ut suspendat tale decretum volunt exercere neque libertatem omnimodo qua illam potest exercere: ad primum ostendi ante nego consequentiam, quia etiam si proponantur Deo voluntati rationes et motiva fortiora ut decernere non futuritionem alterius mundi, potest a tali decreto libere abstinere, tum quia Deus non tenetur sequi quod ab intellectu proponitur tum etiam quia eadem motiva quae moverint Deum ad ut decernat non videre alium mundum possunt movere ut abstineat a tali decreto, neque per talem omissionem amittit Deus fructum eundem quem posset assequi per actum positivum volitionis vult non futuritionem alterius mundi.

Ad secundum confirmationem, non decernere circa res agendas quando non est periculum quod fiant, non arguit oscitantiam et segnitiem, imo aliquando erit opus prudentiae ut videre est in Legislatore humano cui non tribuitur oscitantiae et segnitiei quod prohibere et decernere, ne fiant ea quae scit minime a populo efficienda esset vero negligentia si timeret quod talia prodigia prohibita fierent: cum ergo licet Deus non decernat non futuritionem alterius mundi adhuc certissime non sit futurus alter mundus, nullum vitium erit in suspendendo tale decretum.

Ad tertiam confirmationem nego antecedens quod volitio creandi alium mundum non opponatur per volitionem non creandi

id q. tenet gre P. Ruiz tenere 6 x.a suas th.e

nã ideo afferat ideo Deum ee moralr necessitatu ad

creandu hunc mundu decernendu vel Incarn. quia

melius e Deus incarnari q. n incarnari et hunc

mundu q. n. ordi ac proinde, ex qui erit decernere Incarn.

q. n decernere, mi editu q. n editu. quia (inquio ego)

d. actu volit. n opensat p actu nolit. d. etc.

isti actu n ss. aequal. in pf. siidem ista ipsoru aequal.

n ss. in pf. ne alt. totum e creatio mi. alteri neg.

creat. Praeterea esto forent aequales illi actu lib. vero h.

addunt Deo pf. L. n. si y exeuitur illorum

def. Deus carebit aliqua pf. si z. quib. d. sint

sarta tecta servat. D. pf. nulla n cogit ad

asserend. in Deo talem necessit. ferendi actu positivos et neg.

fut. s. 4. pfert et pfert opinio puras omissiones

in Deo admittend.

S. 4.

Profertur, et pffertur opinio puras omissiones in Deo admittend.

Tot sequaces n stipat hec opinio s. pcedens

p illa s. P. Albertin. t. 1. q. 4. th. in 4. consil. ex 4

pio Philo n. 9. (allego brevius) pag. 297. Joannes Prapos.

in hac q. 19. ar. 3. dub. 3. pte sing, et in eandem vid. incli-

nare P. Mart. de Ripalda t. 1. De ente s.nali d. 70. n. 26.

eamq ait esse sent. oplurium P.Q. d. illi sua scripto n dedit.

et vulgarunt, nã rarus e Scriptor q opp. n sequat. d.

quoru quoru fuerit hec sent. ea mihi visa e probabilior

ob sequentia fund.

1.º q.ª ad prior. D.i volunt. aliquo

m.º op.is Dei talis modo, ac positive imperfectum, ita ut non

sit imperf.º talibus operibus cuicunq. rect. bene considerantibus, d.m.º

op.is volunt.is per meras omissiones, nec positive imperfectum, q.ª nec

priv.da D.i volunt.s in tali op.is modo: conc. evidens

mai: prob. q.ª s.t spectat ad D.i intell. et perf.e ipsius q.

rect. cognoscat o.i m.º quo s. cognoscib. d. si aliunde n. imbibat

imperf.e in tali cognoscendi m.º ita quoq. spectat ad D.i volunt.

perfecti in se o.i m.º quo potest voluntas aliquo ferri

si in tali m.º imperf.e nulla misceat: iam minor prob. q.ª

abstinere ab actu volit.is, ac ea n. agenda nulla dicit

imperf.em tum q. haec omissio n. provenit defectu motivorum aut

ex aliqua intell. perplexitate et dubitat.e d. ex

certa sci.a et perfectiss.a rerum cogn.e tum etiam q.ª ad perfectam

gravitatem ac n. ag. da emergit positivum actum nolit.is cum n. sit

Libera aeque n. sint sit Lib.ae sive Deus habeat actum positivum

nolit.is sive missam puram volit.is per imperf.em n. afficit pura omissio

quae D.i volunt. dedeceat.

Probant et confirmant eandem min. solut.e

adhibitae argtis adversae opin.is ex iis n. liquet puram omiss.em

nec repugn.am inferre, neq. ullam indecentiam involvere indignam

Deo. Deo nec deneganda pura omissio; prob. etiam q.ª suspend.

functionis reputat. ad avert.ii aliquid ut poss.e et a Deo factib.

nullam repugn.am, nec in nostri, aut imperf.em indignam Deo, d. argum.

adversae opin.is n. probant hanc repugn.am et imperf.em q. q.do hic

prob. solut.e enodant o.i. per nec neg.di D.i valunt

posse per puros amiss.es exercere suam libertatem.

D.i Deo sed.re perfectiv. Li-

bertas quae excogitari pot. d. perfectiss.ma ita elicere

actus suos Lib.os ut potuerit illos nullo m.º elicere

q. hec q̄f.ᵒ scdᵃ. ē Deo; et q coens opari q purã omiss.ᵉᵐ
Maior et coa astante pro mini itellisere actu lib.ᵒ ut
ab illis oib.ᵒ possit abstinere volᵗᵉ denotat mai. domi-
nij in actu, gᵐ itereos illicere ut possit n. volᵗᵉ aliquo
illorū facere, ut sic ad mundum pōlem fac. Deo, actum no-
litᵗᵉ aio plu dominij argui in Deo ex eo q. possit hac nolitᵉ
catere, q n teneat volitz facere de mundo pōli
gᵐ si dicat nario ad alteram e duab. teneri l. ad volitz
l. ad nolitz de mundo pōli q. maiorz libertz darz D.
volunt.ᵉ si dicam posse facere purã omiss.ᵉ gᵐ talē omiss.ᵉ
negᵈᵒ pforeãm, q. ubi dat mai. dominiū in actu, ibi dat
maior libertas d. mai. dominiū in actu facere volᵗᵉ
potens omittere, gᵐ qui omittere negt. q. maiorz et pfectio-
rz libertz

Dicunt ad hoc et si Deus nequeat peccare n. ob
id argui in eo minorz libertz d. potiq pfectiorz q. itisi ne-
queat purãs omiss.ᵉˢ facere n. ideo minorz libertz habet.
D. oᵃ lᵒ nz ad pfectam libertz n. so reqᵗ dominij in actu, d.
d. pfecta obti cogn. cum q. peccatum pleiuq oriat ex min.
pfecta cogn.ᵉ et necessitas n. pecc.ᵈⁱ ex cogn. pfectiosᵃ
fit posse peccare arguere min. pfectam libertz gᵐ n posse
peccare, at pure omittere n. provenit ex defectu cognit. d.
l. ex mera libert. [illegible] d. [illegible] falsum ē n. ēē maiorz
libertz saltz extensive eam que ē ad pecc. q. uno quoad
fore magis lib.ᵉ si. habz gᵐ Deus dᵗ. et si maior habz
libertas, que ē ad peccandum, unde fit pfectiorz ēē D.z. que
ad peccatū n. extendᵗ eo q. n. heat ptrᵒ aliqd turpeius uno li-
bertas ad purz omiss.ᵉ n. sit ad aliqd turpe indecens D. pfz
fit libertz que ē ad puram omiss.ᵉ ēē maiorz et pfectiorz
ea que n. ē; siqdem extendᵗ ad trum n. dedecens Deū.

3º fundamentum possem instruere ad hominem

contra Theologos qui ad actum liberum Dei exigunt physicam mutationem ad

extra in hunc modum actus nolitionis quo Deus non vult producere alterum

mundum non habet ullam rationem aliquam physicam mutationem ad extra, quando Deus

fit nolens producere alterum mundum per omissionem actus volitionis et

non per actum positivum nolitionis, cum connotet productionem, neque alterius

mundi negationem. nec mutatio physica sufficientior complere actum liberum

Dei quam ipsa connotata, in illa negatione alterius mundi nihil novi

ponitur per actum nolitionis quod per puram omissionem non poneretur. ergo actus

nolitionis non habet mutationem aliquam physicam per quam compleatur, et per quam

distinguatur a pura omissione ipso eorum, neque actus liberi in ista

sententia debent distingui per aliquam mutationem extrinsecam, cum negare

ant distingui per mutationem existentem intra Deum. sive Deus

nolit positive, sive negative alterius mundi negationem eadem

negatio permanebit. ergo actus nolitionis mundum producere non habet

mutationem aliquam sibi rationem per quam compleatur intra liberi.

Nec vere sufficeret illorum negatio ut

libertas esse complementum actus nolitionis Dei quia ... esse liber negatio

non est aliquid intrinsecum impossibile, prout extrinsecum, nempe ipse actus

volentis Dei a quo denominatur libertas. ergo negatio complere per

negationem in esse liberi ipso eorum; quia complementum actus liberi in esse liberi

debet esse aliquid distinctum ab ipso actu libero, quod possit dare esse

aliquid contingens et defectibile cum ipse actus liber in sua

entitate sit aliquid necessarium. ergo complementum actus liberi nolitionis

Dei negatio esse negatio in esse liberi Dei secundum suam entitatem negativam

quia Deus secundum illam nunquam complementum non habebit actus nolitionis Dei

mutationem quae compleat, ac proinde ... per puram omissionem complebitur

... non entitas. Hoc fundamentum non inutile erit ad suadendum

adversariis opinionem de pura omissione Dei. vide quae dixi D. 13.

sectione 18.

Argta ɔ hanc opin. vr duplici ss. gen.e alia ss. que pbant repugnare, agenti lib.o purō omiss.e Ethic. argta posui et solvi, de volunt.e agere ɔ v.a 2. D. 9. ex inde petanda ne hic repetanda: alia ss. que directe repugnant ɔ. omiss.e volunt.is D.a et hec habes secu.e p.te ad. soluta: hic t.n advgerto me abstinere à q.e de facto, sd q versare questio de poti alt. n̄ apparere repugn. in eo q. Deo, cu n̄ agenda versee p omiss.e purā; an ita de facto opee res incerta é, cum ad id asser.dg nec r. nec ulla revel. inducat.

Disp. 26 an amor quo Deo seamat nari sit quoad Exercitiu. S. 1. affirmativa pars solido fundto firmatur.

Disp. 26.

An amor quo Deo se amat nari sit quoad exercitium. S. 1.a

Affirmativa pars solido fund.o firmat.

Supponit Disp. q. extra ɔ v. é, Deum esse necessitari quoad spec. ad amor. sui: v.e é clara, q.a bonitas app.hensa talis n.a é ut n̄ possit movere vol. nisi ad amor. sui, nam impole é vol. odio here bonit. D. D. bonitas p claris. vriss é applata D.a volunt.i, q. necessitat D.a vol. quoad spec. ad amandu suam bonit. ipso eam: q. necessitari vol. quoad spec. ad amor. é ita p.venty ex dispositione p intlu cognit.s ut si aliquu actum sit ellicitura ill.e obrum cognitu, ellicitura sit actum ɔplac.e et amoris, n̄ v. actum fuge. C.m obrz sit é s v.a de necessit.e quoad exercitiu an ex vi

visionis increatae de sua bonit.e ita Deus necessitetur ad am.dum suam bonit.em ut amorem cohibere nequeat.

Dictam affirmativam vide inter Scholasticos quam videantur Ruiz D. 4. Henrique D. 14. s. 1. Arriaga D. 24. s.e 4.a apud quos alii; adeo q inter ipsos certa e utrique censura Theolog.a notari deat q ab illa recesserit, nam est S.ta Scr.a ... hominum Spum S.tum procedere ex mutuo amore 1.ae et 2.ae Personae, quae processio cum nec.ia sit etiam amorem q.m et exercere erit nec.ius; q.d si aliq ex Antiquis ... negarint tantum verbis recesisse cred.di sunt, non vero reipsa ut sect.e seq.ti monstrabo: inter Modernos ... Litem esse quid ... iacte, n.v. ...

1.a v. quae ... affert, sic pon.r Ita Deo ppon. bonitas sua increata ut nullum intellectui bonit.e vestigium malitiae deprehendat, aut aliquem modi in ipso amore hendo, q.e nec.io rapit ... vol.tem ... bonit. ... eodem: ... q. ideo amor ... e liber q. ... vol.tem mota in iudicio indifferenti ut cognit.e malitiae et bonit.e obti, q.d si in obto nullam malitiam deprehendat pot eam deprehendere in ipso amore, quat.s allicierdo talem amorem vol.tem avocat ab actibus iucundioribus quos praeset. here. quat.s apprehendit aliq.m difficultatem et lassitudinem in tali amore ... et obser vando; s. sublata hac indiffer.a iudicii et positis ... motivis quae ostendunt bonit.em in obto et suavit.em in amore ... rit n. vol.tem ... tum amare; q. cum tale sit iudicium q.d Deus het de sua bonit.e et amore n.poterit n. here amorem ... bonit.

Fidunt huic rei et nimis fidunt Thom.a ... 1.a 2.dae ad q. 3 ar. 4 probant beatum ex ... videre ... beat.

rapi nat.io ad am.dy bonit.z D.j Q.y n' mihi tato fi-
duci ong.a Illam é, q lt ex tali roe bene ocludat Beat.y
necessitaty eé quoad sp.z ad am.dy bonit.z D.j (hoc n. Li-
bentiss.e illis do) t.n necessit.z quoad exercit.z n' clare
videò ex illa deduci. Fateor hanc eé bonam coam
intls het iudiciy indifferens ca. obtum j. si amat, lib.e
ob.e amat, si aliunde supponat Vol.tas relicta
sue n.e: Hanc v. coam enervz iudico; intls n' het
iudiciy indifferens d. ad unum detrahy nempe ad bonit.z
obti q illam nat.io amat; n'eé bonam coam aio q.a Li-
bertas actualis Vol.tis, seu quoad exercit.y pot ortum
here à pluribus causis adaequatis L. ab indiff.a iudi-
cij L. ab ipsamet volunt.e cohibente p libitu suos actz;
q. lt tollatur alt.a libertatis c.a nempe indiff.a iudicij
n' ideo tollet libertas d. poterit manere ex vi alterius
c.a Eadem diffic.e mihi suadeo vol.tz nram nat.io
rapi ad amandum bonit.z oppositam q.z vix vilem et ab-
iectam, V.g. fornicae si supponat s.e ulla roe malitiae aut
incomod.e in eis amore. Nec sufficiant p hac roe, nam
alio spectat eius prolixior expensio; de qua veriss.e ju-
dico censuras Henricj et Arriaga, eam s.lt n'eé demonstra-
tivz, ut putarunt aliq n' infimae notae Theologi.

2.a v. ab aliis sic efficit.r: si amor
Dei eét liberg.a suam bonit.z Deus eét capax mutat.s q. nat.io
affer.dus e amor liber, q stant sequel.: nq bonitas D.a e obtum n.e
nativ j. si Deus se amaret lib.e mutaret. Probant. ergo:
nq amor liber talis é ex aliquo oting.t al.r inintelligib.e eé
exercit.y libert.s D.a j L. in ipso obto L. in actu deret eé
mut.e d. nec in obto é nec in actu j n'posset eé actus liber in
Deo r.u sue D.a bonit.s Nequag v.e merito explodr.

2.ª affert prium mere prob.e quælibet desitit Libert.is
D.ae ad probandum celsum certum de necessit. D.i amoris; addo
cum q.a miscet difficult. oibus formidab. ad probandam cels.
oibus amicis; q.d vitium ingerit in arguentem. Ad illam
pot reri ex nr. sent.a aliter mutos Logos vitasi in Deo
mutos Physicos.

3.a V. propon.r ab Herice, Vasquez ab Antii.a

Ut Deo reddatur ea perf.s illam quæ nullam involvit im-
perf.s d. q.d Deus se amet est perf. max. nullam invol-
vens imperf.s q.t q.d Deus se amet est perf.o naria Deo; pr.
intr Coa; q.a si naria non est posset Deo deficere aliqua perf.
q.d nefas e admittere; prob. perf.l amoris cu.a D.s bonitas pen.
e in Deo nario et n lib.e D. necista v. satis urgens vd.
ad illam posset reri secava mai: distinguendo min: q.d Deus se
amet naria e perf. n involvens imperf.s nego min: q.d se amet
Lib.e concedo min: aut abte negab.r minor, nisi aliud ei prius
adiungat. et q deinde parum urgere hanc rom etiam ab ipsis Herice
et Anti.a sic ex toiqueo: ipsi dicunt Deum nario amare
creat. posib.; rogo si iste amor deficeret a Deo deberet ne ali-
qua perf. ipsius Dei &c. in hypothesi qua crea repugnarent.
Nec Herice, nulla perf.s desfut.s q.t ut fingamus a Deo de-
ficere amorem q.a se ipsum n ideo deficiet Deo aliqua perf.
d. id deficiet quod tractas q. si Anti.a reat ex.a suam opinionem
Deum defecturum debito ere.a posib. propter anexas q.m cum illa
het; ut minimus contra illos hebo se afferre roem probatam
ad probandum cognitum manifestam, ex quo vitio repudiavit ipse
praedictas rones.

Firmior mihi hæc v.l visa est quæ sic explicatur
probetur: Bonitas D.a C infinita perf.is et clausa proposita
D.ae Volunti proinde voluntas D.i nario amore fertur in eius D.s

Bonit.

Bonitas an e certa et evidens; ergo tam; quo maior
e bonitas obti et perfectio clarius proposita eo magis
movet, et allicit voluntatem, et si fuerit bonitas infinita
nario trahet ad se voluntatem. Hinc sic ulterius explicatur.
pone bonitatem ut duo, movebit voluntatem; pone ut tria et 4or
magis movebit, minusque potens erit resistere voluntas; nam
quo urgentiora sunt motiva ad amandum obtum, eo minus
lib. [illegible] voluntas ad amorem, ut memini me docuisse in tractatu
de voluntate [illegible] 3 [illegible] 15 [illegible] si crescat bonitas in infinitum
et clarius proponatur [illegible] vis Beatificae (nam utrumque requiritur)
flectet nario voluntatem nec ulla erit potestas resistere tanti bonitatis
pondeii amorem illi denegando quem postulat, et ex hac ratione convincitur
quod Beatos ferri nario amore in Dei bonitatem. Contra hanc rationem,
et contra illam adhuc aliqui surrigunt scrupuli quos oportet amo-
vere, utque facilius Lectori meo insinuem.

Dices 1. ex hac rone probari Beatos
rapi nario ad amandum Deum, propterea quia illorum voluntas cum sit finita
et limitata nequit resistere infinitae Bonitati propositae, ideo illi
succumbit nario per amorem, at cum Dei voluntas sit tamen infinite
perfecta, ac e Divina bonitas non rapiet nario ad amandum suam bonitatem
Resp. utrumque probari, nam licet Divina voluntas sit infinite
perfecta, proponitur tamen ei Divina bonitas per actum infinite clarum me-
diante vis increatae obti apprehensivam, quae non proponitur Beatis,
atque inde habet urgentiora motiva quae flectant ad se amandum
infinito amore, ut amor cognitioni respondeat.

Dices 2. quod si vis crescat vis intellectus
in intensione non necessitabit voluntatem quoad exercitium [illegible] vis
et si obti crescat bonitas non necessitabit voluntatem quoad
exercitium, ergo [illegible] habet subordinari voluntatem
quod [illegible] in intensione crescat non necessitabit illam

quoad exercitium per esse aequaliter mirum inclinat voluntatem habitus, qui magis et magis, quo crescit in intensione: quia tamen obiectum ipsi voluntati propositum est. Ut crescat intensione infinite habitus non necessitat voluntatem quoad exercitium. Si obiecti bonitas sit infinite perfecta, clarius quam proposita non necessitabit voluntatem quoad exercitium de Deo.

Dici posset 2. negando antecedens: quia forsan tollet libertatem habitus si infinite intendatur. Respondeo 1. concesso antecedente, negando consequentiam: ad probationem nego maiorem: nam magis voluntates moverent ad amorem per bonitatem obiecti clare propositam, quam per habitum, nam modus movendi bonitatis propositae est vitalis, et realis, at modus movendi habitus est quasi amortuus, nam eatenus movet habitus, quatenus dat facultatem posse, et habitum se ex parte voluntas potentem, et facilem ad amorem obiecti, cumque stat posse pure omittere amorem, unde sicut non ex eo quod posit resistere habitui posse quoque resistere bonitati clare propositae.

Obies 3. exempli gratia bonitas inclinat ad sui amorem voluntatem Deum ad se communicandum creaturis et tamen libere se illis communicat; ergo etsi Divina voluntas inclinet ad sui amorem, talis amor erit liber, et non necessarius. Respondeo negando consequentiam; quia ut inclinatio ad se communicandum creaturis sit infinite perfecta entitative, non tamen in esse inclinationis, eo quod in bonitate proposita ille in creatura ut pote finito et limitato apparent aliquae rationes mali quae retardent Divinam voluntatem ab eius amore. Et sufficiens ratio mali ad impediri D. dominium quod habet supra omne ens creatum si necessario debere communicare Divinam bonitatem; at ratio Divinae bonitatis habet voluntatem Divinam infinitam inclinationem in esse inclinationis quia in ipso nulla ratio mali comprehenditur, nec in ipso amore ullum obstaculum ad aliam sui perfectionem infinitae illimitatae pulchritudinis et perfectionis quia Deus tertie libere et necessario amabilis.

S.º 2.ª

Negativa pars debilib. ex funda= mentis monstratur.

Obiicit 1.º Autoritas PP.um sentientium q.d q.d à volunt.e D.i procedit Lib.e procedere; unde ar- guentes c.a Arianos q ostendebant filium D. volunt. P.is genitum fuisse, ex eo hunc errorem refutarunt; q.a si Filius D. per voluntatem gigneretur potuisset n. existere, cum q.d q.d à volunt.e pendet possit n. esse; s. cum amor D.i sit à volunt.e D.a ex sensu PP.um ille debuit dici liber, et n. narius.

2.º si Dei amor q.i seipsum fuisset narius, deberet esse ab alio sibi necessitas imponi; s. nullus est superior r.a Dei; s. ett.a Pr. sequela, nam q.d q.d ab ipso supposito fit Lib.e fit, cum ipsum suppositum nullum heat imperium s. se ipsum, imo et si hoc secedat here, cum tale imperium posset n. here, et cum tale imperium sit Liberum, totum opus Liberum erit s. ut necessitet oportet q.i ab alio necessitetur.

R.º nam Ar. 1.º id assignat dis= crimen inter pot. ratl. et irrationales q.d iste narie aut agant aut patiantur, rationales v. n. narie agat aut patiatur. D. D. Voluntas est perfectiss.a facultas rationalis s. ut in cibis loquamur subst.a perfectiss.e intellum

ipsi .n. vocarunt liberum non solum id quod potest esse et potest non esse sed etiam omne id quod opponitur violento et coacto cumque Deus Vol[un]tas ferat[ur] per amorem in suum obiectum non coacta et violenter sed spontanee et voluntarie ideo dixerunt talem amorem esse liberum et propterea quia Spiritus Sanctus liber esse cum non aliunde talem Dei amorem, et Spiritus Sancti processionem crederent (ut debuerunt) non posse in Deo deficere, fassi sunt hinc quoque necessitatem et utramque rationem convenire uni et eidem amori, qua doctrina quidem hanc vocalem fecere.

Nos vero stando Divi Doctoris Angelici contrario esse quod non potest non esse liberum, vel quod potest non esse positivo omnibus requisitis

nisi

sive proveniat ab hac sive ab illa cognitione. unde quando pari cum necessit.e
aliquando proveniet ex perfectione agentis quando valde perfectius
penetrat motivum ad actum amoris et bonitatem dignissimam quae
semper amat et de suo libertas proveniet aliquando ab imperfectione ut
contingit in nobis quorum libertas hominis circa amorem Dei contingit imperfecte
Dei bonitatem cognoscimus sit per cognitionem abstractivam et obscuram;
aliquando vero necessitas erit imperfecta quando provenit ex debili cognitione
et haec fac.e est obtionibus s. positis vere.

Ad 1.m Sancti Patres nunquam inculpabant
libertatem pro spontaneo et voluntario quando vero contra Arianos, recte infe-
rebant potuisse Filium Dei non existere si penderet a voluntate patris quia
cum assererent Ariani voluntatem Patris esse distinctam a substantia Dei
et quod quod distinctum a substantia Dei possit non existere recte ingenium infe-
rebant contra ipsos si voluntate Patris procederent ut alie
creaturae potuisse vero non existere. Ad 2.m neg. maior quia illa
D. amor sit naturalis est perfectissimus voluntatis ut potest procedere
ex perfectissima cognitione. Ad 3.m Arist. Loquitur de substantiis
et potentiis quas videmus sit de potentiis hominum et entium naturalium
quae cognovit, non de substantiis separatis et entibus non naturalibus
quae non cognovit. Ad 4. recte potest avenire uni et eidem potentiae modi
[illegible] diversissimi circa diversa obiecta, imo circa idem obiectum si di-
versimode proponatur, id quod ortum habet ex perfectione potentiae, et
aliquando ex perfectione obiecti. Ad 5.m Libertas ex genere suo est perfectio
primo modo opposito naturalis circa quaevis obiecta, non vero quarto modo opposito
naturalis circa primum suum obiectum, et summum bonum. Immo si potentia haberet
dominium in hunc amorem exhibendo illum nec tenetur in suum obiectum
esset imperfecta potentia si idem imperfectum foret in Deo posse carere
amore quo solet eius felicitas, argueret non in Deo defectum
in sua bonitate quae tanta non esset ut posset ad se trahere
voluntatem [illegible]

Postremo noto circa hunc D. amorem n. miraculi esse natiu. ita bonitatem esse D.a q.m in bonitate attributorum intellectum: id est q.a quaelibet ex istis bonitatibus est bonitas Dei infinite perfecta, et q.a quaelibet habet vim sufficientem rapiendi ad se voluntatem D.m cui proponitur. Optimo nam ea bonitas, quae visa sufficit beare videntem rapit ad se voluntatem D. q.d libet attributum visum sufficit beare intellectum beati, ergo q.d libet ad se rapiet voluntatem D.

2.o noto hunc D. amorem necessario esse efficacem rationem tanti D. bonitatis, non q.a aliquid in tanta bonitate producat D. q.a in se adeo vehementer, ut si possibile foret ex vi illius sibimet Deus conservaret existentiam et q.a ita efficaciter dicunt qui docent Deum natiu amore creaturas possibiles; nos hic amor non est amor complacentiae, sed amor qui in tanta D. bonitate fit, nec est amor simpliciter complacentiae, est necessario D. ut perfectissimus, et efficax. D. 17. an amor D. q.a creaturas possibiles sit necessarius quoad exercitium. Sectio 1. statim q.d relato ponunt se.

Disp.o 17

An amor D. q.a creas possibiles sit necessarius quoad exercitium?

Sect. 1a

An q.d relato ponunt se

Suppono de more ... in creaturis possibilibus posse considerari tria. Aliud subiectum q.d denominat possibile, et formaliter q.d denominat possibile logice, aliud non repugnantia quae sequitur ex parte talis entis, et fit explicandum quod dicitur possibile physice nimirum omnipotentia D., a qua denominatur productibile. Non dubitatur q.d Deus amet necessario

cre.ᵈ posles s.ᵐ hanc rez physicam quam posles dicuntur
ult suam impoz, nam cum hec sit attributum Divinit. infite
bonum naria amore diligere à Deo ut p̃. p'ced.ᵗⁱ decisum
et probatum é. Sed é d. v. ar Deus amet naria creat posles
ut tales ss. polit. log. itaq. amor D. directe fesatur
in subtum polit. non pr̃ rez polem, quat. nullam in suis prat.
involvit repugn.

Suppono 2. q. à quest. suppon. ult
creari polem ut talem capacem ei tracti D. amoris esse stare
polit. v. é rg. ad hoc ut aliquid placeat actum opiné, q.
actu heat bonitz satis é q. posit illz here. ut creq pure polez
actu n̄ heant bonitz sat é q. posint illz here ut actu trent D.
amorz: arb pat, nam ille q adhibet media ad coendum finz
vere amat ipsum finz, et t.ⁿ ipse finis n̄ extat ut videre
é in hom. aegrot. qui in max. desiderio é sanitas et ex amo-
re illius plura congrit, et exeq. media quo sanitz obtineat; q.
ut placeat bonitob aliquan opus é q. actu existat d. sat é
q. posit existere.

Et si vis hui. veritatis rotu a priori cognoscere hanc
acipe q. motio causa finalis, et cuiusunq alteri. bonit. quapropter
volumus n̄ é motio physica et realis d. sed é intentionalis ubi
reqr. bonit. p. q.ᵐ ipsa bonitas p'pon. volt. q. ut ad se trahat
volz n̄ opus é q. actu existat in se talis bonitas d. sufficit
q. existat in intlu, d. creq poles ut in se n̄ existant cognitum
à Deo s.ᵐ pratiquz poss. here posi. trare D. amorz. D. not.
hoc mox. interest discrimen inter nos et D. in eo q. nos possumus
amare impolia apphend. illa ut polia, Deus v. cum nequeat
deludi n̄ pot impolia apphendere ut polia deo q n̄ pot illa abee
amare, q. dicta sit ar posit amore aliqd impole n̄ abte d. sub
odit. q. pole eét, de qua difficile videat. R. Joan. de Lugo

~~ttt~~ de Poen. D. 20. s. 9. n. 150.

Suppono 3.º necessarium de aff.tu efficaci, constat n. inter Theol. Deum n. ferri affectu efficaci in Cre.as poss. ergo talis aff.us effic. infert aliq.m mutat. in obiecto. per talem amorem nullam mutat. exercet D. vel obis in cre.s possib.; ergo talis aff.us in cre.as poss. n. ē effic.: cum et maior clara sit. per dominium huius aff.us aeque tendit in obi. Cre.as poss. sicut eas quae pure poss. sunt et quae n. sunt pure poss., relinq. Cre.as mere poss. in eodem statu possibilitatis quem habebant. ergo talis aff.us in Cre.as mere poss. negari effic.; ideo s. discepta. de amore inefficaci qui ē simplex quaedam oplac.a in obiecto, quat.us Deus ita placet in Cre.tis possibilibus ut ex vi huius aff.us n. decernat illis existentiam dare.

Suppono 4.º eundem aff.tu inefficaci quo Deus tendit in Cre.as poss., tendere quoque in Cre.as existentes: r. ē quia ille affectus quo Deus amat Cre.as quae n. existunt n. mutat. quando existunt, sed ille perseverat, et aliud ē quod iis Cre.is existentes habeat Deus amorem efficacem, aliud quod deponat amorem inefficacem quem prius habebat: illud verum ē, 2.m falsum, quia utrumque atque bene opon. in eadem vol.te circa idem obiectum, sicut simplex oplacentia circa existentiam P.i et aff.us effic. circa illam; imo bene quoque oponitur aff.us ineffic. precedens cum efficaci fuisse; Vt amat Deus cre.as mere poss. affectu inefficaci simplicis oplacentiae, et in de hét actum efficacem, quo n. vult illas existere: ecce simplex oplacentia de bonitate n. pugnat cum efficaci aversione ab obiecto.

Suppono 5.º quaestionem percipue esse de simplici oplacentia perfecta in sua linea, nam n. obstat me prius oppositum tenuisse D. 23 de libert. actuali Dei percipiendi passim in Deo actus quos amandi inchoatos et imperfectos ex vi cuius redditur Deus amans quantum de se ē obiectum n. vero abte et simpliciter quia cum eo amore inchoato pot. stare quod si Deus esset capax oppositis et mutationis physicae adhuc haberet

amorem

amorem ... obijcis ... vestium quod de amore inefficaci ... in sua linea ... esset ... si Deus esset capax ... realis haberet actum physicum inefficacem quo ferretur in creaturas possibiles in illis complacendo.

His suppositis Dispo. ... amet creaturas possibiles necessitate ad talem amorem in ... quoad specificationem ... quoad exercitium ita ut ... feratur natio ad suam bonitatem ... ita quod feratur ad ... bonitatem creaturae abstrahendo ab eo quod existat vel non existat talis creatura. hoc tamen discrimine ... suam bonitatem feratur Deus affectu vehementi et efficaci, ad bonitatem vero creaturae affectu inefficaci seu simplici complacentia. ... duae sunt satis celebres sententiae quaelibet plures ... doctores sequaces habet.

1.a sententia affirmat Deum necessitari quoad exercitium ad amorem creaturarum possibilium, ita sensere Scoto in 3. Dist. 32. q. unica initio. Richardus in 1. Dist. 45. ar. 1. q. 4. et 5. Carthus. in 1. eadem Dist. 45. q. 1. ... Aureolus in 1. Dist. 46. ar. 2. ... 1. et 3. ex nostris ... Fonseca 7. Metaph. c. 8. q. 4. s. 5. Val. D. 79. c. 2. Annibal D. 53. c. 2. Herica D. 18. c. 1. Tanner hic Dub. 4. n. 5. Alarcon D. 31. de Deo s. 2. Ruiz D. 6. per totam. Lianl. ... 3. D. 3. Ari... D. 14. s. 6. subs. 2. ... indicet.

2.a sententia opposita negat Deum ferri natio amore in creaturas possibiles ... lib. in ea ferri quoad exercitium. Pro hac sententia expressiore S. Thom. hic ar. 3. ubi generatim affirmat Deum se amore natio, creaturas vero libere ... accepisse a Mag. suo M. Alberto eam docente in 1. p. q. 76. Memb. 2. ar. 1. parte 2. Pro eadem ... Bonav.a in 1.o sent. Dist. 45. ar. 1. q. 2. ... Mag. Alensi 1. p. q. 31. Memb. 1. post med. ex nostris Mol.a q. 34. ar. 3. Val. ... D. 1. q. 19. pun. 2. et 3. In hanc magis inclinat Suar. 1. p. L. 11. de Trin. c. 2. fine. et 3. de Attrib. c. 6.

et D. 30. Meth. s. 26. à n. 17. tenet eandem Prep. in hanc q. 19. ar. 3. Dub. 3.

33. alij sent. numerant eam quae docet amorem quo Deus aliquos cre. dilligit, prout simpliciter placa illos dilligit in aliquo c. creatam esse amorem ... ordinarium, ut amorem quo complacet in salute eius hominum, et amorem obtinendi ... creat. sit collat. auxiliorum sufficientium. Pro qua sent. citant ... Ambulubis. Mascon tt. 3. D. 3. c. 4. n. 4. Henric. D. 17. c. 3. Verum de hoc nulla est discordia inter utramque sent. quin ille amor sit efficax ab te, et liber, et ... sit inefficax ... resp. finis, quoniam ... haec sent. coincidit cum 1. s. 2. 2. sent. plane ... probata

Et utriusque sent. mont. accurate perpendens aequalem fere probabilitatem in utraque invenio adeo ut ... dies haerens dubius, an utriusque ... argta solvens ... dare nili ... bere opinionis optionem: verum ne in hac ... posito meo deflectere, et muneris ... vitandi ... problematicos Discip. ... huic 1. sent. ... applicui ob aliquam probabilitatis excessum quem conabor ostendere tum aliorum fund. expendendo, tum propriis iaciendo.

D. ... ig. ab aliqua ... quod bonitas creaturae possibilium est bonitas finita et limitata, ut evidens est; sed neque trahere ad se ... voluntatem ... extorquendo suis ... amorem: ... nam bonitas finita et limitata neque cogere Deum ... amet, haec enim efficacitas tantum conceditur ... bonit. quae potis est extorquere ...

amorz et hinc sum[it] roi[n] ratio, nam bonitas creata et increata inaequales s[unt] in mov[endo]. Volu[ntas] Dei magis n[on] mo[vetur] vel a bonitate increata ad illius amorem q[uam] bonitas creata, imo hac infinita dist[anti]a in r[ati]one mov[en]di inter bonitatem creatam et increatam, d[um] bonitas increata movet ad amorem necessarium sui q[uam] creata bonitas q[ua]e movebit ad amorem liberum et n[on] necessarium.

Duplici via huic argumento resp[onde]ri p[ote]st. 1[a] dic[endo] id eo probari volu[ntatem] Dei n[on] trahi a bonit[ate] creatur[ae] ad amorem efficacem illius, q[ui]a [i]d est ad amorem inefficacem, in quo nulla e[st] imp[erfecti]o Dei. Nec volu[n]t[a]s nec extoll[itu]r ex eo vi motiva cre[atur]ae q[ui]a p[er] talem amorem inefficacem nec manet Deus deterius in ali[quo] bonum ofrat cre[aturae] neque p[er] talem amorem impeditur eius supremum dominium in cre[aturam] q[uo]d cum amore inefficaci stare p[ot]est ut sup[r]a averso a cre[atur]a quat[en]us p[ot]est Deus illam n[on] velle p[ro]ducere, in quo max[im]e differt modus mov[en]di bonit[ati]s increatae a modo mov[en]di creatae bonitatis, nam haec mover[et] Deum ad efficacem et effiacem amorem ex vi cuius poset Deo crucasi exist[enti]a si eam aliunde n[on] haberet. Quod est impossibile.

Alt[er]a via resp[onden]di dic[endo] volu[ntatem] Dei n[on] amare nat[ur]a bonitatem cre[aturae] p[ro]ut p[ro]lis vellet et motam a bonit[ate] et p[er]fect[ione] ipsius cre[aturae] [i]d a bonit[at]e et p[er]f[ectio]ne Dei, quae petit [com]placere in omni bono, cum cre[aturae] p[ro]lis sint alig[uo]d bonum p[ro]p[ri]o. Q[uo]d petit ut Deus [com]placeat in tali creatur[ae] bonit[ate]; id ex[em]plar et o[mn]i exemplo q[ua]e sanctif[ican]tis quo posita in subiecto negat n[on] Deus subiectum illud nempe homin[em] aut Ang[elum] gratum sibi et amicum habere, diligere tanq[uam] filium et haeredem aeternae haeredit[at]is n[am] g[rati]a ad id trahat g[ratia] sanctifi[can]te [i]d est a sua Dei p[er]f[ectio]ne quae exigit amicum sibi habere hom[inem] gr[ati]a iustificatrice insignitum. Ut p[...] quoque e[x] s[...] peccati non in ipso negat n[on] Deus displicere ob eius foeditatem p[ro]p[ter] suam D[e]i p[er]f[ectio]nem q[ui]a s[imi]l[ite]r possum dicere amorem inefficacem creatur[ae] p[ro]lium e[ss]e naturam quoad exercit[ium]

ex motivo perfectionis Deitatis cui conformis est, et proximum imitationem exemplaris bonitatis creaturas possunt.

Neque obstat. Licet sua perfectibilitas non careat non tamen omni ambiguitate dissolvit, quod falsum est ideo Deum amare necessario creaturas possibiles quia suam bonitatem necessario amat, a quo motivo exciter Deitatis perfectio ad amandum creaturas. Licet quod negare possis Dei perfectionem habere connexionem ullam cum creaturis possibilibus, quia stat bene Deum necessario amare suam perfectionem non tamen necessario amare creaturas possibiles.

Sed contra quia licet Deitatis perfectio connecteretur cum creaturis possibilibus, adhuc non sequitur ex amore necessario Deitatis perfectionis quod necessario amet ipsas creaturas nam stat bene amari aliquod obiectum, quin amet se et cumque habet connexionem, Daemon non amat suam substantiam quin amet Deum cum quo habet connexionem, rursus Deus amat scientiam visionis quam de peccato habet, et placet in revelationibus quas fecit de peccatis aliorum, placet quoque in detestatione et contritione quam de peccato meo habeo, quin in peccato ipso complaceat: non quia licet admittatur connexio Deitatis perfectionis cum creaturis possibilibus debet admitti amor necessarius creandi creaturas possibiles. Sed contra quia finere amor creaturas possunt esse efficaces vel earundem, et non simpliciter inefficaces, quod ipsi et omnes negarent; sequela probatur nam amor efficax finis detrahit voluntatem ad amandum efficaciter omnia eaque amanda propter ipsum finem quia si Deus ex amore efficaci suae Deitatis bonitatis detrahit ad amandum creaturas possibiles illos amabit efficaciter.

Dicunt ad hanc instantiam non sequi ex amore efficaci Deitatis amor efficax creaturas possunt quia Deus habet plures fines ad quos detrahitur ad non producendum eas creaturas, et sic aliquos. Dicere inde infero, nec teneri ad illos etiam inefficaciter amandos quia non deerunt Deo fines ad negandum illis talem amorem, licet tum exercitii suae libertatis quae est omnino independens a quocunque obiecto externo. Licet producendo tamen amando tum ipsius creaturas defectibiliter et aliquas imperfectiones a quo neque omnino mundari creaturas, quod sunt possibiles creaturae finis

d

retrahit Deo ab amore efficaci ire, ita retraheret a b inefficaci.

Ad Confirmationem, et eius exempla respondetur

ad 1um de Gratia, non ita explorata est gratiam sanctificantem extinguere a Deo amorem amicitiae, quae valde probabile sit posse dari gratiam in homine, quin ille sit filius, et amicus Dei, imo quin illi remissum sit peccatum. Et admissa opinione opposita, quod gratia non deberet ita expellat peccatum, ut implicet cum eo in uno subiecto poni adhuc dicimus foret liberum esse Deo amare amore amicitiae hominem habentem gratiam, quia absolute poterat illi non donare gratiam ac proinde esse poterit, ordo Dei per quem Deus hominem sibi amicum non haberet at ut bonitas creaturae pollium non sit impotens. Dei opera creaturae esse, ingenerabilis et incorruptibilis amor Dei erga creaturas erit ordinarius dabimus quod aliquid creatum cui Deus amor nario offendit absolute et simpliciter quod videtur esse mirum contra perfectionem Dei ab omni externa independentiam.

Ad 2um exemplum de peccato dico duplex posse illud considerari: vel in esse actuali vel in esse possibili; si modo potest absolute non haberi odio a Deo quatenus illud potest impedire vel ad illud non concurrendo vel destruendo aut non producendo; sub ratione ut dicebam de gratia. Si vero consideres peccatum in esse possibili, rursus distinguo: nego Deum esse necessitatum ad illud odio habendum etiam inefficaciter. Satis est ad rectitudinem Dei voluntatis quod sit necessitatus quoad specificationem ad illud odio habendum, licet non possit in illo complacere. Ideo, si vero secundo: Deum esse necessitatum quoad exercitium ad duplicandum in peccato, nego tamen inde sequi eandem necessitatem esse amoris virtutis aut alterius creaturae possibilis discrimen est quia in peccato (loquor de mortali) est infinita malitia; in creatura vero non est infinita bonitas, ideo necessitatur Deus quoad exercitium ad duplicandum in illa, non vero ad complacendum in ista.

Respondetur ab aliis, eandem sententiam

nam Beati n' amant nario creda pbtg quos vident vr
Dam. Lia. g. nec Deg eos nario amabit: cum pbant q
illg detrativg hent beati ac Deg ipse ad illos amandos
Slt. infitam pfz Dei. pbant. ans. nam Beatg se rapit
nario à summo bono clare viso, creg v. pbtes n' ss. bonum
summum; g. n' nario à Beatis amabuntur. D. fac.
rebit adversg. L. negdo ans. g lt creg n' sint summum
bonum, ss. tn. effi. summi boni et ss. infite bonit. parti-
cipative; ex quo fieri necessitatum eé Beatum amorz creatur
n' ferrz et efficacem. d. autem inefficacem, ut dicebam de Deo.
L. rebit secundo anti negdo. cons., qa in Beato né immutabilitas
Volunt. qualis é in Deo, ex qua dicunt ortum trahere
nario amari de bonum immutab.e et ideo poterit Beatg L. ex-
hibere L. exhibere amorz q. Creas. pbtes n' s. Deg.

Ag. hoc ego fum. ducor ad pferda
hanc sentz. q do v. n' urget ad asserdz in Deo actum narium
stantg é pf. de libert.e d. nulla urgerz v. é ad asserdz oplaz
qa Creas. pbtes narium quoad exercitium; g ea asserda né
Discursus bonus é. Minor ostabit ex solut.e argtorum: maior pb.
q. libertas in opdo ex gen.e suo pfor é q. necessitas, lt. n'
aliqdo. necessitas in opdo oritur ex maiori agentis pfect.e
Lit. melius sit eé necessitatum ad hoc bonum, q. libz ad illud
tm. né dubium qn ceteris paribus melius sit eé libz q. eé
necessitatum nam Libz é indicium dominat.is spectat g Libertas
ad subst.as nobiliores illis ad quos spectat necessitas vlt
ad subst.as spuales et intellivas, g. qdo n' é r.o satis urgens
ad asserdz Deum nario amare bonum, dm é illum lib.e bonum
amare.

Dr. q. in Deo datur iudicium indiffens ad creas
pbtes, g. Deg lib.e renait ad Creas pbtes, conm pb. q. posito

iudicio indiff.ti q.de volu.tas aliunde n. suppon. alligata
fert.r cum indiffer.a ad obiectum, ita ut sit potens amare l. n.
amare; f.o cum Dei vol.tas supponit aliunde ligari nisi
ex Dei sua cogn.e: si haec proponit cum indiff.a obiectum erit
lib.a ad illud amandum l. odio habendum; ant.s prob.r q. Deus cognoscit
quidditative creat. ut creat.a est; q.o illam ita cognoscit bonam ut et
cognoscat ex se imperfectam et ... eam, nam de rone creatae est habere
bonitatem permixtam imperfectionibus, et defectibus tum nalibus tum
moralibus; f. ita cognoscit. a Deo bonitas creat. ut et cognoscat
eius malitia; q.o pot. in ea complacere ut bona, et n. complacere ut mala.
S.o 3. argta l.a sent. iacta, et reiecta.

Obi.o 1.a Neg.r in Deo esse libertas ad carendum
aliqua perf.e sibi poli. q. amor inefficax creaturarum polius est
perf.o Deo polis f. n. est in Deo libertas ad n. amandum inefficac.r
creat.as polles: cons. est evidens; p.r maior, q.a ideo Deus n. est liber
ad se videndum, et amandum q.a visio increata et amor increatus
... perf.o ... Dei, et est lib.s ad carendum aliqua perf.e
impf.e max.e est: Minor p.r q.a supp.a polit.e creaturae est perf.o
Dei amare creat.as alr. i. posita polit.e creaturae neg.t n. Div.s
intellectus creat.as polles cognoscere f. posita eadem polit.e negabit n.
volu.tas Dei amare creat.as polles: p.r cons.; q.a s.t imperfectus foret
Di.s intellectus si n. cognosceret oe verum ita quoque foret imperfecta Di.
volu.tas ni amaret oe bonum. Resp. l.o Di.a Voluntas nario
amore amat Dei bonitatem apprehensive d. n. potest apprehensive

amare ni amaret cre.as potes, q. illas nario amat; p. minor tum q. intels ut cognoscat comprehensive D3 veritz debet cognoscere comprehensive oes cre.as posses; q. ut Da. Volts. comprehensive amet Dz bonitz debet quoq amare cre.as posses. itemq q. nequit alicui placere ars qn eo ipso placeat artificium q. potest artifex fabricare, Deo eo ipso q. placeat aliqua pulchritudo placet quoq nario oes alias eidem siles D. Deo nario placet in sua bonit.e sci.a et arte ca cre.as q. nario placet sit in ipsis cre.

Resp. disting. mai. neg. Deus est liber ad carendum aliqua pf.e quae actu et simpl.r pf. Dei sit; ccedo mai. quae sit s.m quid pf. sit nego mai. et aliis tris. neg. est libero ad car.dum pf.e sibi adaeq. intrinsica ccedo mai. n adaeq.te intrinsica nego mai. Et ea pf. quae pf. extrinseca potest a Deo deficere, n v. ea pf. quae est intrinsica: argumentum plus probat q.m advers. velit nam rogo alteri effectus quos Deus vult producere Antichristum et sui. visionis q.r het de eorum obto L. si. pf. Dei L. n'si. pf.! si L.m dicam ego idem de amore inefficaci crearum posibilium sit n est pf. Dei volunt.s idq. clare sequitur a Pe. Prop. 1. allegato: si L.m q. potuit a Deo abesse aliqua pf. ac p cons. in ipso dabitur libertas ad car.dum aliquam pf.e idem dictum sibi putent de amore inefficaci.

Resp. P. Ruiz c. hanc solutz discrimen multiplex inter simplicem cplacentiam et decretum effic. tum q. cplac.a simp.x de qualibet cre.a est posib. in Deo at decretum produ. di qualibet cre. repugnat q. plures creae inter se repugnant: tum q.a absentia decreti ca cre. produ.di cpensatur p aliud decretum pserens opp.m priori ab dei produ. cre. ac proinde una pf. supplet p alia at def. cplac.a n supplet p aliam ab ali p displic. crearum posibilium, eo q. imposib. sit talis displic.a

crear.

creaturæ possibilium, quippe, ait, nihil displicet Deo nisi sub ratione mali: sed creaturæ possibiles nullam mali rationem habent quia sit ab eternalis aliorum non possent produci a Deo quia ut abiit decretum efficax voluntatis quia non tamen poterit deficere simpliciter complacentia quando si necessitate foret Deus ad amorem efficacem creaturum impediret dominium Dei, et eius providentiam perfectissimam disturbaret.

Bene hic ostensum est ponere Deum necessario ferri efficaciter in creaturas quia sic necessitatus sit ad amorem inefficacem ex discrimine assignato inter amorem utrumque non plane ostenditur neque ad 2um dicendo libentius esse omnia decreta, quae Deus possit divisive habere non posse collective in Deo reperiri eo quod sequeretur habiturum Deum decreta impossibilia et repugnantia, vel nec inde probatur deficiente decreto voluntatis circa alium mundum deesse Deo aliquam perfectionem, deficientibus omnibus decretis circa rerum productionem quia cum non sit imperfectio dicere quod Deus ita habeat decreta ut possit non habere, ita perfectionis erit quod ita complaceat in creaturis possibilibus, ut possit in illis non complacere.

Ad 3um dicam similiter absentiam complacentiæ in creaturis compensari in Deo per displicentiam de negatione creaturæ, sicut dicitur compensari decretum quod deficit Deo de productione mundi possibilis, compensari, inquam, per decretum de non productione talis mundi; et ad id quod addit P. Ruiz esse impossibile in Deo displicentiam de creaturis possibilibus valde displicet quia in creaturis possibilibus ut creaturis non dantur defectus ob quos possint displicere ipsi Deo tum naturales tum morales si sint actualiter peccaminosæ et sicut bonitas rei non dum existentis potest movere Dei voluntatem ad sui complacentiam ita malitia peccati possibilis potest Deum movere ad displicentiam sui nec ex eo quod a Deo producerentur refunderetur malitia in Dei bonitatem quia tamen produceret ea entia peccaminosa permissive vel et utilia alias et 2a detracta ut 3a de qua que satis egi in Physic. L. 2 ... Ad 3um fateor

ex necessit. vol. ad amorem efficacem leg impediri dominium in cre. d. ob eandem rem neg necessitari ad amorem inefficacem eam q. impediret quo dominium vol. in suos opios actus.

Ad 2um contra oecedo ant. nego cons. ad probat. nego ant. discrimen trahit ex n. utriusque facultatis nam intellectus cum sit naturalis positis omnibus requisitis non pot. non obiectum intelligere et intellectus semper e in pcinctu et cum omnibus requisitis ... ad cognoscendum quamcumque veritatem ... eadem, at boni voluntas cum sit libera positis ad actum requisitis pot. non esse in actu, ... bonitas pot. illum non amare, ni bonitas opposita sit infinita ... vincat resist. voluntatis.

Ad 2um contra concessa mai. nego min. ad probationem concesso anti nego cons. discrimen q. neq. cognosci apprehensive ... aliqua ... cognoscat ... respicit ... q. neq. intellectus attingere apprehensive ... attingat ... at bene pot. amari ... dicebam ... ad amandum apprehensive non ... amare ... ab ipsa respectu ... veritatis fundatur in n. utriusque facultatis nam intellectus cum sit facultas naturalis neq. se cohibere a cognoscendo ... cognoscendum ... requisita, cum ... requisita ad cognoscendum ... respectu cognoscit neq. tunc ... a cogn. ... positis ... facere vol. ob suam libertatem ... amorem ... amare ...

Ad 3um ... nego ... bene non pot. placere ... placeat artificium Deus non placet in ... peccata, et ... pot. placere ... peccati ... ponit ... non placere in ipso artificio peccati ... ex hoc ... reddit ... repulsi...

stat n. bene cum amari gr[ati]s complaceat se q[ui]d
huic p[er]fectitudi[n]i opponat; amat n. h[omo] imag[in]em hosti[s]
nisi g[ratia] uicinne et ... arte formata sit ipsum t[ame]n hostem
odit, amat quoq[ue] ... de obiecto turpi ... ipsum turpe ...
L ... obiu[ersio] 2[a] ... [contra] ... p[ro]p[ter] creaturas possibiles nequit esse ulla
uarietas q[uia] D[eu]s uoluntar[ie] neq[uit] lib[ere] complacere in creat[ura] possib[ili];
ante est euiden[s] nam possibiles creaturae ē nacie et immutab[iles]
nec n. pot[est] D[eu]s eas impossib[iles] reddere: conseq[uentia] p[ro]b[atur] neq[ui]t dari de-
nominatio lib[er]a in D[e]o actib[us] q[ui]n sit uarietas aliqua
... Dei ... ex p[ar]te creat[urae] ... ex p[ar]te Dei nequit ē uarietas
ut certum est, nec ex p[ar]te creat[urae] ut p[ro]batum ē, ergo nequit Deus
complacere lib[er]e in creat[uris] possibilibus: maior p[ro]b[atur] q[uia] extrema
eadem m[anen]t se h[ab]entia nequeunt uariare denominat[ione]m ... eadem p[ro]pter
m[anen]t retinebunt denominat[ione]m q[uam] semel h[ab]uerant, q[uia] nat[ura]l[ite]r Deus
denominabitur uolens uoce ... q[uia] Deus ... creaturum possibilium
... pot[est] se h[ab]ere pure omissiue q[uod] illas nario amabit; p[ro]batur
ista ... q[ui]a res creaturum possibilium nequit Deus h[ab]ere ...
... ipsae bonae sint ... Deus ... effect[iue] ... h[ab]ere aliquem
actum cu[m] illas q[uo]d actus ... simplicis complac[entiae] ... ista con[sequentia] ...
actio efficax n[on] ē necessitat[iu]a ... potentia ... dominii q[ui]dem
... ex necessit[at]e ad actum efficacem q[uia] ad simplicem com-
placentiam erit necessitatus.
Resp[onsio] arg[umento] ... potius Deum
nario h[ab]ere amorem cu[m] creat[uris] possib[ilibus], q[uam] nario carere ... actu
cu[m] eadem p[ro]pter invariabilitatem extremorum: q[uia] ... nisi
... ad impar ... pure omiss[iu]e ut ostendit ...,
... ex invariabilitate extremorum ... concludit[ur] potius nario
amorem q[uam] naria omissio amoris: cui addo ... Deus foret
incapax pure omiss[iu]e ... potius displicentiam nariam
q[uam] nariam complacentiam ... argum[ento] ... aliquam creat[uram] ...

malae ꝑ ponunt Deo cum mal.a immutab.i q. Deus maxie displicebit in eis cre. Ad 2m. secuso anti neg. coam. ad ꝓbat. distinguo mai: qn sit aliqua varietas physionomiae: qn sit varietas ... Lo. seda mai: et huius maioris ꝓbatio sub eadem dist.e ... deceptor...

Ad 2 ꝓbatiorem ... nego mai: ... docti q. ... desiniant ... 15. ... 3. et 4.a ... omisso anti nego coam: ad ꝓbat. nego mai nec obstat q. cre. poles ... sint, q. Deus n' odit illos q. bonos ... habent aliquam malitiam ... qua nequeunt denudari, quum mal.a statim ... cre.a existit ... mutabilitas ... ab alio, aut monstrositas ... genus cuius ... cre. ... statim ... si existat habeat integritatem ... aut ... ad aliq. bonum. ... omissa mai et min: nego coam q. ... Deum n' posse Deum here actum odii ... cre. polen ... actum odii dicit ... in obto, ... here actum odii ... hoc dicit actum efficacem ... ab obto, ... Deus here, et de facto habet actum efficacem ... cre. polen ... denegat ... ... omiss. ... cre. ... cogamur Deo dare varias complacentias ... posset ... impare omiss. ... complacentiarum, et ideo omiss. ... ut pote impare n' e ... alia ...

... Deus ... libet ... amat amore ... in cre. polen ... simplices complacentias ...

Coa Bonac. v. art. 9. Deus negat amare efficaciter aliquod obiectum
nisi tendat vitaliter in illud, quod talis tendentia vitalis est amor
corpore tendentia affectiva voluntatis quia per necessarium amorem fertur in
tale obiectum. Probatur maior nam Deus amat possibile obiectum
non advenit de novo amor Deo quo illum iam habebat, quo
nario corpore sibi identificatum.

Argumentum in nostra sententia potissimum ad vim habere
videtur nam dicimus actum liberum formaliter entitative esse intrinsecum et identificatum ipsi Deo, ceterum a Deo manente ... supponere ... sermo
hic est de actibus divinae voluntatis perfectis et absolutis, non de actibus
inchoative sumptis et in fieri quia talibus actibus Deus est capax
compositionis physice verificaret actus illos defectibiliter et indefectibiliter
habere, quoniam ... distinguitur ... ans, Deus fertur in possibile obiectum amabile amore necessario absoluto et perfecto, negandum; inchoato et imperfecto
concedo ... quia amor imperfectus et inchoatus debet considerari ... actus
... per quem ... non amor talis ... actionem amoris perfectam
nec per illum redditur voluntas amans, unde si per impossibile ... disponeret habere tantum actum ... amore per actum ... non diceretur absolute amans, diceretur tamen esse in actu ... amandi obiectum
quod est esse ad hunc ferme modum illa tendentia vitalis quae est
in Deo sibi identificata est actus ... voluntatis per illam
tamen non dicitur voluntas absolute amans obiectum ... inchoative et imperfecte est ... de ... quia tendentia ... differt
... illa tendentia non minus necessaria Deo ... potest ... virtus ... per modum
... negatur ... non ... cum tamen ... disputet de ... quae sit ...
... potest.

Obiicit ... In Deo debemus ... actus ponere necessarios,
quia impossibile potest fieri necessarium, ... nullum est impossibile in aequalitate Dei, sit necessitatis ... complacentiae in ... possibilibus ... Mai. probatur quia nomine vitae
differunt de actibus liberis probat minorem ... si est impossibile ... [illegible] ... tolleret

libertas Dei, at haec carentia libertatis ex simplici complacentia nulla est imperfectio. Ultimo probat minorem, in tantum carentia libertatis esset imperfectio in Deo inquantum tolleret a Deo dominium in creaturas et harum ab illo dependentiam, sed nihil horum tollitur per simplicem complacentiam, ergo nulla perfectio tollitur per libertatis carentiam in creaturas potest utique efficacem aliquam.

Nec etiam retorquendo argumentum in Deo ostendit actus debemus ponere liberos, quia alias imperfectio posset fieri liberis aliis imperfectione posset fieri liberis simplices complacentiae, et a re deinde potest ostendi ultimo Minor probata est et 3 Maius probatio quia ceteris paribus nobiliori modo operatur discursu liber quam necessario, videt per nunc qui ea arguendi formulam. Unde 2° neco negando maiorem quia esset nulla esset imperfectio in eo si illi actus forent necessarii in illis asserendi forent necessarii, cum maior perfectio sit in Deo eos elicere libere quam necessario, supponimus enim tales actus non addere in Deo intrinsecam perfectionem quae in probatis efficit. Ut Scaevia vitari difficultatem de actibus liberis non debuit adduci a viro docto, quia sive hoc sive illud asseramus semper stabit difficultas de actibus liberis, nec per hoc quod hic dixeris minuatur difficultas quia 5 eam extendat ad hanc quaestionem asserendo simplicis complacentiae necessario liberum admitto, vel censeo magis Theologice discurri si semel devorata difficultate de actibus liberis in reliquis quaestionibus libere procedat, acsi libertas Deo esset sicut nostra per actus reales diversos, aliter non passim in quaestionibus occurremus metu labendi in difficultatem de actibus liberis. 3°. denique nego ultimam maiorem neganda minori ad probatam iam dixi imperfectionem stare in eo quod tollat libertatem Dei circa suos actus, et dominium in illos, quod non negandum Deo ceteris paribus utpote perfectio maior.

Obiicit 5° idem Author complacentiam muniri hypotheticam potest esse perfectionem saltem extensive quam eius carentia, ergo ex eo quod haec complacentia necessario conveniat Deo nulla in illo imperfectio generatur, quia ergo est talis complacentia necessario convenire Deo, consequentia probatur quia Deus est necessitatus

adfirendum 35

ex illam perf. est extensiva cui nasci exist. n' infertur Deo imperf. s.t. de cogn. D. d.r confrat q.a Ex coi sensu theologorum Deus inpot n' displicere in peccato actuali existente nec pot n' complacere in hom. existente ingr. nam ad eius infinitam santitatem spectat ut nasio displiceant quae ii. mala et placeant bona; ergo cum sit ids peccatum actualiter ac poss. gr. actualis et poss. dm e Deum nasio complacere in cre. possibus quae capaces sunt tradi dicti complacentiam

Alio dicessa mai neg.do min. q.a sufficiens imperf. est tolli a Deo dominium in suos actus ii. bona creata quae nec herit uz infinitam tradi. adse voltz nec Eorum amor spectat ad complem. D. Beat. et absens perf. s.t spectat amor D. bonit. unde q. iste sit nasio a perf. Dei, n'. q. ille nasio sit: q. add.r de D.a cogn.e disparitas e nam n' ideo datur Deo cogn. de creat. posibilis p. ire q. extensiva perf. d.q. ita e extensiva perf. ut ea absente redderet Deus positive imperfectum ut amplius infra declaro: rursus Necessitas dicta cogn. nullum dominium tollit facult. D. circa suos actus, q. facultas intuitiva e incapax huius dominij. Ad confirmationem respondi iam sect. 2. §. ad 2.m ex .3.

Obiitio 6.o Licet. om. perf. Deo possib. et nulli alteri perf. inpossib. nasio existitur Deo D. amor inefficax creatum possibium e perf. Deo possib., et nulli alteri perf. inpossib.; ergo amor ineffica creatum possibium e nasius Deo: cons.a e evidens, maior quoad utramque partem et minor quoad 2.m recepta, probat quoad 1.m nam amor inefficax creatum possibilium nulli actui D. volunt. repugnat, neque n' pugnat cum displic.a de iisdem neque cum actu efficaci ad exsistentiam p.o earundem cre. ut constat ex Phia et coi DD. consensu, imo et evid. experim.to quo experimur nos efficac. fugere id in quo inefficac.r

cplacem. q. nulli. Cd. E. p. repugnat amor eimp. creatum ad erat nam plenior esit amor D. E. q. vol. b. Li n. tanty ad illam ferat s. illi intricy D. est s. extricy in quo aliqd. Luq increata bonit. vestigium é.

Ad. retorq. oiq. p. Deo polis et nulli alteri imp. insolis nauo existitir Deo d. q. lib. e placeat in cre. polibus e. p. Deo polis et nulli alteri p. inpolis q. Deo lib. e placeti in cre. polibg: min: proba tum q. n. affert repugn. in eo q. Deg ame ineffica. et Lib. e tum et q. talis modo n. tollit Deo dominiy in cre. ime augot D. J. dominiy at in actu of tend. ad cre. unde necessa mai: neg. minor: ad probatz ocevo anti, nego conq. q. here dominiy in piure acty e. p. d. cui repugnat necessitas ad ordz. Ad. frg. Dei ex amore crearum pollum fore pleniorem Dz amorz extensive et aciali n. intensive et subatali.

Instari: facultas ad carendy aliqua p. c. q. libertas C. n. dat ei. oplaiz in cre. polibus; p. ista ita q. talis Libertas foret facultas ad carendum aliqua p. c. siqdz oplac. vj. creat poles e p. d. Ad. necessantinq. ratio probat. dixi iam talz p. ez extensivz que essiabit ril deperdic de D. integrit & siqdz si talis p. c. id careret d. extricz tratz que é Deo aciatis n. s. intricz et substalz que semp manet Deo placere in oi bono et displicere in oi malo.

Et si replicas q. eadem repossem dicere posse Deg ignorare polia, p. bdi comq. ex tali ignorat. id sequeret amitti p. extensivz hoc e tratz extricz que é p. accentale Deo. Ad. neg. sequeli: ad p. b. eag. delet in sci. Dei tratio ad obtum, et fralis e. nil substale de Deo periret, + ex scienti Dviosne x. sequeret destructio Dei, q. sequeret D. intel. Deg ee fral. Liberz q. q. dz oibz

pro

positis requisitis posset habere nisi et habere. n. illi

intellectualis. 2°. sequeretur Deum esse ignarum alicuius rei.

rationis, quae non posset ab alio intellectu doceri, neque a voluntate

habere causam ex quo rueret perfectionem dominium

in creaturas non posset libere creare aut non creare id quod ignorat

unde sit Deus intellectu habere rationem cum illa traxerit ex

suppositione veritatis sortiori, at nil horum sequitur. Ex eo quod Deus

voluntas non amet creaturas pro ratione, nec habeat rationem

talem amorem quid illam admittendam ... de multiplici

divisione actuum voluntatis divinae. 1. de generali divisione actuum voluntatis

in actus precurrentes et subsequentes, 2. de recensendis actibus precurrentibus voluntatis divinae

Disputatio 18

Prima de generali divisione actuum voluntatis in actus praecurrentes et subsequentes

Sectio 1a

De recensendis actibus praecurrentibus voluntatis divinae

Deus habet Deus voluntatem cum alia qualibet voluntate ut ferantur

ad obiecta per actus praecurrentes et eo retractus per actus ... divinam

a voluntate creata ... inter istos actus praecurrentes et ... saepe ... imperfectionem ... sive physicis, sive moralibus imbuuntur ... nullus ... admittendam ... obiectum ...

Et seq. sect. de actib. volunt. vocabimus ad examen utrum in Deo [illegible]
imperfectionem notent, infamiam [illegible] arceamus à volunt. Dei, eorum quae vel defe-
cati fuerint [illegible] divinae vol. legitime [illegible] removeamus.

Plures numerant affectus voluntatis nostrae;
undecim enumerat D. Gran. concupiscibili appetitui sentienti
nimirum amorem, gaudium seu delectationem, desiderium, spem, et audaciam
et his contrarios, odium, tristitiam seu dolorem, fugam, desperationem, timorem
et iram: spectant hi proxime ad passiones, [illegible] de quibus
hac et seq. sect. de aliis sect. 3 sermo erit.

Certum in Deo esse amorem ostendemus art. 1.
an vero sit quoque affectus gaudii et laetitiae, posset aliquis dubitari
ob sequentia argumenta. 1um quia Deus est incapax doloris et tristitiae, ergo
etiam gaudii et delectationis [illegible] sequela probatur [illegible] et hujus oppositum
per causam, neque [illegible] eadem [illegible] ex illo axiomate inferebat [illegible]
quod est capax unius contrarii esse quoque capax alterius, quod si unius in-
capax reperiatur neutrius reperitur esse capax; ergo cum Deus sit incapax
doloris erit quoque incapax laetitiae. 2um quia gaudium foret
Deo necessarium vel liberum contra [illegible] neutrum [illegible] non 1o [illegible]
liberum quia nullus actus [illegible] Deus potest esse liber [illegible] ad extra [illegible]
aliquid per quod compleatur; 2o non potest tale gaudium esse necessarium de creaturis quia
nulla creatura potest [illegible] necessario Dei voluntatem, ergo tale gaudium nec necessarium
foret, nec liberum [illegible] requirit in divina voluntate.

Nihilominus tenendum est opposita sententia in Deo esse
esse proprium gaudium, ut communiter statuit D. Thom. q. 20 ar. 1 et
L. 1. sent. [illegible] q. 91 et illo [illegible] Theologi [illegible] clariss.
adducunt testimonium psal. 8 Delectabar per singulos dies ludens
coram eo [illegible] psal. 103 [illegible] delectabitur Dominus in
operibus suis, quae [illegible] illustrat [illegible]
[illegible] in operibus suis [illegible] quae [illegible] similia [illegible]
[illegible] Dei.

Sol

Dices insuper p.° L. C. gaudere

et Letari de bono possesso e bonum max.e appetib. Et ad hoc adspirant mortales uirque ut Licet ea bona habeantque gaudeant et Letesiat, nec s.a ista Letitia se Beatos putant. hoc bonum

[illegible]

Summo et rilsto gaudio [illegible] ...

[illegible]

Ad I.m s. [illegible]

[illegible]

et disciplinam, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] gaudium ut bona interna [illegible]

[illegible]

[illegible]

Spem n. ẽe in Deo certy t inter Theol. q vald
ñ assign.da roe repugn. Vaz. d. 84. c. 1. ideo q ñ adr. in Deo
nec spes q ej act. respicit ... à qro. bony obtin.dy sit in Deo
nil possitẽ ... ideo n. pot here spe: Gran. tt. 6. d. 4. n. 5. alij
assignat ... ex m. tend. respicere arduu ... ind... boni
Deo v. nil ẽ diffic. q. vinc.dy heat ad bony intenty ... n... habit
spe: ... Multy hic dicend. ex q... ori ... iudiciy
int.lle certy ẽ Dey n. here actum spei ... bona interna ... spes ñ ẽ Dei
quæ possidem ... gaudiy ... bona externa ideo spe ... here
Dey, q.a act ... spei ... tolis vocal ... iudicy ... pbab.
le futur. obti, ut bene observavit. Avi... q. iudicy ... n. sit in D.
... negbd ... act ... spei ... anv. sit gaudiy ... conse-
quenter ... spei ... beati ... Bear. ubi
bono sibi ... huis Loci digrere, nec de isto gaudio ... diff. ...
spati ... spei.
Dices posito aux.o suff. ... adversuz ...
expectare ... nry ... spei; q. ... n. d... nex
pectaret ... exponerent ... pict. ... id ipsy ...
testiis sacris Is. 5. Expectavi ut faceret uvas ... Osee. 3.
D. ... expectabere. 2. Mach. 6. Dnus pati.er expectat. Resolut.
ẽe spare, aliud expectare, 1.m denominaty vol. ... quo ... erig.
ad desider.dy bony q. ... pbabil.er iudicat à ... ex quo actu
orit electio mediory ad tale obtin.dy bony; 2.m ... tanty ẽ sustinere
tem. ... mre, quous... fiat, ... benevolentiy ...
Deus ... posit. ... Deu expectare nry ... ad ... dare
nobis aux. ... ... pot ..., ... ñ ... illud dare
quous... videat ... nry ... auxilii ...
illati ... Deu ñ ... punire ... dare ...
pised, ... illi aux. ... cor emolliendy ...

inexcusab. & redd at de impotent.

Audaciq ast. merito exclud. a deo [illegible] illesit fervor animi ad [illegible] ardet dist. & quasi vinci[illegible] facult[illegible] [illegible] dist. & opportune irradiat bono, [illegible] nulli [illegible] dist. [illegible] [illegible] [illegible] illius conatib, [illegible] opus extraudacia [illegible] facere [illegible] [illegible] ducere, nq ipse dixit et facta sunt. mandavit et creata sunt. [illegible] Ps. 148. canit Prop. Rex.

De desiderio [illegible] [illegible] [illegible] bona interna, [illegible] amore [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] desiderare illud [illegible] [illegible] [illegible] gaudere [illegible] desiderij [illegible] bona externa [illegible] moderna [illegible] [illegible] tale desiderium [illegible] [illegible] inefficax [illegible] [illegible] interdit, et cessabit [illegible] desid. [illegible] [illegible] complex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] illis desiderando, [illegible] desiderium in [illegible] [illegible] [illegible] in hac [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] vol. [illegible] desid. inefficax aeterni boni.

Ita opinant. PP. Suar. l. 3. de attrib. c. 7. Vaz. d. 84. c. 1. Val. q. 19. d. 19. pun. 2. Mol. hic ar. 6. d. 1. Herice d. 10. c. 3. n. 19. Arri. d. 25. sect. et subs. 3. [illegible] [illegible] ss. [illegible] [illegible] hic ar. 6. Ambros. Hieronym, Chrysost. apud PP. Suar. l. [illegible] c. 4. Vaz. et Mol. citatos. Aug. Prosp., et Hilari, apud Arri. ea [illegible] 3. subs. 2.

P. plurib. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] asserit vol. Dei n. semp impleri, [illegible] hom. illi resistere

et reluctari, ad hoc neque intelligi de volunt.e Dei efficaci

sed de inefficaci; colligitur, minor probatur, quia Dei volunt.s efficax inevitabilis

est et rempo sistit effugi, ergo volunt.s quae non impletur, et cui ab hom.e

resistitur inefficax dicenda est: Sacri textus prima cujus est hic Ezech.

33. Nolo mortem peccatoris sed magis ut convertatur et vivat

quae ad Thesal. 1.a 4: Haec est voluntas Dei sanctificatio vestra

Tertia habetur Act. 7. Vos semper Spiritui S.to resistitis; demum idem

suadetur ex Or.e Dom.ca, qua petimus fieri voluntatem Dei sicut in caelo,

et in terrâ, quae oratio superflua foret si in ea petitione volunt.s efficax

Dei adimpleretur, ergo est talis volunt.s quae non impletur.

Nec obstat celebris illo Paulino textu 1.a ad

Timoth. 2. Deus vult omnes hom.es salvos fieri, et ad agnitionem

veritatis venire; quia non omnes homines salvi fiunt, neque omnes ad agnitionem

veritatis veniunt, sed plures damnantur et errorum tenebris obli-

gantur et peccatorum sarcina multi, ergo illa volunt.s Dei, quam Paulus

commendat circa salutem omnium hominum non est efficax sed inefficax, sed

si foret efficax nullus damnaretur sed omnes bearentur. Omitto

varias explicationes adhiberi Paulino textui, quia huius et illarum ex-

pensio proprium ad m.um de Lib.o et Labentibus annis propinqua

meta vix breve moram recipit.

Petes 1.o an hoc desiderium et volunt.s inefficax

sit in Deo ponimus sicut ponimus simpl.em complac.m Aleo negat 1. Grin

allegatus 1.a quia simplex compl.a est actus non ordinatus ad effectum aliquem

ponendum nec ex se sufficiens est applicare omnipotentiam ut producat sed est quaedam

delectatio quaedam in bono, et amor simplex quod nihil praeter amare

postulat, at desiderium inefficax ordinatur ad effectum quapropter non solum Deus

complacet in salute hominum et bonis operibus, sed etiam optat ut hic in re

nante recipit et hortatur ad bonum opus et prohibet et detinet

à malo, sed hoc simpl.em complac.m sed est desiderium illud

per illam volunt.em Deus exequitur aliquod opus ad extra vg. alicujus

a Deo concessa q. nulli volunt. l. efficacia desit ad obtinendum ex intrinsecis, q. tamen actus non infert.

Ceterum ad hoc desid. inefficax requiritur 2° volunt. non tantum sit ex suo objecto pendenti a volunt. humana, sed ex modo pendenti a voluntate Dei, et ab auxilio, ut patet; et tamen de facto antea salutem, desid. inefficax est. Deus dat illud desid. inefficax et aliquod bonum pendens a Deo, nam executio plena solo Deo pendet, quod licet desid. sit ex se ipso pendere, quod non habet executionem a merito et a voluntate, ex eo pendens desid. inefficax et aliud desid. efficacia, quod eiusmodi adimpletio a voluntate independet, quamvis ex se efficacia primo sit. Desid. illius complexio pendere quod non tenetur libere adimplere desid. illud, q. desid. efficacia, et sic non habent effectum. Et idem habet desid. salvare omnes; sed ex Deo optime cum quibusdam, ut salvarentur, si ii darent desid. voluntate hominum, quod est certum a Dei fore effectum, itaque Deus illam miseriam removeret, quam noverint efficaciam, et ipsarum salutem assequerentur.

Probatur 2° quod volunt. libere est, quod potest aliquod bonum desiderare, et tale desid. quod est certe inefficax, ut in nullo casu volunt. ut impediat actum, quod ex energia potest habere, et sua libertate energiam actus. Et tamen actus habere remissus, et ex debili energia, quod actus certum velleitas aliquis actus habere ex intensa energia ad ipsa habendum effectum.

Dico 2° talis sit desid. inefficax quod indu volunt. non accedit, quod habeas 2° in actus desiderii inefficacis, et ideo est in Deo, quod in illis effectus, et non tamen in actu nisi quod induit, non ad quod desid. et efficax, tamen nec ad displicere in ...

nam talis offensa qua obtumescit voluntas exercet per complacentiam quia iste actus otiosus, est contra Deum, respondeo 2.º illud ant. nam illa volitio est debilis et impotens ad perdendum suum obiectum in re, sed talis volitionem efficacem, ant. patet nam desiderium inefficax negotium obiectum in re ipsa non est contra, probatur nam actus contendit ad obiecti positionem nec tamen illam attingit inefficax est imbecillis, sicut etiam nego sed inerendo tendendum ad inefficax imperfectum.

Ad 2.m nego ant. ad probationem utrumque dico si loquamur de inefficaci desiderio obiecti impossibilis per datam voluntatem creatam et dubium talis actus est utilis imo maximus Deo cum ducatur actus nostri habitus re- vata immunitate liberi arbitrii nec talis actus est impotens re- pudiandus est a Deo voluntate si loquamur de eo desiderio inefficaci quo tendit ad positionem obiecti per intentionem absolute Deo, in quo maxime defectus reo nego dicta ant. ad probationem, dico probationem reado ant. et nego conseq. quia et neque per ducendum neque per admere complacendum desideria talis actus desiderat Deo cum attendit possessionem suam quod bonum est ut serviunt gloriae inquantum complacere etiam optat illam bonitatem Dei, sed si sibi non desideret illam efficaciter in causa secunda alii sublimes sunt peridentes quos Deus ad in ordinem et in mensuram tum ne, tum ne donare dispensat.

Ad 2.um probationem distinguo ant. illa volitio est debilis et impotens physice nego ant. moraliter tendendi ad virtutem concedo ant. et nego conseq. ad minorem probationem distinguo ant., actus contenditur obiectum nec tamen illud assequitur imperfectus est si tendat ad obiectum sed tamen energia qua potest illud voluntas exprimere concedo ant. si non tendat ita minore conatu eo quod potest illud exprimere nego ant. et sic sit volitio sed nulla necessitas de liberalitate actus dum tendere est alii quod obtinere in re ponendum re- spectu fortis et efficacis, sic dum identificatur cum efficaci et inefficaci voluntate Dei certum ita habeat dicere quod est.

uocari impulsus, et energia quam volunt. accipit, quo ponendus

ponere qd. nō est impuls. in ipso actu.

Labitur qm volunt. dei effectius qd. modo
d. prior modus qd. est desiderare obiectum per actum qui est ex inefficacia
qui talia sunt desideria. volunt. dei minus quam actus efficax est melior
inefficaci. Responsio quia est ex eo quod dem. volunt. dei
tantum debeam dare effectius, quia est dem. illum dare in suis
actibus, satis est in aliquo, sed obiectum maior illa non tibi fuit, causa
sic est intellectus ex voluntate nullus sic modus qd. positive imperfect.
nec desit effectivus modus qd. saltem in aliquo obiectum bonum in lib.
Dices desiderium inefficax nullo hoc modo responsio
ubi physicum motus, qui talia desideria in ipso, ab pat. qui sit hoc physice
motus in illud desiderium efficax fore. Sed non illa desideria sunt
in Deo ad libitum elicitum à qua volunt. quoniam desiderat in
desiderio quo ipso adducitur salutem omnium hominum, qui cum sint desideria
à Deo physice motum, talia desideria omnino esse. Atque huic valide
obstavit tractus sectio 8 praesentis opinionis de actu lib. requiritur
hic desiderium ad lib. sint sufficientes hoc motus in medio quae efficiunt
auxilia quae ex generali volunt. Dei oriri tradunt.
... Non placet neque hic collectio auxilium sufficiens sit
effectus illius desiderii salutis omnium hominum, quia solum est motus animatus
in aliis collectio immota et à Deo executa: ulterius ex voluntate
intentione effectus, qui cum volunt. illa intendens sit libera, debuit
habere ut intenderet motus dictus à collectione auxiliorum, quod est
dicta actus liberi. Deum habere dictum motum physicum tractatus est.

sint inter se connexi ny. Ex hac connex. [illegible] [illegible] act.
petere mut. [illegible] physicas connexion. non unq. et eandem [illegible] coll. medii.
[illegible] Lib. non sufficiat complere in roe [illegible] illam vol. [illegible]
ut intent. [illegible] Facilior solut. e negare hanc necessit. [illegible]
mut. physicam ad quemcumq. actu Lib. [illegible] sufficiat moral.
[illegible] Log. T. 3. recenset act. [illegible] vol. [illegible]

Certum in [illegible] vol. n. [illegible] tristitiam dolor, desperat. et timor
obvum [illegible] offerunt hi. affect. [illegible] ea cuj. subty. pati [illegible] indis.
[illegible] et orirri n. poss. nisi ex appbensione mali extrinq. illati
ad [illegible] talis apprehensio negat [illegible] nec a quoq. [illegible] viro posse
pati ut [illegible] Ps. 90. Non accedet ad te malum, et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Ideo q. [illegible] vol.
n. possint [illegible] ii affect. [illegible] si inf. Scr. Legerim Dey tristitia
[illegible] ut Gen. 6. Poenitentiq. [illegible] quod fecisset. et tact. dolore
cordis intrinq. Delebo inq. hominem. [illegible] intellig. [illegible]
[illegible] gravi [illegible] mali [illegible] [illegible] dolere
[illegible] doleret et tristaret [illegible] vocant. [illegible] vol.
[illegible] Et in [illegible] attrib. [illegible]
Plures gravissimi [illegible] recensent
vol. [illegible] regiri [illegible] [illegible] L. 3. [illegible]
c. 7. Vasq. d. 84. c. 3. Mol. q. 20. [illegible] Arri. d. 25. [illegible] 4. Amb.
q. 7. [illegible] Hisica d. 20. c. 4. [illegible] tribuit [illegible]
[illegible] 14. [illegible] De impiis [illegible] Malach. [illegible]
[illegible] habuit. [illegible] quae [illegible]
[illegible] absurdum [illegible] n. [illegible]
[illegible] Gen. 6. 96. [illegible]

et primo Scholastici conveniunt [illegible] ut innui vid. supra. Vill. [illegible] qu. 11. et nihil addit [illegible] quae faciunt. [illegible] factio allegat Aug. [illegible] nec [illegible] nam [illegible] Ser. c. 96. citato asserit [illegible] proprie odiy in Deo [illegible] 20. a. 1. 2. ad [illegible] asserit [illegible] odio habere peccatores [illegible] peccatum [illegible].

Quaeritur [illegible] per [illegible] hoc [illegible] a Grav. tra. 6. d. 2. dist. [illegible] variis accept. [illegible] m. 1. [illegible] displicentia aut vol. efficaci infer. [illegible] et in [illegible] v. [illegible] 2. sent. m. [illegible] Deus displicet in peccato et in peccatore [illegible] tolli [illegible] vol. [illegible] efficacis intellig. [illegible] poena [illegible] pro peccatis. Si v. accip. [illegible] displic. [illegible] subsit. [illegible] vol. [illegible] illi aliq. malum [illegible] maioris boni itaac. [illegible] odiy [illegible] in Deo, [illegible] Deus [illegible] displiceat [illegible] subsit. Et sic intell. [illegible] Scripturae [illegible] nil [illegible] malum poenae [illegible] peccatori [illegible] maioris boni [illegible] ipsius peccatoris [illegible] Dei.

De ira [illegible] varii [illegible] Lancti [illegible] admitt. S. Thom. L. 3. de [illegible] c. 7. sicut Lactantius L. de ira Dei et colligitur [illegible] Tho. [illegible] 47. a. 1. ad 1. [illegible] [illegible] illam negant [illegible] Val. [illegible] 84. c. 4. [illegible] [illegible] Crispe D. 22. c. 4. Grav. tra. 6. D. 4. n. 7. [illegible] D. 23. [illegible] [illegible] Deus [illegible] placet negativa sent. [illegible] ex veteribus [illegible] [illegible] concupiscentia [illegible] et dolore excitata [illegible] [illegible] vol. [illegible] tranquillit. [illegible] motus [illegible] [illegible] necat. ista opinat. [illegible] non [illegible] [illegible] cedit [illegible] vol. [illegible] iram [illegible] male [illegible] ira [illegible] vol. [illegible] [illegible] proprie ira [illegible] aliqui Scriptor Canonici aut [illegible] illam [illegible] tribuat intell. [illegible] de ira [illegible] proprie sumpta [illegible] de ira [illegible] causativo [illegible] vol. [illegible] causante ad extra eos effectus [illegible] solent ex [illegible] aliis divisionibus [illegible]

Ita volunt. ling. dicit, volunt. ant. et cons.

Disp. 19

De actibus distinctis actus voluntatis

Sect. 1a

Utrum sit distinctio inter ant. et q. conseq.

Divisio d. vol. antecedentem et consequentem Damascenus explicat ex Chrysost. Ang. Lib. 2 Manich. p. alios in bibliis. D. via volt. e q. ... ex ...ejus velit, ... variat. id q. ... eorum ... q. ... otiquent c. ... dic. ... volt. ... in Deo q. ... ... bonit. ... ... attent. ... aliqua extrinseca, et vol. conseq. ... q. ... ... nisi depe... ab aliqua extrinseca, unde ea vol. ... in Deo salvandi ... ... erit ... , ... dep. ... a suis meritis ... infligit supplicium propter demerita erit vol. conseq. q. ... pordetavo op... ...

... explant volt. ant. et conseq. ... ... 33. ... et ... Thol. ... ... 6. et ... ... volt. ant. et conseq. ... ... medii q. ... antecedere ... subseq. dicat vol. ... nullum ... medium pot. nisi aliquod extrinsecum ad q. ... attendat volt. ... ... vol. ... ... attend. ad aliq. ... extrinseca, ... attend. ad eandem extrinsec. ...

N. ... alii ... explicant volt. ant. et conseq. ... Dur. in 1. Dist. 46 q. 1.

volt. antec. eam vocat quae trah. ad nos coent. et: quae
trah. ad gionis secund. actu quae de: cie suppositi.
[illegible] q. ea volt. [illegible] ab oibus vocat ant. et
qua Deus vult afferre auxi. oibus, et illos iste salvos facere
n. tamen respectu Dei, nos D. eis suff. n. invaleri ad sic sal-
vos facere. D. Paulum et Franc. e[illegible] illa volt.
derivand. ad singulos hom. auxi. suffici. ad salutem,
[illegible] volt. ant. n. e ea quae trah. tamen [illegible]
[illegible] Mol. q. [illegible]

Ex his pat. [illegible] eam vocat volt. antec. in [illegible] quae adre
[illegible] bonum [illegible] velleit. [illegible] quatenus volt. [illegible]
[illegible] volt. hoc [illegible] complacetur in [illegible] nempe
in [illegible] poena volt. et coent. eam qua [illegible]
in obis ut habet velleit. de opp. [illegible] volt. qua Deus vult
peccatores punire, nos [illegible] poenis [illegible] habet complac.
in [illegible] nempe in gl. homi. [illegible]

Merito deserit [illegible]

Ex Damasc. talis explic. volt. ant. et coent. n. deduc.
nam Damascenus [illegible] volt. coent. apponens [illegible]
e[illegible] damnat. peccatores n. t[illegible] solum dixit volt. coent. ut explat
[illegible] fidelis Damasceni [illegible] cuius [illegible] refert [illegible]
[illegible] nos potest ea ant. volt. [illegible] pura [illegible]
[illegible] movet ad [illegible] hos [illegible]
ea eodem movet ad damn. eos qui in peccato decesserint [illegible]
volt. ant. n. e [illegible] potius [illegible]
[illegible] nam volt. qua Deus [illegible] n. e ant. de coent.
[illegible] n. [illegible] in Deo velleitas de opp. [illegible] n. bene explat volt.
ant. ei illam quae [illegible] ita in aliq. [illegible] complacentia opp.
et coent. quae [illegible] complac. [illegible]

Petes 2.º an haec volt. ant. sit [illegible] singularis?

Alcorum tot non exsequere inefficacis dicuntur efficaces, habitae inefficaces non finis intenti efficacis voluntatis respectu mediorum; quare breviter resolvo: nam multi homines quos Deus desiderat salvos non assequuntur illud, quia voluntas respectu finis quem Deus optat habere non est efficax: [illegible] voluntas [illegible] derivanda ad homines auxilia sufficientia ad salutem; [illegible] voluntas [illegible] non est inefficax.

Petrus [illegible] anima voluntatem ait liberam [illegible] illam vocat nam, [illegible] simplex complacentia in bono quod Deus optat habere [illegible] efficax nam. Dicitur [illegible] falsum [illegible] simplex complacentia [illegible] Deus [illegible] libere tendere [illegible] simpliciter [illegible] in [illegible] dist. 47 [illegible] de voluntate signi et beneplaciti.

Hanc divisionem Theologi communiter usurpant [illegible] voluntatis, nam sic explicat D. Thomas hic [illegible] voluntas beneplaciti [illegible] existit in Deo, [illegible] voluntas signi non existit in Deo [illegible] metaphorice [illegible] duplex actio [illegible] Deus [illegible] homines beare, [illegible] beneplaciti [illegible] existit in Deo, [illegible] Deus complacet in [illegible] voluntas beneplaciti [illegible] Deus [illegible] complacet [illegible] efficaciter vult, alter [illegible] denotat [illegible] non est in Deo, vocatur voluntas signi

q. tantum irrest. Deus Legislator ea volun. cum reg[...] ea non [...]

D. notari deo dici dari in deo volunt. signi

q. ex q. d. volunt. nullus actus procedat hoc n. g[...] est oppe

ad ergo [...] ad extra de procedere in ipso volunt. actus aliq. q talis est. q

[...] sit d. dr volunt. signi q. n. procedit in volunt. D. ille actus q sole

in hum. volunt. procedere ad [...] effect. [...] solent hom. [...] in-

[...] ex in punire Deus [...] ira punit, unde hic est

in hoc e extra in Deo [...] recte [...]

voluit docere [...] ubi ait: signa volunt. [...]

dic. volunt. [...] signa q. Deus [...]

in nobis solent esse signa volunt. in Deo [...] volunt. dic[...]

punitio [...] signum [...] in Deo sit ira d. punitio [...] in nobis

e signum irae in Deo d. ira

Volunt. signi dividit D. Tho. in 5 membra

[...] praeceptum quod e [...] effectiva prohibitio quae e negativa

[...] permissio, et operatio [...] vocant signa volunt. signi

q. in hominibus [...] indicia volunt. quae [...]

hominibus, a in Deo [...] ille actus q in hominibus sole procedere

ad [...] effect. [...] concipit, q [...] prohibet [...] effi-

caces quo [...] illa [...] concipit, et [...]

[...] in Deo [...] volunt.

efficax [...] concipit et [...]

[...] prohibet [...] volunt. efficax [...] efficax [...]

[...] ab hoc [...] nec aliqui execut. [...]

[...] eveniat [...] praecepto [...] execut. [...]

videre e in praecepto imposito Abrahamo de immol. [...]

[...] fuit [...] Deus [...] decretum de tali im-

molat. [...] actus efficax de [...] immitt[...]

immolatus.

Obiect. permissio et operatio [...] signa actus efficacis

d. volᵗᵃᵗⁱˢ et dᵉⁱ semp. ordinatae esse, quia cadit volᵗᵃˢ effic. oᵖᵉʳⁱˢ in recte permissio et opᵉʳ. reducitur ad volᵗᵃᵗᵉᵐ efficacem signi, sed ea non est effic. signi, quia non est in Deo voᵉ. d. ostendit ea signa actiua. existere in Deo d. permissio et opᵉʳ. supponunt actus efficaces ad illa effectᵃ. probatur minor, et prob. 2ᵐ. quod effectus non opᵉʳ. Dei sucedit à volᵗᵃᵗᵉ efficaci Dei, et permissio peccati à volᵗᵃᵗᵉ efficaci prodⁱ hominis inter justitiae ... vis, et ... impeccatum.

Act. Gran. Et procedant actus efficaces ... volᵗᵃᵗᵉ ad opᵉʳ. et permiss. ... benepᵗⁱ ... procedunt ex illis actibus quorum signa tales opᵉʳ. non habentur. solent aliquid permittere ex complacᵃ. in re permissa, Deus ... complacet in peccato et opᵉʳ. Et supponat actus efficaces ... ad ... quos respicit tales opᵉʳ. non ... collat... respicit ... ad illam extraordinar... Deus ... habeat actus efficaces ... responso ... D. 20. ... Deus peccata efficaciter pure ... dictat ... supponit ... dispᵒ. punct. ...

Dispᵒ 20.

Supponens ... quaestione de decretis ... praedictis ... ex ... obti ... est ... actus ... de decretis actualibus

Et quia facile ad aliquod obiectum intendens illud efficere, sic in hac
illa conditio poneret ... Decernit Deus dare ... alicui
efficax auxilium ... si ille in tali die sciens audierit
... decretum dicitur pure conditionatum ... Deus sciat ... in illo
die scientiam non auditurum ... manet sine effectu ... si Deus sciat
in tali die ... scientiam auditurum tunc illud decretum non est pure
conditionatum ... habebit effectum ... an sit in Deo aliquod decretum quo
velit aliquod obiectum dependenter ab aliqua conditione ... et [illegible]

Supponendum non vocari in Deo ipsum decreta

per quae Deus sumit actum voluntatis ... sed suorum operum quae decreta
aliquo vocant conditionata ... sufficientia ... efficacia
... dubium ... decreta ... in Deo ... habent
effectum ... manent ... voluntatis ... ordinentur
... voluntatis ... aliquem effectum non habere ... non carent
effectu ... saltem negativo ... voluntatis quae ... fore
... Deus ... voluntate ... aequipollenter ... de
creta ... extitura ... in Deo ... volitiva
... tueri ... de ... decretis ... disputat
... quae Deus ... vult ... operari ... libere
... ab aliqua conditione ...

1a sententia affirmativa ... volu

... decreta ... de aux. ... Gonz. ...
D. 44 ... Mat. ... Carm.
Salmant. tt. 3. de Sci. D. 9. Dub. 5. § 3. ...
... Deo ...
... non potuerint ... conditionatis ... sed
... decreta ... conditionalia
ante illa ... in Deo posuerint ...
conditionalia ... Deus ... noverit

2a Sententia ait

nullum esse decretum pure conditionatum in Deo reperiri. Ita P.
Mol. Fic. ar. 23. d. 17. Vaz. 1. p. t. 1. d. 67. c. 4. Enriq. 4. 2.
L. ult. de fine hom. c. 4. n. 2. Alarcon tr. 3. d. 5. c. 8. Castiglionus
Alexis d. 7. c. 7. Arriaga d. 25. s. 2. n. 25. Allegat P. Gran. pro eadem
sent. Suar. in opusc. L. 2. de sci. cond. c. 7. d. Suar.
qui asserit n. dicere ante decreta sint in Deo eadem cogni-
tiones quod attentum n. repugnare, et Ripalda L. 2. de gr. c. 8. n. 22. quin
admittit decreta pure conditionalia de aliquibus, ut pure conditionalib.
in S. Scr. revelatis.

3.ª sent. est P. Luisi Granad. tr. 4. d. 2. ait
n. in Deo nullum esse decretum pure conditionale; admittit tamen decreta
conditionalia mixta, quae tenent aliquod efficaciter quale est de-
cretum salvandi omnes homines, quod nobis Deus in pluribus locis
praecipue per D. Paulum revelavit, hoc enim decretum habet aliquid
efficacitatis salutis ratione medium sufficientis, quod dat. ratione Lindis. Alter
variatur hanc sententiam P. Ambros. L. q. d. 45. c. 4. dum ait
n. reperiri in Deo voluntatem efficacem quae n. teneat aliquid operationem ad
extra minimum revelorum aliquomodo quod in Deo n. dat varietatem
decretorum, nisi aliqua variatio ad extra fiat, ratione cuius va-
riationis illud decretum inquit elicitum.

4.ª Sent. est P. Ferdinandi de Castro
tom. de Deo d. 8. s. 7. et tom. de sci. d. 2. s. 7. docet n. in
Deo reperiri ea decreta conditionalia quae continent aliquomodo in aliis de-
cretis spectantibus ad Dei providentiam et regimen universi exempli gratia
sicut Deus habuit voluntatem efficacem conditionaliter retinendi Adamum in
Paradiso, si n. peccaret, et Judam in Apostolatu si n. fuisset
fur aut proditor, ea vero decreta quae nullatenus spectant ad
Dei regimen non vult tamen in aliis continentur, tamquam indicatio sicut
S. Scr. indicium de sententiis aliorum ferens, ut patet in pluribus aliorum
iudiciis et libris

Licet haec sententia valet ut ex praecedenti dicti [illegible] non
nos ponere [illegible] decretum conditionatum per quod Deus decernit aliquid
absolute libertatis nostrae [illegible] futurorum, aut [illegible]
possibilium decretum per quod Deus decernit aliquid absolute
[illegible] si [illegible] altum [illegible] crearet [illegible]
[illegible] [illegible] haberet decreta haec conditionata
[illegible] conditionibus, [illegible] ab [illegible] in decre-
[illegible] [illegible] conditionibus [illegible]
[illegible] Hoc [illegible]
Dico 1. in Deo non dari decreta conditionata physice
efficacia [illegible] actus liberi conditionate futuri; ascl. est communis
[illegible] recepta ab [illegible] Societatis [illegible] et [illegible] nullus
[illegible] [illegible] inferat eandem
[illegible] decretorum conditionatorum [illegible] Deus efficaciter decernere [illegible]
[illegible] illis [illegible] eorum libert.
[illegible] Vide [illegible] de [illegible]
Dico 2. neque requiri [illegible] conditionata [illegible]
[illegible] physice illorum [illegible] possit [illegible]
[illegible] quod includit [illegible] auctorum [illegible]
[illegible] illa [illegible]
[illegible] in Deo [illegible]
[illegible] ut Deus cognosceret illam conditionate futur[am]

n adversus ut dicis nec ad cognitionem futurorum eventuum illorum

opere ut [illegible] non ponendo here ab aeterno voluntas de

eventu [illegible] [illegible] in tempore quia [illegible] eventu exeri

fore eventurum veritas si [illegible] signi apud [illegible] voca-

endo certo [illegible] [illegible] [illegible] cognoscat eventus [illegible]

[illegible] here ab aeterno decretum [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] definiat illorum eventus

Dices [illegible] repugnat [illegible] huius

modi decretum in Deo. [illegible] [illegible] et 4 [illegible] conveniunt

[illegible] hoc [illegible] divinis [illegible] [illegible] putare hoc decretum necessarium

ad certitudinem [illegible] [illegible] [illegible] debere intelligere

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] putamus necessarium existentiam talis

decreti in Deo [illegible] à tali [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] huiusmodi decretum [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

Dices tale decretum esse inutile [illegible]

otiosum [illegible] [illegible] [illegible] statuenda [illegible] repugnat [illegible]

[illegible] otiorum et inutilium. [illegible] [illegible] [illegible] decretum

[illegible] [illegible] necessarium [illegible] nec [illegible] Deus cognoscat [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] otiosum et inutile [illegible] [illegible] [illegible] determinare

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] existendi

[illegible] [illegible] [illegible] creatori [illegible] [illegible] [illegible] amore [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] de se [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] decretum [illegible] [illegible]

hoc si videre [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

cretum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tale decretum [illegible] [illegible]

ille de facto [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nulla [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quae arguunt in Deo existere

huiusmodi decretum [illegible]

Dico 4.° in Deo n. decreta pure conditiata ie. effic.s pend.s à

solo Deo. independ.e dividendo à sententiis relatis tempore venias in L.

cognit. expriis que in hoc ult.o l. pend. Demum incitata illar. Deduc-

ens Deus per nostr. conditiatis cognitionem plures effic.s conditiatos [illegible]

vel in ordine aliummodo quot homo et Ang.i forent [illegible]

quot miracula patranda [illegible] cogere ni haret

decretum conditum de talibus effectibus, ederet Deus ab illa condit.e

[illegible] talia decreta. [illegible] evidens. Et maiori facilitate [illegible]

scientia minor quod [illegible] [illegible] actualiter -

creato de [illegible] cos homo et Ang.i si Deus cogneretur

in illa hypothesi foret [illegible] eo ipso talis [illegible] foret [illegible]

[illegible] conditio [illegible] foret antecedenter [illegible] Libertas. Unde [illegible]

quod Deus [illegible] creare [illegible] posset [illegible] homo et Ang.i

in [illegible] quos [illegible]; unde foret [illegible] non [illegible]

[illegible] q. Deus pot conditio [illegible] apponere alt conditio [illegible]

[illegible] talis sci. [illegible] destrueret [illegible] obiecto [illegible] Deus ignorare

quod tunc facere decrevisset [illegible] Deus [illegible] sci. conditiatam [illegible]

tunc [illegible] facere [illegible] talem sci. [illegible] decretum [illegible]

actu existens in Deo. [illegible] 3. [illegible]

Obiit 2.° [illegible] nullo actu [illegible]

[illegible] de talibus decretis pure conditiatis [illegible]

[illegible] decreti pure conditi [illegible] cuius [illegible]

[illegible] talis conditio [illegible] Deo [illegible]

[illegible] min: in [illegible] talia decreta [illegible] ad aliquid

[illegible] ad aliquem effectum [illegible]

nq p singlis cplaus suffer. cu amat, necess reg.
irrogat vtil. editiat. de complimentio in S. ser.
tale decrety, illuy e. efrat non decrety effex ordinat.
ad aliqd in re ponds. decrety ita editiaty n potrat ordi-
nori q n dat ius Deo. M Maioze contemplat mini: nq L ordinaret
ad ponds aliqd in re antequa ponat editia, L ponts posita
fuerit, 1.m n, nq e s. eius decreti editiati, neqs, 2.m nunq.
editus n st. exequ. Vt nunq. ss. patrarda mirac. opend Syria
qq patratis Deq vellet efficac. corum nesessitas es, qo
ipso q ponere editia Deq here decrety effax abstineo
hesuerit Tyrioru, et Sidonioru virt. cui efficaces q.
editiate decreverat g. nihil abtecit, sit s. decreto alio, q. illius
foret act. ille valebit pure editiater. Hec Grav.
Q. Aly n noteb. d. sibi qui, adveri cat
notavit Alarcon, eode n aqto f. necess here day alty
editiaty efficax dessolue hom aequositi exinhui de-
creti ni effit in regit nq coll. auxiliy ex Liano pr-
nitr decreto abto de collat. auxiliy, q illud decrety erit
Lutz regiory. Illuume in Deo. Confirmo nq hoc decrety
declarado q. hoibq n ordinat ad aliqd in re pondy ddi-
crety effax ordinat ad efflum herdy f. est mai. esse q.
L ordinaret ad ponds aliqd in re antequa poneret editio
et hoc n ut evidens e L posita edit. est f. e. illa edito nempe
decessi in regio in regio ne in re pond. tamen editi in re poneretur
frexit Deq decrety abty ex vi cuius poneret glo. q. illud editiaty
ttiory e terri Deo. Cord. Bbory tenere itoni aqty in aeut hory
utnoy sticet ppio aqto re prs. decreti effax editiaty abiq
eveni L tn ex pure editiary d. est q. d oviat et admitti ipse
mixtum.
Arg. q ei solvet. sana mai: neq. mini: idq. aut

decreta iterum mai: neque minor, sed huius pertinet omissio; anti nego
Cons., neque tunc illius act. Cons. non dicat otios, non requirit illius esse naturam
solere satis q. sit naturalis, ex suppositione q. Cons. aliquis tum illius
intendat. Sed habeat intellectionem cum qua illo decreta compre-
hendat Cons. suum amorem quo tenetur sufficienter r.º et ut Cons. beatificus actus
est. Et ut esset excitent ad amorem Dei, cognito tali decreto
decreto opus sit dari revelationem de eodem, at ut Cons. tale decretum
habeat non opus est revelatione cum satis sit Deo ad talem amorem habendum
quo maior exerceat per hominem per decretum efficax conditionatum ex parte
obiecti, per conditionatum ex parte actus.

Rel. P. Maurus ad hanc difficultatem
respondere Deo omnino quam permisit hominibus decedentibus in peccato scilicet
opus sit habere actuale decretum conferendi gratias regnum, quam
mittit regnum si in peccato decedant. D. 2. C. 1.º quoniam alter
permissio ostendat charitatem in reprobos, maior tamen charitas
ostendit ex actuale decreto conferendi illis gratias eisdem non
tamen permittit Deus illos decedere volentes eos permittat.
S. 2. neque talis permissio supponit actualem voluntatem
permittendi q. esse omnibus ostensis, qui celebrantur de potentia absoluta
conditionata, neque ex eo valedicere quod habens habet voluntatem fit.
Permittit posita conditione sicut Deus habet cum hominibus decedentibus
in peccato dare illis gratias habet voluntatem actualem conditionatam dandi gratias
alias si vederent de sua in permissio, eisdem permitteret Deus
quibus donandi habet voluntatem efficacem.

Ad haec necessarium mai: nego minori: ad probationem
dico tale decretum ordinari ad ponendum effectum in re posita conditione
ad similem supposito non sit conditio nunquam in re ponenda sunt
non adeo tolli promittentes decretum ordinarium ad ipsum effectum ponendum
dependenter a conditione ut patet in omnibus humanis imo in permissione in re
talibus decretis, neque si ordinaretur ad ponendum effectum independenter

a gravis condit. et n est conditiatum d. alius decretum : ad

... oppon. nego ans. q. posita condit. et Medrano

decretum conditiatum sufficit effectum ponere, alias n est condi-

tiatum effectus necesse est e novo decreto absoluto omnino, ut effectus

fiat; q. si aliq. dre ... humanis ut posita condit.

stans vol. ... novum decretum absolutum ad effectum ponendum idem

venit s. exinfimit vol. ... negocium retinere pristinum

... volitum conditiatum s. g. i eam nimis ... eam excepit, nisi

retineat volitum conditiatum efficax, ex quo illud recepit illud

sufficiens effectum here. s. n. 4. ... Alarcon

...

Obiicit 2.o Alarcon ... stulti est decernere aliquem effectum dependenter a condit. impossibili

in ... Volunt. n. dans decretum mere conditiatum ... condito

... respondere sit; ... sicque

cernere, ... ex ... dicere ... tum ... celebrare ... nam ...

... condit. nunc ... sit ... est impossibilis ...

... decreverit ... ex ...

talis decreti e impossibile ... conditionem talis condito

... e illud ... apponere ... apponere condit. ...

impossibilis, quam ... stultus reputaret ...

cernere; si ... n est ... dare ... si ...

debuit reputari ... decerno dare

... aut ... Alarcon

[illegible] cogitur et negat Mascard. cap. 8. [illegible]
[illegible] 5. [illegible]

[illegible] tamen non extremo tanto [illegible] argumento
[illegible] in [illegible] retorserit, [illegible] etiam [illegible] docuit
[illegible] Libelli ad actum Libelli pro decreto effectum [illegible]
[illegible] sufficere ponendo effectus [illegible] non sciverit et
tamen sit [illegible] effectum et actum Libelli non est [illegible]
ideo [illegible] venit ut hoc eodem decreto sufficit [illegible] illud
[illegible] velut quando [illegible] [illegible] De [illegible]
voluerit [illegible] actum [illegible] ex decreto
[illegible] occurrere ad actum A in [illegible], [illegible] et [illegible]
talem actum [illegible] A non [illegible] hominem [illegible] decretum
[illegible] sit [illegible] effectum, id [illegible] sciendo [illegible]
erit [illegible] et [illegible] decreti [illegible]

Unde [illegible] distinguendum:
[illegible] et [illegible] est decernere aliquem effectum [illegible] additione
[illegible] et [illegible] omitto [illegible] [illegible] additione [illegible]
impediti [illegible] negotio et [illegible]
distinguendum; [illegible] additio [illegible] pendente sit [illegible]
impediti [illegible] ad effectum [illegible] [illegible] adeptus
[illegible] negotio [illegible] effectum [illegible] impotentem
[illegible] a [illegible] in ordine [illegible]
effectum [illegible] ab [illegible] additione impediti a [illegible]
effectus [illegible] ex tali officio nullus fructus reportat
[illegible] ut [illegible] est [illegible]
additione non pendente [illegible] maiorem
effectum [illegible] ponit [illegible]
[illegible] occurrant, [illegible] si additio pendente
pendente [illegible] Libelli [illegible] miraculorum [illegible]
apud [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ad illos accessu.

Recor 2º contra extrinsecos cum [illegible] negoand

et [illegible] quo supponitur prius quod est decretum de [illegible] conditum

quod sit [illegible] conditiate [illegible] futuri itaque ex illa

res [illegible] priorem [illegible] futuroi itaque Deo [illegible] prior

[illegible] miraculis corum factis quod decretum de [illegible] patrando

apud illos talia mirac. unde [illegible] ille signo [illegible] sic conditi-

tiate [illegible] conditionalis habebat statum futuritionis [illegible] futuris [illegible]

[illegible] illo signo [illegible] non erat impeditio editio [illegible] quod causa

[illegible] decreti quod nullum tunc erat de [illegible] conditionis miracu-

lorum [illegible] decretum de [illegible] priorem esse [illegible]

[illegible] Dei non deberet [illegible] inutile [illegible] priorem.

Obiicitur 3º. [illegible] potest

[illegible] actum suum [illegible] conditionale [illegible] bonum [illegible]

[illegible] quod [illegible] bonum est, [illegible] sub [illegible] habebunt

actualem [illegible] sub conditione [illegible] tale [illegible] non potest [illegible] amari [illegible]

[illegible] amabilis [illegible] bonum, quod est [illegible] conditionatum [illegible]

[illegible], minor [illegible] [illegible] actualiter [illegible]

[illegible] suum [illegible] non potest fieri in colore albo [illegible],

[illegible] colorem album [illegible] sibi [illegible]

[illegible] bonum [illegible] conditionale [illegible] potius [illegible] bonum

illud [illegible] amorem, [illegible] explicans [illegible] vellem [illegible]

[illegible] actualiter [illegible] conditiate

[illegible] ex doctrina [illegible]. [illegible] nimius [illegible]

minimum [illegible] amare [illegible] gratia, [illegible] sanitas [illegible] neminem

habet actualem bonitatem.

Recurrit [illegible] de [illegible] quod

[illegible] peccatum [illegible] vult [illegible] destruere talem

[illegible] destruere [illegible] sicut [illegible] potest

desiderare fieri [illegible] velle [illegible] posse [illegible]

hoc a libi: ad [illegible] distinguo mori: actualis actus
det actu habere suum obiectum actualiter sibi propositum, credo
actus: sibi [illegible] potentia nego [illegible]: Item [illegible] quorum
exigent diversam actualitatem in actu [illegible] extrinsecam [illegible]
sua obiecta actualiter realiter existentia [illegible] dependent
ab obiectis praesentibus, actus voluntatis intellectus petitus [illegible]
et realis [illegible] quamvis [illegible] competeret
obiecti realis existentia [illegible] intellectus poniet [illegible] nec impossibilia
apprehendere, [illegible] hoc quia non [illegible]. [illegible] actus voluntatis
[illegible] bonum exsistens [illegible] hoc ut [illegible] haberi [illegible]
apprehendat [illegible] non [illegible] negaret
[illegible] posse [illegible] libero
[illegible] amorem conditionatum [illegible] actus [illegible] obiecti quod potest
dicere: si illud esset bonum amarem illud [illegible] potest habere
affectum quo amet effective obiectum si [illegible] illa conditio apponatur [illegible]
[illegible] hunc affectum, vellem [illegible] liberum [illegible] potuerit, [illegible]
affectum explicare solemus [illegible] vellem.
[illegible] de
decretis pure conditionatis [illegible] à solo Deo, sentire [illegible]
volo [illegible] decreta conditionata [illegible] innumera [illegible] quae possunt
occurrere, atque hoc dicit [illegible] in Deo [illegible] maior [illegible]
[illegible] non potest cognoscere actus suae [illegible] conditionatae [illegible]
conditionum [illegible], nisi habeat tales actus de facto exsistentes [illegible]
[illegible] decreta [illegible] actus [illegible] libertas [illegible]
[illegible] tales actus [illegible] habere [illegible] decreta [illegible] hunc [illegible]
hominis [illegible] ex infinitis [illegible] possibilibus, [illegible] hanc
[illegible] excitandi hanc [illegible] innumera:
[illegible] otiositas [illegible] secundum [illegible]
homines [illegible] sic [illegible] si Ego [illegible] rex [illegible]
hoc [illegible] illud efficerem; si [illegible] vertere

hoc audilled op. Exercere f. n. curd. hoc ee decreta infra

Hoc aq. alij. pulsat opin. mag. nec. decerni me-
dij desue vol. actis difficilior putasq; adr. illud attenti et inspecti
n adeo ferox indicari, ubitanq una ex pluribus adhibitis solut. ed opari
potuit, 2l. dici semai [illegible] [illegible] seaxe anti magis [illegible] diminue,
multis. [illegible] rationibus frustra excogitis ac [illegible] ad a [illegible], de regrisis
quod finanbere. De q. v. intei vo decretorum curi pare [illegible] mar-
tyrum regimini. Qm. hl. nullus fructus ex illa [illegible] obinat. Super
Deo d. utiliori sr. ~~ter~~ durata ima necia [illegible] qd ingnovi ad
verum faciur fore si talis ordo statueret. 3m. hl. n posse neq; unico
ictu neq; unico actu tot divers a disponere. De q. v. oia eb dispone
Ill. fl. [illegible] actus. 4m. otiosum eet hom. decernere qd actur
fore si alio m. dsr exstiterit q. sit aliq md n existiturum, ad de-
cretum [illegible] additiam. [illegible] actibus sub hac et illa. Edit. e ante
decretum, et cuius vis. de tali edit. pond. ex q pon. unde ille
signorum nesit. De q. nille n. nat. rerum aliq. exercere int
ret. erit otiorit. et impradet dispencere qd in ipsi a cuniofore
D. Vol. tum qd illa edit. ponerent.

Ad respons. ad aliqs neg. mai. [illegible] necessari
negare eam, q n e impp. ire Deo ignorare q. q. n decreverit fa-
cere, et de facto n e impp. q. nesciat extiturum ee alijs
m. eos n decrevit illus producere, ita sit ex prius audita regul.
fore si alio m. fuit ipsis rebus destinatum eo illis q. n decrevi-
rat illos ps destare: et haec sufficiant de hac re. V. universo [illegible]
de [illegible] Dei in fui. [illegible] [illegible] hec
dictata cedant.

Finis.

Copien la portada.

Ms. 4.º pergamino, sin foliar, com-
pleto, bien tratado.

R = P. Esquivel. De voluntate Dei.